SERIE NOUĂ - 788 • ANUL XLIX • 6 IULIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 27 (2538)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Un ipocrit seamănă cu cel care şi-a omorât amândoi părinţii şi apoi a solicitat să fie tratat cu clemenţă, pe motiv că este... orfan.**
(C. Neil Strait)

■ **Unele cărţi sunt gustate; altele înghiţite; prea puţine însă trebuie mestecate şi digerate.**
(Francis Bacon)

Femina club

Dosarele frumuseţii
Cronobiologia şi celulita

Pentru părinţi
Copilul cu tulburări de vorbire

În atenţia cititorilor!

Îi informăm pe cititorii noştri care nu şi-au primit, în cursul lunii iunie, abonamentele la „MAGAZIN" contractate prin RODIPET, că situaţia s-a datorat în exclusivitate acestei companii de difuzare. RODIPET nu şi-a onorat obligaţiile contractuale faţă de MAGAZIN, deşi revista noastră le-a fost livrată săptămânal. Puşi în situaţia de a livra o marfă care nu a fost plătită conform prevederilor contractuale, societatea C.E. „MAGAZIN" s.r.l. a oprit livrările către RODIPET. Din respect pentru cititorii noştri fideli şi pentru a nu-i priva de liberul acces la informaţie, reamintim că abonamentele se pot face şi direct la redacţie. Desigur, cititorii pot alege varianta dorită, dar abonarea direct la redacţie le oferă garanţia primirii cu promptitudine şi fără intermitenţe a abonamentului contractat. Toate detaliile sunt prezentate în pagina a 16-a a revistei MAGAZIN.

Hormonul care atacă OBEZITATEA

Considerată, în zilele noastre, un flagel la fel de grav precum era odinioară ciuma, prin efectele sale devastatoare, obezitatea reprezintă una dintre cele mai răspândite maladii, în lumea civilizată.

Ceea ce le caracterizează, în primul rând, pe multe dintre persoanele supraponderale, este foamea lor neostoită, dorinţa permanentă de a îngurgita ceva. Nu e de mirare că, în aceste condiţii, grăsimea se acumulează, vasele sangvine se îngustează, iar sănătatea se şubrezeşte. Dar cine să fie de vină pentru o astfel de foame pantagruelică? Răspunsul la această întrebare a fost dat de oamenii de ştiinţă de la Universitatea Saint Louis, care, încercând să găsească explicaţia pierderilor de memorie suferite de pacienţii obezi sau de diabetici, au remarcat că în creierul acestora nu este secretat un hormon numit leptină. Responsabile de producerea hormonului respectiv sunt celulele grase, care „anunţă" când să ne oprim din mâncat. Contrar celor crezute până în prezent, nu anumite mecanisme din creier declanşează şi opresc senzaţia de foame, ci acest hormon, care circulă prin tot organismul, trecând şi prin creier. „La persoanele obeze, leptina nu ajunge însă în creier, pentru a ajuta la regularizarea apetitului", spune dr. Susan A. Farr, profesor la departamentul de medicină geriatrică al Universităţii Saint Louis. „La fel de îngrijorător e faptul că lipsa leptinei afectează creierul şi în alte privinţe, compromiţând procesele de învăţare şi de memorare. Acest aspect a fost observat atât la persoanele supraponderale, cât şi la bolnavii de diabet."

Cercetătorii americani au observat că după ce au primit o doză mai mare de leptină, cobaii de laborator au reuşit să găsească mai repede ieşirea dintr-un labirint. „Am ajuns la concluzia că această substanţă afectează puternic procesele ce au loc în creier. Lipsa ei îi determină pe obezi să nu mai resimtă senzaţia de saţietate, chiar după ingerarea unor porţii considerabile de mâncare, astfel încât ei continuă să mănânce, cu o poftă absolut deloc diminuată", explică dr. Farr. Savanţii sunt convinşi că administrarea constantă de leptină, în primul rând la cei suferinzi de obezitate morbidă (oameni care devorează zilnic zeci de kilograme de mâncare, fără a se declara vreodată sătui), va contribui la instalarea, în sfârşit, a senzaţiei de saţietate, îmbunătăţind în acelaşi timp capacităţile de memorare, făcându-i să fie nu doar sătui, ci şi mai inteligenţi! Va fi, cred cercetătorii americani, un pas important în lupta contra obezităţii, deşi mulţi specialişti sunt de părere că de hormonul-minune vor dori să beneficieze mai ales femeile dornice să aibă dimensiuni de fotomodel...

Stonehenge, construit cu ajutorul gheţarilor!

Considerat a fi o veritabilă minune a preistoriei, complexul megalitic de la Stonehenge nu a încetat să-i uimească pe arheologi, care nici la ora actuală nu pot preciza de ce şi mai ales cum a fost construit. Chiar şi astăzi, dezbaterile privind modul în care blocurile de piatră au ajuns la Stonehenge continuă. Recent, o echipă de geologi britanici a pus la îndoială teoria oficială, potrivit căreia uriaşele dale albăstrui ar fi fost transportate de către oamenii epocii de bronz din cariere aflate în vestul Ţării Galilor, la o distanţă de aproape 500 km. Ei susţin că pietrele ar fi fost aduse în câmpia Salisbury dinspre nord, cu ajutorul... gheţarilor, în timpul perioadei glaciare, iar constructorii superbului sit n-ar fi avut altceva de făcut decât să le mute de pe aceste „plute" sui-generis şi să le sculpteze, la faţa locului. Echipa condusă de prof. Olwen Williams-Thorpe a ajuns la această concluzie originală după ce a analizat, din punct de vedere geochimic, pietrele sanctuarului megalitic, demonstrând că ele au o compoziţie diferită de cele aflate în Ţara Galilor. De asemenea, analiza vârfurilor de topoare găsite în regiune a demonstrat că ele nu provin din galeria de la Carn Menyn, aşa cum se crezuse. „Este foarte probabil ca aceste topoare să fi fost făcute de fapt din aşchiile rezultate după cioplirea dalelor", susţine prof. Williams. În opinia savanţilor britanici, chiar dacă gheţarii se mişcau foarte încet, spre sud, ei puteau constitui nişte plute fiabile pentru transportul de blocuri de piatră gigantice, dintr-o parte a insulei britanice în alta.

SUDOKU
jocul săptămânii – 27

8	1					7		3
			6		7			8
9		2	3	1		6		
	4			7		5	6	
		7	9		1	2		
	6	3		4			9	
		4		9	2	1		6
6			5		4			
7		8					5	9

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV
■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

27
5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Cei şapte ani de acasă

Cine spune că televiziunea privată nu se ocupă de educaţia tineretului? O dovedeşte, printre altele, o reclamă difuzată obsesiv în care un adolescent se adresează părintelui său cu vorbe pline de un adânc respect: „Hai, mă laşi cu textele astea?". Mândru de fiţele odraslei sale, tatăl o invită la o terasă pentru a se delecta, între două înghiţituri de bere, cu alte drăgălăşenii arogante.

Andreea Esca nu suportă tăcerea

Miercuri, 28 iunie, postul *Acasă* a reluat o emisiune („Lori") în care au fost invitaţi Andreea Esca şi soţul ei. Prezentatoarea ştirilor ProTv ne-a dezvăluit o parte din culisele vieţii sale conjugale desăvârşite. Un singur lucru o nemulţumeşte, tăcerea episodică a soţului, pe care o consideră „cel mai mare calvar care poate exista". În aceste momente torturante şi-ar dori să audă orice, chiar şi vorbe grele, care în raport cu tăcerea i s-ar părea o binecuvântare. Două concluzii se desprind din aceste dezvăluiri: 1) Andreea Esca nu a citit „Infernul" lui Dante şi 2) indicele de suportabilitate (în cazul ei) al vorbelor grele este suspect de ridicat.

Dincolo de aceste imperfecţiuni, Andreea Esca rămâne în continuare cea mai bună prezentatoare de ştiri difuzate pe posturile de televiziune naţionale.

DORIN MĂRAN

DIALOG ASTROLOGIC

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

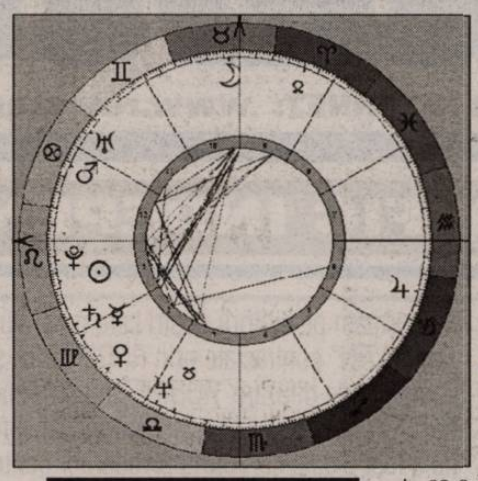

TRAIAN-SILVIU

16.08.1949, orele 04h15', Ploieşti

Predispoziţiile dvs fiziologico-patologice sunt legate atât de sistemul circulator, cât şi de funcţionarea celei mai glande a organismului, ficatul. Probabil că aţi fost supus unei intervenţii chirurgicale în zona ficatului sau a vezicii biliare (cuadratura Marte-Jupiter), intervenţie care – din păcate – nu s-a soldat cu un rezultat benefic. La dvs. este vorba despre o karmă, Marte fiind situată în casa a XII-a, casă puternic maleficizată, şi în relaţie disonantă cu Nodul Lunar Sud (supranumit „Pedeapsa în viaţă"). Sunteţi un hipertensiv, iar Soarele şi Pluton (în disonanţă cu Luna), ambele planete situate în Leu, vă predispun la complicaţii cardiace. Vă recomand să vă controlaţi, zilnic, tensiunea.

CARMEN

02.02.1977, orele 10h30', Botoşani

Aveţi mari probleme relaţional-sentimentale! Venus, singleton, este „exilat" în casa a XII-a şi are unele porniri violente (influenţa Berbecului). Sigur aţi trecut printr-o mare dezamăgire sentimentală care s-a soldat cu separare sau divorţ (triunghiul malefic Uranus-Soare-Saturn, cu Soarele situat în casa socială, Uranus în casa relaţiilor parteneriale-matrimoniale şi Saturn în casa familiei). Fiind o nativă Vărsător, iubiţi aventura, misterul şi originalitatea, dar nu reuşiţi să permanentizaţi o relaţie. Principalul obstacol îl constituie chiar personalitatea dvs., Nodul Lunar Sud fiind situat pe Ascendent şi primind o disonanţă puternică de la Marte, ceea ce vă face agresivă, arogantă şi inflexibilă. Şi Luna (în casa comunicării) vă este nefavorabilă, primind două opoziţii, de la Mercur şi Marte.

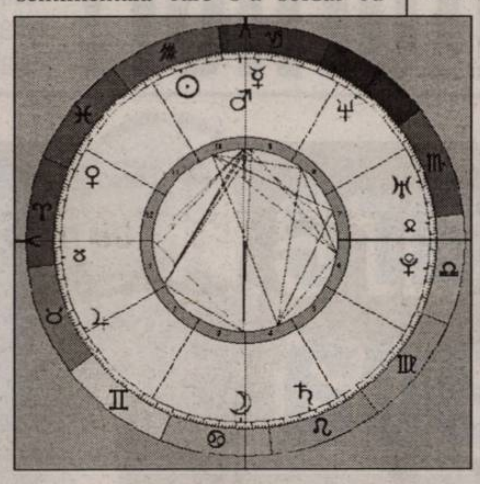

VICTORIA

21.06.1964, orele 12h30', Bucureşti

Problemele dvs. sunt multiple, ele afectând destul de serios poziţia socio-profesională şi, implicit, stabilitatea materială. Pe de o parte sunteţi angrenată într-un plin proces de moştenire, foarte probabil cu o persoană de sex feminin (relaţia disonantă Jupiter-Lună, cu Jupiter în casa a VIII-a şi Luna în casa a II-a), dar aveţi probleme şi cu soţul care, pe lângă faptul că nu susţine din punct de vedere material bugetul familiei, mai are şi un viciu (probabil îi plac băutura sau jocurile de noroc, Jupiter fiind maleficizat de către Neptun). Şi încă „patimile" dvs. nu sunt numai acestea! Vă este în pericol şi locul de muncă, unitatea la care lucraţi fiind în plin proces de restructurare (opoziţiile Saturn-Uranus şi Saturn-Pluton, cu Saturn în casa a VI-a, iar Uranus şi Pluton în casa a XII-a).

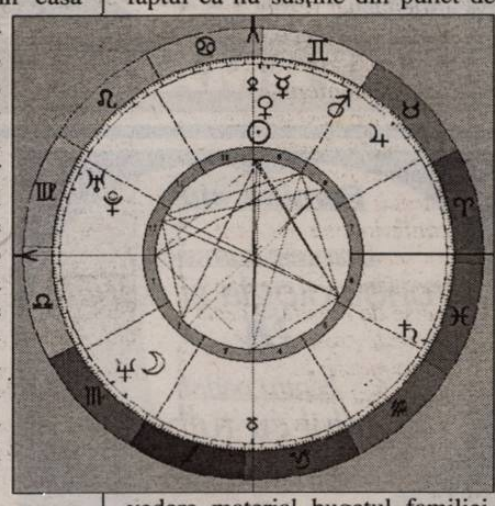

CHALEX

Carte, cinste cui te-a scris!

„EU, SOLDATUL LUI ALLAH!"

Mâine, la librăria „Luceafărul" se lansează romanul „Londra, 7 iulie – Eu, soldatul lui Allah!", scris de Dan Dumitrescu şi apărut la editura „Lucman".

Romanul „Eu, soldatul lui Allah!" reconstituie în premieră mondială cele mai tragice evenimente prin care a trecut capitala britanică de la cel de-al Doilea Război Mondial încoace. De factură psihologică, romanul îşi desfăşoară acţiunea pe trei planuri: patru tineri musulmani care străbat un traseu psihologic abrupt, conduşi din umbră de lideri fără scrupule, monştri ce vor crea patru fanatici orbi, împinşi pe drumul fără întoarcere al terorismului; poliţişti din departamentul de anti-terorism al Scotland-Yard-ului, care fiind avertizaţi de posibilitatea unor acte teroriste de anvergură în Marea Britanie, se angrenează într-o cursă contracronometru, încercând cu disperare să-i depisteze la timp pe teroriştii şi să împiedice un masacru; câţiva cetăţeni britanici, un medic, un ziarist, un profesor şi nişte studenţi, cu vieţile lor obişnuite, pline de bucuriile şi necazurile cotidiene.

Creator de docu-drame în care ficţiunea se împleteşte cu documentarul, cartea lui Dan Dumitrescu are mari şanse de a deveni best-seller. *(George Cuşnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Contează prima impresie?

Într-o posibilă relaţie de dragoste, prima impresie poate fi decisivă. Prima impresie poate fi însă înşelătoare. Nu de puţine ori, personaje îmbrăcate la patru ace, cu o impecabilă valiză diplomat în mână, ies din maşini luxoase pentru a ne întinde o cursă într-o afacere, cu un seducător zâmbet pe buze.

Contează enorm, dar din păcate aparenţele sunt foarte înşelătoare. E nevoie de timp şi de împrejurări diverse ca să cunoşti pe cineva. Există persoane pentru care prima impresie e hotărâtoare, în unele cazuri. Dacă sunt neplăcut surprinse de anumite gesturi, vorbe, de felul în care arată cineva, dacă simt vibraţii negative, nu vor să mai întâlnească persoana respectivă. Dacă prima impresie e favorabilă, şi-o doresc în cercul lor de prieteni. Sau, poate vor o relaţie, dacă e cazul. Dar în ambele situaţii te poţi înşela. Cred că trebuie să fii foarte prudent şi moderat în acelaşi timp, când e vorba de prima impresie. *(Olga Patricia Deleanu, 19 ani)*

Dacă e vorba despre dragoste, contează mereu. De prima impresie, dacă e favorabilă, depind următoarele întâlniri. Nu mă refer doar la fizic, ci la tot ceea ce transmite persoana respectivă prin comportament. Şi prin ţinută, dar asta contează mai puţin. Am spus contează, dar prima impresie se poate şterge pe parcurs. *(Mioara Raluca Andreescu, 19 ani)*

Da, chiar foarte mult. Deşi consider că aparenţele sunt înşelătoare, totuşi ne ghidăm după ele. Cei care au un spirit critic dezvoltat ştiu însă să „citească", asemenea unui scanner, datele interioare ale unei persoane, dincolo de aparenţe. *(Andreea Jianu, 19 ani)*

Contează, dar oamenii nu trebuie judecaţi după primele impresii. În general, la o primă întâlnire, fiecare se comportă în aşa fel încât să se facă plăcut, pregătind terenul pentru o nouă întâlnire, pentru o relaţie. Dar sunt persoane care se comportă firesc, aşa cum o fac de obicei. Asta înseamnă că de la prima întâlnire îi poţi cunoaşte aşa cum sunt în realitate. Dar de acest lucru îţi dai seama mai târziu. *(Mihnea, 19 ani)*

Foarte mult, deoarece eşti extrem de atent la „semnalele" pe care le emite celălalt (gesturi, priviri, mimică, cuvinte etc.). În funcţie de rezultatele obţinute după prelucrarea „semnalelor", te decizi dacă vrei să-l mai vezi sau nu. *(Dana Olăreanu, 18 ani)*

Contează, evident. Dar nu trebuie să acorzi foarte mult credit primei impresii. Trebuie să-i acorzi celuilalt timp pentru a se „desfăşura". Poate să nu-ţi placă la început şi să-ţi placă pe parcurs. Şi viceversa. *(Cristian Pascu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Puternică şi... copilăroasă

Personalitatea unei femei poate fi extrem de puternică şi complexă. Laturile personalităţii sale sunt multiple şi se manifestă în situaţii specifice. Dacă se află într-o funcţie de conducere, e meticuloasă şi eficace. Îşi impune punctul de vedere, când e necesar, cu tenacitate şi fermitate, chiar dacă tonul e amabil şi prin atitudinea exterioară pare deschisă la sugestii. Când e contrazisă, cu argumente pe care nu le agreează, dă dovadă de o uluitoare prezenţă de spirit şi de o capacitate inflexibilă în respingerea argumentelor, chiar dacă acestea vin din partea unor bărbaţi puternici şi bine pregătiţi profesional. Asta nu înseamnă că e lipsită de sensibilitate. În viaţa obişnuită, e receptivă la tot ce e frumos. Iubeşte florile, natura, apreciază obiectele decorative şi, evident, tot ce ţine de vestimentaţie, de cosmetică etc. Uneori, când se află între prieteni apropiaţi sau în familie, se comportă ca un copil. E deseori capricioasă, răutăcioasă, exuberantă, trecând cu uşurinţă de la o stare la alta. În familie, e îngerul păzitor al copiilor, pentru care e în stare să renunţe la orice plăcere şi „gestionarul-şef" al universului familial.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod: 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Pe Marte vor fi cultivate... căpşune!

Transformarea planetei Marte într-un spaţiu locuibil pentru om este o problemă dificilă, dar rezolvabilă, pare să fie ideea desprinsă în urma unei recente conferinţe ştiinţifice desfăşurate sub egida Agenţiei Spaţiale Americane. Participanţii la conferinţă au elaborat un scenariu care, deşi pare fantastic, are mari şanse de reuşită. Acesta prevede creşterea temperaturii la suprafaţa planetei Marte, ca prim pas în

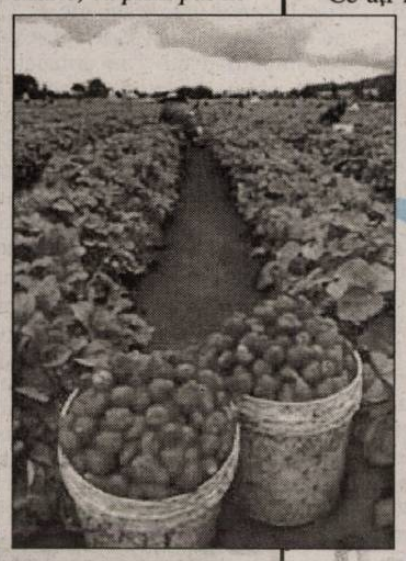

realizarea unei atmosfere respirabile şi pentru cultivarea unor plante şi legume care să întreţină atmosfera, prin procesul de fotosinteză. Deja, specialiştii americani colaborează cu legumicultori din oraşul britanic Kent, încercând să realizeze o specie de căpşune modificate genetic, care să poată fi cultivate nu doar pe naveta spaţială ce va transporta primii oameni pe „planeta roşie", ci chiar şi pe Marte! Căpşunele astfel realizate vor fi capabile să reziste unor condiţii mult mai grele decât cele de pe Terra, putând supravieţui atât temperaturilor de peste 40 grade, cât şi gerurilor de până la -20 grade. Totodată, ele vor fi nevoite să crească beneficiind de doar o treime din cantitatea de căldură şi lumină asigurată de Soare suratelor rămase pe planeta noastră. Specialiştii NASA au dezvăluit că au apelat la căpşunele cultivate în Marea Britanie, pentru că deja acestea sunt cele mai adaptate intemperiilor naturale şi climei capricioase, dintre toate speciile de căpşune existente pe Pământ. Poate că nepoţii noştri, ducându-se la piaţă, vor avea ocazia să citească, pe tăbliţele de pe tarabe, inscripţia: „Căpşune de Marte. F. f. f. Dulci!"...

PACTUL FURNICILOR. După cum remarcă şi unele zicale, întotdeauna poţi să ai nevoie de cineva mai mic decât tine. Idee valabilă chiar şi pentru furnici. De mai mult timp, se ştie că anumite specii cultivă adevărate grădini cu ciuperci necesare digestiei lor. Un biolog din Wisconsin-Madison, SUA, a descoperit însă recent, în exoscheletul furnicilor Atta, prezenţa neaşteptată a unor mici şi numeroase cavităţi unde se adăpostesc bacterii filamentoase. Bacterii care au interesanta calitate de a acţiona ca nişte... antibiotice, alungând paraziţii din ciupercărie. În schimbul preţiosului lor serviciu, bacteriile sunt hrănite de furnica-gazdă cu anumite secreţii glandulare. O uimitoare asociere care durează de zeci de milioane de ani şi care a favorizat evoluţia, în simbioză, a furnicilor, bacteriilor, ciupercilor şi paraziţilor, ajungându-se astăzi la o mare diversitate de cavităţi, specifice fiecăruia dintre minusculele sisteme ecologice. Şi în plus – de ce nu? – o bună lecţie pentru noi, oamenii.

VIERMELE SUPUS LUMINII. La fel ca-n lupta dintre forţele binelui şi cele ale răului, există şi în natură cazuri în care lumina face ca unele vietăţi să bată în retragere. De data aceasta ne referim însă la o creatură stranie, studiată de cercetătorii germani ai Institutului „Max Planck", nematodul transparent *C. elegans*. Excitând celulele nervoase şi musculare ale acestuia, biofizicienii au descoperit o proteină fotosensibilă, care se găseşte de obicei la o algă verde. Funcţia proteinei este de a controla fluxul anumitor ioni asociaţi contracţiei muşchilor nematodului, ea fiind activată de lumina albastră. S-a observat astfel o mişcare de retragere a viermelui expus la lumina respectivă. Pentru cercetători, descoperirea înseamnă deschiderea unor noi oportunităţi de studiu a legăturilor interneuronale, pornind de la relaţia dintre proteinele din corpurile fiinţelor vii şi diferitele lungimi de undă ale emisiilor luminoase.

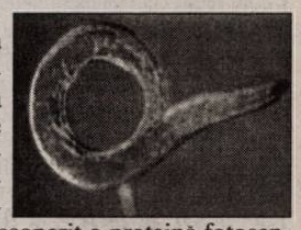

PORCI FLUORESCENŢI. Ce-aţi zice, dacă de Crăciun v-aţi trezi în farfurie cu o friptură verde, care pe deasupra să mai şi lumineze stins în seara magică? Nu este vorba despre o fantezie cinematografică. Deşi povestea cu friptura e discutabilă, sursa ei vie – porcii, adică – există aievea, ei fiind „fabricaţi" la Universitatea Naţională din Taiwan, de către deja celebrul profesor Wu Shinn-Chih. În anul 2003, acesta a creat primii peşti fluorescenţi, prin modificări genetice. Recent, a recidivat cu amicul nostru din coteţ, reuşind să obţină porci în întregime de culoare verde-fluorescent. Până şi inima şi celelalte organe interne sunt colorate! Straniul mutant poartă în el o proteină prelevată de la meduză, injectată în celulele embrionare. Totuşi, nu pentru abatoare a fost creat porcul vegetal, ci pentru a se putea urmări dezvoltarea ţesuturilor, graţie markerului fluorescent.

Vitrina cu ANIMALE BIZARE

UN PEŞTE ABISAL, RECORDMEN MONDIAL. Noţiunea de vertebrate ne trimite cu gândul la nişte animale ceva mai răsărite, pe care să nu-ţi fie frică să le atingi. Totuşi, recordul terestru absolut în privinţa dimensiunilor reduse şi a fragilităţii unui asemenea vertebrat îl deţine un peştişor abisal, care nu măsoară decât 6,2 milimetri. Este vorba despre masculul speciei *Photocorynus spiniceps*, descoperit în zona Filipinelor. Conform descrierii naturaliştilor, „piticul" subacvatic trăieşte ca parazit – atenţie, doamnelor! – grefat pe sistemul sangvin al impozantei sale femele, care are nu mai puţin de 46 milimetri. Faţă de aceasta, soţul parazit se rezumă la a-i furniza sperma necesară perpetuării speciei, aspect considerat de cercetători o adaptare la mediul abisal, evitându-se astfel căutările la întâmplare, între cei doi parteneri, în obscuritatea totală a adâncurilor. *P. Spiniceps* îl detronează deci pe *Schindleria brevipinguis*, descoperit în Australia şi descris în 2004, care avea 7 milimetri.

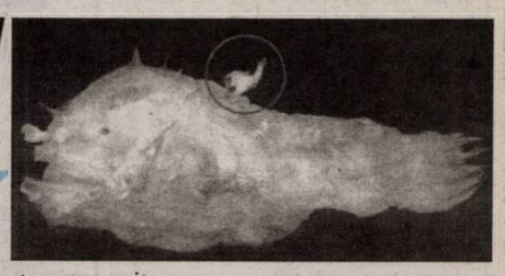

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De ce sunt femeile guralive?

Un psiholog german, doamna Constanze Fakih, profesor la Universitatea Hamburg, a efectuat recent un studiu la care au participat aproximativ 100 de voluntari, majoritatea muncitori în oraşul de la marea Nordului. Concluzia la care distinsa savantă a ajuns a fost surprinzătoare chiar şi pentru ea: femeile vorbesc mai mult decât bărbaţii, din simplul motiv că ele posedă un bagaj mai mare de cuvinte şi n-ar avea cu cine discuta, dacă ar încerca să se adreseze „masculilor"! Faţă de reprezentanţii sexului tare, care cunosc în medie sensurile a 10.000 de cuvinte, vocabularul sexului slab cuprinde nu mai puţin de 23.000 de cuvinte! În acelaşi timp, studiile efectuate de cercetătorii germani au demonstrat că femeile sunt mai pline de viaţă o dată cu lăsarea serii, devenind mai volubile şi mai vorbăreţe, din cauză că, începând cu acest moment al zilei, regiunea responsabilă cu

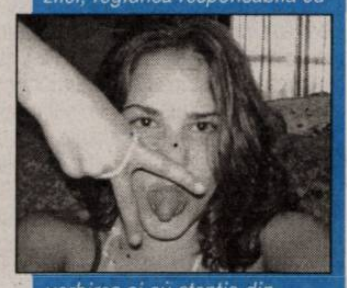

vorbirea şi cu atenţia din creierele bărbaţilor se „închide"; în timp ce aceeaşi regiune din creierele femeilor, care a fost indentificată în emisfera cerebrală stângă, pare să se trezească, dând o vervă deosebită urmaşelor Evei.

Din actualitatea arheologică

Secretele grotei din Vilhonneur

Grota parietală descoperită în Vilhonneur (Charente, Franţa) începe să-şi dezvăluie secretele. Grota (am semnalat descoperirea acesteia într-un număr anterior al revistei), veche de 27.000 de ani, este al doilea caz din lume, după cea din Cussac (Dordogne, Franţa), descoperită în urmă cu 5 ani, în care rămăşite pământeşti umane apar alături de reprezentări parietale din timpul paleoliticului superior. Sculptura, reprezentând un chip uman figurat pe un perete al grotei a stârnit de la început controverse. Era vorba despre o reprezentare realizată de mâna omului sau despre efectul unor fenomene naturale? Ultimele cercetări au relevat faptul că sculptura nu poate fi atribuită omului. Este vorba despre o „anomalie", un relief natural (o scurgere de calcit) pictat de un „artist plastic" preistoric – doi ochi, figuraţi prin două linii orizontale, un nas (o tuşă verticală) şi o gură (o tuşă orizontală).

Au mai fost descoperite, pe un alt perete, reprezentarea unei mâini, patru puncte roşii (amprenta extremităţilor a patru degete de la o mână) şi o serie de alte pete colorate. Cât priveşte scheletele, cel uman şi cele aparţinând unui număr de cinci hiene, s-a stabilit, în primul caz că vechimea acestuia este de 27.000 de ani, iar în cazul animalelor, de 28.000 de ani. Grota va face obiectul unor studii ştiinţifice internaţionale ce vor dura mai mulţi ani. Deocamdată, fotografiile din interiorul acesteia nu sunt publicate.

Monştri „pitici"

Dinozaurii pitici (Europasaurus holgeri) sau „reptilele pitice Holger" (denumite aşa în onoarea lui Holger Lüdtke, cel care le-a identificat prima dată) au trăit probabil pe una din marile insule din Europa Centrală inundată de mare. Recent au fost descoperite în nordul Germaniei oseminte fosile, aparţinând acestor dinozauri (sauropode patrupede ierbivore) vechi de 155-152 milioane de ani. Iniţial, s-a crezut că este vorba despre fosile ale unor dinozauri juvenili, dar după ce au procedat la un examen histologic al structurii oaselor (maxilare, dinţi, vertebre...), oamenii de ştiinţă au realizat faptul că, în ciuda taliei limitate la 6,2 m lungime, unii dintre aceşti dinozauri erau adulţi. Specimenele tinere măsurau aproximativ 1,7 m lungime. Au existat şi dinozauri mai mici, de mărimea unui cocoş, dar din specii diferite de reptile teropode, bipede şi carnivore. Fenomenul de nanism insular, datorat izolării şi resurselor naturale limitate, ar fi fost mult mai extins. Exemplele cele mai cunoscute sunt ultimii mamuţi din insula Wrangel (în largul coastelor Siberiei), elefanţii din Sicilia şi, probabil, micii oameni preistorici, numiţi hobiţi, care au populat insula indoneziană Flores.

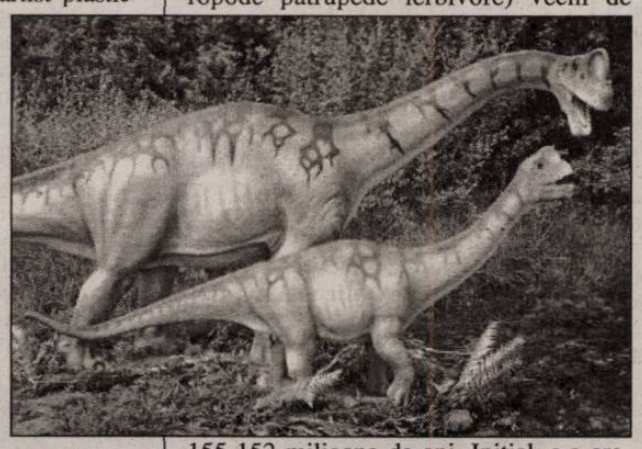

DORIN MĂRAN

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

De fapt, conflictul era mult mai vechi şi opunea cele două clase sociale existente atunci la Roma – plebeii şi patricienii. Enervaţi că nu au drepturi şi că legile sunt făcute spre a fi înţelese, interpretate şi aplicate după bunul plac al celor avuţi, plebeii şi-au luat jucăriile şi s-au retras, la începutul anului 494, pe Muntele Sacru, în afara urbei. Senatorii au încercat să-i înduplece prin fel de fel de promisiuni să renunţe la „greva" lor; l-au trimis chiar pe înţeleptul Agrippa Menenius să le spună pilda cu mădularele unui trup, care, refuzând să mai hrănească burta, au pierit şi ele în cele din urmă, dar plebeii nu de metafore aveau nevoie, ci de drepturi. Şi până nu le-au obţinut, nu s-au lăsat. Aşa că, simţind şi ameninţarea triburilor sălbatice ale equiilor şi volscilor, ce coborau dinspre Apenini, senatorii au înghiţit găluşca şi au semnat tot ceea ce doreau calicii Romei... Datoriile au fost anulate, datornicii ajunşi sclavi, eliberaţi şi plebeii, puşi sub protecţia a doi tribuni şi trei edili, aleşi de ei în fiecare an.

Dar în limba latinilor, numele de tribun era dat comandanţilor militari care aveau în subordine o mie de oameni, aşa că, spre a le deosebi, unul dintre

„GÂLCEAVA" plebeilor cu senatorii

titluri, cel militar, s-a numit tribun de legiune iar cel civil – tribun al plebei.

Împăcându-se astfel şi capra senatorială şi varza plebeiană, romanii au purces la război împotriva invadatorilor. Nu a fost un război precum cele cu care tenacele neam al lui Romulus era obişnuit – o bătălie zdravănă, urmată de asediul unei cetăţi şi masacrarea sau luarea în sclavie a adversarilor. Şi aceasta, pentru că equii şi volscii, neamuri pribege, nu aveau unde să se adăpostească şi, după ce erau bătuţi de către romani, reveneau şi mai mulţi, precum balaurul din poveste căruia îi creşteau la loc capetele tăiate. Este drept că primejdia comună i-a unit tocmai pe cei care până atunci îşi scoseseră cu sârg ochii, romanii luptând acum alături de latini şi de sabini. În tot cazul, a fost un conflict care a durat mai bine de jumătate de secol, sorţii izbândei fiind schimbători. Printre cei mai viteji soldaţi ai Romei s-a aflat şi Coriolanus, un patrician mândru de originea sa şi cu un mare dispreţ pentru plebei. Când după o vară secetoasă s-a pus problema distribuirii de grâne populaţiei, Coriolanus s-a opus; jigniţi în amorul propriu, tribunii plebei au cerut exilarea lui şi, în urma votului popular, talentatul militar a fost alungat din Roma. Vă imaginaţi că o asemenea ieşire pe uşa din dos nu putea fi deloc pe placul unui patrician, ai cărui strămoşi fuseseră părtaşi la întemeierea „cetăţii eterne". Ca să se răzbune, Coriolanus a mers direct în tabăra volscilor şi le-a cerut acestora să-i încredinţeze comanda unei armate. Nu ştim cum de i-o fi convins, dar cert este că, în fruntea hoardelor prădalnice, el a obţinut o serie de strălucite victorii, ajungând chiar înaintea zidurilor Romei. Senatorii au trimis atunci o solie, cerându-i să revină la sentimente mai bune faţă de concetăţenii săi, dar Coriolanus i-a alungat. Doar când au venit la el soţia şi apoi mama sa, aprigul roman s-a înmuiat şi a dat ordin de retragere. Dezamăgiţi de slăbiciunea celui pe care-l consideraseră un supraom, volscii i-au tăiat beregata pentru ca apoi, dându-şi seama că nu prea au pe cine să pună în locul lui, la comanda trupelor, să se retragă. Imediat după ei au atacat equii, un neam şi mai sălbatic.

(Continuare în numărul viitor)

CAROL QUINTUL

suveranul imperiului unde soarele nu apunea niciodată

În general, numele marilor conducători este legat de cuceririle făcute de aceştia cu mâna pe sabie, luptând cu vitejie în fruntea armatelor, înfruntând urgiile naturii şi tirul necruţător al săgeţilor sau al gloanţelor vrăjmaşe, dând exemplu de curaj şi dârzenie propriilor soldaţi. Astfel şi-au obţinut locul în istoria omenirii conducători precum Alexandru Macedon, Cezar, Genghis-Han sau Napoleon. Există însă o categorie aparte de stăpânitori care, deşi nu au purtat sabie decât la parade şi nu au simţit vreodată mirosul înţepător al sângelui amestecat cu ţărână, au ajuns să domine lumea. Printre aceşti „cuceritori din palate", cum îi numesc, nu fără o oarecare doză de maliţiozitate, unii istorici, se numără Carol Quintul, suveranul care a domnit peste un sfert din lumea cunoscută la vremea lui, fără însă să-şi conducă vreodată personal soldaţii în luptă.

Teoretic vorbind, Carol Quintul a fost cel mai puternic monarh al Europei, la mijlocul veacului al XVI-lea. Adolescent fiind, în 1516 a moştenit tronul Spaniei, unificată, după un lung conflict cu musulmanii, de către bunicii săi, Ferdinand şi Isabela. Peste doar trei ani, el îi va succede bunicului pe linie paternă, Maximilian I, ca împărat al Sfântului Imperiu Roman. Dar titlurile sale nu se opreau aici. Tinerelul cu mustăţile abia mijite era, în acelaşi timp, duce de Burgundia şi arhiduce de Austria, stăpânitor al Ţărilor de Jos, al Boemiei, Ungariei, regatului de Neapole, al Siciliei şi Sardiniei. Domnia sa asupra Spaniei însemna, desigur, că tânărul suveran stăpânea şi multe dintre teritoriile descoperite de conchistadori peste Atlantic, mai ales Mexic şi Peru, cu bogăţiile lor nesfârşite. Având o asemenea întinsă moştenire, nu-i de mirare că el se mândrea, spunând că „pe cuprinsul imperiului meu, soarele nu apune niciodată".

„Plus Ultra"

În tinereţe, Carol a primit o educaţie aleasă, fiind influenţat foarte mult de umanismul olandez. Născut şi crescut la Gand, în Ţările de Jos, el a învăţat, în primii ani ai vieţii, flamanda şi franceza, apoi spaniola, germana şi italiana. Pe bună dreptate se spunea „El vorbeşte cu Dumnezeu în spaniolă, cu femeile în italiană, cu bărbaţii în franceză iar armăsarului îi adresează comenzile în germană". Complexat de înfăţişarea lui – mai ales de maxilarul proeminent şi bărbia ascuţită (aşa-numita „buză de Habsburg"), elemente ce vor constitui trăsătura fizică dominantă, pentru multe generaţii, a neamului său, Carol a dorit să-şi depăşească semenii prin calităţile sale morale. De altfel, deviza lui, „Plus Ultra" („mai mult, mai departe") este elocventă pentru dorinţa obsesivă de a-i depăşi pe ceilalţi, autodepăşindu-se în acelaşi timp pe sine. În 1519, la doar 19 ani, Carol s-a trezit în fruntea unui imperiu întins pe milioane de kilometri pătraţi şi a venit să locuiască la Madrid. Prezenţa acestui Habsburg mereu prea serios şi care arareori zâmbea nu le-a fost pe plac pătimaşilor granzi spanioli, cu atât mai mult cu cât aceştia s-au văzut curând marginalizaţi, căci Carol prefera să se bizuie pe funcţionari flamanzi sau germani. Politica lui fiscală împovărătoare a atras de asemenea multe nemulţumiri, materializate printr-o revoltă înăbuşită fără ezitare de severul suveran.

Cu ochii pe Italia

Un fervent catolic, Carol a sperat să unească întregul continent sub stindardul religiei sale, aşa cum încercase, cu câteva secole mai înainte şi modelul său ca suveran – Carol cel Mare. Doar că, de la anul 800, lucrurile se schimbaseră mult în Europa. Religia catolică nu mai avea de înfruntat răzmeriţele unor triburi barbare, răspândite dincolo de Rin, ci rebeliunile bine organizate şi nesupunerea civică a unor protestanţi renumiţi pentru nivelul ridicat de civilizaţie, dar şi opoziţia acerbă a altor regi – în primul rând cei ai Angliei şi al Franţei – ce nutreau şi ei asemenea gânduri de hegemonie. Cel care a dat însă lovitura de graţie idealurilor taciturnului Carol a fost Martin Luther, care, bătând în cuie tezele sale pe uşa bisericii din Wittenberg, va zgudui din temelii instituţia Bisericii Catolice. Este cert că, deşi era fascinat de personalitatea lui Luther, Carol îl ura, ca pe unul care săpa la însuşi fundamentul construcţiei sale. Speriat de puterea pe care prinţii protestanţi o dobândiseră în Germania, ţară al cărei suveran de drept era, împăratul n-a dorit ca acelaşi lucru să se întâmple în Ţările de Jos. Pe de altă parte, dorinţele expansioniste ale Franţei, care dorea să cucerească Peninsula Italică, nu puteau fi pe placul lui. Lupta pentru Italia a constituit miza îndelungatului conflict dintre Carol şi regele francez Francisc I. În 1525, generalii lui Carol obţin o mare victorie împotriva francezilor, la Pavia. Unul dintre nobilii aflaţi în serviciul său, Cesare Hercolani, a reuşit să-l facă chiar prizonier pe regele francez, care va fi adus la Madrid. Carol l-a obligat pe Francisc să semneze un tratat prin care renunţa la pretenţiile asupra nordului Italiei.

Război cu creştinii, împotriva... turcilor!

Dar, îndată ce a fost eliberat, nestatornicul Francisc a determinat Parlamentul francez să anuleze tratatul, pe motiv că fusese smuls prin ameninţare. Un nou tratat, semnat la Cambrai, va statornici totuşi posesiunile habsburgice din Italia şi-l va confirma pe Carol ca împărat al Sfântului Imperiu Roman. În 1527, trupele spaniole pradă Roma şi îl iau prizonier pe Papa Clement al VII-lea, pe care Carol l-a împiedicat să accepte divorţul dintre mătuşa lui, Caterina de Aragon, şi regele englez Henric al VIII-lea. Francisc I, care-l ura de moarte pe Carol, nu a pregetat atunci să se alieze cu turcii, împotriva lui. Dar armatele spaniole obţin o victorie spectaculoasă împotriva trupelor sultanului Soliman, la Tunis, în 1535. O victorie a la Pyrrhus, însă, deoarece, sleit de necontenitele lupte, imperiul, cu toate resursele uriaşe, cu tot aurul aztecilor şi al incaşilor, dă semne de oboseală. Protestanţii, văzând în înaintarea turcilor spre centrul Europei o contrapondere la dominaţia catolică, refuză să mai voteze impozitele propuse de Carol. Sătul de nesfârşitele conflicte interconfesionale, împăratul pledează pentru impunerea unei „împăcări spirituale", rămasă în istorie drept Pacea de la Augsburg.

Trufaşul pocăit

Îmbătrânit înainte de vreme şi recunoscându-şi, tacit, eşecul de a făuri o Europă unită sub stindardul catolicismului, Carol Quintul adoptă, în 1556, o decizie care va lăsa continentul întreg înmărmurit: el renunţă la puterea absolută, în favoarea fiului, Filip (care va primi Spania) şi a fratelui, Ferdinand (care va domni ca împărat al Sfântului Imperiu Roman), spre a se retrage, ca simplu particular, la mănăstirea Yuste din Extremadura. Chiar dacă a cedat tronul, el a continuat totuşi să poarte corespondenţă cu foştii săi sfetnici şi să se arate interesat de situaţia din Imperiu. Ce anume l-a determinat pe atotputernicul împărat să ia o asemenea hotărâre? Opiniile istoricilor sunt împărţite. Unii consideră că boala l-ar fi convins să se retragă (avea accese cumplite de gută), alţii cred că a fost vorba despre o criză mistică, izvorâtă din dorinţa credincioşului suveran de a renunţa la deşertăciunile acestei lumi, spre a avea parte de „buen morir", un sfârşit demn şi lucid. În fine, cei mai mulţi vorbesc despre acceptarea eşecului său de a transforma Europa într-o „grădină Habsburgică", eşec pe care firea mândră a lui Carol nu şi l-a putut asuma. Chinuit de gută, fostul suveran va muri pe 21 septembrie 1558, la Yuste, ultimele sale cuvinte, rostite în spaniolă, fiind, după spusele martorilor oculari, „Acum e timpul. Ah, Iisuse!". Abia după un sfert de veac rămăşiţele sale pământeşti vor fi transferate la Panteonul Regal de la mănăstirea San Lorenzo de El Escorial. Personalitate complexă, om al evului mediu, prin tradiţie şi educaţie, credincios idealurilor cavalereşti, Carol Quintul a ştiut însă în egală măsură să fie un suveran al veacului său. Pragmatic, sobru şi raţional, el a reuşit să menţină hegemonia spaniolă în Europa timp de câteva decenii, fiind învins nu atât de oştile rivalilor săi, cât mai ales de o armă mult mai puternică şi mai primejdioasă – cuvântul „eretic", răspândit în lume de Luther...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

6 iulie 1415

Jan Hus este ars pe rug

Acuzat de erezie, după ce o viaţă întreagă luptase împotriva abuzurilor Bisericii Catolice, fără însă a pune în discuţie dogmele religioase, gânditorul şi teologul ceh Jan Hus este adus în faţa unui consiliu de judecată al Vaticanului, fiind găsit vinovat şi condamnat la ardere pe rug. Pe tot parcursul procesului, Hus a dat dovadă de multă demnitate, primind sentinţa cu zâmbetul pe buze şi rugându-se pentru sufletele celor ce-l trimiteau la moarte. A urmat apoi o scenă grotescă, acuzatul fiind îmbrăcat în haine preoţeşti şi cerându-i-se să abjure. La refuzul său categoric, a fost dezbrăcat şi înveşmântat într-un sac de pânză, iar pe frunte i s-a pus o pălărie din hârtie pe care scria Haeresiarcha (conducătorul ereticilor). Ajuns la locul execuţiei, a îngenuncheat şi a început să se roage, dar soldaţii l-au smuls de jos şi l-au legat de stâlp, prinzându-i gâtul într-un belciug de fier. Legenda spune că, înainte de a fi aprins focul, o bătrânică, pătrunsă de fervoare religioasă s-a apropiat şi ea de rug, aruncând un mănunchi de nuiele. La vederea acestei scene, Hus ar fi rostit, cu compasiune, „O, sancta simplicitas!" Când focul a fost aprins, condamnatul a început să cânte imnuri religioase, până ce fumul l-a înăbuşit. Cenuşa lui a fost aruncată în apa Rinului iar scrierile lui, arse. Dar moartea lui Hus nu avea să oprească şi răspândirea ideilor sale. Însufleţiţi de idealurile husite, cehii se vor răscula curând împotriva autorităţii imperiale şi a celei papale. Pe 18 decembrie 1999, Papa Ioan Paul al II-lea şi-a cerut iertare în numele Bisericii Catolice pentru această crimă.

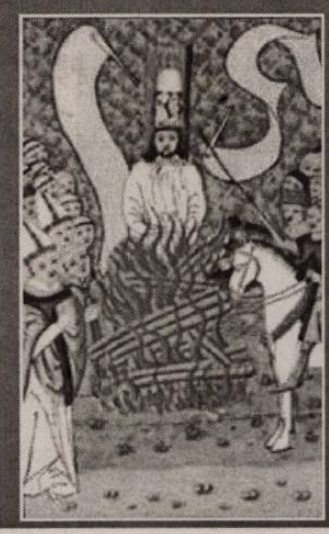

FASCINAŢIA călătoriilor terestre

Călătoriile îi fascinează azi pe marii aventurieri, dar aceştia sunt mânaţi mai curând de exotism şi de adrenalină, un cuvânt atât de la modă azi, fie că e vorba despre insule îndepărtate, munţi semeţi sau zone din Patagonia. A fost însă o vreme când călătoriile au însemnat altceva decât divertisment, iar protagoniştii lor au primit de la generaţiile următoare renumele de „mari descoperitori". Căci, până la urmă, asta se poate spune despre Marco Polo, Columb sau Magellan şi mai puţin că au fost nişte aventurieri, călători împătimiţi în căutare de „adrenalină". Dacă ne gândim mai bine, o să vedem că marii călători de acum mai bine de 500 de ani erau mânaţi de la spate de ideea de comerţ şi de câştig financiar. Trebuia să ai şi puţină nebunie ca să te încumeţi la călătorii de anvergură, dar până la urmă o asemenea aventură merita banii. La Veneţia, renumită pentru negoţul şi comerţul foarte dezvoltate, erau câţiva oameni suficient de „nebuni", gata să se încumete la marile provocări ale vremurilor. Aşa cum, fără papalitate, Roma ar fi fost un oraş minor, la fel Veneţia, fără comerţ, n-ar fi rămas decât un orăşel de lagună în care pescuitul ar fi rămas îndeletnicirea predominantă. Or, tocmai bogăţia, şi nu pescuitul, a fost cea care a făcut Renaşterea posibilă. Iar bogăţia provenea din afaceri. Astfel, în secolul al XV-lea, Florenţa era cel mai important centru manufacturier, în vreme ce Veneţia era cel mai important centru comercial. Unul dintre „frumoşii nebuni" ai vremurilor de atunci a fost veneţianul Marco Polo, care se înhămase la aventura de a face comerţ cu India şi China, încă pe la 1290. Veneţia nu-şi trimitea guvernatori în colonii, dar era foarte atentă să-şi protejeze rutele comerciale. Motiv pentru care navele de război şi garnizoanele aveau rostul de a alunga ideile altora de a le încurca ţelele acestor rute privilegiate. Ca şi azi, dorinţa profitului necesita strategii ferme şi acţiuni hotărâte. Aşa că atunci când, la sfârşitul secolului al XV-lea, portughezii au anunţat că un nou drum spre Indii fusese descoperit, ceea ce afecta comerţul Veneţiei cu Orientul, panica i-a cuprins pe „comercianţii din lagună", care au şi format un consiliu special

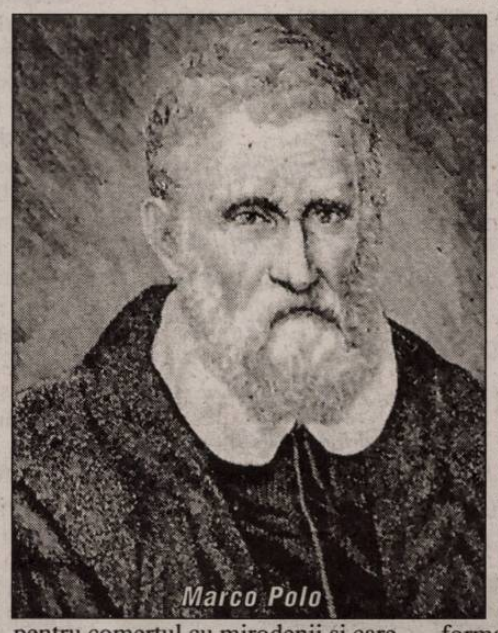
Marco Polo

pentru comerţul cu mirodenii şi care avea ca scop găsirea de soluţii pentru „a-l împiedica pe regele Portugaliei să ne ia aurul şi argintul din mâini, să ne ruineze afacerile şi viitorul". „Afaceri" şi mai ales „viitorul", iată două concepte care domină viaţa economică şi a marilor puteri de azi, de la SUA, la Rusia şi China. Spre deosebire de azi, însă, atunci comerţul a fost cel care a declanşat „boom"-ul marilor navigatori şi al marilor călătorii pe mare. Veneţienii sfârşitului de secol XV nu ştiau că italianul născut la Genova şi ajuns în slujba regelui Portugaliei, care plecase pentru a descoperi un nou drum maritim spre India, făcuse o mare greşeală. „O greşeală uriaşă care a dus la o descoperire uriaşă", cum avea să spună geograful francez d'Aguille. Într-adevăr, Cristofor Columb a luat drept bună o hartă întocmită de Paolo Toscanelli din Florenţa, în care ţărmurile estice ale Asiei figurau în Vestul Europei, între cele două „locaţii" nefiind de traversat decât Oceanul Atlantic! O eroare sublimă, care a dus la descoperirea Americii de către marinarul Rodrigo de Triana, aflat de cart pe corabia „Pinta" (Pictata), una din cele trei corăbii aflate sub comanda lui Columb. Acest marinar a strigat, la puţină vreme după miezul nopţii de 11 spre 12 octombrie 1492, „Tiera! Tiera!". Cercetătorul american Samuel Morrison crede că „pământul" văzut în acea noapte specială, pe care Columb l-a numit San Salvador (azi insula Watlings), a fost de fapt insula Caicos, de forma unui bob de fasole, aflată la 350 km depărtare de insula Watlings. Dar asta are mai puţină importanţă: de atunci, planeta nu mai era ceea ce fusese. O nouă eră se năştea, un nou viitor, de data asta nu neapărat aflat sub semnul afacerilor, atât de îndrăgite de veneţienii situaţi la gurile lagunei.

GEORGE CUŞNARENCU

Cazul Omega 3

„LOVITURĂ SUB CENTURĂ"

Omega 3 este o familie de acizi graşi polinesaturaţi (ALA, EPA şi DHA) care intră în constituţia dublului strat lipidic al membranelor celulare. Acizi cărora li se atribuie multiple proprietăţi: fluidizează sângele, previn aritmiile cardiace, scad nivelul colesterolului şi al trigliceridelor, presiunea sangvină, diminuează fenomenele inflamatorii etc. Unii specialişti invocă şi rolul lor pozitiv în maladiile canceroase.

Studiile efectuate în mai multe ţări ale lumii au relevat faptul că riscul consumatorilor de peşte gras (ce conţine Omega 3) de a face infarct miocardic este redus cu aproximativ 30% şi cu aproximativ 50% în cazul celor care recurg zilnic la aportul de ulei de peşte.

O echipă de cercetători de la Universitatea East Anglia condusă de dr. Lee Hooper a ajuns la o altă concluzie, în urma unor studii efectuate între 1990 şi 2003, lansând teza ineficacităţii complementului alimentar Omega 3, în cazul afecţiunilor cardio-vasculare. Lee Hooper a pus sub observaţie un lot de 3114 persoane care sufereau de angină pectorală (maladie cardiacă în care arterele inimii sunt îngroşate de depozite de grăsimi) şi care au beneficiat de doze zilnice de Omega 3. În urma analizelor, s-a constatat că ab-

sorbţia uleiurilor de peşte, în loc să reducă riscul infarctului miocardic, l-a crescut. Aceste paradoxale rezultate negative s-ar fi datorat mercurului aflat în acizi graşi. Un alt studiu american, efectuat pe un lot de 2000 de persoane suferind de aritmie cardiacă, care purtau un defibrilator, a scos în evidenţă faptul că excesul de ulei de peşte gras este nociv.

Cele două studii au fost privite cu circumspecţie de specialiştii în domeniu care au considerat că e vorba de circumstanţe clinice particulare, care nu pun în evidenţă efectul favorabil al complementului alimentar Omega 3 în prevenirea şi tratarea tulburărilor cardiace. E posibil, în cazul celor care suferă de angină pectorală, ca uleiurile de peşte să nu fie indicate, dar acest aspect nu trebuie generalizat. Studiile efectuate asupra eschimoşilor, în condiţiile în care regimul lor alimentar este foarte bogat în peşte, au relevat faptul că frecvenţa bolilor cardio-vasculare e de 400 de ori mai mică decât în societăţile civilizate.

Rămâne de văzut care sunt beneficiile acestor acizi graşi în prevenirea maladiilor canceroase. Până acum s-a demonstrat că, în foarte multe cazuri, chimioterapia este mai eficace dacă nivelul de DHA din ţesutul adipos este ridicat. Ultimele studii americane efectuate asupra animalelor au scos în evidenţă un alt aspect îmbucurător: acizii OMEGA 3 pot preveni cancerul de sân şi de colon, studii efectuate şi asupra omului, deocamdată irelevante.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Cum „militează" unii...

„A militat pentru o cauză dreaptă". Aceasta este o exprimare pe care o întâlnim destul de frecvent şi care, din nefericire, aproape că nu o mai sesizăm.

Verbul „a milita" înseamnă, aşa cum ne arată dicţionarul, „A desfăşura o activitate intensă într-un domeniu social, politic, cultural; a lupta pentru un principiu, pentru o cauză". Pentru a ne exprima corect, putem înlocui substantivul *cauză*, care în acest context înseamnă „Problemă socială care interesează o colectivitate largă de oameni şi pentru a cărei apărare şi punere în valoare se duce o luptă susţinută", cu o sintagmă numind „cauza" respectivă.

Se spune astfel, de exemplu, „A militat pentru modernizarea învăţământului..." sau „...pentru eliminarea unor discriminări" etc.

În felul acesta, pleonasmul este evitat. *(I.S.)*

Redescoperirea unor descoperiri uitate

România unor revelaţii şocante

Până în 1990, în lumea filologilor se vorbea despre aşa-numita literatură de sertar. Adică, mai simplu spus, romane – de exemplu – scrise astăzi şi puse la păstrare pentru zile mai bune, din diverse motive, între care cele politice deţineau de departe un rol privilegiat. Astăzi, slavă Domnului (!) până şi literatura licenţioasă a primit undă verde pentru a se exhiba nu doar pe tarabe, ci şi în conştiinţele generaţiilor tinere, în numele unei bizare libertăţi de exprimare. Dar nu despre acest fenomen vom vorbi mai departe. În sertare, în seifuri sau în depozite ale unor muzee, supravieţuiesc încă uriaşe tezaure ale istoriei, ale paleontologiei, ale geologiei şi aşa mai departe.

Drumul dintre şantierul arheologic, paleontologic etc. şi vitrina muzeului ori paginile lucrărilor ştiinţifice, uneori se surpă iremediabil sau este distrus cu bună ştiinţă. Nenumăratele fosile dezgropate de sub tone de pământ ajung să „doarmă" prin sertare prăfuite, fără să mai atragă atenţia cercetătorilor. Faptul că au fost descoperite cândva nu înseamnă că le şi cunoaştem. Dimpotrivă! Declinul societăţilor savanţilor care au fondat şi au alimentat colecţiile, lipsa de interes real ori de competenţă din partea conservatorilor – iată doar câteva motive pentru care mari cantităţi de fosile sau de alte obiecte valoroase sunt stocate, fără o documentaţie riguroasă. Unele colecţii s-au format în perioade când cunoştinţele cercetătorilor erau mult mai reduse decât astăzi şi de aceea ele pot ascunde adevărate comori, deci trebuie reanalizate.

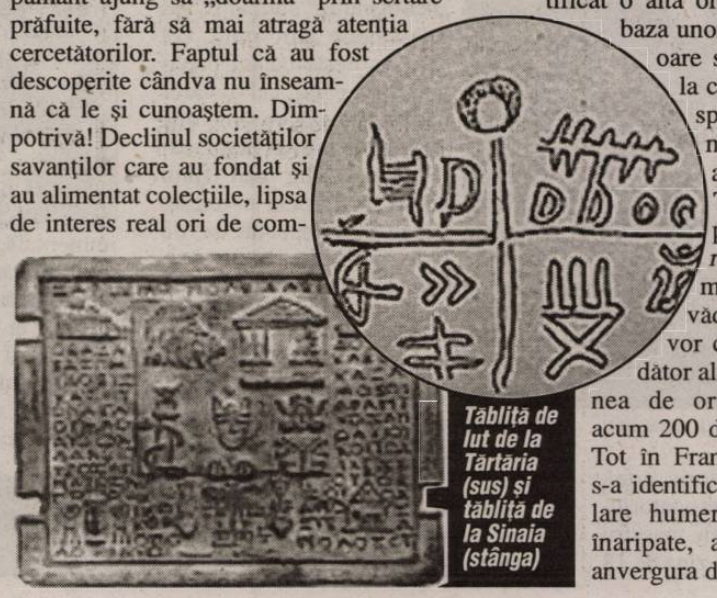
Tăbliţă de lut de la Tărtăria (sus) şi tăbliţă de la Sinaia (stânga)

Un dinozaur „anonim"

Cel mai mare amfibian din toate timpurile a fost (re)descoperit chiar într-un sertar din Muzeul de Istorie Naturală din Paris. Totul a pornit, simplu, de la reexaminarea unui fragment de maxilar de 15 centimetri, descoperit la Lesotho (Africa de Sud) în 1970 şi atribuit în pripă, 12 ani mai târziu, unui grup din familia capitosaurilor. Or, analiza recentă i-a identificat o altă origine, astfel că pe baza unor comparaţii ulterioare s-a estimat talia sa la circa 7 metri. Altfel spus, este cel mai mare amfibian care a trăit vreodată pe Terra, detronându-l pe *Mastodonsaurus*, de „numai" 6 metri. Cercetătorii văd deja acest carnivor ca pe un superprădător al fluviilor din regiunea de origine, unde trăia acum 200 de milioane de ani. Tot în Franţa, dar la Troyes, s-a identificat în condiţii similare humerusul unei reptile înaripate, animal rarisim cu anvergura de peste 7 metri.

Ţara noastră nu e străină deloc de complexitatea fenomenului în discuţie. Astăzi, deja lumea ştie că zona Haţegului reprezintă un fel de Jurrasic Park al unor specii unice pe mapamond. Se mai ştie că pe teritoriul românesc s-au descoperit relicvele celor mai vechi *Homo sapiens* de pe continentul european. Şi se mai ştie că faimoasele tăbliţe de lut de la Tărtăria, scoase la lumină cu 45 de ani în urmă, sunt acoperite cu cea mai veche scriere din lume cunoscută până acum, folosită cu circa un mileniu înaintea celei sumeriene, care încă se bucură de prioritate în faţa marii majorităţi a oamenilor de ştiinţă. Se cunosc asemenea elemente (argumentate inclusiv prin cele mai redutabile teste ştiinţifice efectuate în Occident), însă totul pare să se oprească aici. O dovedeşte şi sinuosul destin al tăbliţelor de plumb de la Sinaia, iniţial realizate din aur, ascunse timp de zeci de ani şi asupra cărora încă planează o condamnabilă conspiraţie a tăcerii, în ciuda eforturilor uriaşe ale unor oameni precum Dan Romalo, cel ce le-a scos din uitare.

De ce se întâmplă toate acestea? Pentru că aici nu mai este vorba despre istorii vechi de sute de milioane de ani, ci despre istoria omenirii. Cui i-ar conveni să recunoască erorile unor teorii considerate – firească, în mod interesat – de neclintit? Este o întrebare asupra căreia e cazul să mediteze în primul rând comunitatea ştiinţifică din România. Şi, cine ştie, poate că nu peste mult timp vor fi scoşi din sertarele istoriei şi alţi dinozauri!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ISTORII CRIMINALE DE EXCEPȚIE

La psihiatru, cu victimele în portbagaj

◆ *O mamă își poate distruge psihic odrasla dacă, în copilărie, o face să se simtă „un nimeni". Este cazul uluitor al criminalului în serie Edmund Kemper, ucigaș cu cel puțin zece victime în „palmares".*

◆ *Născut cu o inteligență superioară (IQ peste 125, în sistemul american, discutabil), Kemper și-a conștientizat instinctul criminal când, la 21 de ani, se afla în custodia tiranicei sale mame.*

◆ *Din nefericire pentru victimele sale, sistemul american de apreciere a bolnavilor psihic i-a permis acestuia să se afle prea mult timp în libertate.*

„Ce-ar fi s-o împușc pe bunica?"

Modul cum a fost tratat Edmund Kemper (n.1948, în California) în copilărie este eficator pentru un dezechilibrat inteligent și impulsiv. „Viziona" adesea bătăile dintre părinți, punea pisici și chiar pe propriile surori în „camera de gazare" amenajată în pivniță. În cele din urmă, a fost închis de către mamă într-un fel de arest la domiciliu, fapt care l-a determinat să fugă de acasă și de la școală. Adolescența și-a petrecut-o mai mult la ferma bunicilor. Neurmând nici o școală și refuzând să lucreze la câmp sau cu animalele, Kemper își exersa inteligența rezolvând jocuri din reviste. Din păcate, la 19 ani a explodat instinctul criminal din tânărul care se dezvolta fizic extraordinar (ajunsese la 110 kilograme și 2,08 metri înălțime) și care nu putea suferi „prostia" celor din jur. Din mărturisirile sale ulterioare, uciderea bunicii devenise pentru el un fel de exercițiu mental: „Oare ce simți când mori?!". A împușcat-o și apoi a înjunghiat-o de mai multe ori. Apoi, gândindu-se la durerea bunicului, i-a făcut felul și acestuia...

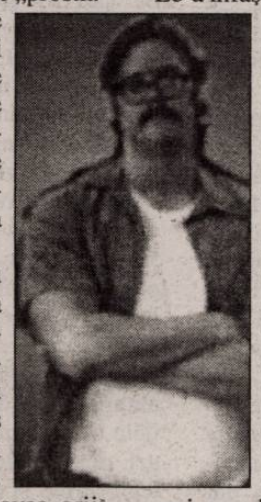

Din păcate, instanța pentru minori și bolnavi psihici nu l-a reținut pe viață pe acest „debutant" al crimelor în serie, întrucât rezultatele testelor erau mereu excelente. Așa a ajuns să fie eliberat la 21 de ani și trimis în custodia mamei sale. Numai că aceasta, divorțată, avea grijă să-și asigure permanent amanți, fapt care îl înfuria la culme pe Kemper. Excesele sale de mânie au determinat-o pe femeie să-l oblige să se prezinte regulat la un psihiatru. În acea perioadă (1970-1972) s-a produs un eveniment pe care nici regizorii filmelor de groază nu l-au avut în vedere.

Pe când lucra în calitate de polițist de patrulare pe o autostradă (cu acte și alte accesorii false, întrucât fusese respins la examinare), Kemper a luat în mașină două tinere pe care (spune el) le-a încântat cu conversația sa, dar apoi le-a tăiat gâtul și a molestat cadavrele (așa cum avea să facă și ulterior, cu alte victime femei). Le-a înfășurat trupurile în pătură, după ce le-a tranșat, și le-a înghesuit în portbagaj. Apoi și-a adus aminte că are „înfățișare" la psihiatru. S-a dus la doctor, lăsând în parcare cadavrele ascunse în mașină. Ședința a decurs, ca și altă dată, foarte bine...

Următoarele șase-șapte crime au fost făcute în perioada în care Kemper era obsedat de perfecționarea tehnicii sale de a ucide fără să lase urme. După ce tranșa femeile ucise, bucățile de trup erau îngropate în locuri aflate la mare distanță unele de altele. Așa se explică de ce poliția nu l-a descoperit mai repede. Greșeala fatală a apărut în urma uciderii mamei sale, care îl exaspera cu amanții ei. După ce i-a făcut trupul bucăți, l-a aruncat în baie, neavând timp să-l ascundă... Edmund Kemper a fost condamnat pe viață și este în continuare obiect de studiu pentru psihiatri.

„Furculița îl jignește pe Dumnezeu" !

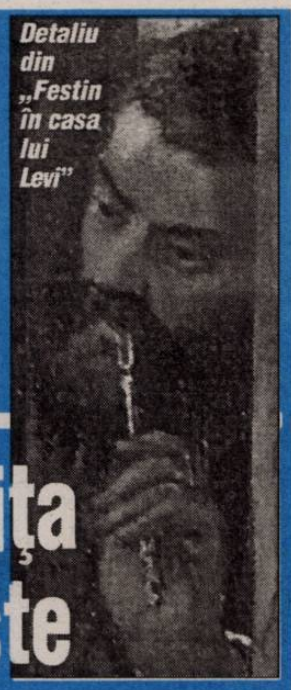

Detaliu din „Festin în casa lui Levi"

Când a apărut furculița în civilizata Europă? Istoricii spun că în secolul XI, când dogele Veneției și-a adus drept nevastă o prințesă orientală, care avea în zestre și o casetă cu furculițe de aur. Însă, din cauza unui conflict cu Inchiziția, Veronese ne informează indirect că acest accesoriu era încă un lux în secolul XVI, fiind mai mult un obiect de artă la dispoziția capetelor încoronate. Ei bine, artistul a sfidat și dogma Bisericii romano-catolice prin care se afirma că „Dumnezeu ne-a lăsat mâinile pentru a mânca", iar folosirea vreunui obiect ajutător este o „ofensă". Un detaliu din „Festin în casa lui Levi" (foto) ne arată un personaj scobindu-se în dinți cu o „furculiță artistică", specifică Renașterii. Veronese jignea astfel Biserica, dar și pe suveranii Europei, întrucât păturile inferioare ale societății nu aveau acces la furculiță. Și, pentru a înțelege această insolență, menționez doar faptul că Elisabeta I a Angliei (1533-1603) avea trei furculițe de aur în colecție, pe care nu le folosea niciodată.

Furculiță regală din secolul XVI

CUM A SFIDAT VERONESE INCHIZIȚIA

Unul dintre cei mai mari artiști ai școlii venețiene, „Stăpân al tărâmului dogilor" în a doua jumătate a veacului al XVI-lea, Paolo Calliari (Cagliari) zis Veronese („Cel din Verona"), s-a numărat printre puținii pictori italieni care și-au modificat, de-a lungul carierei, concepția artistică. Adorat la Verona natală și la Veneția (reședința principală), marele maestru renascentist a fost și unul dintre foarte puținii familiști ai breslei, neavând o viață boemă în adevăratul sens al termenului.

Șansa lui Veronese (1528-1588) s-a numit Antonio Badile, pictor veronian în al cărui atelier s-a format în adolescență și căruia i-a rămas fidel prin unele trăsături stilistice (vigoarea formelor și a culorilor), toată viața. Ca și în cazul altor mari maeștri, Veronese a dobândit o maturitate artistică precoce. Demonstrațiile geniului său în a vizualiza scene biblice au fost făcute înainte de a împlini treizeci de ani. Lucrările sale de la catedrala din Mantova și apoi frescele palatului ducal din Veneția l-au consacrat la vârsta de 26-27 de ani. Strălucire, luminozitate, armonie – iată caracteristicile prin care maestrul îmbina manierismul (de obsesia perfecțiunii trupului uman nu s-a putut detașa niciodată) și tendințele realismului renascentist. Spre deosebire de alți pictori uriași ai „cinquecento"-ului italian, încadrarea scenică este la Veronese uluitoare prin generozitatea elementelor arhitecturale prezente în lucrările sale de dimensiuni impresionante. Iubit de nobilime și de înalții clerici, Veronese ajunsese să picteze pe aceeași temă pentru mai mulți comisionari, în diverse locații de primă mărime din Veneția și nu numai. Din păcate pentru liniștea artistică de care avea nevoie orice geniu fecund, maestrul a parcurs un episod trist în anul 1573, când procurorii Inchiziției l-au interogat cu privire la capodopera sa intitulată inițial „Cina cea de taină" (aflată în refectoriul mănăstirii San Giovanni e Paolo).

Leda și lebăda

Sinuciderea Lucreției

Judecata lui Paris

Din fericire pentru istoria artei, s-a păstrat stenograma interogatoriului dintre Veronese și marele maestru al „Tribunalului sacru" din ziua de 18 iulie 1573, tipărită pentru prima oară în afara Italiei în 1905 (arhiva Crawford, Anglia). Deși ar fi extrem de interesantă reproducerea întregului dialog, voi selecta doar câteva reproșuri inchizitoriale care țin de acuratețea doctrinară a ultimei Cine a lui Iisus. Marele maestru se arăta indignat de prezența bufonilor și a „germanilor" – într-o incintă alăturată celei în care se aflau cei 12 discipoli –, de personaje „neobișnuite" cum ar fi: cel se scobește între dinți, cel care vorbește cu un papagal, niște câini, cel al cărui nas sângerează, ca să nu mai vorbim de Simon Petru, care tranșează un miel (fiind vorba de Paștele evreiesc, Pesah-ul, respectat și de Iisus și discipoli, toți născuți evrei). „Sunt invențiile mele, s-a apărat demn Veronese, și nu m-am gândit la aspectele biblice intrinseci, când am compus scena". (Trebuie să subliniez că prezența „germanilor" sub același acoperiș, dar nu în aceeași incintă cu Iisus, era considerată o condamnabilă apreciere a curentului protestant de atunci, dușman de temut al romano-catolicismului). Consecința? Inchiziția i-a cerut să refacă acea capodoperă monumentală. Reacția lui Veronese? Nu a modificat absolut nimic, doar titlul cu care celebra pânză a intrat în istorie: „Festin în casa lui Levi"... „Erezia" maestrului învinsese, nonconformismul triumfa. *(Un alt detaliu despre Veronese vezi în textul „Furculița îl jignește pe Dumnezeu"..)*

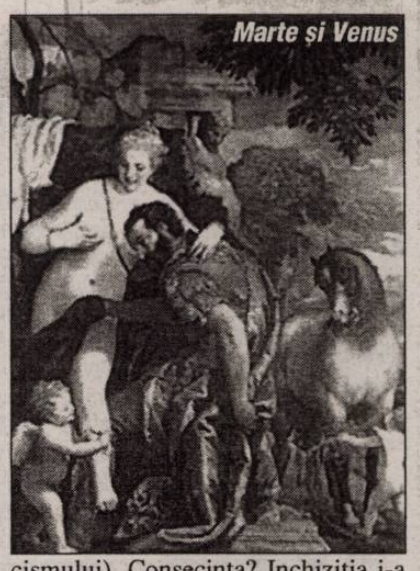

Marte și Venus

Alegoria „Primăvara și vara"

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...Teodoras din Gadara a fost un renumit profesor de retorică din vremea lui August și Tiberiu – sec. I d.Ch.? Era un adept al priorității experienței asupra teoriei, fiind un adversar al lui Apolodor din Pergam, care susținea contrariul.*

◆ *...nurca, acest micuț mamifer carnivor semiacvatic din Familia Mustelidelor, are degetele unite prin membrane înotătoare? Este răspândită în toată Europa iar la noi trăiește în Deltă și în bălțile Dunării.*

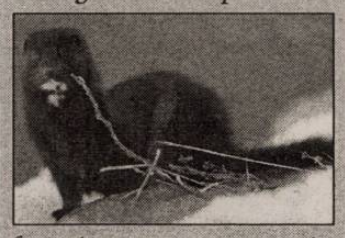

◆ *...„rubato" este un termen muzical de origine italiană? Indică o interpretare mai liberă, în scopul obținerii unei mai mari expresivități.*

◆ *...capitala Regatului Tonga este orașul Nuku'alofa? Are circa 32000 locuitori.*

◆ *...în arhitectură, prin „marchiză" se înțelege o construcție acoperită, închisă cu geamlâc, alipită unei clădiri, în scopul protejării intrării de intemperii? A fost folosită mult în țara noastră în secolul al XIX-lea și la începutul secolului XX.*

◆ *...piperul este o plantă cu tulpina lungă și subțire, târâtoare sau agățătoare, cu fructe verzi la început, care devin roșii și apoi negre și se folosesc drept condiment? Este originar din India.*

◆ *...depresiunea în care se află orașul Quito, capitala Ecuadorului, este înconjurată de câteva conuri vulcanice? Acestea sunt Pichincha (circa 4783 m), Cayambe (circa 5790 m), Cerro Antisana (5705 m) și Cotopaxi (5897 m).*

Știați că...

Frumoasa Dunăre albastră

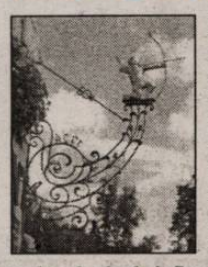

Deși al doilea ca mărime pe bătrânul nostru Continent, Dunărea nu este doar un fluviu ci și un simbol al legăturilor dintre oameni. Cântată în versuri și în nemuritoarele valsuri ale lui Strauss, ea unește țări, capitale, mentalități. Dacă Delta ei este un paradis al păsărilor și al nuferilor de toate culorile, împărăție a apelor în care intri cu emoție și cu sfială, spre Marea cea mare, Munții Pădurea Neagră, din care izvorăște, sunt un adevărat templu împodobit cu toate frumusețile naturii la care omul și-a adus și el modesta contribuție.

Palatul princiar

Locuitorii de aici au o vorbă: „Brigach și Berg aduc Dunărea" pentru că impunătorul fluviu se formează din unirea celor două râuri. Brigach izvorăște de la o altitudine de 925 metri iar Breg de la o altitudine de 1078 metri. Amândouă se unesc în orășelul Donaueschingen, o localitate cu 21500 locuitori, cu un palat vestit în mijlocul unui parc minunat, veche reședință a principilor de Fürstenberg. Aici se află un bazin circular, împodobit cu balustrade și cu statui de marmură, declarat încă din secolul al XVIII-lea ca fiind izvorul Dunării, bazin situat în apropierea locului unde se unesc cele două râuri.

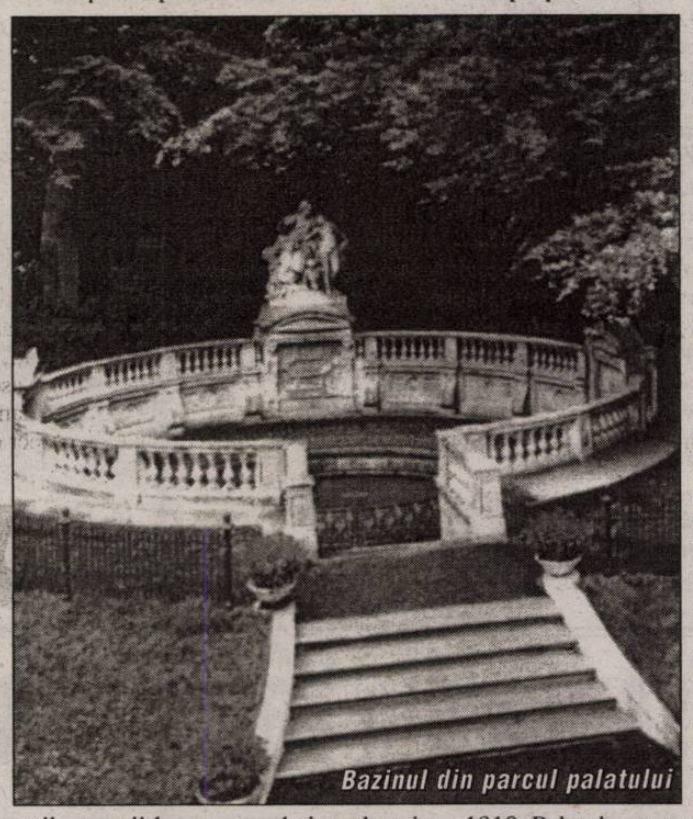

Bazinul din parcul palatului

Donaueschingen este indiscutabil un oraș vechi, unul dintre cele mai vechi orașe ale Germaniei. Menționat pentru prima oară într-un document regal din 889, a căpătat o semnificație deosebită când principele Josef Wilhelm Ernst de Fürstenberg și-a mutat aici reședința care până atunci fusese la Stühlingen. În acest fel, Donaueschingen a devenit capitala principatului, dar a căpătat statutul de oraș mult mai târziu, abia în 1810. Palatul, construit în stilul Belle-Epoque, a suferit serioase restaurări și consolidări între 1893-1896. Impunător pe dinafară este minunat și în interior. Sălile de recepție, camerele destinate principelui și familiei sale sunt realizate cu bogate ornamentații, coloane, tavane aurite, pardoseli cu totul deosebite. Colecțiile de mobile prețioase, de tablouri și alte obiecte de artă dau imaginea vieții opulente pe care o duceau proprietarii castelului.

Arhitectura orașului Donaueschingen este un amestec de vechi cu nou. După mutarea principilor Fürstenberg aici, în secolul al XVIII-lea, s-au construit o serie de clădiri în stil baroc. Printre acestea pot fi amintite Biserica Sf. Johann, cu turnurile sale gemene, biblioteca, o serie de clădiri rezidențiale.

Cele mai de seamă evenimente din viața orașului sunt festivalul ecvestru din luna septembrie și cel muzical din octombrie, dar simbolul orașului rămâne minunatul bazin de marmură, de unde Dunărea își pornește lungul său drum de 2800 kilometri, oglindind în apele sale alte palate, alte biserici, alte case și alte obiceiuri, legănată deopotrivă de valsuri și de melodii cântate pe nai.

Fata din popor

Prin lucrările sale, sculptorul Romulus Ladea (1901-1970) a prezentat figuri pline de viață inspirate din folclorul nostru sau din viața de fiecare zi a satului. Un exemplu în acest sens este lucrarea „Fată din popor" în care accentul cade pe psihologia personajului.

Cetate austriacă

Cetatea Heidenreichstein este considerată cea mai frumoasă din Austria de Jos. Construcția ei a început în 1200, două dintre turnuri și exteriorul au fost terminate în secolul al XIII-lea iar restul mai târziu, în secolele XV-XVI. În jurul cetății s-a dezvoltat un orășel de mare importanță turistică.

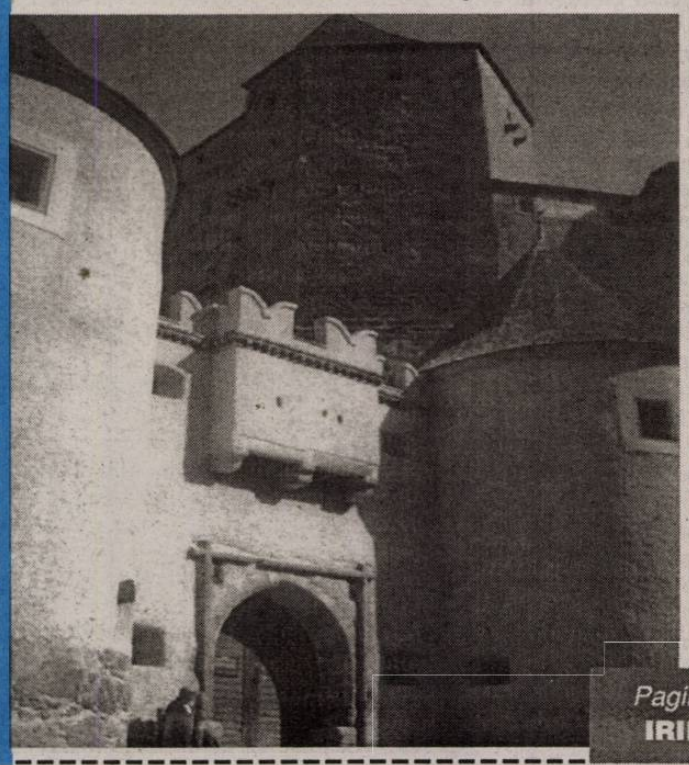

Simboluri ale umanității

Olandezul zburător

Personaj simbolic, Olandezul zburător reprezintă omul călătorind veșnic pe mare, asemănător lui Ahasverus, „evreul rătăcitor", care însă cutreieră fără odihnă pe uscat. Tradiția îl prezintă ca pe „spiridușul marin" al unei corăbii. Aceasta este o corabie-fantomă care se arată atunci când urmează să se întâmple o nenorocire celor care o privesc.

Legenda a fost asociată cu eforturile uriașe ale unor corăbieri pentru a trece de Capul Bunei Speranțe. Se spune astfel că un căpitan, van der Decken, a jurat să nu renunțe niciodată la această încercare și și-a descărcat pistolul în simbolul astrologic al Crucii Sudului. Din acel moment, el nu și-a mai găsit liniștea, navigând tot timpul pe mări. Legenda a fost foarte populară în secolul al XIX-lea și chiar în primele decenii ale secolului următor.

Neobosita corabie-fantomă a fost asociată și cu persoana căpitanului Barent Folke, care ducea permanent cu el un câine negru. Căpitanul își vânduse sufletul diavolului și acum era obligat să rătăcească în Atlanticul de Sud, între Capul Bunei Speranțe și Capul Horn, fără să poată să se oprească într-un port. Legenda Olandezului zburător a căpătat o mai largă răspândire, datorită operei lui Richard Wagner, a cărei premieră a avut loc în anul 1843.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

SECRETUL PIETRELOR din Longgupo

O echipă de cercetători francezi şi chinezi a reluat săpăturile efectuate în China, în ultimul deceniu, în câteva situri arheologice care atestă existenţa unor societăţi umane vechi de peste 2 milioane de ani.

Suntem în noiembrie 2005, în valea Myaoyu din provincia chineză Chongqing. Mai exact, în situl arheologic Longgupo, unul dintre cele mai controversate din preistorie, dar şi unul dintre cele mai „fecunde". Unele săpături sunt efectuate cu ustensile simple, de mici dimensiuni: bisturiu, spatulă, ciocan, daltă, pentru că osemintele şi pietrele ce prezintă interes arheologic se află sub un strat subţire de pământ. Printre primele descoperiri figurează un mare număr de pietre fasonate, folosite pentru tranşarea animalelor vânate. Executate în urmă cu peste 2 milioane de ani. Într-unul dintre locurile explorate au fost găsite zeci de astfel de ustensile, într-un perimetru de 1 metru pătrat. După ce topograful şi fotograful îşi fac datoria, pietrele interesante sunt spălate, expertizate, apoi ambalate cu grijă.

În 1995, profesorul Huang Wanpo de la Institutul de paleontologie şi paleoantropologie din Pekin, a descoperit un maxilar şi câţiva dinţi care păreau să fi aparţinut unei fiinţe preumane. Controversele legate de această descoperire au debutat în forţă. Aparţinea maxilarul genului uman? Dacă răspunsul ar fi fost afirmativ, despre ce specie era vorba? Şi ce vechime avea? O echipă de specialişti americano-canadiană a procedat la examene de datare paleomagnetică. A reieşit faptul că straturile în care a fost găsit craniul erau vechi de cel puţin 1,9 milioane de ani. Au mai fost găsite şi numeroase pietre fasonate. De natură, sau de mâna omului? Greu de stabilit. Nedumeririle s-au accentuat după descoperirea unui alt sit, în Renzidong, provincia Anhui, situată mai spre est. Aici a fost descoperită o zonă cu straturi vechi de 2,2-2,6 milioane de ani, în care animalele ar fi fost tăiate. Aceste situri au fost interzise însă accesului străinilor, din motive politice şi ideologice.

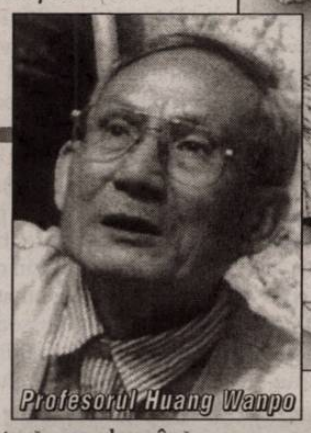

Profesorul Huang Wanpo

În viziunea antropologilor occidentali, în special, americani, Asia de Est ar fi fost ocupată în urmă cu mai puţin de 1 milion de ani de Homo erectus venit din Africa. Cercetătorii chinezi sunt însă de părere că Africa nu e singurul loc de origine al umanităţii. Studiile lor sunt însă puţin cunoscute, fiind publicate în chineză.

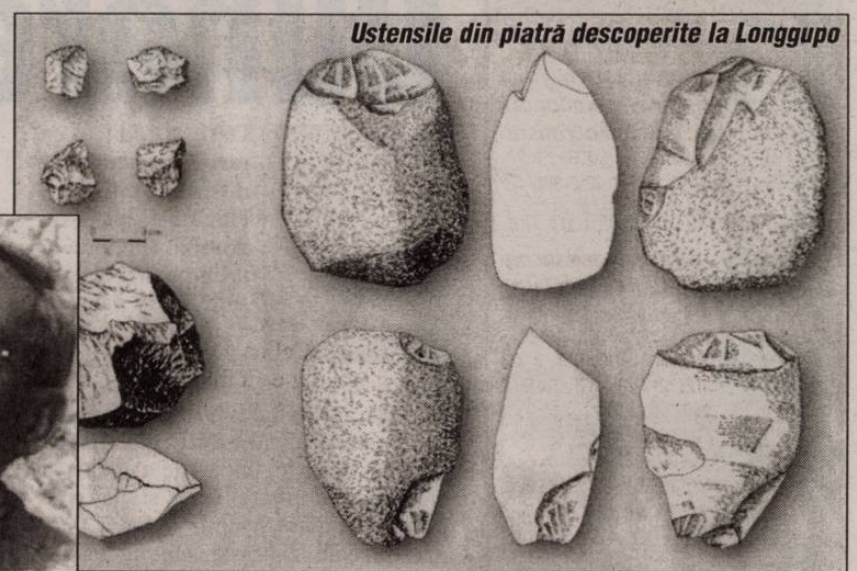

Ustensile din piatră descoperite la Longgupo

Pe de altă parte, este puţin probabil să se descopere cranii umane în aceste situri. Singura consolare sunt pietrele tăiate. Ele pot oferi date despre inteligenţa celor care le-au realizat. Pietre folosite pentru a tăia, a rade etc. Sub formă de daltă sau de cuţit, fasonate pe o parte sau pe ambele părţi. Ustensile din piatră sau cuarţ de diferite mărimi. În situl Longgupo, într-un strat de pământ vechi de 1,6 milioane de ani, se afla un adevărat depozit de oase de bovine şi cerbi. Unele fragmente de oase aveau suprafaţa netedă la una dintre extremităţi, o dovadă a faptului că fuseseră tăiate cu un obiect ascuţit şi dur. Situl abundă în oase lungi. Cele scurte şi craniile sunt rare, ceea ce înseamnă că în acele locuri erau transportate doar părţile anatomice care prezentau cea mai mare cantitate de carne, cu cea mai mare valoare energetică. Vânătorii tranşau animalele ucise pe loc, efectuând apoi un transport selectiv. Există, aşadar, dovezi că în aceste locuri au trăit oameni care aveau capacităţi cognitive, constituiţi într-o organizaţie socială stabilă.

DORIN MĂRAN

Descoperiţi România!

Turnu Severin-Timişoara

un drum cu multe frumuseţi

Imediat ce pleci din Turnu Severin, pe şoseaua ce înaintează pe lângă Dunăre, ajungi la Orşova, oraş portuar cuibărit parcă în Valea Cernei şi adăpostit de munţii Mehedinţi şi Almăj. Oraşul a fost ridicat pe vatra unei aşezări dacice şi apoi daco-romane, numită Dierna. Am intrat deja în Banat. Această regiune dezvăluie turistului multe lucruri interesante din vremurile de altădată, dar şi frumuseţile de astăzi, dacă doreşti să le descoperi. Pământul Banatului este darnic şi bogat. După primul contact luat cu zona, la Orşova, continuăm călătoria de-a lungul Văii Cernei, pe care se află una dintre marile staţiuni, cu o climă mediteraneană şi foarte mult vizitată de turişti: Băile Herculane. Apele termale de aici au fost cunoscute şi utilizate încă de pe vremea romanilor, care numeau staţiunea „Ad aquas Herculi sacras". Staţiunea este situată la o altitudine de 160 m şi se bucură de locuri pline de pitoresc. La doar 4 km de gara Herculane, poposim în localitatea Mehadia, unde se află vestigiile castrului roman Ad Mediam. Părăsind valea Cernei, călătorul pătrunde pe valea Timişului, unde privelişti încântătoare îl vor însoţi până la Caransebeş. Cea mai importantă comună pe această vale este Teregova, punct din care cei îndrăgostiţi de peisaje pot face excursii pe muntele Ţarcului. O altă localitate de unde se poate pleca în excursii pe muntele Semenic, unde există pârtii de schi şi nenumărate locuri de ohihnă, este Slatina Timişului. Dar să continuăm drumul spre Caransebeş.

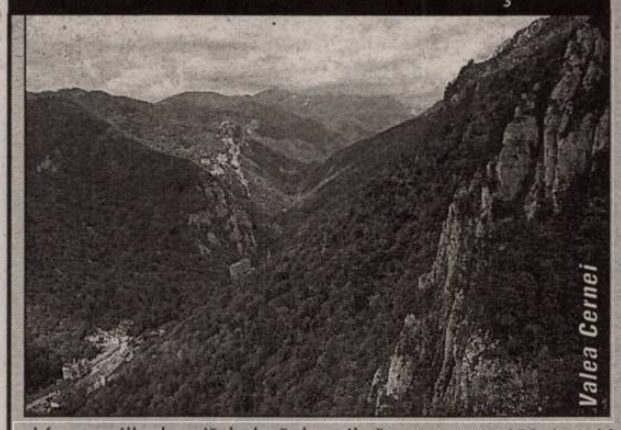

Valea Cernei

Oraşul te întâmpină cu un cadru natural deosebit, amintind celor ce nu ştiu, poate, că acesta este şi un nod feroviar. De aici se ramifică drumuri către Reşiţa, Simeria şi Timişoara. Drumul spre Timişoara poartă paşii călătorului şi spre un alt oraş renumit. Este vorba despre Lugoj, localitate unde cu peste 150 de ani în urmă a fost înfiinţat corul ce astăzi poartă numele celui ce i-a semnat actul de naştere: Ion Vidu.

Dar, sunt convinsă, stimaţi cititori, că fiecare dintre dumneavoastră va descoperi alte şi alte frumuseţi pe aceste locuri care rămân unice pentru cei ce-au copilărit aici.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Sânmihaiu-Almaşului

Biserica din Sânmihaiu-Almaşului domină satul înşirat pe valea râului Almaş, aşa cum arată şi numele satului.

Având hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril", locaşul este unul dintre cele mai frumoase monumente de acest fel din judeţul Sălaj. Biserica a fost înălţată la sfârşitul secolului al XVIII-lea, probabil pe locul alteia mai vechi. De altfel, momentul ridicării edificiului şi cel al executării picturii apar în inscripţia de pe iconostas: „Îngerilor s-au numit hramul ca să păzească tot neamul şi s-au zidit de isnoavă prin cheltuiala şi strădania bunilor creştini din acest sat Pusta Sânmihaiu, în zilele înălţatului împărat Francis, în pravoslavnicia arhipăstorire a măriei sale... preot Andrei Toma zugrăvită de Pop Ioan, 1794, ianuarie, 20". Cuvântul „isnoavă" este cel care atestă existenţa unei biserici mai vechi. Noua biserică păstrează pe deplin tradiţiile zonei, aducând o serie de inovaţii care o infrumuseţează. Totul emană o armonie desăvârşită. Proporţiile sunt perfecte şi trebuie remarcat în primul rând acoperişul în pante repezi, coborând abrupt spre altar. Turnul cu foişor deschis, cu arcade sculptate şi fleşă îndrăzneaţă, rezemat pe acoperiş, accentuează ideea de pace, de linişte spirituală, de încercarea de apropiere de cele sfinte.

Biserica este înălţată după un plan dreptunghiular cu absida decroşată, poligonală cu cinci laturi.

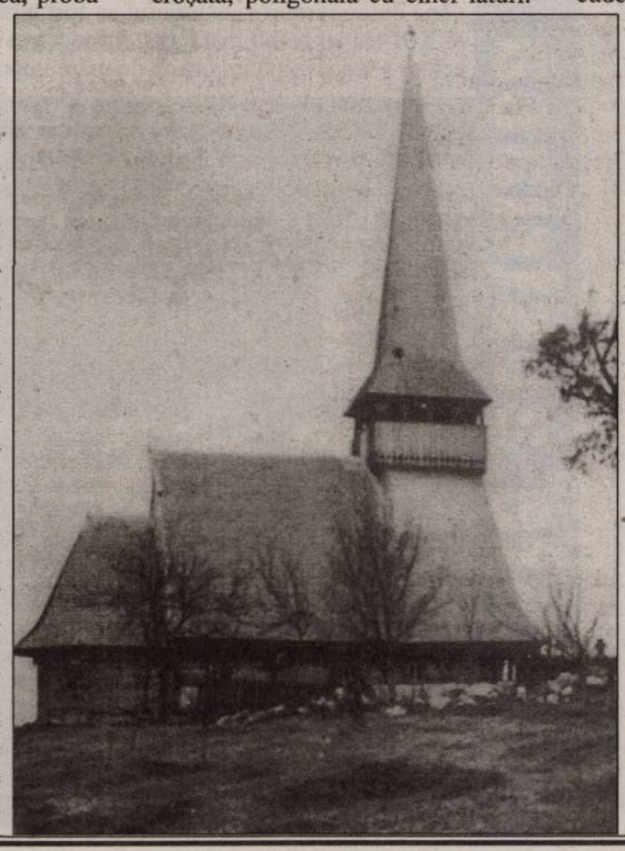

Pereţii se îmbină la colţuri în coadă de rândunică iar consolele au forme diferite fiind străbătute de profiluri. Astfel consolele pot fi în formă de navă, pot fi rotunjite sau pot avea chip de peniţă atât de folosit de pricepuţii meşteri locali. Prispa se desfăşoară pe trei laturi: nord, sud şi vest, este susţinută de stâlpi şi arcade pe care se repetă decorul sculptat al foişorului.

Interiorul este luminat de o bogată desfăşurare coloristică iar zugravul sălăjean Pop Ioan a dat dovadă de multă măiestrie, respectând iconografia bizantină. Biserica este înconjurată de copaci, o adevărată oază de verdeaţă, potenţată şi de o adevărată pajişte din jur. În partea de nord a dealului, ceva mai la vale, a fost construită biserica de zid a satului. Biserica de lemn continuă însă, restaurată fiind, să domine totul în jur. Se impune atenţiei noastre printr-o autentică vigoare de expresie şi prin maturitate în gândirea artistică

Ea face posibilă însumarea unui mare număr de elemente preţioase, chiar esenţiale pentru definirea capacităţii de creaţie originală a poporului nostru, pentru dorinţa sa fierbinte ca prin frumos să se apropie de bunul Dumnezeu.

IRINA STOICA

MEDITAȚIE cu arome vegetale

În articolul precedent dedicat tehnicii Qigong propuse de d-na Aurelia Dascălu, am mai făcut un pas înainte printr-o procedură de meditație care presupunea și vizualizarea. Mai departe, se avansează pe același principiu, dar la fiecare exercițiu se vine cu un element ajutător în plus, astfel că forța videcătoare este amplificată. Nu trebuie uitat nici o clipă că tehnicile Qigong (și nu numai ele) se adresează deopotrivă corpului fizic, sufletului și spiritului fiecărui individ.

Din nou în copilărie

Vizualizați imaginea copilului ca stare de spirit; bărbații, ca având 7 ani și femeile, 6 ani. Zâmbiți ca un copil, respirați adânc, prelung, ușor și egal. Prelungiți inspirațiile și expirațiile cât mai mult cu putință. În același timp, cu „ochiul" dintre sprâncene (despre care am vorbit într-un număr anterior) vizualizați că porii de pe toată suprafața pielii se deschid în timpul inspirației și că pe întreg corpul există culori, mirosuri, diferite forme de materii, energie, informații, care intră în corp, în sânge, în sistemul limfatic, finalmente ajungând în zona inferioară a abdomenului. În timp ce expirați, vizualizați că porii rămân deschiși și o ceață cenușiu-închisă este expulzată din corp.

(După cum se observă, totul se repetă, dar de această dată numărând. Repetați vizualizarea bolului roșu și numărați, pentru dezvoltarea memoriei distributive. Concentrați-vă asupra puterii din floarea de lotus – substanța vitală, energie, informație – trimiteți-o cu forța minții să strălucească asupra bolilor, a durerilor, a necazurilor și împingeți-o afară din corp.)

Savoarea fructului virtual

Schimbați poziția mâinilor, cu palmele față-n față, circa 10-20 centimetri distanță între ele și degetele curbate natural, puțin distanțate. Îndreptați ușor degetul mic în jos. Coborâți umerii și coatele, păstrând spațiul de la subbraț. Nu sprijiniți spatele pe spătarul scaunului. Dacă aveți puternice mișcări spontane, întredeschideți ochii și concentrați-vă în a privi vârful nasului. În tot procesul, dacă apar mișcări spontane ușoare ori nu apar deloc, țineți ochii închiși și păstrați aceste mișcări sub control. În caz că nu o puteți face, întredeschideți ochii, priviți vârful nasului și opriți-vă. Nu mai închideți ochii și respirați adânc.

Gândiți-vă la fructul dvs. preferat: pepene, grepfrut, măr, portocală, mandarină etc., un fruct mare. Imaginați-vă că îl țineți între palme, care au pe ele numeroase lumini, raze de soare, culori și încercați să simțiți mirosul puternic al fructului. Respirați adânc, prelung, ușor și egal, cu întregul corp.

Curentul electromagnetic din palme

În timp ce inspirați, mișcați ușor palmele una spre cealaltă, către centru. În timpul expirației, trageți palmele în afară; cu cât o faceți mai încet, cu atât va fi mai bine. Respirați la fel ca până acum, adânc, prelung, ușor și egal, după metoda deja învățată, însă de data aceasta numărând respirațiile: bărbații de câte șapte ori, femeile de câte opt ori. Păstrați-vă la un nivel ridicat concentrarea și atenția. Vizualizați cu ajutorul „ochiului" frontal cum culoarea și mirosul fructului se schimbă. Vizualizați schimbările, în timp ce mișcați palmele și fiți atenți la ceea ce simțiți în palme, între degete, la orice senzație ca: durere, amorțeală, umflare, răcoare, căldură, vânt (se formează un curent electromagnetic). Repetați mișcarea palmelor. În timpul respirației, mișcați palmele foarte ușor, folosind foarte puțină forță fizică.

Păstrați-vă spiritul și forma de copil, de la începutul exercițiului (în vârstă de 6 sau 7 ani, ca fizic și ca spirit). Zâmbiți ca un copil. Deschideți ochii. Împingeți palmele împreună cu încheietura mâinii, atingând pieptul, cu degetele spre înainte. Procedura de încheiere formală se oprește aici.

Un sfert de oră, să fim... chinezi!

Nu e vorba să trăim ca-n China, ci să abordăm unele tehnici de vizualizare și tradiții specifice acestei țări, care ne vor ajuta să ne simțim liniștiți, bine dispuși, în orice împrejurare. Pentru un minim efort, care nu durează mai mult de 15 minute pe zi, putem deveni astfel mai echilibrați și mai sănătoși.

➤ Vizualizarea pentru îndepărtarea tensiunilor

1. Destinderea tuturor mușchilor. Întindeți-vă pe pat și închideți ochii. Respirați adânc, detensionând totodată cât mai mult posibil toți mușchii. Gândiți-vă la un peisaj natural mirific, fie imaginar, fie unul pe care l-ați mai văzut deja.

2. Perceperea senzațiilor. Observați toate detaliile locului vizualizat, până la a avea impresia că vă aflați realmente acolo: încercați să percepeți mirosul vegetației, culorile, adierea vântului, cântecele păsărilor, clipocitul apei unui izvor...

3. ***Relaxarea.*** Timp de 5 minute, relaxați-vă, apoi respirați adânc înainte să deschideți ochii din nou. Studiile arată că după acest exercițiu, între alte avantaje înregistrate, dispar durerile de cap pricinuite de stresul zilnic. În total, exercițiul durează 10 minute.

➤ O cură de bună dispoziție

Vise neliniștitoare, somn agitat, moralul în cădere liberă? Mizați pe plantele energizante! Ginseng, cola, sparanghel, cătină, măceșe etc. dau un puternic impuls fizic și psihic, pentru a vă regăsi tonusul și pofta de viață. Timp de cinci zile, este suficient să beți în fiecare dimineață o sticlă cu ceai sau sirop obținut din asemenea plante (eventual, bine răcit în prealabil) înainte de micul-dejun.

➤ Căutați vitamina B!

Nu vă punem la o încercare greu de rezolvat, pentru că vă oferim și o posibilă soluție. Schimbați pastele făinoase și orezul cu aceleași produse, dar în variantă integrală. Acest lucru vă va permite să triplați aporturile de vitamina B6, indispensabilă în lupta împotriva stării de nervozitate.

➤ Întindeți-vă!

Probabil unii vor spune că nu e frumos să faci așa ceva. Evident, nu în public. Din poziția în picioare, cu genunchii foarte îndoiți, întindeți-vă toate părțile corpului, apoi scuturați-le puternic: palmele și brațele, umerii, capul, picioarele și labele picioarelor. Conform chinezilor, care practică această tehnică ancestrală în mod curent, stresul va fi astfel evacuat prin picioare și tălpi și absorbit în sol.

ATENȚIE la apa din piscine!

Înotul constituie remediul blând pentru o mulțime de afecțiuni și o garanție a sănătății, dar depinde mult și de mediul în care se practică. Fiindcă ne aflăm în sezonul (foarte) cald și străndurile sunt pline, nu strică să știm și cum stăm cu efectele păstrării curățeniei apei. Și nu este un paradox. De pildă în Franța, 15% din piscine sunt echipate cu corpuri de iluminat cu ultraviolete, pentru tratarea apei. O iradiere care nu rămâne lipsită de consecințe asupra sănătății amatorilor de scaldă, în special la campionii de natație, instructorii de înot și copiii mici. Potrivit ultimelor cercetări, aceste corpuri de iluminat provoacă formarea de cloroform, substanță potențial cancerigenă, care – pe de altă parte – este puțin eficace împotriva cloraminei, un gaz foarte iritant pentru plămâni și care se formează prin reacția clorului cu anumite materii organice (cum este urina, „produs" eliminat de unii înotători în piscine, pe neobservate). Nu știm câte piscine de la noi dispun de un asemenea echipament, dar minimele măsuri de protecție trebuie avute în vedere, înainte să ne aruncăm în apă, oricât de curată ar părea ea.

VANILIA

remediu pentru prematuri

Este vorba despre o descoperire neașteptată, făcută recent, care vine în sprijinul copiilor născuți prematur. În cursul unui studiu privitor la sensibilitatea olfactivă a acestora, s-a constatat că mirosul de vanilie îi destinde și ameliorează substanțial performanțele lor respiratorii. Apneele – opririle temporare ale respirației – foarte îngrijorătoare în special la prematuri, au fost diminuate cu 36% atunci când aroma de vanilie era difuzată în jurul copiilor. În continuare, se caută și alte mirosuri care să aibă efecte similare.

HIPERTENSIUNEA

mai puțin roșu, mai mult verde

Nu vă propunem un joc al culorilor, ci pur și simplu anumite formule de alimentare pentru persoanele hipertensive. Sarea nu e singurul aliment care trebuie ținut sub control, în cazul hipertensiunii arteriale. După ce au studiat modul de hrănire la 4300 de tineri, timp de 15 ani, cercetătorii arată că un consum de carne roșie și de mezeluri ridicat mărește direct proporțional și riscul tulburărilor de tensiune. În schimb, cu cât alimentația este mai bogată în vegetale (fructe, legume, cereale, nuci, semințe), cu atât riscul scade mai mult, intervalul evaluat fiind de 27-36%. Așadar, recomandarea devine implicită: mâncați mai mult „verde" și mai puțin „roșu"!

TRANDAFIRII TĂI...

...Pot fi folosiți și în alte scopuri decât cel estetic și odorizant. Se știe că pe lângă condimente, mirodenii și alte asemenea minuni ale naturii, cruciații au adus pe bătrânul continent, din Orientul Mijlociu, și apă distilată de trandafiri, pe care arabii o prizau de mult timp și se parfumau cu ea. Cel care a pus la punct metoda distilării (extragerea esențelor din flori) a fost savantul iranian Avicenna, în secolul al X-lea. Astăzi, regina florilor e foarte utilizată în parfumerie, dar cei peste 400 de compuși volatili ai săi au și

proprietăți medicale importante. În primul rând, epiderma se tonifică, se regenerează, e mai protejată și împrospătată. Diverse preparate au capacitatea de a diminua eventualele iritații și alte afecțiuni cutanate iar altele au efecte astringente. Literatura de specialitate menționează o suită întreagă de boli în tratarea cărora poate fi utilizată floarea de trandafir. Intern, ea ajută în dizenterie, hemoptizie, gripă, angină pectorală, bronșită. În uz extern, are efect în afecțiunile bucale și în cele vaginale, în dureri de ochi sau de cap, în amigdalită, laringită, traheită, faringită ș.a. Un preparat ușor de realizat în casă este mierea de albine în care s-au macerat petale de trandafir de cultură (10 grame de plantă la 90 grame de miere), care dă rezultate în tratarea micozelor bucale, în special la sugari.

VINERI - 7 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.00 Serial (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Serial: „Ducesa din Duke Street" (ultimul ep.) 11.10 TVR 50 (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 CM de fotbal 2006 - Știri mondiale 15.30 Săptămâna modei românești (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Pasajul secret" (coprod., 2004) 22.10 Fotbalu-i... o artă! 23.20 Film: „Hana-Bi" (Japonia, 1997).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Unde este compania a 7-a?" (r) 12.00 Parte de carte (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „E rândul fiilor!" (SUA, 2001) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.15 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Greu de ucis" (SUA, 1988). Cu: Bruce Willis 23.30 La servici (r) 0.00 K1: Aukland - Taifun la capătul lumii.

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Jocuri la Saint-Tropez (r) 16.00 Observator 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.45 Film: „Negociatorul" (SUA, 1999). Cu: Samuel L. Jackson 23.30 Film: „Lovitură fatală" (SUA, 1989) 1.30 Seria: „Stagiarii" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Sahara" (SUA, 1989). Cu: James Belushi 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Forță extremă" (SUA, 2001) 22.00 Fete fierbinți 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Escrocii" (SUA, 1990). Cu: John Cusak, Anjelica Huston 3.00 Clubul de noapte.

acasa

5.00 Serial: „Jesus" 6.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 Lori (r).

TVR 2

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" 13.30 Înapoi la măturâ (r) 14.00 Serial: „Spelbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Anonimi celebri 17.00 Dincolo de hartă 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Serial (r) 19.00 Bazar 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Ray Mears" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Liga gentilomilor" 22.45 COOLmea distracției estivale 23.45 Film: „Coșul fermecat" (SUA, 1999). Cu: Peter Coyote,

PRO CINEMA

10.45 Film: „Jezebel, femeia diabolică" (r) 13.15 Desene animate 14.00 Descoperă România 14.15 Lumea Pro Cinema (r) 14.45 Serial: „Visuri americane" (r) 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Înalta societate" (SUA, 1956) 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Ultimele zile ale lui Frankie" (SUA, 1997). Cu: Dennis Hopper 0.15 Serial: „Cheers" (r).

SÂMBĂTĂ - 8 iulie

6.05 Film: „Aventuri de vacanță" (SUA, 1985) 8.35 Desene animate 9.30 Împreună pentru natură 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Hollywood Star 11.00 Orizont 2007 12.00 O vedetă... populară 13.00 Serial: „Justiție militară" 14.00 Jurnalul TVR 14.30 CM de fotbal 2006 - Știri mondiale 15.00 Povești estivale... cu cântec 16.00 Film: „Vaca și prizonierul" (coprod., 1959). Cu: Fernandel 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Mari români - Top 100 21.35 Fotbal - Finala mică 0.05 TVR Mondial 1.00 Film: „Fără apărare" (SUA, 1993).

6.30 Serial: „Serial: „O familie trăsnită" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile ProTv 13.45 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.30 Film: „Molly" (SUA, 1999). Cu: Elisabeth Shue 16.45 Film: „Americani în Europa" (SUA, 1985). Cu: Chevy Chase 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Clientul" (SUA, 1994). Cu: Susan Sarandon 23.15 Film: „Hannibal" (SUA, 2001). Cu: Anthony Hopkins, Julianne Moore 2.00 Film: „Umbre în deșert" (SUA, 1993).

7.30 Rezervat V.I.P. (r) 8.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat!" 12.00 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Serial: „Dădaca" 13.45 Film: „Meg Laurel" (SUA, 1979) 16.30 Film: „Lege și ordine" (SUA, 1998) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 22.45 Film: „Lovitura" (SUA, 2000) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Deziluzii" (SUA, 1991) 5.00 Serial: „Dădaca" 6.00 Serial: „Întâmplări hazlii".

7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Autoforum 11.00 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Serial: „Războiul lui Foyle" 15.20 Cash taxi (r) 16.30 Super Nanny (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Lara Croft: Tomb raider" (SUA, 2001). Cu: Angelina Jolie, John Voight 22.00 Film: „O inimă străină" (SUA, 2002) 0.00 Film: „Killer sex" (SUA, 2001) 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 6.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Autodrum - o viață de poveste" (SUA, 2000, partea I). Cu: Jennifer Love Hewitt 22.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Serial: „Totul despre sex" 2.15 Un bărbat adevărat (r).

7.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură și aventură 10.30 Zoom/2 11.00 Info... baza în direct 11.30 Serial: „Școala micilor vrăjitoare" 12.00 Serial: „Andromeda" 13.00 Pop/Rock Story: Iris (II) 13.35 Serial: „Amy" 14.30 Bazar (r) 15.00 Film: „Orgolii" (partea a IV-a) 17.00 Via sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Hoolywood Reporter 19.40 Film: „Treptele iubirii" (Italia, 2004, partea I) 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Când surâde șansa" (partea a II-a) 23.55 Transfer 0.25 Marcă înregistrată.

9.20 Desene animate 10.10 Descoperă România 10.55 Serial: „Visuri americane" (r) 12.20 Doc.: „O poveste adevărată: Barbara Cartland" 12.50 Film: „Înalta societate" (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Film: „O împușcătură în întuneric" (coprod., 1964). Cu: Peter Sellers 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Ultima noapte de dragoste" (România, 1979) 22.15 Serial: „Cartelul crimelor" 23.30 Serial: „Twin Peaks" 0.30 Saturday Night Live.

DUMINICĂ - 9 iulie

6.05 Profesioniștii (r) 7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.20 Povești estivale... cu cântec (r) 10.00 Viața satului 11.10 Fotbal (r) 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.30 CM de fotbal 2006 - Știri mondiale 15.10 Dănuțz s.r.l. 17.00 Planeta în jeanși 17.40 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 C.M. de fotbal - Drumul spre finală 20.40 Fotbal: - Finala C.M. 2006 23.00 Ceremonia de închidere de la C.M. de fotbal 2006 23.35 TVR Mondial 0.35 Film: „Mormolocul" (SUA, 2002).

6.30 Serial: „O familie trăsnită" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „Răsfățatul" (SUA, 1982) 15.00 Film: „Surf Ninjas" (SUA, 1993). Cu: Rob Schneider 17.00 Film: „Echipa trăsită" (SUA, 1990). Cu: . Gene Hackman 19.00 Știrile ProTv 20.45 Film: „Război cu mafia adopțiilor" (coprod., 2004) 22.45 Film: „Alerta" (SUA, 1995). Cu: Dustin Hoffman, Rene Russo.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Indian Uprising" (SUA, 1952). Cu: George Montgomery 12.00 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Film: „Un tătic grozav" (SUA, 1999). Cu: Adam Sandler 16.30 Jocuri la Saint-Tropez (r) 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.45 Revanșa starurilor 22.45 Film: „Victorie totală" (India, 2004) 0.20 Doc.: „Liga suporterilor" 2.30 Film: „O Auto do Compadecida" (Brazilia, 2000) 5.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.20 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Super Nanny 21.30 Serial: „CSI - investigații" 22.30 Film: „Star Trek: Insurecția" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Comportament indecent" (SUA, 1997).

5.00 Serial: „Jesus" 6.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.15 Serial (r) 12.00 Serial: „Al șaptelea cer" 13.00 99 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „O întâmplare fericită" (SUA, 1999) 22.10 Serial: „Celebritate" 0.15 Serial: „Fetele Gilmore".

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Roată la roată (r) 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „O lume a misterelor" 13.00 Șlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Louis și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 Enigme în Carpați 16.30 Tineri la Hollywood 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Zile care au zguduit lumea 20.00 Atlas 20.30 Serial: „Lege și ordine" 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Decalogul" (ultimul ep.) 23.15 Film: „Vremea crimelor" (partea a III-a) 1.00 Muzică la maximum.

9.15 Desene animate 10.00 Film: „O împușcătură în întuneric" (r) 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema: Billy Bob Thornton 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Piciul" (SUA, 1921). Cu: Charles Chaplin 18.15 Doc.: „Megastar: Steve Martin" 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Batman și Robin" (SUA, 1997). Cu: George Clooney 22.45 Serial: „Cartelul crimelor" 0.00 Serial: „Twin Peaks".

FERNANDEL
– sâmbătă, 16.00 –

ANGELINA JOLIE
– sâmbătă, 20.00 –

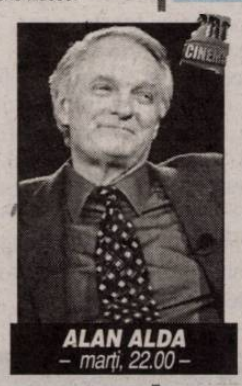

ALAN ALDA
– marți, 22.00 –

JENNIFER LOVE HEWITT
– sâmbătă, 20.30 –

PETER COYOTE
– vineri, 23.45 –

ELISABETH SHUE
– sâmbătă, 14.30 –

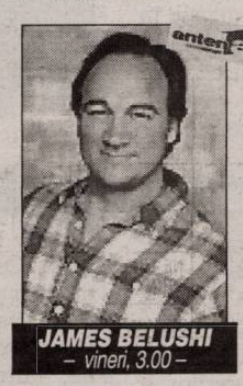

JAMES BELUSHI
– vineri, 3.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 10 iulie

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Regăsirea" (SUA, 2003) 10.35 Ochiul magic (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial: „Justiție militară" (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Reflector 21.05 Despre Mari români 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Putere și frumusețe (SUA, 2002).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Apropo TV (r) 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film „Echipa trăsnită" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.15 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Alac în Londra" (partea a II-a) 22.15 Serial: „Meseriașii" (ep.1) 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Jocuri la Saint-Tropez (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" (ep. 1,2) 19.00 Observator 20.45 Film: „Piratii din Caraibe" (partea a III-a) 23.00 Observator 0.00 Serial: „Matrix: Amenințare teroristă" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Casa noastră (r) 8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 S.O.S. Salvați-mi casa 21.00 Viceversa 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.00 Dragostea de la Clejani (r) 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 6.45-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger rebel" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Visuri otrăvite!" (România, 2006) 23.30 Serial: „Celebritatè" 1.30 Telefilm (r) 2.30 De 3 x femeie (r).

8.00 CeZar și tipar 9.00 Poftă bună! (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 COOLmea distracției estivale (r) 12.25 O lume a misterelor (r) 13.20 Mărăști, o promisiune onorată 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Zona de conflict 17.00 Zestrea românilor 17.35 Tenis 19.00 Roată la roată 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Motocicliștii pofticioși" 20.35 Serial: „DișTrictul" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „În amurg" (SUA, 1997) 0.30 Desene animate.

6.00 Apropo Tv 9.20 Desene animate 10.20 Film: „Batman și Robin" (r) 13.00 Desene animate 13.45 Serial: „Cheers" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" 17.00 Serial: „O nouă viață" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Aventuri în casa morții" (SUA, 1989) 0.00 Serial: „Cheers" 2.45 Film (r).

MARȚI - 11 iulie

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Regulile iubirii" (SUA, 2004) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 13.00 Împreună pentru natură (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Romy și Michele: Anii tinereții" (SUA, 2005) 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „La răscruce" (Australia, 1990).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Icstrim tivi (r) 11.00 ProMotor (r) 12.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „De ce a dispărut Shergar?" (M. Britanie, 1999) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.15 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Protectorul 2" (Hong Kong, 1988). Cu: Jackie Chan 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Walker, polițist texan".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Pirații din Caraibe" (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Levintza prezintă (r) 8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Serial: „Forța legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.00 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 6.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 12.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Prizoniera" (România, 2006) 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 2.30 De 3 x femeie.

8.00 CeZar și tipar 9.00 Tenis (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 13.00 Documentar (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Germania în lung și-n lat (r) 17.00 Mărturii 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Serial (r) 19.00 Lumea de aproape 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Școala părinților 20.35 Serial: „DisTrictul" (ultimul ep.) 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Fetele din Piața Spania" (partea a II-a) 0.20 Desene animate.

6.00 Apropo Tv 9.20 Desene animate 10.20 Lumea Pro Cinema 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Cheers" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" 22.00 Film: „Moarte pe râu" (SUA, 1994). Cu: Alan Alda 0.00 Serial: „Cheers" (r) 1.00 Film (r).

MIERCURI - 12 iulie

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Veneția, luna și tu" (coprod., 1958) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Serial: „Neveste disperate" 21.10 Ochiul magic 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Aceeași oră" (SUA, 1986).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Walker, polițist texan" (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „Scris cu sânge" (SUA, 2002) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.15 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Geanta cu diamante" (SUA, 1996) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Doi bărbați și jumătate".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Tablou de nuntă (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Femei frumoase la Antena 1 (retrospectivă) 23.00 Observator 0.00 Film: „Cavalerul întunericului" (SUA, 1995). Cu: John Kassir, Billy Zane 2.00 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Sport, dietă și o vedetă (r) 8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 7 bAni de-acasă 20.30 Cash Taxi - Sezon nou 21.00 Kiss Adventure 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 0.00 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 6.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 12.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 Lori (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.30 Serial: „Dorința" (ep.1).

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" 13.00 Școala părinților (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Germania în lung și-n lat (r) 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Serial (r) 19.00 Natură și aventură 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.35 Serial: „Caracatița" (ep.1) 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Barton Fink" (SUA, 1991) 0.35 Desene animate.

9.00 Desene animate (r) 10.05 Serial: „Cheers" (r) 11.30 Serial: „Visuri americane" (r) 12.30 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Bette" (r) 16.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Tipu' de la cablu" (SUA, 1996). Cu: Jim Carrey, Matthew Broderick 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film (r).

JOI - 13 iulie

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Dacă Versailles mi-ar fi povestit!" (Franța, 1954, partea I) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Akzente 17.10 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „În arșita nopții" (SUA, 1967). Cu: Sidney Poitier 22.15 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Uzana atacă" (SUA, 1972).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „S-a regăsit compania a 7-a" (Franța, 1975) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.55 Serial: „Familia Bundy" 18.15 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „O slujbă murdară" (coprod., 1998) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Femei frumoase la Antena 1 (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 4.30 Serial: „Dădaca".

7.30 Autoforum (r) 8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Avocatul" (SUA, 1998). Cu: John Travolta, Robert Duvall 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.00 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 6.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 Lori (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.00 Serial: „Dorința".

8.00 CeZar și tipar 9.30 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Germania în lung și-n lat (r) 17.00 Minorități sub trei dictaturi 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Serial (r) 19.00 Bugetul meu 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Înapoi la măturâ 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Goana după milioane" (partea a II-a) 0.15 Desene animate.

10.05 Serial: „Visuri americane" (r) 11.30 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 16.00 Film: „MacArthur" (SUA, 1977). Cu: Gregory Peck 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Carantină în Boston" (SUA, 1996) 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film (r).

6 GREŞELI

Lucrând neatent şi grăbit, autorul acestui desen a comis şase greşeli. Încercaţi să descoperiţi şi să poziţionaţi anomaliile respective!

Soluţia: *1) B2: un cal fără cap. 2) D2: cataramă aşezată invers. 3) C4: o vulpe călare. 4) E2: pasăre cu trei picioare. 5) E4: vulpea cu aparat de radio. 6) E7: vulpea în mijlocul haitei de câini.*

TEST Căldura umană, un dar nepreţuit

Măcar un sâmbure sănătos de adevăr se regăseşte în studiul realizat recent de „Reader's Digest", potrivit căruia, într-un clasament al poliţiei pentru 35 de oraşe ale lumii, Bucureştiul se află pe dezastruosul loc 34! Or, poliţete înseamnă şi apropiere faţă de semeni, căldură umană, disponibilitatea de a întinde o mână fermă celui care are nevoie de ajutor, negarea oportunismului, a aroganţei, a bădărăniei atavice. Însuşiri care, din păcate, sunt etalate zi de zi pe micile ecrane şi pe stradă, acasă şi în public. Dumneavoastră păstraţi în suflet acea ancestrală iubire necondiţionată faţă de cei din jur?

1. *Câteodată îmi petrec la telefon zeci de minute, încercând să ridic moralul unui prieten aflat în dificultate, chiar dacă eu însumi am o problemă importantă de rezolvat.* a) Sunt absolut de acord (4 puncte); b) În parte, sunt de acord (3 puncte); c) Mai degrabă nu sunt de acord (2 puncte); d) Nu sunt deloc de acord (1 punct).

2. *În general, prefer să tac, decât să mă lansez într-o dispută fără o miză corectă şi justificată.* a) Absolut de acord (4 p); b) Parţial de acord (3 p); c) Nu prea sunt de acord (2 p); d) Deloc de acord (1 p).

3. *Nu ezit niciodată să-mi încredinţez secretele prietenilor mei.* a) Absolut de acord (4 p); b) Parţial de acord (3 p); c) Nu prea sunt de acord (2 p); d) Deloc de acord (1 p).

4. *Accept întotdeauna o critică îndreptăţită şi argumentată.* a) Absolut de acord (4 p); b) Parţial de acord (3 p); c) Nu prea sunt de acord (2 p); d) Deloc de acord (1 p).

5. *Când vreau cu orice preţ să obţin ceva, nu ezit nici o clipă să mint.* a) Absolut de acord (1 p); b) Parţial de acord (2 p); c) Nu prea sunt de acord (3 p); d) Deloc de acord (4 p).

Evaluare

➤ ***Cu cât punctajul dvs. se apropie de 5,*** cu atât sunteţi mai distant, mai neîncrezător faţă de persoanele din prejma dumneavoastră. Nu căutaţi în mod special să dezvoltaţi relaţii de mare intimitate. Dacă cineva începe să vă povestească despre viaţa lui, încheiaţi rapid discuţia, făcându-l să înţeleagă că aveţi lucruri mult mai importante de realizat. La prima vedere puteţi părea agresiv. De fapt, sunteţi combativ şi vă apăraţi ideile pas cu pas, până-n pânzele albe. Totuşi, dacă sunteţi foarte exigent cu persoanele apropiate, la fel sunteţi, într-un mod cu totul special, şi cu dvs. înşivă.

➤ ***Cu cât punctajul dvs. se apropie de 20,*** cu atât vă este mai uşor să vă puneţi în locul altora, care de altfel vă încredinţează absolut benevol şi temerile lor. Sunteţi sincer interesat de ceea ce li se poate întâmpla celorlalţi şi deseori vă arătaţi afectaţi atunci când unul dintre prietenii dvs. are probleme. De altfel, toată lumea vă consideră o persoană simpatică. Reversul medaliei constă în faptul că aveţi tendinţa de a fi puţin cam naiv şi de a vă lăsa păcălit de persoane nu tocmai bine intenţionate. În plus, în dorinţa de a evita conflictele cu orice preţ, uitaţi uneori să vă apăraţi propriile interese.

Integramă de GHEORGHE POPESCU

PREZUM-TII

ÎN REALITATE / BATE ÎN LEMN		MOTORETE / MUŞCAT DE CĂŢELUŞ		COADĂ DE RATON! / ANA ALBU		PĂGÂNĂ / PRĂJITURĂ CU CIOCO-LATĂ		SCOBIT / FĂCUT PILAF		EXPLOZIE LA NERVI / MEŞTERI DE CARE
A DA GREŞ / OM BOGAT					PLIN DE DRACI / ÎNCEPUTUL ÎNCEPUTULUI!					
				NE TRECE PRIN CAP / DISTANŢAT					ÎN PUTINĂ! / VAS DE CAFEA	
VEŞNICI / SIMBOL FEMININ							JURNAL / MASCOTĂ PLAYBOY			
		A SCURMA CU GHEA-RELE / ZĂPĂCIT						MĂI, ALI! / A DA CUIVĂ PAPUCII		
	ATMOS-FERĂ / NU-S ALŢII CA EI				FOARTE BRONZAŢI / FIRIDĂ					LE CALCĂ TRENUL
			DIRECŢIA RETRAGERII / FOSE NAZALE						REALIZAT LA FOTBAL	
A RĂSUNA VALEA / PETRECERI CU MIRI						BĂRBATUL MĂTUŞII / MARI MAEŞTRI				
				A FACE SALTUL / ÎNCEPUT DE ETAPĂ!					ÎN AGENDĂ! / USTUROI	
A COTI / FRUCT PE TORT / ASCUNS								LUMÂNĂRI PE TORT		
					A PRINDE ÎN MREJE					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „FRAGMENTE"

Orizontal: V - S - E - Z - I - O - TALMES-BALMES - NAISTI - ANTI - LĂSOU - GUTUIE - TIRAN - CIRC - SA - CREIERI - C - E - MAIDANE - CL - SFII - ORI - AHA - RETUR - CALIT - FIR - RISIPIRI - CLINTI - TACT - VIATA - STATIE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Violet

1. Ce piatră semipreţioasă are culoarea violet?
2. Ce este „violetul de genţiană"?
3. Cum se mai numeşte în popor floarea cunoscută ca violetă (Viola odorata)?
4. Cine a scris romanul „Violeta din seif"?
5. În ce operă de Giuseppe Verdi (1813-1901) întâlnim personajul numit „Violeta"?
6. Cine a interpretat rolul principal feminin în filmul „La Violetera" (Vânzătoarea de violete), realizat de Luis Carlo Amadori în 1958?
7. Ce pictor spaniol (1893-1983), reprezentant al suprarealismului, a pictat tabloul „Violetul Lunii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Smaraldul are culoarea verde. 2) „Capul Verde" este punctul cel mai vestic al continentului african, situat pe coasta Senegalului. 3) Prin „verde de Paris" se înţelege un insecticid deosebit de puternic, realizat din cristale mixte de arsenit de cupru cu acetat de cupru. 4) Piesa muzicală „Frunză verde de rogoz" a fost compusă de Ionel Brătianu. 5) Schiţa „Uşa verde" a fost scrisă de prozatorul american O'Henry. 6) Tabloul „Bufetul verde" este opera lui Henri Matisse. 7) Filmul „Cartea verde" a fost realizat în 1990 de regizorul american Peter Weir.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Roşu", apărute în numărul 23 al revistei, am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Angela Toma – Bucureşti; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Corina Simion – Sibiu; Monica Vlad – Timişoara; Cristina Popa – Ploieşti; Mihaela Rădulescu – Paşcani; Mircea Stan – Piteşti* şi *Mircea Dinu – Bucureşti.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Daniela Nicolae – Iaşi; Viorica Ionescu* şi *Radu Ciobanu – Bucureşti.*

Monica Vlad. Nu sunteţi, aşa cum spuneţi, „abonată" la şase răspunsuri corecte. Credem însă că vă grăbiţi şi daţi răspunsurile fără o verificare mai atentă.

Mihai Waspusch – Bucureşti. Cum bine aţi observat, există controverse chiar în cele mai serioase surse de informare, în cazul respectiv dicţionarele Academiei. De aceea luăm în calcul mai multe variante de răspuns.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare! *(I. Stoica)*

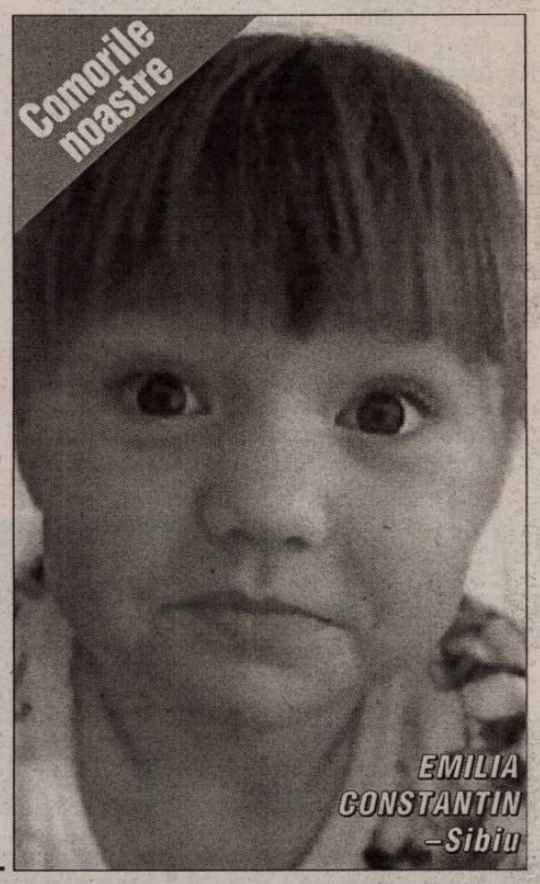

Soluţia **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 26

9	5	7	6	3	8	2	4	1
8	4	2	9	7	1	6	3	5
1	3	6	2	5	4	7	8	9
4	6	9	8	1	5	3	2	7
2	7	5	3	6	9	4	1	8
3	1	8	4	2	7	5	9	6
7	8	1	5	4	3	9	6	2
6	9	4	7	8	2	1	5	3
5	2	3	1	9	6	8	7	4

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 26

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Paeren - Jaworski, 1974

DEZLEGARE:

1. Tdi! Dd6 (1... ed6 2. Dd7 Dd7 3. Td7x) 2. De8 Re8 3. Th8 mat.

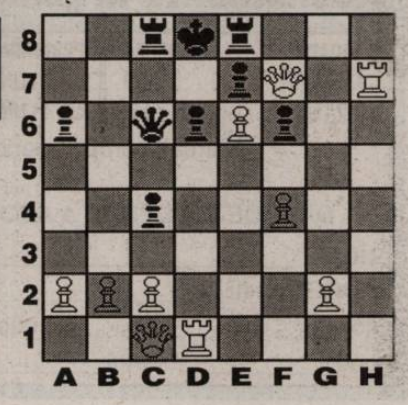

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

NAOMI
o fiară dezlănţuită

Pe cât este de frumoasă atunci când urcă pe podiumurile prezentărilor de modă, pe atât pare de rea în viaţa de toate zilele. Ca o veritabilă panteră neagră, Naomi Campbell îi muşcă şi-i zgârie pe toţi cei ce o calcă pe „coadă"... S-a convins pe pielea ei şi ultima menajeră a capriciosului supermodel, care a încasat o bătaie soră cu moartea, fiindcă şi-a permis să o deranjeze pe Naomi de la siestă. „Este un monstru, mi-e mai frică să stau cu ea în casă, decât cu un animal sălbatic. Nu ştii când o apucă, trebuie să fiu doar permanent atentă să nu arunce cu ceva în mine, căci orice o poate supăra", a declarat Ana Scolavino, menajera care, printre câteva palme, a fost şi luată la ţintă de Naomi, alegându-se cu un telefon celular în cap şi cu un ditamai cucuiul...

MODELATOAREA DE STARURI

Ce au în comun Jennifer Aniston, Julia Roberts, Michelle Pfeiffer şi Nicole Kidman? Probabil că, în afară de frumuseţea remarcabilă cu care le-a înzestrat Mama Natură, faptul că pot slăbi foarte uşor... Desigur, ce femeie care mai exagerează cu dulciurile n-ar vrea să slăbească aşa, ca prin farmec?... Starurile mai sus pomenite chiar reuşesc să o facă, graţie priceperii celei mai în vogă nutriţioniste de la Hollywood, Kathy Kaehler. Aceasta a lansat pe piaţă o carte – „Cum să ai corpul unei vedete de la Hollywood" – ce se anunţă deja un best-seller peste Atlantic. „Celebrităţile dobândesc un trup de invidiat, pentru că ele practică în mod constant exerciţiile fizice şi sunt foarte hotărâte să slăbească. Dieta lor le menţine în formă şi de asemenea le întăreşte nu doar muşchii, ci şi oasele. Fiecare dintre vedetele cu care am lucrat şi-a găsit un exerciţiu fizic favorit, pe care îl practică mereu, fiind foarte atente, în paralel, la dietă, la ce mănâncă şi mai ales la momentul când mănâncă. Nicole Kidman de pildă este înnebunită după dulciuri. I-am recomandat însă să nu le mănânce decât dimineaţa, pentru a putea arde caloriile mai bine, pe parcursul întregii zile. Nu vă fie teamă de grăsimi. Grăsimile vă pot ajuta să metabolizaţi hormonii, care la rândul lor vă ajută să vă păstraţi în formă", spune Kaehler.

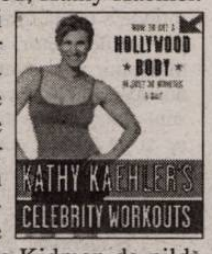

Paris Hilton
SPĂRGĂTOARE DE CĂSNICII

Frumoasa moştenitoare a lanţului hotelier Hilton continuă să se menţină în atenţia presei de scandal, după ce fotografiile realizate de paparazzi au surprins-o în compania unui chipeş jucător de hockey însurat şi având şi un copil mic! Jose Theodore, component de bază al echipei Colorado Avalanche, se afla – sau ar fi trebuit să se afle - în cantonament, când ziariştii l-au descoperit într-un bar, sărutându-se de zor cu frumoasa blondă. Fără să-şi dea seama că sunt filmaţi, cei doi au continuat idila în camera de hotel a lui Paris. Ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, a doua zi sportivul a plecat spre Toronto, pentru a-şi vizita fiica de trei luni, internată într-un spital din oraşul canadian. Micuţa, născută prematur, se găsea la unitatea de neonatologie alături de mama ei, Stephanie Cloutier, care nici n-a vrut să mai audă de aventurierul ei consort, atunci când a văzut în ziare fotografiile compromiţătoare.

Un soldat de onoare
Tom Hanks

După ce a dat viaţă cu atâta putere de convingere unui soldat aflat în prima linie a debarcării din Normandia, Tom Hanks s-a văzut cooptat de-a binelea în rândurile unei unităţi militare. Desigur, în mod onorific, nu vă aşteptaţi ca administraţia Bush să-l convoace pe simpaticul actor în vreo unitate din Bagdad... Laureatul premiului Oscar a fost ales membru de onoare al unei unităţi de elită a trupelor de Rangers din armata americană. În cadrul unei ceremonii desfăşurate la Fort Bennings, actorul a fost decorat „pentru contribuţia adusă la recunoaşterea rolului avut de unităţile de elită ale US Army în timpul celui de-al doilea război mondial". După cum se ştie, în celebrul film „Salvaţi soldatul Ryan", Hanks a dat viaţă comandantului unei unităţi de Rangers însărcinate cu recuperarea unui militar rămas între liniile inamice. Actorul, care a manifestat un interes aparte pentru istoria celui de-al doilea război mondial, fiind producător al serialului „Camarazi de război", difuzat de HBO, este singura persoană cooptată în „cartea de onoare" a Rangers-ilor, fără să fi participat direct la luptele din Normandia.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Un vaccin revoluţionar! ■ Nefericita cruciadă a săracilor ■ Lupta cu îngerul negru ■ „Experimentul Philadelphia" a reuşit! ■ Regii-Scorpioni ■ Nu recongelaţi alimentele! ■ Atingerea fizică înseamnă vitalitate perpetuă ■ Şamanii, mai buni decât rachetele meteorologice

Astrologul CHALEX vă prezintă
HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 10 – 16 iulie

BERBEC: Perioadă excelentă pentru legături mondene şi sociale. Spre sfârşitul săptămânii, Crucea Destinică Venus-Pluton-Noduri Lunare poate afecta sensibilitatea şi emotivitatea, generând pusee de gelozie. Dubla opoziţie Marte-Saturn/Neptun predispune la migrene pasagere sau la consum de alcool, făcând din duminică o zi mai puţin reuşită.

TAUR: Energia cerebrală este pusă în evidenţă de trigonul Uranus-Jupiter, ceea ce face ca pe axa şansă providenţială – relaţie partenerială să existe o ofertă bogată de oportunităţi reale. Începutul săptămânii poate constitui un moment de mare inspiraţie. Sâmbătă se recomandă cumpătare... gastronomică.

GEMENI: Virilitatea, afectivitatea şi logica sunt foarte bine susţinute de Marte-Pluton şi Jupiter-Uranus. Relaţiile socio-profesionale trec prin momente delicate, tensiunea atingând punctul culminant în ziua de miercuri. Viaţa de familie este calmă, iar relaţiile parteneriale vor îmbrăca aspecte de sensibilitate şi tandreţe.

RAC: Săptămâna debutează sub cele mai bune auspicii pentru „răsfăţatul" începutului de vară. Viaţa materială este puternic susţinută de „tripleta" Marte-Mercur-Saturn. Bucuriile nedisimulate ale acestei fiinţe sensibile, alături de creşterea şi educaţia copiilor, sunt preocupările sufletului „adăpat" la apa vie a regenerării.

LEU: Personalitatea puternică a acestui nativ îi conferă multiple posibilităţi de etalare a calităţilor sale de strateg gata să înceapă asaltul cuceririlor galante. Teatral şi excesiv de mărinimos, Leul nu va face „economie verbală", dar – atenţie! – Mercur este retrograd şi poate să îi joace şi unele renghiuri.

FECIOARĂ: Profesia şi locul de muncă stau în vederile acestui nativ calculat şi organizat. Este posibilă o reorientare care va permite aplicarea unei strategii, bine pusă la punct şi susţinută de prezenţa Lunii în semnul transformărilor spectaculoase, Vărsătorul. De aşteptat bulversări în relaţiile cu anturajul, pe fondul Crucii Mobile Gemeni-Fecioară-Săgetător-Peşti.

BALANŢĂ: Viaţa relaţională şi dorinţa de a stabili noi punţi de suflet îl determină pe acest nativ să apeleze la puternicul arsenal diplomatic şi la disponibilităţile sale comunicativ-artistice. Acest demers este favorizat atât de Lună, cât şi de „greii zodiacului": Jupiter-Uranus şi Neptun-Pluton.

SCORPION: „Zona" confruntărilor şi a disputelor este foarte bine pusă în evidenţă de opoziţia Marte-Neptun şi de cuadratura Jupiter-Saturn. Armonia dintre Soare şi Uranus (în trigon) predispune la oportunităţi legate de relaţiile acestui nativ cu autorităţile şi cu străinătatea. Viaţa materială poate tulbura sfârşitul de săptămână, un ajutor aşteptat întârziind să apară.

SĂGETĂTOR: Spontan şi mult prea doritor de a-şi etala puternica personalitate, nativul Săgetător poate trece de la extazul zilei de luni, la „agonia" din week-end. Simţindu-se plin de energie, datorită trigonului Marte-Pluton, „focosul longilin" va căuta asiduu aventura şi misterul, dar atenţie la opoziţia Uranus-Lună Neagră, ce poate tulbura apele.

CAPRICORN: Săptămână excelentă pentru saturnian! Plin de personalitate şi raţional, nativul va aborda cu aplomb viaţa socio-profesională. Susţinut puternic de trigoanele Soare-Uranus şi Lună-Saturn, sectorul relaţional întregeşte sentimentul reuşitelor, dar el va fi umbrit, trecător, de sincopa Venus-Pluton care va aduce posibile „averse sufleteşti".

VĂRSĂTOR: Foarte complicate sunt „căile cerului" pentru acest nativ. Lipsit de armele sale predilecte, elocinţa şi spontaneitatea, excentricul Vărsător va fi tulburat de opoziţiile primite de Neptun de la Marte şi Saturn. Nici trăirile sufleteşti nu sunt mai faste, finalul de săptămână fiind un adevărat calvar afectiv.

PEŞTI: Săptămâna debutează sub bune auspicii. Uranus (pe Ascendent) realizează un dublu aspect benefic cu Luminariile (trigon cu Soare, sextil cu Luna). Marte, în relaţii faste cu Venus şi cu Pluton, conferă acestui nativ temător o foarte mare doză de încredere în sine. Numai zona relaţională este mai „întunecată", prin prezenţa Lunii Negre şi a Nodului Lunar Sud în Casa a VII-a.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ ARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 789 • ANUL XLIX • 13 IULIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 28 (2539)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Cum se schimbă vremea – luxul de mai ieri a devenit strictul necesar de astăzi!**
(Frances J. Roberts)

■ **O căsnicie reuşită este una în care te îndrăgosteşti de mai multe ori, dar de aceeaşi persoană.**
(Bisanne de Soleil)

■ **Un cinic cunoaşte preţul tuturor lucrurilor, dar nu le ştie... valoarea!**
(Oscar Wilde)

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Ce ascunde o ceaşcă de cafea

Dosarele frumuseţii

Tenul deshidratat

În atenţia cititorilor!

Îi informăm pe cititorii noştri care nu şi-au primit, în cursul lunii iunie, abonamentele la „MAGAZIN" contractate prin RODIPET, că situaţia s-a datorat în exclusivitate acestei companii de difuzare. RODIPET nu şi-a onorat obligaţiile contractuale faţă de MAGAZIN, deşi revista noastră le-a fost livrată săptămânal. Puşi în situaţia de a livra o marfă care nu a fost plătită conform prevederilor contractuale, societatea C.E. „MAGAZIN" s.r.l. a oprit livrările către RODIPET. Din respect pentru cititorii noştri fideli şi pentru a nu-i priva de liberul acces la informaţie, reamintim că abonamentele se pot face şi direct la redacţie. Desigur, cititorii pot alege varianta dorită, dar abonarea direct la redacţie le oferă garanţia primirii cu promptitudine şi fără intermitenţe a abonamentului contractat. Toate detaliile sunt prezentate în pagina a 16-a a revistei MAGAZIN.

Umbrelă pentru PĂMÂNT

Încălzirea globală ar putea fi stopată prin punerea în aplicare a unor scenarii SF

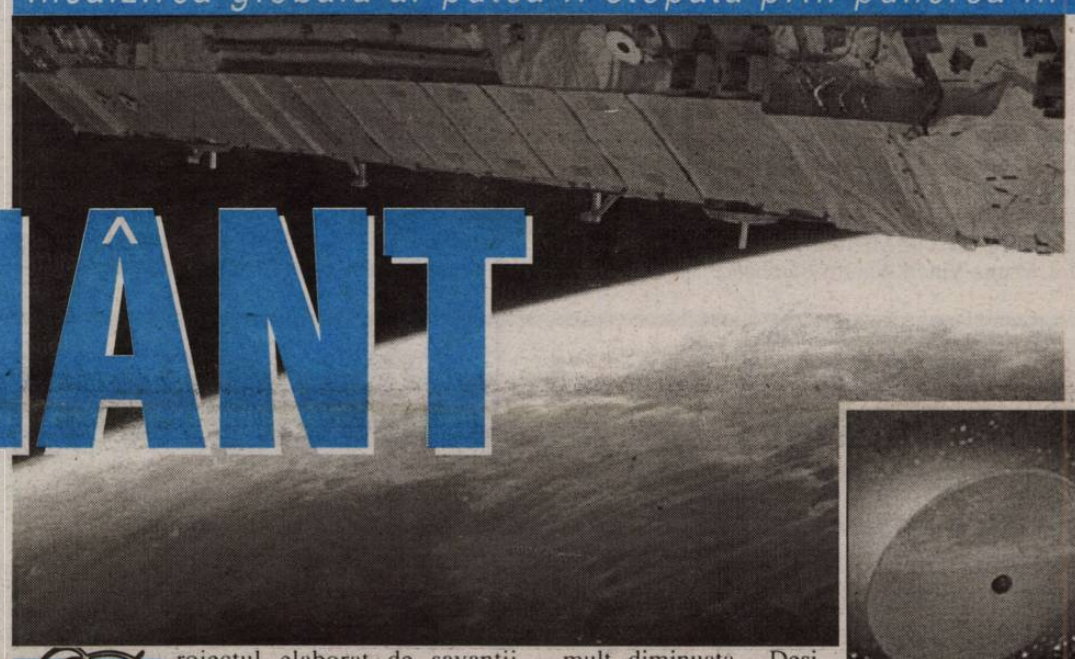

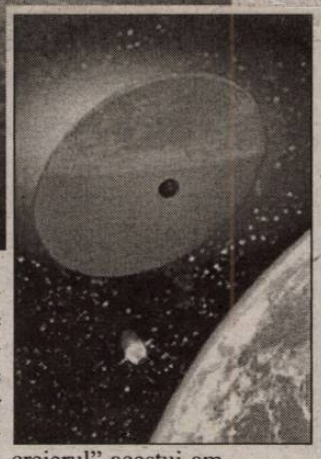

Mai gravă decât ameninţarea unui conflict nuclear, de care se făcea, până nu demult, atâta caz, încălzirea globală reprezintă o permanentă sursă de îngrijorare pentru savanţi. Efectele ei deja le simţim cu toţii – anotimpurile au luat-o razna, clima este tot mai haotică, inundaţiile catastrofale se ţin lanţ, ninge în plină vară şi avem parte iarna de caniculă... Şi vinovaţii se ştiu prea bine: marile concerne industriale din Statele Unite, Australia şi alte ţări care au refuzat să semneze protocolul de la Kyoto, de stopare a emisiilor poluante. În privinţa soluţiilor, însă, lucrurile nu stau deloc bine, întrucât până acum nici una dintre rezolvările propuse nu şi-a dovedit viabilitatea. Recent, însă, astronomii de la Universitatea Arizona au pus la punct un proiect ce vizează apărarea Terrei de nemiloasele ultraviolete, chiar şi în condiţiile în care emisiile poluante continuă, iar stratul de ozon nu mai poate fi „cârpit"...

Proiectul elaborat de savanţii americani a fost publicat recent în revista „Climatic Change" şi face parte dintr-o iniţiativă mai vastă, vizând rearanjarea mediului natural al Terrei, pentru a acoperi mai bine necesităţile umane. Această operaţie de „geoinginerie" va presupune, printre altele, şi dispunerea unor elemente în exteriorul habitatului terestru. Este vorba despre plasarea, pe orbite circumterestre, a unor „lentile" ce vor reflecta razele solare, în aşa fel încât cantitatea de căldură degajată de astrul zilei şi ajunsă la suprafaţa solului să fie mult diminuată. „Desigur, sunt necesare miliarde de asemenea lentile, ce vor avea, fiecare, o suprafaţă de câteva zeci de centimetri pătraţi, dar vor fi foarte uşoare, de ordinul gramelor", dezvăluie „creierul" acestui ambiţios proiect, astronomul Roger P. Angel, de la Arizona University. După cum se ştie, în mod obişnuit, Pământul reflectă înapoi în spaţiu 30% din căldura primită de la Soare, absorbind restul. O creştere semnificativă a cantităţii de căldură respinse ar putea contrabalansa reţinerea gazelor de seră, generând astfel o răcire a atmosferei terestre. O altă iniţiativă din sfera geoingineriei aparţine chimiştilor germani de la Institutul Max Planck. Laureatul premiului Nobel, Paul J. Crutzen, crede că injectarea de dioxid de sulf în stratosferă – substanţă emisă în urma erupţiilor vulcanice – ar duce la o diminuare a căldurii solare. Ar fi necesară o flotilă imensă de avioane, care să lanseze această „perdea" în stratosferă, pentru a opri o cantitate importantă din radiaţia astrului zilei să ajungă pe Pământ. „Costurile întregii operaţiuni s-ar ridica la circa 5 miliarde de dolari, adică mai puţin de 5% din cheltuielile militare făcute de marile puteri ale planetei." Ţinând însă seama de toxicitatea acestei substanţe, s-a propus înlocuirea ei cu particule de apă sărată, capabile să producă nori de mari dimensiuni şi având acelaşi rol de „frână" în calea razelor solare. Totuşi, există destule voci ce se opun acestor proiecte, considerându-le „fanteziste" şi cu potenţiale efecte adverse mai mari decât beneficiile. Experţii NASA consideră că lansarea unor rachete menite să instaleze miliardele de lentile în spaţiu este o „idee SF", în vreme ce şi alţi specialişti se tem că asemenea soluţii, dincolo de riscul pe care-l presupun, pentru siguranţa vieţii pe Terra, vor fi total ineficiente. „Deocamdată, singurul lucru care şi-a dovedit utilitatea este reducerea emisiilor poluante. Când omenirea va înţelege că acest lucru e esenţial pentru supravieţuirea ei, proiecte de genul celor de mai sus vor fi privite cu detaşare şi umor", crede Lennart Bengtsson, de la Institutul Naţional de Meteorologie din Germania.

Robotul care prinde gândaci!

TV

■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

28

5 948427 000027

Chiar dacă oamenii, stăpâni incontestabili ai planetei, nu mai au practic adversar, venind de hac sălbăticiunilor înzestrate cu gheare şi colţi mai puternice decât ei, există totuşi creaturi care încă le fac probleme. Şi dintre aceşti inamici „greu de ucis" cei mai numeroşi şi mai primejdioşi sunt gândacii. Responsabile de răspândirea a numeroase boli, scârboasele gângănii par imune la cele mai nocive insecticide, ieşind de fiecare dată triumfătoare din războiul cu rasa umană. Dar unde oamenii au eşuat vor izbândi, probabil, roboţii! Astfel, ciberneticienii belgieni au anunţat realizarea unui robot, numit InsBot, capabil să scoată gândacii de prin crăpăturile pe unde stau pitulaţi şi să-i atragă la lumină, unde pot fi lesne ucişi. Micro-robotul, nu mai mare decât o unghie, se poate strecura în cele mai strâmte cotloane, unde ar putea exista cuiburi de gândaci. Jean-Louis Deneubourg, directorul laboratorului de ecologie socială al Universităţii Libere din Bruxelles, spune că succesul experimentului, care a costat 3 milioane de euro, necesitând trei ani de muncă susţinută, a fost dat în primul rând de înţelegerea comportamentului social al gândacilor. „Oricât ar părea de greu de crezut, aceştia sunt fiinţe deosebit de sociabile, care trăiesc organizaţi în familii similare celor umane." Emanând feromoni specifici gândacilor, InsBot se infiltrează cu uşurinţă în coloniile de gândaci şi îi determină să-l urmeze. Un popas de 10 secunde într-o „vizuină" de gândaci este suficientă pentru ca micile creaturi să se ia după robotul care le duce la pierzanie...

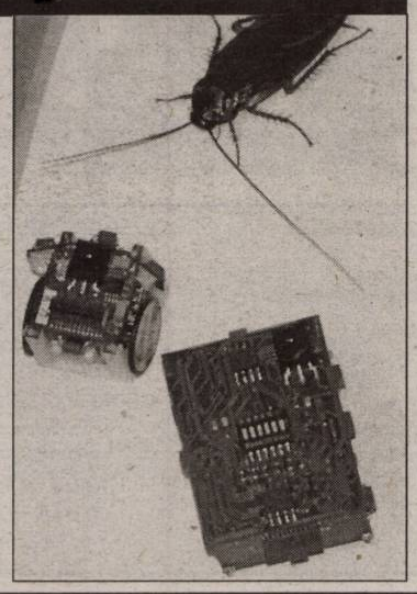

SUDOKU

jocul săptămânii – 28

		8		1	7			4
	7					3		
9		4		3	8			
			3		2	8	5	1
3		9		7	5			
5		2	1	4	6			
	6		2				9	
			4			2	1	5
1			7				4	3

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Viaţa intimă a Corinei Chiriac

Miercuri, 5 iulie, la „Naşul" (B1TV) a fost reluată o emisiune în care a evoluat una dintre cele mai apreciate cântăreţe de muzică uşoară: Corina Chiriac. Încercând să intre în viaţa sa intimă, Radu Moraru nu a reuşit să-i smulgă cântăreţei picanterii sentimentale care au condimentat perioada sa de glorie. Mizând pe forţa sugestiilor, a mărturisirilor voalate dar incitante din viaţa sa privată, tumultuoasă, care în urmă cu mai mulţi ani punea pe jar curiozitatea fanilor, Corina Chiriac i-a oferit doar câteva eşantioane. Iată unul dintre acestea: „În primul rând eram Corina Chiriac şi nu orice bărbat îşi putea permite să mă curteze" a mărturisit la un moment dat cântăreaţa cu un provocator subînţeles.

Mozart contraatacă

Una din rarisimele iniţiative civice cu ţintă culturală, demnă de toată lauda, a fost prezentată joi, 6 iulie, de Antena 1, în cadrul „Observatorului". Un automobil din boxele căruia răsunau crâmpeie din muzica lui Mozart s-a plimbat ore în şir prin capitală în semn de protest faţă de manelele şi house-ul care ne isterizează la fiecare pas. O mare parte din trecători şi din conducătorii auto s-au arătat încântaţi de sunetele muzicii clasice, aflată, asemenea multor alte valori culturale, pe cale de „dispariţie".

DORIN MĂRAN

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Mihaela Diaconu, 48 ani, Ploieşti: *Sunt o nativă Gemeni (născută la 12 iunie). Ştiu că „planeta mea" este Mercur şi că tot ceea ce mi se întâmplă se datorează acestei planete. Zilele trecute, în discuţiile cu o prietenă, am constatat că şi „planeta sa" este tot... Mercur, deşi este născută la data de 9 septembrie! Cum este posibil aşa ceva? Se poate vorbi de o „eroare" sau de o „scăpare" a Astrologiei?*

– Stimată doamnă ***Diaconu,*** nu este nici o eroare! Astrologia este atât de exactă în terminologie şi analize, încât orice eroare este exclusă. Numai interpretarea personală a fiecărui astrolog poate genera unele discuţii pentru că – nu-i aşa? – şi astrologii sunt oameni (mai mult sau mai puţin pregătiţi), fiind şi ei supuşi greşelilor. Nedumerirea dvs este firească, aşa cum poate fi şi a nativilor Taur sau Balanţă care constată, la rândul lor, că au aceeaşi „planetă patron", Venus. Iniţial, datorită posibilităţilor ştiinţifice din antichitate, astrologia „opera" cu numai şapte planete (Soare, Lună, Mercur, Venus, Marte, Jupiter şi Saturn) care puteau fi studiate şi a căror deplasare cosmică şi influenţe erau riguros cunoscute. De altfel, aceste planete au şi „împrumutat" numele lor zilelor săptămânii (Soare-Duminică, Lună-Luni, Marte-Marţi, Mercur-Miercuri, Jupiter-Joi, Venus-Vineri, Saturn-Sâmbătă). Ulterior, prin punerea în evidenţă a „greilor zodiacului" (Uranus, Neptun şi Pluton) ştiinţa astrologică a realizat un „prim pas" către unicitate, astfel că alte trei semne zodiacale au „primit" noi patroni (Scorpion-Pluton, Vărsător-Uranus şi Peşti-Neptun). În ultima parte a secolului XX, sondele spaţiale au pus în evidenţă şi alte planete ale Sistemului nostru Solar – dincolo de Pluton – Sedna şi Quarar, astfel că Astrologia, ştiinţă muabilă, va stabili care sunt influenţele acestor planete şi care sunt interacţiunile lor cu celelalte zece planete cu care operează, în acest moment, „ştiinţa Cerului". Studierea influenţelor primelor şapte planete cunoscute, şi existenţa a douăsprezece zone energetice în care „evoluau" (zodii/semne zodiacale), i-au obligat pe vechii astrologi să „atribuie" unor planete un dublu patronaj. Astfel, pornind de la zodiile Rac şi Leu, care au primit ca patroni pe cei doi „luminarii", Luna şi Soarele, celelalte zodii au format „dublete" de la stânga şi de la dreapta celor doi luminarii, cu un singur patron, respectiv: Gemeni-Fecioară (patron Mercur), Taur-Balanţă (patron Venus), Berbec-Scorpion (patron Marte), Peşti-Săgetător (patron Jupiter), Vărsător-Capricorn (patron Saturn). Aceşti primi patroni arhetipali au rămas, în continuare, patronii acestor semne zodiacale, chiar dacă unii dintre ei au „retrogradat" pe locul secund, o dată cu atribuirea altui prim patron: Vărsător (prim patron Uranus, secund Saturn), Peşti (prim patron Neptun, secund Jupiter) şi Scorpion (prim patron Pluton, secund Marte). Chiar dacă nu m-aţi întrebat, totuşi simt nevoia să fac o precizare foarte importantă privind zodiile şi „evoluţia" celor zece planete în raport cu acestea. Majoritatea nativilor îşi imaginează că planetele Sistemului nostru Solar tranzitează, în evoluţia lor cosmică, cele douăsprezece zodii. Nimic mai fals! Niciodată Sistemul nostru Solar nu se va afla în vreuna din acestea! Mişcarea astrală a fiecăreia din cele zece planete (Soarele, o stea, şi Luna, un satelit natural, sunt asimilate planetelor) se face în aşa numitele „zone energetice" care – privite de pe Pământ – sunt „proiectate" pe imaginea unor constelaţii care se află la mii de ani lumină, ca şi când planeta respectivă s-ar afla în acel fundal pe care se proiectează. Aşa se face că astrologia a apelat, pentru poziţionare, la repere cosmice pseudofixe, constelaţiile, acestea „împrumutând" numele lor „zonelor energetice". Astfel, Luna care patronează zodia Racului, niciodată nu se va afla în Constelaţia Cancer, tot aşa cum nici Soarele nu va traversa vreodată Constelaţia Leo, dar de fiecare dată când cei doi luminarii se vor afla în aceste „zone energetice", noi le vedem ca şi când ar aparţine celor două constelaţii, respectiv Cancer şi Leo. Atât de mare este distanţa dintre Soare, care evoluează, spre exemplu, în Constelaţia Leo Minor şi stelele care aparţin constelaţiei respective, încât versurile eminesciene „Icoana stelei ce-a murit/ Încet pe cer se suie/ Era pe când nu s-a zărit/ Azi o vedem, şi nu e." exprimă în mod sugestiv distanţa care separă Sistemul nostru Solar de fiecare din cele douăsprezece constelaţii care dau numele zodiilor astrologice.

CHALEX

Carte, cinste cui te-a scris!

Ghid de supravieţuire pentru părinţi

Editura Amaltea (www.amaltea.ro) îşi continuă seria apariţiilor editoriale puse în slujba educaţiei de data asta cu două cărţi adresate părinţilor dornici de a trece peste ceea ce în general se numeşte „conflictul între generaţii". Pentru aceştia, Susan Morris Shaffer şi Linda Perlman-Gordon au scris o lucrare în două părţi intitulate „Cum să comunici cu băieţii adolescenţi" şi „Cum să comunici cu fetele adolescente". Plecând de la ideea că un părinte bun face cât o mie de profesori (deşi şi reciproca ar fi valabilă), autorii sunt convinşi că în societatea permisivă pe care o trăim, un ghid de educaţie este cel mai potrivit lucru. Pentru a ghida creşterea fetelor pe parcursul perioadei sinuoase a adolescenţei, părinţii trebuie să facă faţă unor probleme complexe, cum ar fi sursele vulnerabilităţii emoţionale a fetelor, manipularea socială, impactul dăunător al portretului frumuseţii conturat agresiv de mijloacele media, factorii care influenţează încrederea în sine a fetelor şi impactul prieteniilor şi al presiunii exercitate de partener. În cazul băieţilor, se descifrează pentru părinţi calea prin care pot recunoaşte şi înţelege metodele subtile de comunicare ale băieţilor, pentru „a deschide noi canale de comunicare cu fiul adolescent". Cărţi utile mai ales pentru timpurile pe care le trăim, în care cultura violenţei şi tiparele sociale actuale impun noi provocări educative. *(George Cuşnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Îţi plac discuţiile sterile?

Ne lăsăm deseori „antrenaţi" în discuţii în care vorbele curg fără o participare afectivă şi intelectuală, discuţii de circumstanţă, convenţionale. Uneori pot fi agreabile, alteori uşor stânjenitoare.

Nu sunt un savant aşa încât discuţiile pe care le port sunt de un nivel mediu. Nu înţeleg exact ce înseamnă discuţii sterile. Presupun că e vorba de cele în care vorbele sunt aruncate în vânt şi nu spun mare lucru. Se întâmplă asta în fiecare zi, e normal, dar nu-ţi dai seama şi cred că nu stă cineva să analizeze fiecare cuvânt pe care-l spun. Viaţa nu e un cenaclu literar. *(Alex. Toma, 18 ani)*

Nu-mi plac. Chiar mă enervează. Nu-mi plac oamenii superficiali, cei care nu au nimic de spus. Dar, să nu fiu nedreptă, taclalele sunt şi un mod de a te elibera de stres. *(Sonia Medelanu, 18 ani)*

Nu-mi plac deloc dar uneori eşti pus în această situaţie. Mi s-a întâmplat de multe ori să fiu obligată să fac conversaţie cu persoane străine sau cu unele cu care nu aveam nimic în comun. Şi, în cazul ăsta, spui tot felul de banalităţi ca să treacă timpul. Dar, pe de altă parte, mai neplăcută decât o discuţie sterilă este tăcerea. *(Luminiţa Iosifescu, 18 ani)*

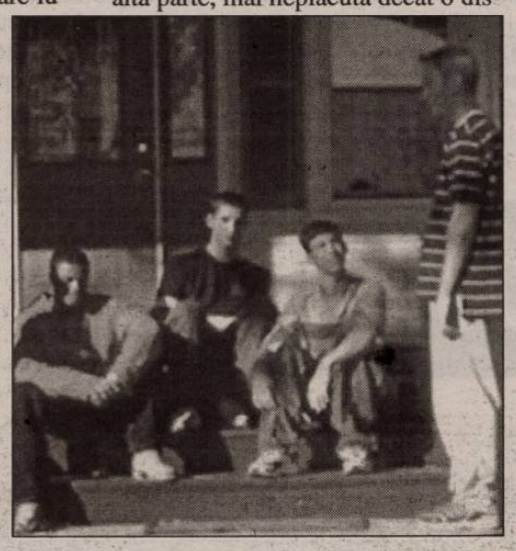

Îmi plac orice fel de discuţii. Şi cele din care înveţi ceva şi cele care te deconectează. Aşa încât, discuţiile „sterile", cum le numiţi, în anumite situaţii pot fi agreabile. *(Ioana Stoica, 18 ani)*

Îmi plac discuţiile deconectante, nu cele care te crispează sau te pun pe gânduri. Discuţii uşoare, cu haz, care te rup de problemele zilnice. *(Costin Ungureanu, 18 ani)*

Dacă am timp de pierdut, dacă am chef să bat câmpii, să uit de necazuri, să mă deconectez, discuţiile „sterile" în care nu se spune mare lucru, sunt binevenite. *(Andra Tomescu, 18 ani)*

Îmi place să le ascult. Mă amuză foarte tare. Prostia are umor, totul e să-l depistezi. *(Flaviu, 18 ani)*

Îmi plac, în special, cele pline de umor, cele deschise, în care spui tot ce-ţi trece prin cap. Dar îmi place uneori să filosofez sau să discut pe o anumită temă care mă interesează. *(Roxana, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Un bărbat în toate facultăţile mintale, cu o sexualitate normală, nu poate desconsidera, dispreţui, urî, ocoli femeile. Poţi scruta critic anumite manifestări ale unor femei, poţi dispreţui anumite femei care ţi-au lezat în mod conştient sensibilitatea sau ţi-au adus un prejudiciu dar în aceste cazuri, resentimentele sunt

Există într-adevăr misogini?

legate exclusiv de acele femei. În acest context nu se poate vorbi de misoginism. Acesta se poate manifesta, de pildă, în cazul unor bărbaţi („în toate facultăţile mintale") care după ani sau decenii de încercări eşuate de a cuceri femeile care l-au atras, ajunge să urască, în general, femeile. Să le ocolească (pe cele atrăgătoare) pentru a nu fi ispitit, pentru a elimina riscul de a fi încă o dată respins.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Gabriel Tudor
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Brânza, un drog periculos?

Nu v-o veni să credeți, dar aflați că, potrivit concluziilor la care au ajuns medicii americani, suntem toți o lume de drogați! Și acest lucru din simplul fapt că, mâncând brânză, ne drogăm de fapt cu morfină! Dr. Neal Barnard, șeful echipei de nutriționiști americani care lansează acest avertisment, a declarat că orice om care consumă brânză

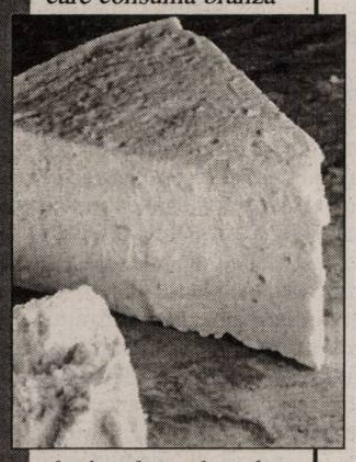

devine dependent de acest produs, din cauza cantităților mici de morfină existente în el, și care rezultă în urma unor procese chimice desfășurate în ficatul vacilor. În studiul lor, nutriționiștii din Boston explică de ce oamenii sunt așa de ahtiați după produsele lactate. „Cauza nu este doar pofta propriu-zisă de a consuma aceste produse, ci un factor biochimic care ne îndeamnă să o facem neapărat, dându-ne senzația că nu putem trăi fără ele. Produsele lactate, și în special brânza, conțin un nivel ridicat de cazeină, o proteină care se descompune, de-a lungul procesului de digestie, și produce componenți opiatici, înrudiți cu morfina și denumiți, din această cauză, casomorfine. Acești opiatici sunt responsabili de legătura puternică formată între mamă și fiul pe care îl alăptează, dar și dintre oameni, în general, și frigiderul unde știm că găsim lapte, brânză sau caşcaval", declară dr. Barnard. Pentru a veni în ajutorul celor „dependenți de brânză", care sunt, în majoritatea lor supraponderali, nutriționiștii americani au pus la punct o dietă de o lună, care să-i ajute pe „drogați" să scape de dependență. Totul e să nu intre în sevraj...

Sinuoasa istorie a Învierii

Un cititor din Brașov, C.B. (din păcate, nu dorește să i se facă public numele) ne-a trimis recent o interesantă scrisoare, ca replică la teoria d-lui ing. Gheorghe Jalbă prezentată de noi în articolul „În apărarea lui Iisus" (nr. 22/01.06.2006), referitoare la învierea Mântuitorului. În esență, domnia-sa este de acord doar cu afirmația că omul trebuie să se teamă de el însuși, căreia îi adaugă o „variație": „...și de semenii săi". În rest, vine cu un punct de vedere propriu, din care am preluat câteva aspecte mai incitante.

Iisus a fost înviat?

După părerea d-lui C.B., cei care s-au referit la folosirea de către Iisus a unui preparat miraculos, capabil să producă o așa-zisă moarte aparentă, au uitat sau nu au știut că, înainte de a fi coborât de pe cruce, acesta a fost străpuns cu lancea de centurionul Longinus; nu în inimă, cum afirmă cititorul nostru, ci sub o coastă. În acel moment, din rană a țâșnit „sânge cu apă, semn că era mort". Dovada ar constitui-o un fapt constatat de C.B., și anume că din inima unui mamifer mort iese sânge cu apă. Pentru domnia-sa, în asemenea condiții nu ar mai învia nimeni, dacă nu ar exista – în cazul lui Iisus – „o putere supranaturală care să-L readucă la viață". În ce privește responsabilitatea romanilor pentru dispariția din mormânt a Mântuitorului, așa ceva ar fi inacceptabil, din moment ce ei s-au convins de moartea Lui și mai degrabă ucenicii ar fi putut să fure trupul.

Mărturia lui Hormisdas Grecul

În sprijinul poziției sale, cititorul nostru citează un foarte interesant document apocrif, care cuprinde mărturia lui Hormisdas Grecul, biograful guvernanților iudei și al lui Pilat, procuratorul roman: „Apropiindu-ne cam la 150 de pași de mormânt, am văzut că paznicii dormeau. Era dimineața, în penumbra zorilor. Doi oameni erau așezați și ceilalți erau culcați pe lângă foc. Mergeau încet și am fost depășiți de o trupă de soldați care urmau să-i schimbe pe cei care își terminaseră serviciul din timpul nopții. Deodată, s-a făcut lumină ca ziua. La început nu ne-am dat seama de unde provenea această lumină. Apoi, am observat că se apropie un nor foarte strălucitor. Norul a coborât până aproape de mormânt și un om a plutit deasupra pământului, înveșmântat într-o haină luminoasă. Apoi s-a auzit un zgomot ca de tunet, sub efectul căruia paznicii au sărit speriați, apoi au căzut la pământ. În dreapta noastră, o femeie cobora o scară. Deodată, ea a strigat: «Mormântul se deschide!». Atunci am văzut clar că piatra imensă care acoperea intrarea în mormânt se dă la o parte singură. Ni s-a făcut foarte frică. După un timp, lumina a dispărut și totul a devenit ca înainte. Când ne-am apropiat de mormânt, am văzut că trupul dispăruse."

„...Strălucind ca un stâlp de lumină"

Halucinanta relatare poate fi comentată în cele mai diferite moduri, speculative sau nu. Despre Hormisdas, aflăm că era împotriva lui Iisus, iar la mormânt s-a dus însoțit de un om al lui Pilat, elemente care sprijină ideea obiectivității mărturiei acestei personalități de o cultură remarcabilă. Pe de altă parte, C.B. amintește că, în afară de cele patru evanghelii recunoscute de Biserică, există încă alte peste 30 de scrieri apocrife, fiecare cu argumentele și erorile sale, speculate cu abilitate de pescuitorii în ape tulburi de genul lui Dan Brown. Cât despre natura lui Iisus, cititorul nostru este convins că „a fost Fiul lui Dumnezeu", dar și „unul dintre cei mai inteligenți gânditori ai lumii noastre pământene". El „a fost readus la viață prin voința și puterea lui Dumnezeu". Dacă ne întrebăm cum anume s-a petrecut miracolul, trebuie să avem însă onestitatea să recunoaștem că un răspuns care să mulțumească astăzi rațiunea umană, „exilată" în robia celor cinci simțuri, nu există. Un singur lucru am mai adăuga la punctul de vedere al d-lui C.B., și anume că (și) știința ar trebui să se apropie cu optimism de punctele sensibile ale religiei, pentru ca împreună să risipească îndoielile. Într-un asemenea demers neprețuit, poate că ar aduce relevanțe deosebite unele surse livrești mai puțin cunoscute, cum este așa-numita „Evanghelie arabă a copilăriei Mântuitorului", unde se confirmă natura divină a lui Iisus: „Când Fecioara Maria, mama sa, îl ținea fericită în brațe, bătrânul Simion l-a văzut strălucind ca un stâlp de lumină. Era înconjurat de îngeri care-l proslăveau, asemenea gărzii în jurul unui rege (...)".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Lăptuci verticale

Agricultorul nipon Seiichi Marumoto a pus la punct un sistem unic de cultură a salatei verzi, care însă nu are nimic comun cu ideea de... moralitate, cum s-ar putea înțelege din titlu. Ingeniosul grădinar și-a plantat lăptucile pe o suprafață verticală, ceea ce-i permite mărirea considerabilă a randamentului recoltei. Invenția experimentată în serele din Sanda (vestul Japoniei) constă în fixarea răsadurilor pe panouri verticale de 4 metri înălțime, irigate cu ajutorul vaporilor de apă cu îngrășăminte, combinație plasată în fața fasciculelor luminoase. Cultura verticală are nevoie de un spațiu de zece ori mai redus decât culturile de câmp obișnuite, în plus producția fiind mult sporită, inclusiv datorită mișcării duratei creșterii până la maturitate, cu o treime. Marumoto precizează că invenția sa se poate aplica deocamdată doar în sere și nu include plante mai „dense", ca varza, în schimb se pretează foarte bine la cultura spanacului. Cât despre o eventuală pierdere a gustului legumelor, cultivatorul afirmă că, dimpotrivă, acestea sunt mai puțin acide, datorită luminii artificiale. *(A.N.P.)*

Misiune „imposibilă" în oceanele lumii

Un nou tip de submersibil de salvare care poate interveni până la o adâncime de 600 metri pentru a recupera echipajul unui submarin aflat în dificultate, se află în construcție. Tragediile de tip „Kursk" vor fi astfel pentru totdeauna evitate.

Se numește NATO Submarine Rescue System (NSRS). Este unic în lume. S-a născut după șase ani de cercetare, cu o investiție de 170 milioane de euro. Obiectivul său e deosebit de ambițios: în mai puțin de 72 de ore poate să devină operațional în orice parte a globului.

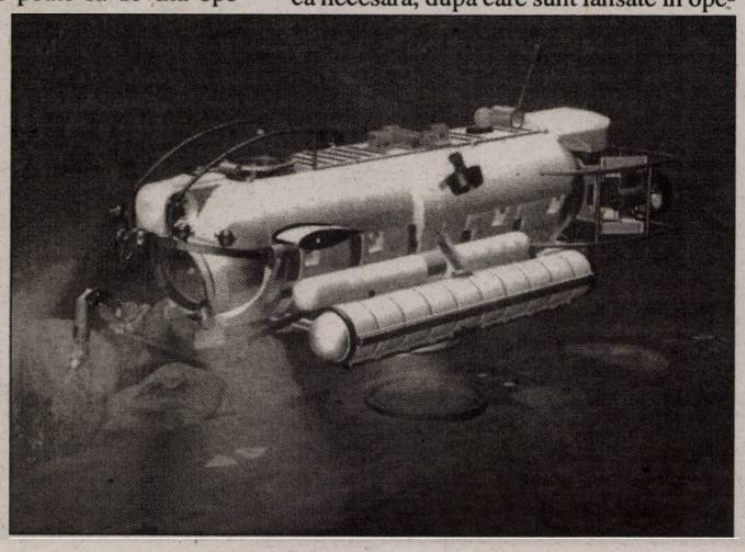

NSRS se află în curs de asamblare la uzinele Rolls-Royce. Începând cu anul 2007 va intra în dotarea Marinei scoțiene, alăturându-se submarinelor nucleare britanice staționate în fluviul Clyde. Alegerea constructorului (Rolls-Royce) constituie o garanție a eficacității (contractul e semnat pentru o perioadă de 25 de ani). În plan tehnic, NSRS este un submarin autonom (datorită celor opt baterii cu electrolit lichid, ceea ce-i asigură o autonomie de 20 mile nautice), dotat cu un sistem de salvare extrem de elaborat.

Submarinele de salvare existente au fost construite prin anii 1970. De pildă, cele americane, Avalon și Mystic, au fost construite după drama submarinului VSS Thresher care a făcut 129 de victime în aprilie 1963. Aceste submarine trebuie ambarcate până la locul naufragiului de un „submarin-mamă" dotat cu interfața tehnică necesară, după care sunt lansate în operațiunea de salvare. O soluție la care americanii au recurs pentru a ajuta submersibilele nucleare ce patrulau regulat sub calota glaciară a Polului Nord în perioada războiului rece. Problema era să se găsească un „submarin-mamă" aproape de locul naufragiului, care să permită ambarcarea submarinului de salvare. NSRS nu are nevoie de un „submarin-mamă". Orice navă de comerț îl poate transporta cu condiția ca puntea din spate să aibă cel puțin 400 de metri pătrați. Există aproximativ 1000 de astfel de nave în lume. O soluție de transport cu costuri reduse. În momentul în care ajunge la fața locului, este lansat la apă, urmând să se poziționeze deasupra submarinului eșuat.

În acest moment intervine un robot de tip Irov (fabricat în Anglia). Acesta furnizează oxigen (prin dispozitive pentru respirație) și hrană echipajului. Dacă adâncimea nu e foarte mare, robotul poate fi asistat de un scafandru dotat cu un costum atmosferic de tip Newsuit. Salvarea propriu-zisă se face cu ajutorul a două chesoane de decompresie lungi de 12 metri, fiecare putând primi 36 de persoane. Echipajul e recuperat apoi de NSRS. Odată urcat la suprafață și depus cu ajutorul macaralelor pe puntea vasului, NSRS va fi racordat la două sasuri de decompresie (pentru evitarea accidentelor neurologice).

DORIN MĂRAN

Bulgarii au inventat vodca... antimahmureală!

Chiar dacă nu sunt la fel de renumiți pentru dragostea față de vodcă precum frații lor rămași pe Volga, bulgarii preferă totuși această băutură altora mai „balcanice", precum țuica sau rachiul. Și, pentru că mulți dintre ei au probleme cu simțul măsurii, atunci când vine vorba de turnat vodcă pe gâtlej, o fabrică de băuturi spirtoase din Varna s-a gândit să le ofere o vodcă care să-i ajute să se trezească mai repede din beție. Specialiștii de la „Vinprom AD", în colaborare cu un grup de biochimiști, au pus la punct o băutură specială, cu un grad redus de alcool, care

păstrează gustul vodcii, în schimb are în componență un complex de vitamine – C, B1 și B2 – miere, lapte și alte elemente bioactive care ajută organismul să absoarbă mai rapid alcoolul. Testele au demonstrat că după ce se „dreg" cu această băutură, numită „Vodca Shock", cheflii sunt, în maximum trei ore, proaspeți ca niște nou-născuți și pot conduce chiar autovehicule, pentru că în sângele lor concentrația de alcool tinde spre zero. Marusia Iordanova, directorul executiv al firmei a anunțat deja că de produsul său s-au interesat firme din Statele Unite, Franța, Germania și, desigur, Rusia...

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

BRENNUS atacă Roma

Ameninţarea care plana asupra Romei i-a determinat pe senatori să acorde puteri dictatoriale fostului consul Cincinatus care a obţinut, în anul 431 î. Chr. o izbândă definitivă, punând capăt războiului. După numai 16 zile de dictatură, el a predat însă comanda şi s-a întors la ogoarele sale, nerăbdător să vadă cum i-a ieşit recolta de napi... Aşa dictator, halal!

Scăpând de năvălitori, romanii aveau acum timp să se ocupe de un vechi duşman al lor, cetatea etruscă Vejo. Decenii întregi, aceasta le băgase bețe în roate, îi ponegrise, uneltise împotriva lor şi le adusese tot soiul de deservicii; iar romanii, băieţi deştepţi şi înzestraţi cu o memorie de elefant, mai ales când era vorba de afronturi, n-au pierdut ocazia, după ce volscii şi equii fuseseră distruşi, să se răfuiască şi cu pizmaşii etrusci. Senatul l-a numit dictator de astă dată pe un militar de carieră, trecut prin ciur şi dârmon, Marcus Furius Camillus. Bun cunoscător al vieţii soldăţeşti, el îşi dăduse seama că patriotismul oamenilor, oricât ar fi fost de mare, nu le ţinea de foame: până atunci, ostaşii Romei nu fuseseră niciodată plătiţi pentru serviciile aduse, primind cel mult laudele generale atunci când câştigau şi vreo sabie între coaste atunci când pierdeau. Camillus a ţinut să îndrepte situaţia şi a cerut comiţiilor reunite acordarea de drepturi băneşti pentru soldaţi. A fost prima „soldă" cunoscută în istorie şi s-a numit „stipendium". Astfel „încurajaţi", legionarii au luptat cu mai mult patos şi, luând cu asalt cetatea Vejo, au cucerit-o, au ars-o meticulos şi i-au luat pe toţi locuitorii ei în sclavie.

Succesele obţinute de Camillus, care între timp îşi continua înaintarea în Etruria, au stârnit la Roma sentimente contradictorii. Plebeii îl lăudau, patricienii îl acuzau că dijmuia zdravăn prăzile luate de la etrusci, pe principiul „cine-mparte, parte-şi face". Dezamăgit de aşa recunoştinţă, Camillus a predat comanda şi a ales să se exileze la Ardea.

Nu avea să stea prea mult acolo, căci un alt pericol îi va face pe senatori să regrete acuzaţiile nefondate şi să-l cheme înapoi la Roma, ca pe un salvator al Patriei. De peste culmile înzăpezite ale Alpilor începuseră să coboare spre câmpiile Lombardiei nişte indivizi de origine celtică – senonii, boii, insubrii, cimbrii, cenomanii – cunoscuţi sub numele de gali. Conduşi de un anume Brennus, un conducător viteaz şi îndrăzneţ, ei au traversat râul Allia şi s-au îndreptat spre Roma, atraşi de poveştile despre bogăţia urbei. A urmat un asediu crâncen, în urma căruia cetatea a căzut şi numai citadela, Capitoliul, unde se retrăseseră romanii, mai rezista. Noaptea, galii au încercat să se strecoare pe furiş înăuntru. Şi probabil ar fi reuşit dacă nu era un cârd de gâşte care, simţind apropierea duşmanilor, au început să sâsâie, stricând somnul romanilor şi planul ingenios al asediatorilor. De atunci s-a instituit tradiţia ca romanii să-şi bată câinii în amintirea zilei asaltului galic, drept pedeapsă că nu fuseseră vigilenţi, şi să ridice în slăvi gâştele, pe care le considerau păsări sacre ale Junonei. Cu alte cuvinte, bietele patrupede chiar aveau la Roma o „viaţă de câine"...

(Continuare în numărul viitor)

NEFERICITA CRUCIADĂ a săracilor

Expediţii militare purtate în numele credinţei creştine, dar urmărind mai curând scopuri mercantile, cruciadele au reprezentat un moment de răscruce în istoria medievală, influenţând evoluţia statelor din Europa şi Orientul Mijlociu pentru multe secole. Dintre toate aceste incursiuni militare ce urmăreau cucerirea Ţării Sfinte şi a sacrului mormânt al Mântuitorului, fără îndoială că cea mai spectaculoasă şi mai dramatică a fost cea numită „a săracilor". Puternică în fervoare religioasă dar slabă din punct de vedere al conducerii şi disciplinei, ea este emblematică pentru înţelegerea mentalităţii omului medieval.

„E voia lui Dumnezeu!"

După o carieră ecleziastică fulgerător de rapidă, episcopul francez Ode de Lagery este ridicat pe scaunul Sfântului Petru şi, luându-şi ca papă numele de Urban al II-lea, va reuşi să restaureze în doar câţiva ani prestigiul Bisericii Catolice. În martie 1095, el a găzduit primul conciliu al pontificatului său, la Piacenza. Printre problemele discutate s-a aflat şi cererea împăratului bizantin Alexius I Comnen de a primi ajutor în lupta contra turcilor, care răvăşeau Ţara Sfântă. Impresionat, Papa a convocat un nou conciliu, la Clermont, unde a făcut apel la organizarea unui război sfânt împotriva „păgânilor". Proclamaţia sa a fost primită de uriaşa mulţime adunată acolo cu strigăte de „Dieu le volt!" (E voia lui Dumnezeu!).

Evreii – primele victime ale cruciadei

Deşi Petru Ermitul, cunoscut şi ca Petru din Amiens, nu-l văzuse pe Papă nici măcar de departe, asta nu l-a împiedicat să susţină că el personal îl convinsese pe suveranul pontif să trâmbiţeze cruciada. Graţie talentului său oratoric ieşit din comun, Petru avea să se impună de facto ca lider al expediţiei în Ţara Sfântă. Fost mercenar, Ermitul era de-acum un om bătrân şi scund, îmbrăcat în zdrenţe şi care de ani de zile nu mai cunoscuse binefacerile unei băi. Nu mânca decât peşte şi vin şi pentru evlavia lui era considerat un om sfânt. Cu câţiva ani mai înainte, el fusese în Palestina, dar nu reuşise să ajungă la Ierusalim. Predicile sale înflăcărate aveau să atragă pentru cauza cruciadei peste 15.000 de oameni, conduşi de personaje stranii, precum Walter cel fără de avere, Walter cel fără un sfanţ sau Gottschalk. Această adunătură de „calici", mulţi însoţiţi de numeroasele lor familii, pornită spre Oraşul Sfânt, i-a îngrozit atât pe Alexius cât şi pe Urban, care doreau să trimită împotriva turcilor soldaţi, nu cerşetori.

Petru Ermitul

În primăvara lui 1096, Petru s-a oprit la Köln pentru a strânge banii necesari expediţiei. I-a obţinut jefuindu-i pe negustorii şi bancherii evrei, pe care-i numea „ucigaşii lui Christos"; de altfel, cruciaţii au fost însufleţiţi de un puternic anti-semitism, zeci de mii de evrei din întreaga Europă Centrală căzându-le victime. Enervat de încetineala cu care se derulau lucrurile, Walter cel fără un sfanţ a plecat din Franţa direct spre Palestina, cerând permisiune de trecere de la regele Ungariei, Koloman. Lucrurile au mers bine până când cetele lui Walter au ajuns în oraşul Semlin (acum Zemun), la frontiera cu Imperiul Bizantin. Furtişagurile făptuite de cruciaţi i-au scos din sărite pe orăşeni şi conflictul n-a întârziat să se declanşeze. A urmat un masacru îngrozitor, în care pieţele şi casele au fost arse şi mii de unguri ucişi. De teama represaliilor, cruciaţii au trecut imediat graniţa cu bizantinii, continuând distrugerile, în căutare de hrană şi furaje pentru cai.

Măcelăriţi de turci

În acest timp, armata lui Petru Ermitul, numărând aproape 20.000 de oameni ajunsese şi ea la graniţa ungară. După câteva ciocniri sporadice cu mercenarii pecenegi ai regelui Koloman, cruciaţii au prădat cumplit Belgradul, îndreptându-se apoi spre Sofia. Prădăciunile la care s-au dedat în drumul lor l-au determinat pe guvernatorul bizantin să atace trupele risipite ale cruciaţilor. Mulţi dintre ei au fost ucişii, alţii luaţi prizonieri. Petru şi-a pierdut visteria şi, însoţit de rămăşiţele oastei sale, a ajuns la Constantinopol, sub escorta trupelor bizantine, la 1 august. Cerşetorii adunaţi din tot Occidentul au rămas uluiţi la vederea splendidelor edificii ale capitalei bizantine dar şi-au revenit repede din uimire şi au început să fure tot ce le cădea în mâini, până şi plumbul de pe acoperişurile bisericilor! Alexius a închis ochii la aceste fărădelegi şi i-a sfătuit să aştepte sosirea celeilalte cruciade, cea a „cavalerilor", ce constituia mândria aristocraţiei europene. Petru Ermitul nici n-a vrut să audă şi s-a îndreptat spre teritoriile aflate sub stăpânirea turcilor, unde cruciaţii francezi de sub conducerea lui Walter ajunseseră deja. Francezii au înaintat spre Nicaea (astăzi oraşul Iznik), masacrându-i pe toţi locuitorii întâlniţi, fără însă să poată cuceri cetatea apărată de ziduri şi turnuri puternice. Între timp, la Nicaea au ajuns şi cruciaţii lui Petru Ermitul, care au început să întreprindă raiduri prădalnice în împrejurimi. Într-unul dintre acestea, conduşi de un anume Rainald, cruciaţii francezi au cucerit cetatea Xerigordon, văzându-se însă imediat înconjuraţi de turci. Occidentalii sufereau atât de tare de sete încât au tăiat venele cailor şi catârilor, bând sânge spre a şi-o astâmpăra. Când n-au mai rezistat, au propus turcilor să încheie pacea, obligându-se chiar să lupte alături de ei împotriva coreligionarilor creştini! Turcii s-au prefăcut că acceptă şi, după ce cruciaţii s-au predat, i-au măcelărit cu cruzime.

Victoria vine din înfrângere

Vestea despre cumplitul măcel a parvenit grosului armatei cruciate pe când aceasta era cantonată în oraşul Civetot. Mâniaţi şi înflăcăraţi de chemările comandanţilor, cruciaţii au pornit spre tabăra turcească, spre a se răzbuna. Au fost surprinşi însă într-o ambuscadă şi deşi au luptat cu vitejie, n-au putut face faţă tăvălugurilor musulmane. Risipite, trupele lui Petru Ermitul n-au putut ajunge niciodată la Ierusalim, nefericita cruciadă a săracilor fiind zdrobită din pricina totalei lipse de disciplină şi de pregătire militară a componenţilor săi. În mod paradoxal, însă, tocmai eşecul ei categoric va genera succesul cruciadei nobililor, pornite spre Palestina la începutul lui 1097. Convinşi că aristocraţii apuseni sunt la fel de nepricepuţi în meseria armelor ca şi „calicii" lui Petru, turcii nu i-au mai considerat o ameninţare. Vor plăti amar această nepăsare, terifiantele şarje de cavalerie grea ale cruciaţilor dovedindu-se devastatoare şi conducându-i pe nobilii germani, francezi, englezi şi italieni, spre Ierusalim, oraş pe care-l vor cuceri în vara lui 1099.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

13 iulie 1793

Marat, asasinat de o regalistă fanatică

În 1789, Jean Paul Marat, un doctor parizian renumit pentru popularitatea sa în rândul maselor a înfiinţat ziarul „Amicul Poporului", pe care l-a transformat cu timpul într-o tribună de luptă împotriva celor aflaţi la putere. Instigările la violenţă făcute adesea în paginile acestei publicaţii au influenţat în mare măsură turnura sângeroasă pe care a luat-o Revoluţia franceză, generând un masacru cumplit, în timpul dictaturii iacobine. În 1792, după ce regele Ludovic al XVI-lea a fost arestat, pe când încerca să fugă din ţară, Marat a fost ales deputat de Paris din partea Convenţiei. El se va opune din răsputeri girondinilor, republicani moderaţi care pledau pentru un guvern constituţional şi continuarea războiului continental. Vehemenţa lui îi va atrage însă ura unei regaliste fanatice, Charlotte Corday, descendenta unei familii de nobili scăpătaţi, care vede în Marat izvorul tuturor relelor abătute asupra Franţei şi se decide să-l asasineze. Nu se ştie dacă girondinii din Normandia, cu care se pare că era în relaţii foarte apropiate, au sprijinit financiar acest plan, în orice caz ei au încurajat-o pe tânără să-l ducă la îndeplinire. În 1793, Charlotte a venit din oraşul natal, Caen, la Paris, pentru a-şi duce la îndeplinire intenţiile criminale. Iniţial, ea s-a gândit să-l atace pe Marat în timpul paradei de 14 iulie, ziua căderii Bastiliei, dar şi-a dat seama că mai mulţi sorţi de izbândă ar avea dacă l-ar ataca acasă. Aşa că în după-amiaza zilei de 13 iulie, ea a venit la Marat, pretinzând că aflase despre un complot girondin.

Politicianul, suferind de o boală de piele care-l chinuia groaznic, se afla în cada de baie, lucrând şi nici măcar nu a bănuit care sunt adevăratele intenţii ale Charlottei. Aceasta a scos un cuţit şi l-a înjunghiat direct în inimă, ucigându-l aproape instantaneu, apoi a aşteptat, cât se poate de calmă, venirea poliţiştilor. Pentru crima sa, va fi ghilotinată patru zile mai târziu.

Se petrec între Cer şi Pământ

Un studiu militar despre OZN-uri, recent desecretizat

La mijlocul lunii mai 2006 o ştire a făcut înconjurul lumii, fiind inserată în numeroase publicaţii cu titluri de tipul: „Armata britanică a dezlegat enigma OZN-urilor: ele nu sunt altceva decât fenomene plasmatice". Multă lume a răsuflat uşurată: în sfârşit, lucrurile s-au lămurit...

Spre dezamăgirea acestora, lucrurile nu stau chiar atât de simplu. Pentru informarea corectă a cititorului român, în primul rând al celui ce citeşte această rubrică a revistei Magazin, cred că este corect să prezentăm faptele ceva mai în detaliu.

În anul 2000 Serviciul de Informaţii a Apărării al Regatului Unit (Defence Intelligence Staff) a elaborat un memorandum ştiinţific şi tehnic de câteva sute de pagini, purtând numărul 55/2/00 şi intitulat „Fenomene aeriene neidentificate în zona de apărare aeriană a Regatului Unit" (Unidentified Aerial Phenomena in the UK Air Defence Region). Realizat într-un număr limitat de copii, materialul a fost împărţit în patru volume, purtând pe fiecare pagină menţiunea „secret" şi „doar pentru cei din Regatul Unit". La insistenţele variate şi repetate a doi cercetători britanici, care au prins de veste: Dr. Dave Clarke şi Gary Anthony, cereri făcute în baza Legii libertăţii de informare, Ministerul Apărării al Marii Britanii a acceptat desecretizarea, în bună parte, a documentului şi punerea lui la dispoziţia marelui public. Acum, pe fiecare pagină a exemplarului desecretizat au apărut, pe lângă unele pasaje suprimate, şi câte două ştampile mari „unclassified".

Pe data de 7 mai 2006, solicitanţilor li s-a pus la dispoziţie primul volum (Executive Summary), iar la 15 mai întregul material se găsea postat pe Internet. Valoarea lui este cu atât mai mare cu cât – după difuzarea pe plan mondial a mai multor materiale OZN pentru dezinformarea marelui public, realizate de diverse agenţii militare – avem acum un studiu tehnic despre OZN-uri, efectuat de structuri ale armatei, pentru uzul Ministerului Apărării, document dorit să rămână secret. De la un astfel de studiu ne putem deci aştepta la o maximă sinceritate în privinţa informaţiilor şi a atitudinii pe care armata britanică le are despre fenomenul OZN. Iar această sinceritate ne va putea revela, înainte de toate, importanţa reală pe care militarii o acordă „Fenomenelor Aeriene Neidentificate" (FAN) şi preocuparea pe care o au faţă de nişte apariţii necontrolabile.

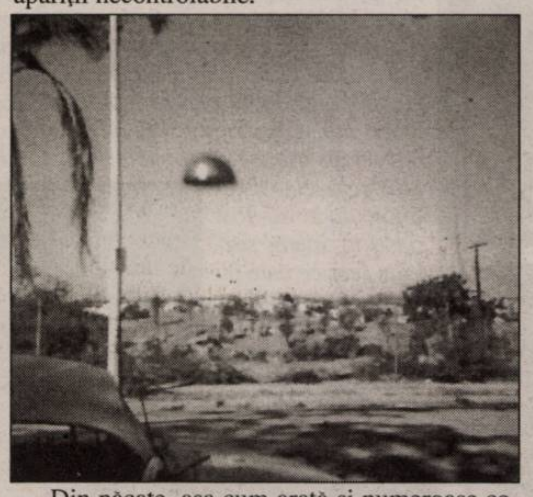

Din păcate, aşa cum arată şi numeroase comentarii apărute la scurt timp, citirea documentului scoate în evidenţă şi amatorismul unora dintre abordări. Sub pretextul de a nu fi influenţaţi, autorii raportului nu au avut nici o consultare cu ufologii, care le-ar fi putut atrage atenţia că pe alocuri este „reinventată roata", ori sunt ignorate informaţii care ar pune sub semnul întrebării anumite concluzii. Astfel, autorii afirmă că nu au avut acces la unele rapoarte în domeniu, deşi aceste rapoarte sunt binecunoscute celor interesaţi, alteori apar erori privind anumite date istorice, ceea ce dă impresia de superficialitate.

De pildă, în raport se prezintă, ca o noutate, că „formaţiile plasmatice se crede că sunt responsabile pentru multe rapoarte FAN" (deci, nicidecum pentru toate, aşa cum a preluat presa!). Cel ce citeşte atent documentul va constata însă că teoria plasmatică este de fapt un şir de supoziţii puţin sau deloc verificate. De pildă, pe baza a trei eşantioane de date, se emite ipoteza că formaţiunile plasmatice sunt create de fulgere, dar atunci când se trece la detalii se vede că doar pentru un singur eşantion s-a obţinut o anumită corelaţie, şi aceea slabă. Materialul mai susţine că formaţiunile plasmatice se formează şi prin intrarea în atmosferă a unor micrometeoriţi. Dar după ce se dau nenumărate statistici privind meteoriţii, nu se aduce nici o dovadă privind modul în care meteoriţii devin formaţiuni plasmatice, mai ales unele care să poată fi luate drept OZN-uri. O serie de ipoteze sunt preluate, evident, din literatura aflată la îndemână, dar, din păcate, se citează doar ceea ce convine autorilor, nu şi criticile – şi ele la îndemână de mult timp – aduse acestor ipoteze.

Autorii ignoră astfel că şi raportul Condon, (1969), sau Philip Klass (1974) afirmaseră că unele OZN-uri ar fi formaţiuni plasmatice. Ipoteza a fost respinsă încă de atunci de Prof. James E. McDonald, unul dintre cei mai buni specialişti în fizica atmosferei. Ulterior comunitatea ştiinţifică a tot încercat să găsească o legătură între fulgere, fulgere globulare, fenomene plasmatice şi rapoartele OZN cu adevărat stranii, însă fără succes.

Dar există şi multe alte detalii interesante ale raportului, asupra cărora merită să revenim în episoadele viitoare.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M/28

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
***Încă o precizare:** numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Surse de încredere din armata americană susţin că:

„Experimentul Philadelphia" a fost încununat de succes

Unul dintre cele mai enigmatice evenimente din istoria omenirii, după unii un fapt real, după alţii doar o fabulaţie, cazul cunoscut sub numele de „Experimentul Philadelphia" a suscitat, de-a lungul timpului, în cursul celor peste şaizeci de ani scurşi de la virtuala sa desfăşurare, interesul a milioane de oameni, de la savanţi de renume la fantezişti. Recent, au fost date publicităţii, în revista californiană „Enigma", mărturiile a doi fraţi, în prezent decedaţi, care susţineau că în 1943 s-au aflat la bordul navei supuse incredibilului experiment. Datele prezentate relevă amănunte senzaţionale, necunoscute până acum şi, cum era de aşteptat, negate de oficialităţi. Însă aceeaşi revistă publică declaraţiile, anonime, desigur, a trei ofiţeri superiori din US Navy, care recunosc că, în timpul războiului, în docurile Marinei din Philadelphia a avut loc, într-adevăr, o întâmplare mai puţin obişnuită.

O scufundare în viitor

Edward şi Duncan Cameron aveau, în 1943, 22 de ani şi erau deja înrolaţi de un an în Marina Militară, ca voluntari. Ca şi ceilalţi marinari de pe nava USS Eldridge, nici ei nu bănuiau ce avea să se petreacă atunci când s-a dat ordinul de pornire a uriaşelor generatoare electromagnetice de pe navele aflate în jurul lui Eldridge, în dană. Jurnalul secret al lui Duncan a fost descoperit după moartea sa de către unul din nepoţi, Mitch Cameron, care de altfel l-a şi înmânat, spre editare, amintitei publicaţii. El dezvăluie amintiri tulburătoare despre acea memorabilă zi de 12 august 1943: „Pentru început, scria Duncan, totul a mers bine, vreo 60-70 de secunde. Vasul se înconjurase de o ceaţă verzuie, exact aşa cum ni se spusese că va fi, devenind invizibil pe radar. Apoi, contururile sale au devenit invizibile. Noi stăteam la posturi şi ne uitam, nevenindu-ne să credem ce se petrece. Presiunea era tot mai mare şi am început să simţim că ne sufocăm, că o forţă uriaşă ne apasă, ne striveşte. Totul în jur părea că îşi pierde contururile, vedeam lucrurile ca printr-o perdea şi mă simţeam ciudat, ca şi cum aş fi fost scufundat într-un borcan plin cu miere. Era vâscos totul în jurul meu. L-am auzit pe Edward strigând «Fugi, frate!» şi năpustindu-se spre bord şi atunci am priceput că acolo era salvarea. Am vrut să ne aruncăm amândoi în valuri, dar, în loc să nimerim în ocean, aşa cum ne aşteptasem, când ne-am dezmeticit, eram întinşi pe un pat şi înconjuraţi de figuri zâmbitoare..."

„Domnule Cameron, nu aveţi ce căuta în 1983!"

„Miraţi, am întrebat ce se petrecuse, dar nimeni nu ne-a dat vreun răspuns, continuă Cameron. Am mai fost lăsaţi acolo timp de câteva minute, după care am fost conduşi printr-un labirint de tunele, într-un birou. Spre uimirea noastră, ne-am trezit faţă în faţă cu un tip în vârstă, ale cărui trăsături le cunoşteam: era dr. Von Neumann, omul care supraveghease experimentul de pe Eldridge. Nu ne puteam crede ochilor că ne aflam înaintea unui om pe care îl văzusem, dar fiind tânăr, cu numai o oră înainte!

Calm, Von Neumann ne-a explicat că experimentul reuşise, dar că intervenise un element neaşteptat în crearea unui cuantum spaţio-temporal. Tot de la el am aflat că ne aflam în laboratoarele secrete ale armatei din Montauk, Long Island, în anul 1983 şi că era în curs de desfăşurare un proiect numit „Phoenix", similar cu „Philadelphia". «Aţi intrat printr-o pâlnie, a spus, zâmbind, neamţul (savantul era de origine germană - n.n.). La un capăt sunt docurile din Philadelphia, la celălalt ne aflăm acum. Din păcate, nu putem menţine această breşă în hiperspaţiu pentru mult timp. Aşa că o să vă trimitem înapoi. Da, domnule Cameron, nu aveţi ce căuta în 1983!» a încheiat el şi a apăsat pe un buton. Am fost iar escortaţi în acea cameră, fără să ne opunem şi ni s-au făcut amândurora nişte injecţii în mână, după care am adormit. Când m-am trezit, eram pe puntea lui „Eldridge". Lângă mine, Edward vomita. Am văzut marinari târându-se pe jos şi urlând îngroziţi, în mijlocul unei gălăgii infernale, produse de generatoare. Când acestea s-au oprit, marinarii de pe alte vase au urcat la bord. Am fost transportaţi la o bază militară şi acolo am primit îngrijiri. După două săptămâni, un maior a venit la noi şi ne-a ordonat să păstrăm un secret absolut asupra celor întâmplate. Nici eu, nici Edward, care a murit în timpul războiului, la un an de la acest incident nu am povestit cuiva prin ce-am trecut. Abia mult mai târziu, prin 1960, întâlnindu-mă întâmplător cu un camarad de pe Eldridge am aflat de la el că unii dintre cei de la bord nu se mai întorseseră deloc pe vas, că dispăruseră pur şi simplu. I-am povestit păţania noastră, dar sunt convins că nu m-a crezut".

Experimentul „Phoenix" a existat!

Aici se încheie relatarea lui Duncan Cameron referitoare la straniul experiment căruia i-a fost „cobai" în 1943 şi despre care armata a păstrat, la acea vreme, o tăcere absolută. Odată cu trecerea anilor, însă, tot mai multe date se adună în favoarea ipotezei că experinţa, la a cărei punere în practică ar fi contribuit, se zice, şi Albert Einstein, s-a desfăşurat, ba mai mult, a fost un succes, graţie ei realizându-se posibilitatea călătoriilor spaţio-temporale. Surse din armata SUA, citate de revista „Enigma" au declarat că dosarul „Philadelphia" există, însă, în arhivele Marinei, cu menţiunea „Top Secret". De asemenea, aceste surse au confirmat existenţa proiectului „Phoenix", în anul 1983, proiect ce avea ca scop „obţinerea invizibilităţii electronice", prefigurând astfel realizarea faimosului „avion invizibil", în anii '90! Mărturia lui Cameron, care ar fi putut părea lipsită de sens, obţine astfel o mare doză de credibilitate, din pricina faptului că murind în 1980, cu trei ani înainte de desfăşurarea experimentului „Phoenix", fostul marinar nu ar fi avut cum să ştie acest lucru sau să născocească o poveste care să coincidă la perfecţie cu o întâmplare ce avea să se petreacă în viitor...

E bine de ştiut

Molidul

Îl întâlnim la altitudini de peste 1500 metri. Cu ramurile lui creează un mediu propice pentru cei suferinzi de tuse chinuitoare, sau pentru bolnavii de plămâni.

De la molid se culeg mugurii, din care se face un ceai, prin infuzie. Mugurii culeşi se pun la păstrare, apoi, la nevoie se infuzează o lingură de muguri în 250 ml apă. Se beau ceaiuri cam de patru ori pe zi, după mese. Efectul benefic se simte şi după plimbări lungi, pe drumuri de munte. După acestea se observă reducerea acceselor de tuse chinuitoare şi o respiraţie mai uşoară, care reprezintă primul semn de vindecare.

Şi cetina are efecte vindecătoare. Se fac săculeţi care se umplu cu cetină, cu muguri şi mici rămurele. Acestea se folosesc la baie. Se obţin rezultate foarte bune. Pielea îşi recapătă aspectul şi funcţiile normale. Nu mai sângerează, dispar erupţiile cutanate. În vacanţă lăsaţi acasă medicamentele, alifiile şi mizaţi doar pe miracolul pădurii de molizi. Eventual, luaţi cu dumneavoastră cortul şi căutaţi un loc la izvor, într-un luminiş. Nu uitaţi un ibric, un ceainic mare şi termosul iar în excursiile pe drumuri de munte, uitaţi de toate grijile cotidiene. Nu uitaţi că prietenul umbros, molidul, vă aşteaptă cu drag şi în vara următoare, susurându-vă cu izvorul de cleştar, poveştile pădurii.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Petrecerea de la castel

Irina Virganskaya si tatal sau, Mihail Gorbaciov

John Hitchcox si Elle Macpherson

Jemma Kidd, Semson von Dohenoff si Francesca Versace

Salonul castelului

Aflat nu departe de Londra, castelul contelui Charles Spencer, fratele lui Lady Di, şi-a deschis porţile pentru a-şi primi oaspeţi distinşi la o somptuoasă petrecere dată de Mihail Gorbaciov, numită „Visul unei nopţi de vară ruseşti". Evenimentul, finanţat de importanţi acţionari ruşi, s-a derulat în beneficiul fundaţiei „Raisa Gorbaciova", care luptă pentru ajutorarea copiilor din Rusia atinşi de cancer. 400 de invitaţi, celebrităţi din lumea întreagă şi, evident, din Anglia au umplut peluzele castelului, unde au fost puse în scenă secvenţe feerice care au încântat asistenţa.

Charles Spencer

Anastasia şi Xenia, fiicele mai mici ale lui Gorbaciov

Pentru dumneavoastră, doamnă

Ce ascunde o ceaşcă de cafea

Dacă vă aşteptaţi să enumerăm argumente care să demonstreze cât de nocivă este cafeaua, vă înşelaţi. Pentru că, vrând-nevrând, cu argumente ştiinţifice, cercetătorii contribuie la reabilitarea licorii adorate de o lume întreagă. Virtuţile sale adevărate ni se dezvăluie încet-încet.

◆ Astfel, cafeaua este un puternic antioxidant. La fel cu ceaiul, este una dintre băuturile cele mai bogate în polifenoli (200-550 mg), care măresc capacitatea noastră naturală de apărare împotriva radicalilor liberi, protejându-ne sistemul cardiovascular şi celulele împotriva stresului oxidanţilor. Dar, atenţie, nu sunt motive să o bem ca pe apă!

◆ S-a constatat că este o sursă valoroasă de minerale. Interesul, din acest punct de vedere, nu se limitează doar la cafeină (65-115 mg), pentru că în cafea, în afara urmelor de glucide, proteine şi lipide, există minerale (80 mg de potasiu, 10 mg de magneziu, 3 mg de calciu, fier, cupru, zinc) şi vitamine B. În plus, aportul energetic este mic (2 kcal).

◆ Cafeina, în doze moderate, (de 100-400 mg/zi, ceea ce înseamnă 3-4 cesti de cafea) are efecte pozitive asupra reflexelor, a vigilenţei şi percepţiei. Este de ajutor în cazul practicării unor sporturi de rezistenţă. Ajută la creşterea contracţiei musculare, mobilizând rezervele de grăsimi.

◆ Nu induce dependenţa. Cafeina nu activează circuitul cerebral legat de dependenţă. În schimb, un consum zilnic de mai mult de 600 mg de cafeină (5-6 cesti) poate avea numeroase efecte neplăcute (insomnie, stare proastă, nervozitate, anxietate etc.), favorizate, de asemenea de cumulul altor factori, cum ar fi consumul excesiv de alcool şi tutun.

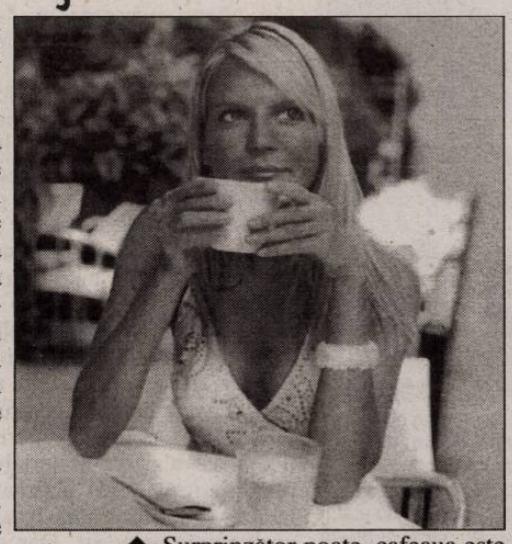

◆ Surprinzător poate, cafeaua este ideală înaintea unei mici sieste, recomandată în special automobiliştilor. Principiul constă în a bea 1-2 cesti de cafea-filtru înaintea unui somn scurt. Acţiunea cafeinei instalându-se după 15-30 minute, absorbţia nu împiedică adormirea, ci permite trezirea în formă.

◆ În doze mici şi copiii pot bea cafea. Nu există nici o raţiune pentru a suprima consumul unei mici ceşcuţe de cafea dimineaţa, de către copii. Pe de-o parte pentru că cei tineri sunt mai puţin sensibili decât adulţi la cafeină, şi, pe de altă parte, pentru că efectele secundare nu apar decât de la mai mult de 300 mg ingerate. Mai degrabă la tineri ar trebui reglat consumul acelor băuturi răcoritoare care au un conţinut mai bogat în cafeină şi zahăr.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Tenul deshidratat

Expunerea prelungită la soare, dar şi insuficienta îngrijire a tenului pot conduce la pierderea apei din straturile pielii. Tenul deshidratat devine lipsit de suplete, elasticitate şi este predispus la ridare. Cum pot fi prevenite aceste neplăcute consecinţe? În primul rând respectând bunele deprinderi de îngrijire cosmetică, despre care am vorbit de multe ori.

● Seara, demachierea este obligatorie, indiferent de tipul de ten şi indiferent dacă v-aţi machiat sau nu. Apoi, în funcţie de tipul de ten, trebuie să aplicaţi o infuzie din plante. (Sunt extrem de eficiente cele din mărar, pătrunjel, gălbenele).

● Dimineaţa, ştergeţi obrazul cu un lapte demachiant, apoi aplicaţi o loţiune tonică emolientă. În final, hidrataţi tenul cu o cremă de zi, recomandată pentru ten uscat.

● Folosiţi creme grase, care au în formulă apă şi uleiuri.

● Pulverizaţi des faţa cu apă minerală.

● Beţi multe lichide şi reduceţi consumul de cafea şi alcool.

● Beţi multe sucuri naturale, ceaiuri din plante şi apă plată.

● În prepararea măştilor, recomandate mai ales din pulpa sau sucul fructelor şi legumelor de sezon, folosiţi caimacul de la lapte sau smântână.

● Faceţi săptămânal o baie de aburi de 5-10 minute.

● Folosiţi produse cosmetice pe bază de aloe vera, cu proprietăţi hidratante deosebite.

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, câteva reţete de sezon trimise de doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Omletă cu ciuperci

3 ouă, 50 g făină, 300 g ciuperci, 50-100 g unt, ceapă sau usturoi, sare, lapte.

Un aluat de clătite se amestecă cu ciupercile crude, tăiate mărunt, cu usturoi sau ceapă tocată. Se coace ca o omletă obişnuită. Se pot coace şi clătite care se umplu cu ciuperci înăbuşite în unt. Foarte gustoasă este şi omleta cu ciuperci (rulată). Omletele se aşază una lângă alta, într-o tavă. Peste ele se toarnă 100 ml lapte, amestecat cu un gălbenuş de ou, sare şi albuşul bătut spumă. Se coace la cuptor până se formează o crustă. Omleta preparată astfel poate fi tăiată în 2-3 bucăţi, care se trec prin făină, ou, pesmet şi se prăjesc în untdelemn. Se serveşte cu sos de ciuperci sau cu salată verde.

Mâncărică de cartofi

1,5 kg cartofi, 500 g roşii, 400 g ardei, 250 g caşcaval, 60 g unt, 350 g smântână, sare şi piper, după gust.

Cartofii se curăţă, se spală şi se taie felii subţiri. Roşiile se opăresc puţin, se curăţă de pieliţe şi se taie felii. Ardeii se curăţă, se spală şi se taie în felii subţiri. Caşcavalul se rade sau se taie cuburi mici. Cartofii se sărează şi se piperează. Jumătate din ei se pun într-o tavă de copt, unsă cu unt. Deasupra se pun roşiile, ardeii, caşcavalul. (Respectaţi această ordine.) Restul de cartofi se pun deasupra, apoi se pune smântâna. Se adaugă untul, tăiat cubuleţe şi puţin caşcaval ras. Se lasă 60 de minute la cuptor. Se serveşte cu salată.

Vinete orientale

5 vinete mici, aluat de clătite, o legătură de pătrunjel, 100 g caşcaval, ulei, sare, piper.

Se fierb vinetele. Se trec prin jet de apă rece, se scurg bine, se taie în două şi se scobeşte miezul. Acesta se amestecă cu pătrunjelul tocat fin, caşcaval ras, sare şi piper. Cu această compoziţie se umplu vinetele, după care se trec printr-un aluat de clătite consistent. Se prăjesc în ulei bine încins. Se servesc calde.

Roşii surpriză

1/2 kg roşii, 1/2 kg varză albă, 1/2 kg ardei gras.

Pentru sos: 1 ou fiert tare, o linguriţă cu muştar, 2 linguri ulei, o linguriţă oţet, o legătură de pătrunjel verde tocat mărunt, sare.

Fiecărei roşii i se taie un căpăcel, apoi se scobesc şi se sărează puţin. Se toacă varza, se adaugă sare, miezul roşiilor tocat mărunt, ardeii graşi tăiaţi felii subţiri şi pătrunjelul tocat fin. Gălbenuşul se amestecă bine cu muştarul, oţetul şi uleiul, după care se toarnă peste compoziţia preparată. Cu acest amestec se umplu roşiile, apoi se pune căpăcelul.

EROAREA CARE A SFIDAT adevărul cunoscut

Cristofor Columb a fost un aventurier, îndrăgostit de viaţă şi de mare mai mult decât de breslele de manufacturi. Deşi tatăl său, ţesător din Genova, vedea un viitor în această direcţie pentru fiul său, Cristofor se arăta atras mai mult de aglomeraţia de vase din frumosul port al oraşului, de zecile de corăbii ancorate la mal, de viermuiala marinarilor care plecau sau se întorceau acasă, decât de atelierele de tors sau de ţesut din oraş. Toate acestea l-au făcut pe tânărul genovez, spre surprinderea tatălui său, să aleagă marea în detrimentul breslei. Aşa că la 1470, pe când avea 19 ani, tânărul Cristofor a plecat în prima lui călătorie pe mare, la Khios în marea Egee, şi se pare că i-a plăcut de vreme ce, şase ani mai târziu, se ştie că a plecat în altă călătorie pe mare, de data asta mult mai palpitantă, spre Anglia. Cu acest prilej avea să trăiască şi prima aventură majoră din viaţa lui: în timp ce se afla în dreptul Portugaliei, convoiul de nave italieneşti a fost atacat de piraţi, iar nava pe care se afla Cristofor Columb a fost scufundată. A fost cea mai dură încercare din viaţa celebrului navigator, care a reuşit, plin de curaj, să ajungă înot la ţărm. În urma acestei întâmplări, Columb a hotărât să rămână în Portugalia, alături de fratele său, Bartolomeu, care era cartograf la Lisabona. În 1479, Cristofor Columb se căsătoreşte cu fiica guvernatorului insulei Porto Santo, iar un an mai târziu se naşte unicul său copil din această căsătorie, Diego. Şi astfel, hazardul care l-a transformat în naufragiat şi a făcut ca viaţa sa să ia o altă turnură, a făcut ca viitorul mare navigator al lumii, născut în Italia, să devină celebru în alte ţări decât cea natală şi asta în ciuda faptului că în Italia, mai exact la Veneţia, exista cel mai mare complex industrial din lumea occidentală, şi anume un şantier naval numit Arsenal, unde se construiau galere de război. Cu toate acestea, corăbiile cu care Columb avea să plece spre „Indii" n-au purtat marca Veneţiei. La Lisabona, viaţa trebuie să fi fost frumoasă, cu multe atracţii, dar lui Columb, trecut de 30 de ani, îi intrase în cap să ajungă în Indii, dar pe un alt drum decât cel lung şi periculos prin est. A citit tot ce se găsea în vremea sa, a studiat hărţile existente până la acea oră, rudimentare dacă le comparăm cu cele actuale, şi a ajuns la o idee complet greşită: că pământul este mai mic cu

Cristofor Columb

25 la sută decât se credea (!) şi prin urmare, trebuie să existe o rută mai scurtă spre India prin vest. O eroare care în loc să-l umple de ridicol, acel ridicol care i-a acoperit pe susţinătorii ideii că Pământul este plat, asemenea unei farfurii, l-a transformat pe Columb în cel mai mare navigator al lumii. Şi cu toate acestea, în 1484, prezentându-şi proiectul regelui Portugaliei, în ideea de a i se finanţa o expediţie spre vestul oceanului Atlantic, acesta i-a fost respins de o comisie regală specializată în problemele maritime. Din punctul de vedere al comisiei, existau motive întemeiate de respingere a cererii: specialişti în domeniul lor, la curent cu toate cunoştinţele vremii, ei ştiau că nu poate exista un drum mai scurt spre Asia prin vest. Comisia a rămas cu dreptatea de partea ei, iar Columb, dezamăgit, a plecat să-şi încerce norocul în ţara vecină, Spania. Doi ani mai târziu, făcându-şi cunoştinţe în lumea bună şi influentă, Columb a reuşit să-şi prezinte planurile sale de călătorie spre vest în faţa reginei Castilliei, Isabella. Ca şi în Portugalia, o comisie regală i-a respins ideile, în schimb Beatriz Enriquez a devenit amanta sa şi mama celui de-al doilea său fiu, Ferdinand Columb. Întărâtat de refuz şi de obtuzitatea savanţilor din comisie, dar şi inflamat de propriile sale idei, Cristofor Columb şi-a continuat munca de lămurire, s-a băgat pe sub pielea unor oameni influenţi ai Curţii regale şi astfel se face că, în aprilie 1492, insistenţa sa a fost recompensată, Ferdinand al V-lea, regele Castiliei şi regina Isabella au fost de acord să-i sponsorizeze expediţia. Mirajul bogăţiilor obţinute nu din comerţ, cum se întâmpla la Veneţia, ci din recoltarea lor după cucerirea teritoriilor, se pare că a prevalat.

Aşa a început prima mare aventură a lumii pe 3 august 1492: cu un vizionar, cu trei corăbii amărâte, dacă ne gândim că „Santa Maria" avea 30 m lungime, iar celelalte două caravele „Pinta" şi „Nina" aveau doar 15 metri, şi cu aproximativ 90 marinari-aventurieri.

GEORGE CUŞNARENCU

Un vaccin revoluţionar!

Cancerul de col şi uter provoacă în fiecare an în lume 270.000 de decese. Un fenomen care nu va mai face ravagii începând cu anul 2007.

Din cele 500.000 de cazuri de cancer semnalate anual în toate ţările lumii, cele de col şi uter sunt cele mai frecvente. Sau, mai exact spus, „au fost" aşa cum reiese din raportul Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii în urma publicării primelor rezultate asupra efectului pozitiv al vaccinării. Un vaccin anticancer? Exact! Un vis ce va deveni realitate începând cu anul 2007. Primele vaccinuri anticancer vor fi disponibile pe piaţă începând cu anul 2007 în SUA şi Europa unde au început deja să se elaboreze strategiile de vaccinare. Se poate vorbi de o adevărată revoluţie în acest domeniu. Dar, atenţie, acest vaccin este profilactic şi nu terapeutic. Eficace este însă 100%, aşa cum reiese din studiile clinice efectuate asupra câtorva zeci de femei.

Cancerul de col este unic, dezvoltarea sa fiind legată de prezenţa aşa-numitului Papillomavirus (HPV). E vorba de unul din tipurile de cancer evitabile. Un virus al ADN-ului ce numără peste 100 de genotipuri diferite. Cele cu mare risc sunt 16, 18, 31, 33, 35..., asociate unor tumori genitale benigne, denumite condiloame.

Se estimează că şapte femei din zece sunt expuse, cel puţin o dată în viaţă, la acest virus. Fără intervenţie medicală, unul din cinci provoacă un cancer de col după aproximativ 20 de ani. Prevenţia e dificilă. Transmiterea virusului se face prin contacte genitale (chiar

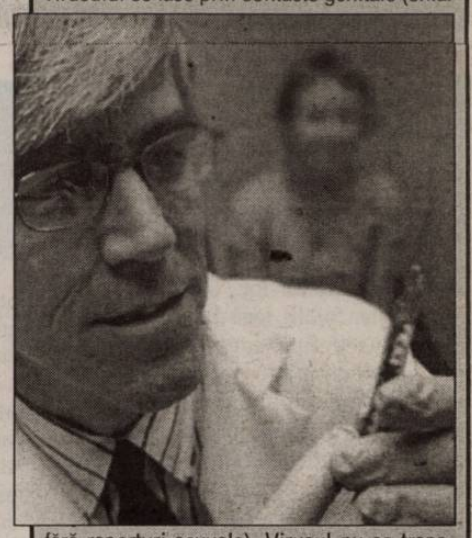

fără raporturi sexuale). Virusul nu se transmite prin spermă sau sânge aşa încât folosirea prezervativului nu asigură protecţie. La 80% din femei, virusul se elimină spontan, la restul de 20% rămâne în stare latentă ani de zile. Dezvoltarea leziunilor precanceroase (CIN) e favorizată de o slăbire a sistemului imunitar ale cărui mecanisme sunt necunoscute.

Vaccinul, administrat intramuscular, induce secreţia (de către organism) de anticorpi ce rămân prezenţi la nivelul epiteliului uterin timp de 4 ani. În cazul expunerii la virus în timpul unui contact sexual, virusul va fi recunoscut şi neutralizat. Eficacitate 100%! Din păcate, nu are efect asupra leziunilor deja constituite. Vaccinul trebuie administrat înainte de 20 de ani sau mai bine spus, înainte de primul raport sexual. Cele două genotipuri HPV 16 şi 18 sunt responsabile de 70% din cancerele de col şi uter. Cele care pot apărea din alte cauze nu pot fi prevenite prin acest vaccin. După 4 ani, vaccinul se repetă. O doză costă 80-100 euro şi e nevoie de 3 injecţii.

O vaccinare completă costă aşadar, 240-300 euro. O sumă imposibilă pentru cei săraci. Pe de altă parte, sunt barierele psihologice. E nevoie de campanii susţinute, de mesaje clare întrucât virusul nu e foarte cunoscut publicului. După această izbândă, o serie de oameni de ştiinţă se gândesc la un vaccin terapeutic care să distrugă direct celulele infectate cu HPV. Mai multe laboratoare din SUA şi Europa vor demara acest proiect în 2007.

DORIN MĂRAN

„Noi otrăvim lumea"

● *Un documentar incendiar şochează lumea* ● *Alimentaţia populaţiei şi jocurile ei murdare* ● *„Demenţa politicii globale distruge agricultura naturală"* ● *Marile concerne nimicesc ce a construit natura* ● *România – o mică oază aflată în bătaia puştilor „lichidatorilor".*

Industria condamnă la moarte (şi) agricultura

Nu de mult timp, în Austria a fost difuzat un film documentar cu un impact uriaş la public: „Noi hrănim lumea", regizat de Erwin Wagenhofer. Impact previzibil şi garantat, dacă ne gândim la subiectul abordat, extrem de sensibil – alimentaţia omenirii. De fapt, pelicula spune şi arată public ceea ce aproape toată lumea ştia, dar nu mărturisea. Motivele tăcerii globalizate? Interese meschine şi ucigaşe, jocuri de putere (politicul şi economicul, pe post de protagonişti), ignoranţă şi suspiciune, lăşitate, impostură şi aşa mai departe. În centrul controversei se situează ceea ce natura a făcut într-un fel şi industria transformă cu o viteză înfricoşătoare. Organismele modificate genetic (OGM) şi generalizarea

tacită a chimizării directe ori indirecte a produselor vegetale şi animale reprezintă caii troieni infiltraţi în viaţa noastră cotidiană. Cu toţii ştim cum arată roşiile sau pepenii sau merele aduse din Vest, faţă de „umilele" noastre produse similare autohtone. Dar (ar trebui să) ştim că ale noastre au, încă, gustul lor adevărat şi calităţi nutritive majore, pe când cele importate, suprasaturate de pesticide, de îngrăşăminte şi de alte chimicale, sunt doar aspectuoase, rezistente la transport şi la variaţiile de temperatură, însă sunt fade şi nehrănitoare.

Grâul, mai ieftin decât splitul

Documentarul a fost filmat în Austria, Spania, Franţa, Brazilia şi România. În Viena, au fost surprinse camioane care, în timpul nopţii, aruncă în foc circa două milioane de kilograme de pâine, chifle şi alte produse de panificaţie, în fiecare an; echivalentul consumului din Graz, al doilea mare oraş austriac. Aceasta s-ar traduce, în viziunea realistă a unuia dintre şoferi, prin ideea că grâul e mai ieftin decât splitul pe care iarna îl aruncă pe străzi. (Este vorba despre o piatră foarte dură, măruntită, utilizată în lucrările de infrastructură.) Tot în Austria, un agricultor, care odinioară a trăit într-o familie ce se întreţinea uşor din producţia de grâu şi de legume, a ajuns la limita subzistenţei. El numeşte noua strategie agricolă a Uniunii Europene *„creşte sau crapă"*. Este un imperativ deja pus pe hârtie şi pentru agricultorii români mici, avertizaţi că foarte mulţi dintre ei vor dispărea, pur şi simplu, o dată cu aderarea entuziastă a ţării noastre la U.E. Exemplul austriac a început de altfel să dea roade amare şi la noi. Acelaşi agricultor, Franz Epp, declară în film că nu mai poate cultiva legume, deoarece în Austria monopolul îl deţin doi distribuitori care cumpără asemenea produse la preţuri de dumping, din Spania. Iar U.E. nu subvenţionează producătorii locali.

România ca o pradă

Problematica perversă a subvenţiilor agricole o rezumă în film declaraţia unui lucrător sudanez angajat în sudul Spaniei, unde serele de legume şi zarzavaturi pseudo-naturale ocupă o suprafaţă echivalentă cu cea a Olandei şi Belgiei: „La piaţa centrală din Dakkar, produsele agricole importate din Europa şi subvenţionate de U.E. sunt cu o treime mai ieftine faţă de cele locale." Este exact ceea ce se pregăteşte şi pentru România, privită ca un fel de rudă jerpelită a puternicilor lumii, dar care beneficiază de un „sânge" sănătos. O spun chiar producătorii filmului. Ei apreciază la superlativ legumele româneşti, „de cea mai bună calitate pentru o cultură ecologică", faţă de care hibrizii occidentali nu au decât un aspect superior şi atât. În plus, sub deviza *no comment*, se invocă absurdul faptului că România nu profită de acest tezaur alimentar ce poate fi vândut pe sume mari în lume, ci – dimpotrivă – acceptă şi răspândeşte OGM-urile fade şi îndopate cu pesticide, în beneficiul unor grupuri restrânse de speculanţi. Culturi care, din nefericire, se realizează inclusiv prin încălcarea legii (pe care, oricum, nimeni nu pare dispus să o aplice, când e vorba despre mulţi-mulţi bani). Soia şi cerealele modificate genetic, dar şi cartofi sau pruni reprezintă procente halucinante de asemenea culturi nesănătoase, existente la noi şi tolerate în numele unui bizar şi perfid aşa-zis „interes naţional". În realitate, situaţia este cea remarcată de Karl Otrok, fostul director al firmei Pioneer România (companie producătoare de OGM, între care şi porumb hibrid), concediat imediat după apariţia în film. Deşi exprimarea lui nu este „ortodoxă", duritatea vorbelor exprimă o perspectivă cutremurătoare: „Am f... agricultura în Vest şi acum venim în România, să o f... şi aici"!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să vorbim corect!

Decât...

Cu toţii ştim, sau credem că ştim cum să folosim acest adverb. Ce e drept cei mai mulţi dintre noi îl utilizează corect dar, din păcate, poţi auzi şi exprimări de genul „Am fost decât la mare anul acesta..." sau „Am cumpărat decât vişine..." etc. etc.

Aşa cum ne recomandă atât Gramatica Academiei, cât şi dicţionarele, acest adverb se foloseşte în primul rând în comparativul de inegalitate: „El este mai cuminte decât fratele său" sau restrictiv în construcţii negative cu sensul „numai", „doar" „Nu am fost decât la mare..." etc. Este folosit şi în expresii ca „N-am decât să..."

Acest „decât" poate avea şi valoare de conjuncţie şi introduce propoziţia circumstanţială comparativă de inegalitate. (Mai mult bănuia decât ştia), sau o propoziţie circumstanţială de excepţie (Nu făcea altceva decât să citească) sau o propoziţie circumstanţială opoziţională (Mai bine ai munci decât să stai degeaba).

Aşadar exprimări de genul „Am cumpărat decât vişine" sunt complet greşite pentru că atunci când are sensul restrictiv „numai" adverbul „decât" trebuie să aibă înainte o negaţie. *(I.S.)*

LEGENDE CARE NU MINT

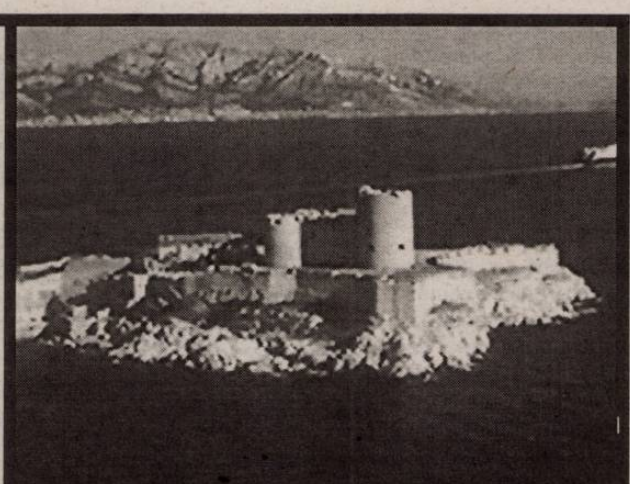

„Insula rinocerilor împăiaţi”

Replică franceză a celebrei Alcatraz, Insula If se află în Golful Marsilia şi are aproape 300 de hectare. Aici s-a construit în secolul XVI fortăreaţa cu acelaşi nume, devenită închisoare. Puşcăria – castel şi-a câştigat faima datorită „Contelui de Monte Cristo”, personajul lui A. Dumas. Nici o evadare nu a reuşit până în secolul XIX, când a Château d'If a fost transformat în obiectiv turistic. Imposibilitatea evadării din Insula If – cunoscută drept „Insula rinocerilor împăiaţi” – este similară cetăţii Alcatraz din Golful San Francisco, iar o legendă adevărată a fost premonitorie pentru această faimă. Astfel, în veacul XVI, împăratul Portugaliei, Manuel I, a trimis către Roma, pe adresa papei Leon X, mai mulţi rinoceri (primiţi dintr-un sultanat prieten). Vasele cu uriaşele mamifere a făcut o escală pe Insula If. Când a repornit către Roma, corabia s-a scufundat şi câţiva rinoceri au fost recuperaţi şi... împăiaţi, apoi retrimişi papei. Aşa s-au născut atât porecla insulei, cât şi faima de cetate maritimă din care nimeni nu poate scăpa viu. Nici din Alcatraz nu a scăpat nimeni cu viaţă, după evadările reuşite, din cauza furiei apelor.

LUMEA E PLINĂ DE NEPREVĂZUT

Lupta cu îngerul negru

◆ Dedublarea ca deviaţie psihiatrică a fost folosită de foarte puţini ucigaşi în serie pentru a scăpa de pedeapsa capitală; printre aceştia s-a numărat şi Heirens William

◆ „Prostănacul din Chicago” – poreclă primită în urma jafurilor sale stângace – se considera asociat cu alter-ego-ul său numai atunci când comitea crime

◆ Conversaţiile în contradictoriu cu propria sa „fantomă” se derulau ca şi cum îngerul negru şi propriul său eu se dojeneau reciproc pentru viaţa mizerabilă pe care o duceau împreună

Mesajul scris cu ruj

Din fericire pentru populaţia din Chicago şi împrejurimi, „cariera” de ucigaş în serie a lui William Hereins (născut în 1929) a durat doar până la vârsta de... 19 ani! Prima crimă a comis-o pe când avea 13 ani, ceea ce îl situează pe un loc fruntaş al precocităţii în materie. Gravele sale tulburări psihice au debutat o dată cu adolescenţa. Crescut doar de mama sa – femeie foarte religioasă şi care vedea în sex un păcat de neiertat –, William („Billy”) dobândeşte foarte repede o aversiune feroce împotriva femeilor. Psihiatrii spun că acest blocaj psihic al dezvoltării normale l-a îndemnat încă de la 12 ani să comită infracţiuni cu violenţă. Pare de necrezut, dar încă de la 14 ani avea în cazier mai multe jafuri şi incendieri decât un profesionist cu douăzeci de ani mai mare. Se pare că încă de la acea vârstă începuseră apariţiile unui personaj imaginar, un fel de alter ego diabolic numit de Billy (în declaraţiile sale, considerate sincere) „George Murman” şi poreclit „îngerul negru”.

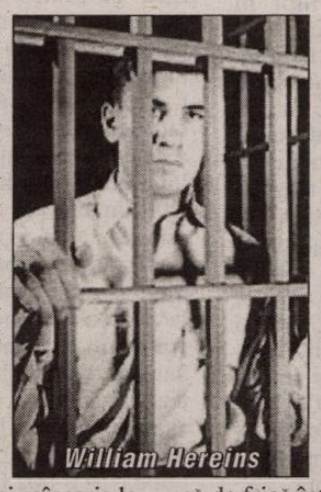

William Hereins

Spiritul (spectrul) i se înfăţişa în special dimineaţa şi parcă-i programa următoarea lovitură – cu sau fără violenţă. Sub influenţa acestuia, adolescentul Billy era din ce în ce mai convins că faptele sale îi aduc o satisfacţie mai mare decât un act sexual. Aşa se explică de ce nici una din victimele sale – femei sau fete – nu a fost agresată sexual, ci ucisă cu bestialitate. Închis într-o casă de corecţie la 12 ani, Hereins este eliberat după un an (considerat doar „introvertit”, nu şi pericol social) şi reînscris la şcoală. La 15 ani, conform „sfaturilor” fantomei „George Murman” (pe care o vedea şi auzea) intră prin efracţie într-o locuinţă şi, găsind proprietara acasă, o agresează şi o ucide cu sânge rece, fără să-i pese de urmele lăsate. Pleca de acolo cu 12 dolari, însă „îngerul negru” era mulţumit de fapta lui. N-a fost prins imediat de poliţie şi Billy pătrunde din nou într-o locuinţă, peste numai o lună. Vrea să fugă cu prada, dar „fantoma” îi porunceşte s-o omoare pe proprietara legată de un scaun. Billy se conformează, dar ceva din subconştientul său îi trezeşte remuşcări. Şi ucigaşul scrie atunci cu ruj, pe o oglindă din sufragerie: „Pentru numele lui Dumnezeu, opriţi-mă! Nu mă pot controla.”

Acest gest reprezintă o premieră în cazuistica criminalilor în serie şi nu era deloc o sfidare a poliţiei, ci un strigăt disperat şi onest al unui om cu grave tulburări psihice. De altfel, alter-ego-ul său nu-i dădea nici o indicaţie cu privire la acurateţea faptelor, ci doar i le dicta. Aşa se face că ultima crimă (probabil a noua), pe cât de odioasă, pe atât de neprofesionistă, a generat greşeala fatală. Dorind să fure ceva de băut şi de mâncat dintr-un apartament, Billy găseşte o fetiţă ascunsă de frică într-un dulap. O ucide şi trupul ciopârţit este aruncat într-un canal, dar el păstrează mărgelele victimei. Descoperit şi arestat, William Hereins dă vina pe „George Murman – îngerul negru”. Procesul, finalizat pe când avea doar 19 ani, l-a condamnat la mai multe termene de închisoare pe viaţă, fiind considerat iresponsabil.

Femeia de mătase

Puţini maeştri ai picturii universale au considerat epiderma femeilor din operele lor drept un capitol esenţial al formei şi culorilor. Delicateţea şi frăgezimea pielii lasă locul, de obicei, unor reliefuri viguroase şi voluptuoase, iar cromatica nudurilor (a zonelor descoperite, în general) nu împinge fineţea şi candoarea până spre aspectul angelic al epidermei. Printre ultrasensibilii pictori obsedaţi de femeia diafană se află şi Jean Honoré Fragonard, un romatic incurabil rătăcit cu graţie prin labirintul frivolităţilor de la Curtea lui Ludovic XV.

Elev al altor mari prizonieri ai feminităţii absolute, Boucher şi Chardin, Fragonard (1732-1806) a avut o foarte scurtă perioadă de maturizare artistică, iar pânzele sale adolescentine i-au uimit pe consacraţii din jur şi apoi, la doar douăzeci de ani, primeşte prestigiosul „Premiu al Romei”. Criticii vremii, entuziasmaţi de „genialitatea de mătase” a tânărului fără patalama (nu urmase nici o şcoală de arte frumoase), nu ţinuseră seama de modestia mediului social din care provenea încântătorul artist. Abia după primirea onorantului premiu, Fragonard se preocupă mai intens de cultura sa, frecventând şcoli de renume din Paris şi Roma. Devine atât de apreciat, încât însuşi Diderot îl omagiază, iar o fabrică de goblenuri îi preia o parte din lucrări pentru reproducere. Faimos, timid şi delicat, Fragonard îşi căuta sursele de inspiraţie în Biblie şi mitologie, dar, spre vârsta de treizeci de ani, este chemat la Curtea lui Ludovic XV. Suveranul fusese şi el cucerit de acest creator de femei cu aspect angelic şi cu zâmbet discret, bucurându-se în peisaje bucolice în care îşi aşteaptă iubitul.

Venus şi Amor

Sesibilizate atât de lucrările sale, cât şi de bărbatul cu suflet feminin, mai multe doamne de la Curte încearcă să profite de modestia şi talentul său. Fragonard se vede asediat de influenta doamnă de Barry – ale cărei rochii încep să împrumute cromatica pastelată a maestrului –, dar şi de frumuseţi fără sânge albastru, precum dansatoarea Marie Guimard. Devenea imposibil pentru marele pictor să refuze temele iubirii pierdute într-un cadru natural paradisiac, unde chipurile adorabilelor personaje sunt „oarecum” asemănătoare cu cele ale doamnelor cucerite fără voia sa... Doamnele vorbesc elogios despre maestru, iar faima îl transformă într-un pictor cu vânzare excepţională. Lucrează febril şi nu prea mai are timp pentru viaţa personală. N-a fost niciodată căsătorit şi ar fi rămas, pentru câteva inimi, doar un amant de suflet. Însă tablourile sale iau drumul întregii Franţe nobiliare, trecând graniţa spre Italia şi chiar Anglia.

Femei la baie

Păstoriţa

Scenele pastorale au fost cele în care femeia, doar parţial dezgolită, emană o prospeţime inimitabilă. Fie în „Leagănul”, fie în „Păstoriţa”, toate „duduie” de o feminitate hiperdelicată, fără ostentaţie şi invitaţii de alcov... Ataşat nobilimii, Fragonard s-a pierdut în propria-i tristeţe după Revoluţia franceză şi a murit sărac şi uitat de toată lumea, inclusiv de vijeliosul Napoleon Bonaparte.

Leagănul

Fata şi cătelul

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Ştiaţi că...

◆ *...pitigoiul este o pasăre care înregistrează un adevărat record în ceea ce priveşte*

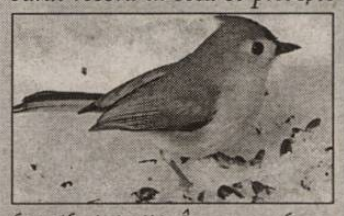

bătăile inimii? În stare de repaus numărul lor atinge 1200 pe minut.

◆ *...între 1400 şi 1480 corăbiile moldoveneşti navigau intens în Marea Mediterană între porturile Moreei şi Ciclade? Aceste corăbii se numeau pânzare.*

◆ *...primul preşedinte al Republicii Poloneze a fost pianistul şi compozitorul*

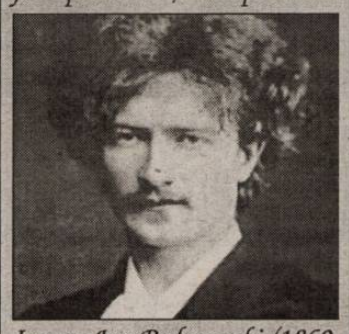

Ignacy Jan Paderewski (1860-1941)? Este autorul operei „Maurii".

◆ *...tumbliul era o monedă turcească de aur? A circulat în ţările române în secolele XVII-XVIII.*

◆ *...capitala Republicii Venezuela este oraşul Ca-*

racas? Este situat în nordul ţării la o altitudine de 950 metri.

◆ *...prin „scrub" se înţelege o asociaţie vegetală formată din arbuşti spinoşi xerofili, veşnic verzi, cu înălţimi de 1-3 metri? Ocupă suprafeţe întinse în Australia.*

◆ *...vulcanul cu cele mai multe erupţii în epoca modernă este Asama Yama din insula japoneză Honshu? Ex-*

plozia catastrofală din 1783 a format insula de pe râul Schimno care curge la poalele vulcanului, ultima erupţie având loc în anul 1958.

◆ *...Constantin Rădulescu-Codin (1875-1926) a fost un pasionat folclorist român? A publicat câteva culegeri de poezii şi basme din folclorul Munteniei.*

Ştiaţi că...

Arcul Gateway

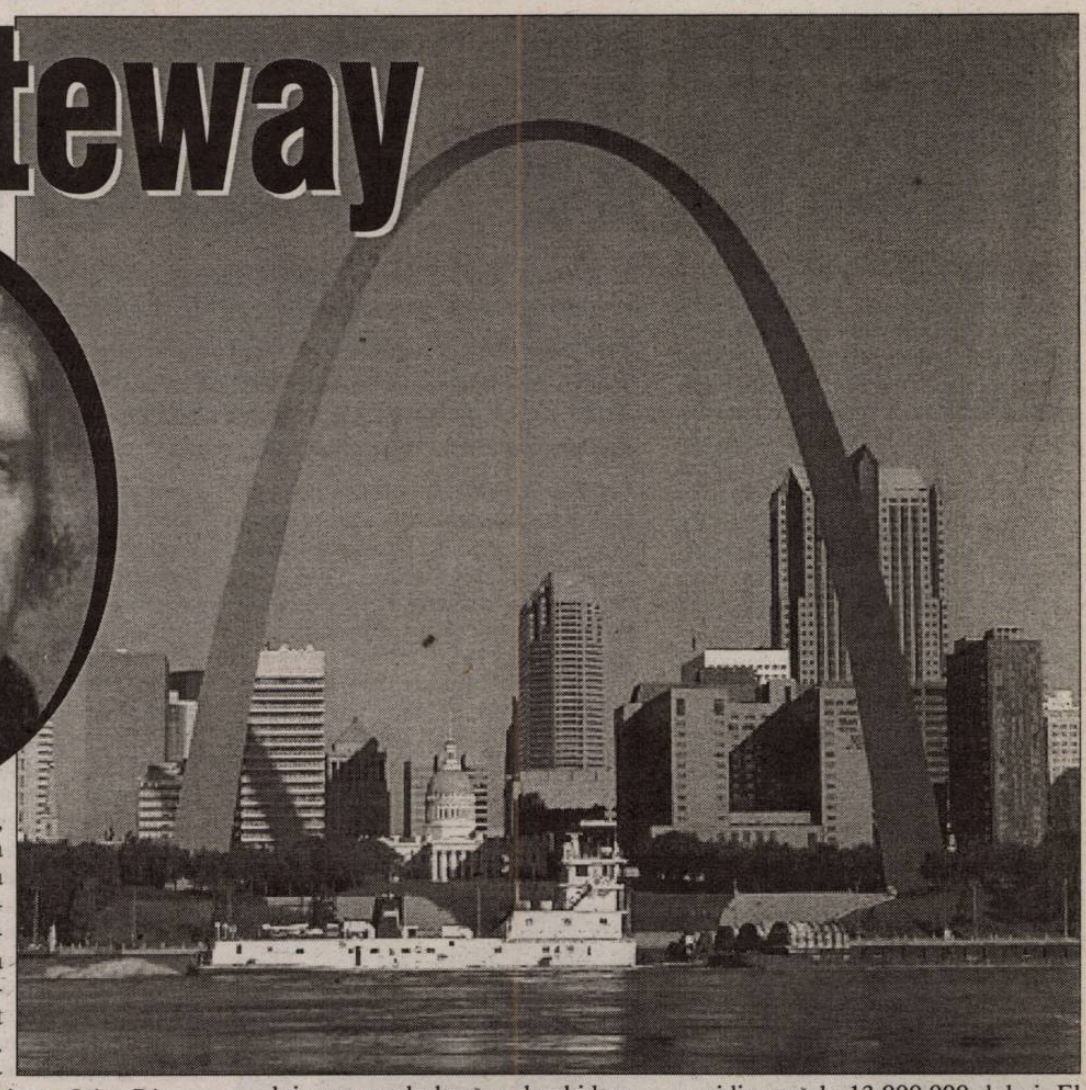

Înălţat la Saint Louis, Missouri, Statele Unite, acest monument din beton, înalt de 192 metri, a constituit o adevărată provocare pentru constructorii şi arhitecţii secolului trecut.

În 1948 s-a lansat un concurs pentru proiectarea arhitecturală a unui memorial închinat lui Thomas Jefferson, singurul preşedinte-arhitect al Americii. Lucrarea era planificată pe malul vestic al fluviului Mississippi, iar oraşul Saint Louis fusese ales în mod simbolic. În acest fel se comemora importanţa locului din care Meriwether Lewis şi William Clark au pornit în istorica lor călătorie pentru realizarea hărţii Vestului Americii.

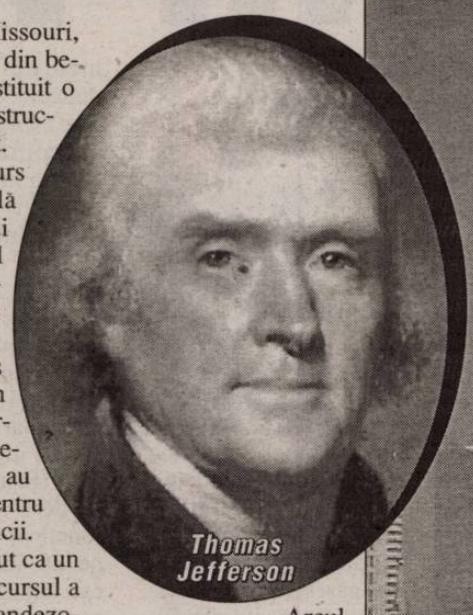

Thomas Jefferson

Monumentul a fost conceput ca un punct de reper al oraşului, concursul a fost câştigat de arhitectul finlandezo-american Eero Saarinen şi consta într-un arc parabolic de 180 metri. Ideea fusese folosită şi de Corbusier în 1931 pentru Palatul Sovietelor, care nu a mai fost construit. Proiectul lui Saarinen a fost studiat vreme de 10 ani, schiţele îmbogăţindu-se permanent, forma finală fiind oferită constructorului în 1958. Monumentul constituia

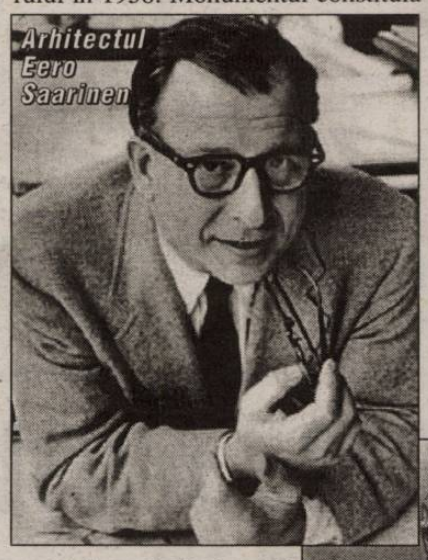

Arhitectul Eero Saarinen

punctul central al unui parc de 33 hectare de pe malul apei şi urma să fie amplasat pe aceeaşi axă cu tribunalul. Proiectul pentru parc a fost revizuit şi liniile ferate existente pe chei au fost mutate într-un tunel.

Parcul era şi el realizat după un proiect aparte. Avea alei curbate şi o mică pădure amintind regiunile sălbatice ale Americii.

Macaralele mobile au fost proiectate pentru a înălţa arcul

Arcul, ridicat într-o zonă defrişată, sugera poienile primelor tabere ale exploratorilor iar înălţimea sa era acum de 192 metri fiind cel mai înalt monument din ţară. Saarinen a lucrat împreună cu un alt arhitect, John Dinkeloo şi cu inginerul de structură Fred Severud. Ei au elaborat un concept structural bazat pe un singur tub curbat, gol pe dinăuntru, care urma să fie construit dintr-un singur material şi să aibă o fundaţie adâncă. Ca material principal de căptuşire a fost ales inoxul, datorită multiplelor sale calităţi, mai ales rezistenţă la coroziune. Învelişul exterior este astfel din inox, cu o grosime de 0,6 cm, iar cel exterior din oţel cu o grosime de 1 cm. Cele două straturi sunt prinse între ele cu buloane de oţel rezistente. Construirea arcului care are la bază o deschidere egală cu înălţimea, adică 192 metri a fost un proces lung şi dificil, realizându-se prin segmente fabricate şi transportate după sisteme speciale. Au fost folosite macarale fixe şi mobile pentru montare, furtunuri de incendiu pentru a turna apă pe inoxul de deasupra ca să reducă la minimum tensiunea termică şi multe altele. Ultimul segment a fost fixat la 20 octombrie 1965.

Monumentul avea o fundaţie de 17,7 metri adâncime, o greutate de 43.000 tone iar costurile construcţiei se ridicaseră la 13.000.000 dolari. El încadrează imaginea elegantului St. Louis, autorul proiectului vrând să realizeze o legătură simbolică între fluviu, parc şi oraş. De altfel Saarinen dorea să transfere în construirea clădirilor elementele de experienţă tehnologică de la alte industrii.

În Arcul Gateway el s-a apropiat de aplicarea unor tehnici de fabricare a învelişurilor sub tensiune, dezvoltate în industria de aeronave. Totul a contribuit la expresivitatea unui monument care uimeşte prin eleganţă şi simplitate.

Cetate

Cetatea Ciceu este una dintre cele mai vechi cetăţi din Transilvania. Construită între 1200-1304 ea a aparţinut domnilor Moldovei până în vremea lui Alexandru Lăpuşneanu. A fost încorporată ulterior domeniului cetăţii Gherla. Ruinele ei se află lângă comuna Ciceu – Giurgeşti, judeţul Bistriţa-Năsăud.

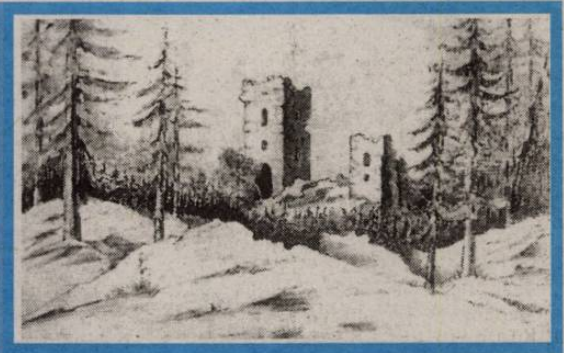

Amintind Cina cea de Taină

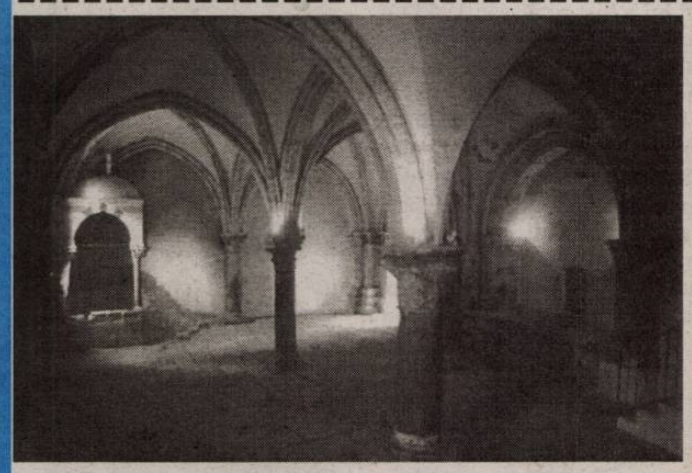

Aflat la sud-vest de Ierusalim, Muntele Sion are o mare importanţă pentru religia creştină. Se crede că aici a avut loc Cina cea de Taină. Sala Cinei a fost ridicată de cruciaţi, bolta fiind susţinută de „nervuri" gotice tipice.

Simboluri ale umanităţii

Pantoful

Acest cunoscut obiect de îmbrăcăminte este un renumit simbol al dominaţiei femeii asupra bărbatului într-o căsătorie. În acest gen de situaţii bărbatul este definit ironic drept „ţinut sub papucul nevestei". Încălţămintea feminină pare a avea o semnificaţie erotică ascunsă, după cum sunt considerate a fi fost sandalele reginei din Lidia, Omphale, care a făcut un veritabil sclav din puternicul erou Herakles. Într-o lucrare din perioada helenistică este prezentată Afrodita ameninţând cu o sanda ţinută în mână un faun care o urmăreşte, plin de dorinţe trupeşti.

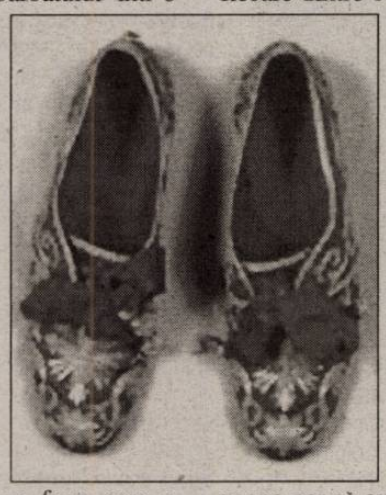

În Austria există un obicei potrivit căruia, în timpul ceremoniei de nuntă, fiecare dintre cei doi miri se străduieşte să-l calce pe celălalt pe picior pentru „a-l ţine sub papuc" tot restul vieţii. Obiceiul există şi la noi, dar se practică în acelaşi timp şi pentru amuzament.

În unele state orientale exista de asemenea obiceiul de a săruta vârful pantofului cuiva în semn de umilă supunere şi chiar în zilele noastre, mai aproape de noi, se sărută pantofii Papei, brodaţi cu cruce (foto). În principal însă poveştile despre amazoane par să avertizeze bărbaţii faţă de pericolul dominaţiei femeilor, faţă de îngrozitorul „regiment al condurilor".

Pagină realizată de
IRINA STOICA

REGII-SCORPIONI

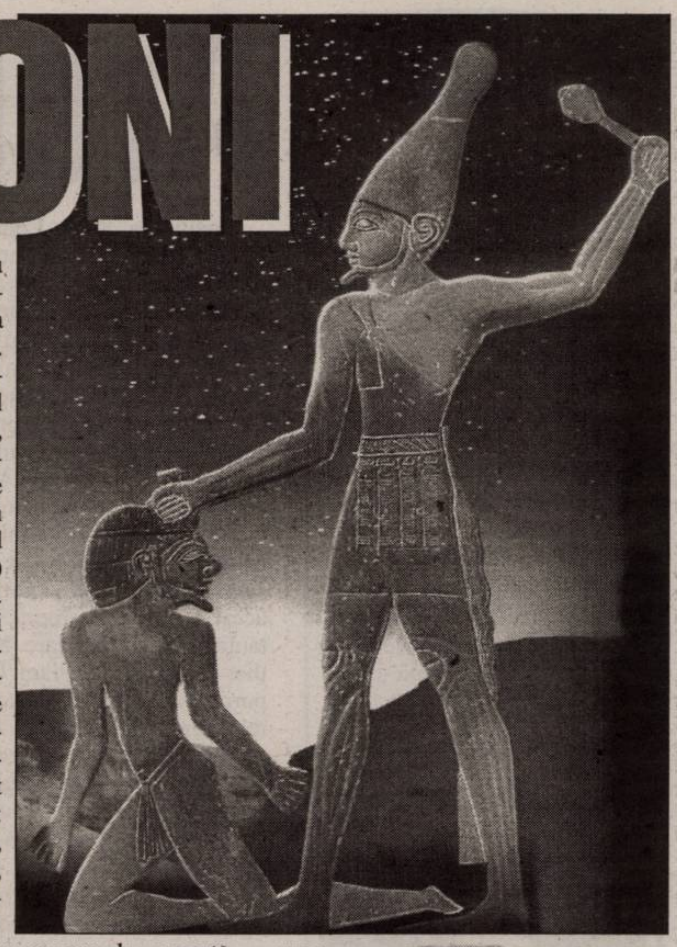

În urmă cu 5000 de ani, în cimitirul regal din Abydos erau depuse corpurile primilor suverani ai Egiptului: Regele-Elefant, Regele-Şacal, Regii-Scorpioni. Se credea că e vorba de personaje mitice. Descoperirile arheologice au demonstrat faptul că e vorba de personaje reale, „pietre" de temelie ale civilizaţiei faraonice.

Ne aflăm în Egiptul Mijlociu, la 400 km sud de Cairo, mai exact, în Abydos. În urmă cu 3500 de ani î.Ch., în această parte a ţării se concentra puterea egipteană. Abydos se afla la răscrucea drumurilor care duceau spre Marea Roşie şi oaze. În acea vreme, Abydos era mai aproape de Nil al cărui curs a suferit modificări.

Era o cetate prosperă (în epoca preistorică) în a cărei necropolă, între anii 3700 î.Ch. au fost îngropaţi primii regi ai Egiptului. Situl e descoperit în 1894 de către un francez care, împreună cu echipa sa, face săpături timp de 4 ani. Sunt reluate de celebrul arheolog englez Flinders Petrie între 1899 şi 1901, care-i acuză pe francezi că au distrus obiectele descoperite. Arheologii conduşi de F. Petrie cercetează mai ales partea de sud din Abydos, în care se concentrează mormintele cele mai recente. Aici descoperă opt mari morminte regale din prima dinastie şi două din cea de-a II-a dinastie. Peste un secol, îşi fac apariţia câţiva arheologi germani care preiau lucrările.

În 1980, şeful echipei germane, Günter Dreyer, se află „faţă în faţă" cu un sit abandonat, acoperit de nisip şi cioburi de ceramică. Necropola e răvăşită şi asta, în mare parte, datorită francezilor care au aruncat tone de metri cubi de nisip peste mormintele descoperite, împreună cu fragmente de obiecte din diverse locuri. Francezii nu sunt însă singurii vinovaţi. Încă din Antichitate monumentele au fost jefuite. Pe de altă parte (suntem tot în Antichitate), adepţii cultului Osiris, zeul Morţii şi al Renaşterii, au făcut săpături în speranţa că vor găsi aici mormântul divin. Germanii găsesc, printre altele, vârfuri de săgeţi, obiecte din fildeş, aramă, obsidian, plachete din ceramică sau fildeş cu inscripţii, veselă. Şi chiar schelete. De oameni şi animale. Printre ele, cele ale unor tineri sub 25 de ani care au fost sacrificaţi alături de animale, pentru a-l însoţi pe rege în călătoria sa în cealaltă lume. Printre obiectele studiate figurau şi sigilii din argilă şi os care puneau în evidenţă liste regale inedite.

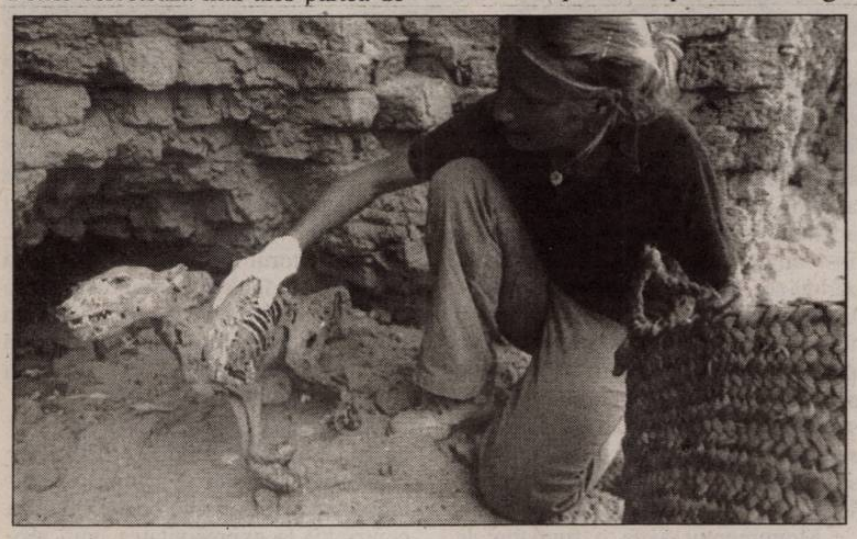

În 1988 a fost descoperit un mormânt vast, cu 12 camere, în care se aflau fragmente de vase din ceramică, urcioare pentru ulei, bere şi vin importat din Canaan (actuala Palestina) şi un sceptru din fildeş, aparţinând unui rege din prima dinastie. Numele său? Regele-Scorpion. 60 de urcioare erau marcate cu reprezentarea scorpionului. Şi asta nu e totul. În jurul mormântului, au fost descoperite 150 de plachete din fildeş purtând incizii (semne) hieroglifice. Cele mai vechi scrieri din lume! (Este vorba de o scriere fonetică) Semne ce identificau un anumit număr de regi: Regele-Gazelă, Regele-Şacal, Regele-Leu, Regele-Şoim etc.

Suveranii recurgeau la această asociere pentru a-şi impune puterea. Unificarea Egiptului Superior cu cel Mijlociu (prin anul 3000 î.Ch.) va da naştere unei monarhii absolute şi sacre, capitala regatului fiind la Memphis. 4 secole mai târziu, regii vor fi îngropaţi însă în necropola Um el-Kaab din Abydos, aproape de strămoşii încununaţi de glorie. Echipa de arheologi germani condusă de Günter Dreyer, directorul Institutului German din Cairo, continuă săpăturile. Ultima descoperire, două morminte intacte, datează din anii 3700 î.Ch., conţinând câte un schelet uman şi câteva obiecte ceramice.

În paralel, specialiştii germani încearcă să ordoneze plachetele inscripţionate şi să precizeze lista monarhilor şi ascensiunea acestora. Un puzzle incomplet, pe care germanii speră să-l reconstituie în câţiva ani.

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Muntele Vâlcanu

Muntele Vâlcanu este situat în Munţii Metaliferi pe cumpăna de ape dintre bazinele văilor Arieşului (prin valea Ciuruleasa) şi Crişului Alb (prin valea Buceş), la vest de şoseaua naţională ce uneşte oraşele Brad şi Abrud, cam 24 km la nord de Brad şi 14 km la sud de Abrud. Acest munte este o impunătoare masă calcaroasă ce domină de la altitudinea de 1263 m zonele mai joase cu forme domoale, rotunjite, fără rupturi de pantă, acoperite de păşuni şi pâlcuri de pădure, contrastează cu muntele Vâlcanu, constituit din calcare masive ce se ridică brusc cu pereţi albi, vertiginoşi, imaginând ruinele unei gigantice cetăţi. De departe, văzut de pildă dinspre Roşia Montană, din depresiunea Crişului Alb, sau chiar de pe Muntele Găina, acest munte pare o imensă navă ce pluteşte peste culmile monotone de fliş, cu prora îndreptată spre nord. Dacă te apropii de el şi, cu siguranţă, iubitorii de drumeţii pe trasee muntoase o fac, acesta îşi desfăşoară detaliile unei fine cizelări carstice, pereţii fiind decupaţi de contraforturi, donjoane şi ţancuri ascuţite, separate de hoance abrupte, din care se revarsă largi conuri de grohotiş.

Calcarele stau pe depozite cretacice, mai precis pe formaţiunea de Câbeşti în sud şi pe formaţiunea detritică în nord. Această dispunere a unei mase jurasice peste formaţiuni cretacice este rezultatul unu fenomen tectonic căruia i s-au dat diferite interpretări, iar ca valoare piesagistică, i-au dat Muntelui Vâlcanu unicitate. Fiind constituit dintr-un calcar de calitate superioară, bun pentru construcţii sau piatră de var, şi fiind ameninţat cu distrugerea, Muntele Vâlcanu a fost declarat monument al naturii. Frumuseţea acestui loc se întinde pe o suprafaţă de 5 km. Şi rămâne unul dintre cele mai spectaculoase, unde mâna omului aproape că n-ar avea de ce să se apropie. Natura a ştiut să aşeze, ca la carte, toate unghiurile şi toate culorile. Priviţi-l când ajungeţi acolo. Veţi rămâne uimiţi de-atâta frumuseţe...

din jur. Spectaculos peisagistic datorită contrastului puternic de relief dintre el şi culmile înconjurătoare, Muntele Vâlcanu îşi poartă frumuseţea cu măreţie şi superioritate. Culmile înconjurătoare constituite din gresii şi şisturi argiloase de fliş,

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Muşunoaiele

Aflată în judeţul Vrancea, mănăstirea Muşunoaiele, cu obşte de călugări, are hramul „Adormirea Maicii Domnului".

Se pare că pe aceste locuri viaţa monahală susţinută de călugări exista încă din timpul domniei lui Dimitrie Cantemir. Sihăstria însă este întemeiată între anii 1839-1841 de către ieroschimonahul Dositei, vestit sihastru din Munţii Vrancei, pe locul în care exista deja o veche aşezare de acest fel, cu o mică biserică astăzi dispărută. Există documente care atestă construirea unei alte biserici de lemn în 1839. Respectivul locaş însă a putrezit şi el, şi în locul lui a fost ridicat în 1943 un altul de către protosinghelul Evghenie Hulea, care a fost stareţ al mănăstirii până în 1949.

În 1951 a fost realizată pictura, cu sprijinul financiar al credincioşilor din zonă. Până în 1959 obştea monahală a numărat 12 călugări, care însă au fost obligaţi să plece, mănăstirea fiind desfiinţată în urma decretului 410. Clădirile din jur au fost distruse, dar activitatea călugărească este reluată în 1984, când fostul paznic, lăsat aici în 1959, Cleope Nechita, reînfiinţează schitul devenind ulterior stareţ şi fiind ajutat până în 1990 de încă doi fraţi. După acest an, obştea s-a mărit şi, cu mari eforturi financiare, s-au ridicat trei clădiri de zid cu verandă lungă. Ele au fost amplasate în faţa, în stânga şi în dreapta bisericii. Totodată a fost renovată şi o clădire veche acoperită cu şindrilă, o clădire în stil casă ţărănească. În stânga bisericii vechi, în continuarea noii clădiri, a fost ridicat un paraclis modern, cu o verandă lungă şi o turlă octogonală deasupra Altarului şi naosului. Paraclisul este de formă dreptunghiulară, are o lungime de 25 de metri şi este acoperit cu tablă galvanizată. Pictura în frescă este realizată în culori deschise luminând parcă în jur.

Biserica este o construcţie de lemn, tencuită, împărţită în încăperile clasice: Altar, naos, pronaos. Este în formă de cruce şi este acoperită cu tablă. Altarul are o fereastră mare spre răsărit şi una mai mică spre nord, iar în partea de sud are o mică încăpere pentru veşminte preoţeşti. Catapeteasma de lemn este înaltă până la boltă şi câte două ferestre luminează naosul pe fiecare parte. Pronaosul are şi el câte o fereastră pe peretele de nord şi cel de sud, mai îngustă decât ferestrele naosului iar deasupra, spre pridvor, are o turlă mică, înfundată, de formă octogonală. Spre pridvor are şi el câte o absidă adâncă, asemănătoare celora din naos. Acest lucru face ca biserica să aibă formă unei cruci duble. Pridvorul este mic, probabil adăugat mai târziu, şi în el se intră printr-o uşă de lemn în două canaturi. Pictura a fost executată de Ad. Cantini, şi artistul i-a pictat în stânga şi în dreapta uşii pe Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel iar deasupra scena Adormirii Maicii Domnului. La 40 de metri est de biserică se află clopotniţa de zid, cu gang de intrare.

Dependentă pentru o vreme de schitul Brazi, Muşunoaiele era considerată în secolul al XIX-lea una dintre cele mai frumoase şi mai liniştite comunităţi isihaste, smerenia călugărilor şi căldura locaşului contribuind la această faimă, recâştigată de sfântul aşezământ şi în zilele noastre.

IRINA STOICA

ŞAMANII

mai buni decât rachetele meteorologice!

Tradiţiile existente în Tibet de secole, creditează anumite persoane, considerate mesageri între lumea aceasta şi cea a spiritelor, printre altele, şi cu puterea de a risipi norii sau dimpotrivă, de a aduce ploaia. Aceşti şamani, foarte respectaţi, reuşesc miracolul citind scripturile budiste. Dar, după cucerirea Tibetului de către China, în 1950, ei au fost sistematic persecutaţi de autorităţile comuniste, care nu s-au sfiit să-i numească „vrăjitori" şi „şarlatani", în ciuda rezultatelor elocvente pe care le-au obţinut. Totul culminează acum cu introducerea, în regiune, a unui program de stimulare a ploilor cu ajutorul rachetelor meteorologice, cu care chinezii speră să declanşeze sau să oprească, la comandă, ploile. Primele încercări s-au soldat cu tot

atâtea reuşite, ameninţându-i pe şamanii budişti cu şomajul. Şamanii au încercat să protesteze, susţinând că este vorba despre o concurenţă nu numai neloială, dar şi periculoasă, fiindcă aceste rachete pot acţiona ca nişte săbii cu două tăişuri, însă nimeni nu i-a băgat în seamă. Până când, la începutul acestei veri, tentativa autorităţilor de la Beijing de a distruge norii aducători de grindină s-a dovedit a avea un efect contrar, provocând inundaţii în zonă şi implicit revolta locuitorilor. „Chinezii susţin că aceşti şamani, cu credinţele şi superstiţiile lor, reprezintă o frână în calea dezvoltării economice şi culturale a Tibetului, dar ei niciodată nu au dat greş, cu rugăciunile lor, cum s-a întâmplat acum, cu rachetele", spune un bun cunoscător al regiunii, geograful şi exploratorul american Timothy Freiberg. Ploile torenţiale declanşate în prefectura Xigaze, principalul grânar al Tibetului, i-au îngrijorat şi pe înalţii oficiali chinezi, care i-au destituit în bloc pe responsabilii de această acţiune. Dar gestul lor nu i-a convins pe localnici să renunţe la tradiţie, ei făcând apel imediat la călugării budişti dintr-o mănăstire apropiată, pentru a le cere să oprească ploaia. Ceea ce aceştia, cu ajutorul rugăciunilor şi ritualurilor lor secrete, au şi reuşit, salvând recolta de la o distrugere totală...

Tradiţii uitate

Căsătoria se cere păzită dar şi... aniversată!

Restricţiile şi lipsurile din perioada celui de-al doilea război mondial ca şi din anii ce au urmat căsniciile distruse în acea perioadă, precum şi intrarea căsătoriei în desuetitudine, toate au contribuit la uitarea unor sărbători tradiţionale din viaţa conjugală ce evocau etapele trăite în căsnicie. Astăzi, din aceste tradiţii se mai aniversează ziua căsătoriei, la 25 şi la 50 de ani, evenimente intitulate nunta „de argint" şi „de aur" marcate prin dublarea primei verighete.

În trecut, prima etapă din convieţuirea conjugală o costituia ***căsătoria verde*** şi sărbătorită lunar după cea de miere, prin buchete de flori oferite consoartei în ziua în care s-a oficiat căsătoria. Era primul an în care între parteneri se omogenizau comportamentul, gusturile vestimentare şi alimentare etc.

Următoarea aniversare se sărbătorea la 5 ani de la întemeiere şi se intitula ***căsătoria de lemn.*** Evenimentul exprima şi o stabilitate în relaţiile din cuplu inclusiv o dotare corespunzătoare a locuinţei cu mobilierul casnic – pat, şifonier etc., confecţionat din lemn. Aniversarea se marca prin cadouri oferite consoartei, confecţionate din lemn – linguri, căni, vase, utile activităţilor în bucătărie.

La 7 ani de convieţuire conjugală se aniversa ***căsătoria de cupru,*** material mult folosit în trecut în inventarul casnic. Sărbătoarea se marca prin cadouri cu articole din cupru oferite partenerei şi utile în activităţile casnice.

La 10 ani de la întemeierea căsătoriei se aniversa ***căsătoria roz,*** sărbătorită în familie prin buchete de flori colorate în roşu, roz şi prin inele, salbe, oferite partenerei, ce conţineau pietre dintre aceeaşi culoare. În general, de la un deceniu de la întemeierea căsătoriei familia era mai numeroasă prin copii.

La 12 ani de viaţă conjugală se sărbătorea ***căsătoria de nichel*** iar la 20 de ani ***căsătoria de faianţă.*** Ambele sărbători includeau cadouri de utilitate casnică, confecţionate din

aceste materiale. Nichelul simboliza consolidarea cuplului iar faianţa reflecta armonia dintre parteneri.

O aniversare sărbătorită şi astăzi este cea de la 25 de ani de la întemeierea căsătoriei, numită căsătoria sau ***nunta de argint.*** Evenimentul se marchează printr-o slujbă religioasă şi dublarea primei verighete cu una de argint. La sărbătoare participă naşii şi cei ce au fost prezenţi la oficierea căsătoriei, inclusiv socrii (dacă sunt în viaţă) şi urmaşii – fiii, fiicele şi rudele.

La 30 de ani de convieţuire se aniversează ***căsătoria de perlă*** marcată printr-o sărbătoare în familie şi prin cadouri oferite partenerei, constituie din articole ce conţin perle naturale, sau sintetice – broşe, agrafe etc.

La patru decenii de la întemeierea căsătoriei se sărbătoreşte căsătoria sau ***nunta de rubin.*** Între parteneri se fac cadouri cu articole ce conţin elemente de culoare roşie (cercei, agrafe, inele, broşe).

La 50 de ani de căsnicie, jumătate de secol de convieţuire, se aniversează ***căsătoria sau nunta de aur.*** Este un eveniment emoţionant şi sărbătorit cu mult fast de urmaşi – fii, fiice, nepoţi, fini şi rude apropiate. Eroii zilei depăşind în existenţă, vârsta de 70 de ani. Masa festivă este completată prin cadouri utile în existenţa cuplului şi aduse de asistenţă.

Următoarele aniversări, ***căsătoria de briliant*** la 60 de ani de convieţuire şi cea de ***platină,*** la 75 de ani de viaţă conjugală sunt rare, frecvent unul din cuplu retrăgându-se din viaţă, cel rămas se confruntă cu singurătatea, izolarea şi cu unele stări de boli cronice (cardiace, respiratorii, de auz, de vedere şi de imobilitate articulară). Felicitările şi cadourile celor din jur constituie mai mult bucuria revederii celor dragi.

Aniversările din perioada căsătoriei au un rol mare în armonizarea vieţii de cuplu şi la evocarea anilor ce au fost trăiţi. Etapele de sărbătorire contribuind la o mai bună cimentare a vieţii conjugale şi în care rolul principal îl deţine partenera. Aniversările constituie şi exemple pozitive atât pentru urmaşii din familie cât şi pentru cei din anturaj. *(Dr. Vadim Nesterov)*

Trădare să fie, dar în familie!

Nemuritorul nenea Iancu pesemne că ar zâmbi pe sub mustaţă, aflând că tipologia pitoreştilor sale personaje dramatice a ajuns până, hăt, dincolo de Ocean (oare să le fi exportat noi, fără să ştim?). Şi nici n-ar trebui să ne mirăm prea tare, dacă ne gândim că natura umană e cam aceeaşi, pretutindeni în lume. Aşa că la o adică, un domn Icsulescu sau Icsson sau Icsştain etc. nu va pregeta să-şi vândă aproapele, ca să nu umble el cu tinicheaua legată de coadă.

S-a întâmplat în statul american Ohio, începutul insolitei poveşti fiind localizat în oraşul Mount Gilead, în 2004. Tricia Owens (33 de ani) a avut nefericita iniţiativă de a încerca să se căpătuiască, dând o spargere la o bancă.

Atâta doar că acţiunea nu i-a reuşit şi, reţinută de poliţişti, a primit o condamnare de cinci ani de închisoare. Lucru greu de suportat, deh! Dar tânăra nu şi-a făcut rost de certificate medicale care să ateste că nu suportă detenţia (cum procedează rechinii şi alţi peşti... dâmboviţeano-danubiano-pontici), ci s-a lăsat atrasă într-o mârşăvie pozitivă, dacă se poate spune aşa. Mai întâi, a mărturisit că fratele ei era cel ce îi dăduse ideea jafului. Apoi, a acceptat să aibă cu acesta o discuţie demascatoare, care să fie înregistrată de anchetatori.

Zis şi făcut: cei doi fraţi s-au întâlnit şi femeia a condus dialogul în aşa fel încât să reiasă clar că Rodney, fratele ei mai mic, nu numai că fusese creierul infracţiunii, ci mai comisese un hold-up la aceeaşi bancă, în 2001. În final, şeful poliţiei locale a mărturisit că se află în faţa unei situaţii neobişnuite. Totuşi, cum – vorba-ceea – rufele se spală în familie, autorităţile s-au angajat să le „usuce", conform legii. *(A.N.P.)*

Beţivul se dădea...

MARŢIAN!

Scuzele şi motivaţiile pe care le găsesc şoferii depistaţi în trafic conducând cu viteză prea mare sau, şi mai rău, băuţi, sunt de natură să stânească râsul, dacă în asemenea situaţii respectivii conducători auto n-ar putea, practic în orice moment provoca o tragedie. Dar, dintre toate aceste scuze auzite de oamenii legii, poate că cea mai neobişnuită este cea debitată de un tânăr din oraşul francez Marsilia. Depistat, la un control de rutină, cu o concentraţie mare de alcool în sânge, tânărul, fiul unui bogat om de afaceri, le-a declarat poliţiştilor că pur şi simplu nu poate rezista fără să bea. El a pretins că nu este un om, ci o fiinţă extraterestră trimisă pe Terra cu o misiune secretă, iar metabolismul nu-i permite sub nici o formă să bea apă (probabil că ar rugini, ca frumoasele extraterestre din filmele cu Louis de Funes), ci doar băuturi alcoolice, fără de care nu ar supravieţui. Cum tânărul „extraterestru" abia se mai ţinea pe picioare, calmi, poliţiştii l-au condus acasă, desigur, după ce i-au ridicat carnetul. Acum, cel puţin câteva luni junele amator de filme SF poate să „supravieţuiască" liniştit...

„Grămadă deschisă" dar suspectă

Pe un teren de sport mai mult improvizat, din apropiere de Moscova, se desfăşura un meci de rugby. Cum asemenea meciuri între comune rivale declanşează patimi inimaginabile, ţipetele celor care îşi încurajau echipele se auzeau până departe şi, neexistând scaune, era o agitaţie şi o ţopăială generală. Un turist mai nepriceput în ale sportului a oprit maşina câteva minute, a văzut şi grămada din mijlocul terenului şi s-a îndepărtat grăbit. Ca un bun cetăţean însă, a telefonat la poliţie, anunţând că în satul respectiv este o încăierare uriaşă şi rugându-i pe apărătorii ordinii să intervină. Aceştia s-au executat imediat şi foarte repede terenul a fost înconjurat de dube negre. Circa 200 de persoane, jucători şi suporteri, au fost „săltaţi" de pe teren şi urcaţi în respectivele dube. La poliţie totul s-a lămurit, s-au cerut scuze şi s-au întors cu toţii pe teren, suporterii urmărind în continuare meciul alături de cei care-i arestaseră. *(I.S.)*

Comoara din grădină

Lui Henry Mora, un american din Montclair, California, în vârstă de 63 de ani i-a venit ideea de a-şi cerceta grădina cu ajutorul unui detector de metale în speranţa că ar putea descoperi vreo comoară îngropată. După câteva încercări, detectorul a semnalat, la un moment dat, prezenţa unor metale chiar în faţa casei sale. A început să sape febril – convins fiind că a dat de urma unei comori – până la o adâncime de 1,20 m. Pământul degajat, cercetat cu atenţie, conţinea praf de aur. Detectorul a semnalat însă în continuare prezenţa de metale înfierbântându-l şi mai tare pe bătrânul căutător de comori care a continuat să sape împreună cu doi muncitori. Un vecin a chemat poliţia când a văzut o movilă de pământ înaltă de câţiva metri în faţa casei lui H. Mora. Poliţia, însoţită de o echipă de pompieri, a

constatat faptul că groapa, de 18 metri adâncime nu avea contraforţi şi că cei doi muncitori care se aflau în fundul gropii foloseau o găleată şi o frânghie pentru a aduce pământul la suprafaţă. Poliţia a ordonat ca groapa să fie astupată, interzicând proprietarului să mai sape după comori. „E un miracol faptul că pământul nu s-a surpat şi că toată lumea e teafără. Vom fi nevoiţi să-l monitorizăm însă pe H. Mora pentru că nu suntem siguri dacă interdicţia noastră îl va vindeca de febra aurului" a declarat şeful poliţiei. *(D.M.)*

ANIMALELE DE LA ZOO

mâncate de angajaţi!

Cum în Occident există o adevărată fobie faţă de consumul de carne de vită şi de porc, după îmbolnăvirile provocate de „maladia vacii nebune" şi pesta porcină, iar ameninţarea gripei aviare a declanşat o adevărată isterie, tot mai multe persoane au trecut la o alimentaţie naturistă. Cei ce nu se pot abţine de la „friptane" aleg fie carnea de peşte, fie... animale sălbatice. Aşa au făcut şi angajaţii unei grădini zoologice din Berlin care s-au apucat să-şi gătească „materialele" din dotare. Şi nu oricum, ci după cele mai rafinate reţete afro-asiatice. Prin urmare, zeci de animale din parcul zoologic Kreuzberg au dispărut în stomacurile nesăţioase ale gur-

manzilor. Nemţii nu s-au mulţumit numai cu bibilicile, găinuşele chinezeşti, păunii şi fazanii, ci s-au dedat şi la plăceri gastronomice demne de anticul Lucullus, devorând cu poftă crocodilii, struţii, elanii şi renii. După ce presa germană a făcut publice aceste festine stupefiante, desfăşurate chiar în curtea Zoo, poliţia s-a sesizat şi a iniţiat o anchetă. Supuşi tirului de întrebări, angajaţii au spus că nu mai doreau să mănânce carne de porc, fiindcă godacii sunt îngrăşaţi cu ajutorul unor substanţe chimice toxice, şi că animalele degustate erau bătrâne şi oricum ar fi murit. Mai bine să sfârşească în oală...

Nu recongelaţi alimentele!

Au apărut şi în magazinele alimentare româneşti, în ultimii ani, produse congelate pe ale căror ambalaje se află inscripţionată o recomandare deosebit de importantă: odată decongelat, alimentul respectiv nu trebuie recongelat, în vederea unui consum ulterior. Trecută deseori cu vederea, ideea ar căpăta cu siguranţă mult mai mare consistenţă şi valoare, dacă s-ar cunoaşte bine şi motivaţia ei.

Există două argumente. Primul este de ordin sanitar. Atunci când un aliment e congelat, bacteriile conţinute de el nu mor, ci sunt doar plasate în adormire, în amorţire. În timpul decongelării, aceste bacterii se trezesc şi se pot multiplica mai repede sau mai lent, în funcţie de condiţiile ambiante. La fiecare decongelare, calitatea igienică a produsului scade din ce în ce mai mult. Apare aşadar riscul de a se atinge un prag de contaminare periculos pentru sănătate. Pragul respectiv este foarte variabil şi depinde de tipul de bacterie, de mediu şi mai ales de starea sănătăţii consumatorului. Aceasta, deoarece persoanele fragile (sugarii, femeile însărcinate, vârstnicii, persoanele alergice, bolnavii) sunt mult mai expuse decât celelalte la intoxicaţiile alimentare. Între bacteriile cel mai frecvent incriminate, dominante sunt *Salmonella, Staphylococcus aureus, Clostridium perfringens* şi *Clostridium botulinum*. Acesta din urmă este agentul patogen al botulismului, afecţiune rară astăzi, dar riscul provine din tratamentul termic necorespunzător, cum se întâmplă la prepararea conservelor de casă.

Alţi germeni sunt întâlniţi mai frecvent, dar stau la originea unor probleme gastrice benigne. În mediul industrial, anumite condiţii particulare şi foarte stricte (temperatura scăzută a spaţiului de depozitare şi de lucru, viteză de decongelare controlată) au fost puse în practică pornindu-se de la aşanumitul „trepied frigorific", care permite decongelarea şi recongelarea alimentelor fără a le altera calitatea igienică. Principiile aparatului: aplicarea unei congelări precoce, cum este cea a peştelui pe vapoarele de pescuit. Se lucrează *rapid*, pentru a nu le lăsa timp bacteriilor să se multiplice, *fără întrerupere*, pentru a respecta regimul de frig, şi numai *cu produse sănătoase*.

Al doilea motiv pentru care nu e bine să se facă recongelarea alimentelor este legat de stresul suferit de produsele respective, în timpul procesului menţionat producându-se o pierdere calitativă importantă. Dacă congelarea nu se realizează în condiţii bune, se formează cristalele mari de gheaţă care distrug pereţii celulelor alimentului. De aici, o pierdere de apă ce antrenează micşorarea cantităţii de vitamine, de sucuri şi de nutrimente. Aşadar, cu cât un produs este mai supus congelării şi decongelării, cu atât mai mult structura sa se modifică în defavoarea consumatorului; în plus, el pierde substanţial din gust, din mirosul obişnuit şi din calitatea nutriţională.

Neurologie

Mişcările-fantomă

La hemiplegici, se produce uneori un fenomen foarte curios: ei afirmă că îşi pot mişca membrele paralizate. În realitate, nu numai că nu îşi pot controla intenţiile de mişcare, dar nu sunt nici conştienţi de incapacitatea lor motrice. Mai mulţi neurologi şi psihologi italieni au identificat zonele creierului implicate în această afecţiune neurologică numită anosognosie. Cu ajutorul imageriei medicale, ei au comparat leziunile cortexului cerebral în cazurile a 30 de hemiplegici, remarcând astfel că, la cei care îşi neagă paralizia, aria somato-senzorială şi zonele motrice şi premotrice situate în emisfera dreaptă au suferit unele probleme. Or, aceste regiuni se ştie că sunt responsabile pentru execuţia actelor motorii, ca şi de programarea acestora. În concluzie, optimismul faţă de asemenea cazuri nu este nociv, însă trebuie să se păstreze la un nivel ponderat.

Fiziologie

Acizii biliari previn obezitatea

Există multe zeci de milioane de persoane obeze în întreaga lume, majoritatea provenind din ţările cele mai dezvoltate. Una dintre cauzele acestui fenomen este alimentaţia bogată în grăsimi, alături de extinderea obiceiului de a consuma mâncăruri de tip fast-food şi, din păcate, numărul celor afectaţi e în continuă creştere. Efectele nefaste ale unei asemenea hrăniri pot fi însă contracarate cu ajutorul unor substanţe produse în mod natural de ficat: acizii biliari. A demonstrat acest lucru o echipă de cercetători din Strasbourg, în urma unor teste efectuate *in vitro* la om şi *in vivo* pe cobai. Printr-o cascadă de reacţii biochimice, acizii respectivi induc o creştere a consumului energetic din partea celulelor adipoase, care vor stoca mai puţine grăsimi, prevenind astfel obezitatea şi rezistenţa la insulină, caracteristică diabetului de tip 2. Administrarea de acizi biliari se consideră că va deveni în scurt timp o speranţă majoră pentru persoanele afectate de aceste maladii.

Remedii naturale

Terapii cu... codiţe

Un fel de pseudo-mimetism cu mecanismul rezident în imaginaţia omului a făcut ca unele plante medicinale să-şi primească numele din zona faunistică, prin prelucrarea denumirii extremităţii dorsale a câtorva animale. Ne aflăm şi în perioada când aceste „codiţe" pot fi recoltate, acum ele furnizându-ne un maximum de principii active.

Coada-şoricelului se foloseşte ca plantă medicinală de mii de ani, în special în afecţiuni ale sistemului digestiv: infuzia de 2-5%, consumată zilnic în cantitate de 2-300 mililitri, iar cea de 10%, eficientă în eliminarea viermilor intestinali, băută dimineaţa, pe stomacul gol. Dintr-o lungă listă de boli, în care se folosesc florile şi partea aeriană a plantei, amintim afecţiuni respiratorii, colici hepato-biliare, dischinezie biliară, balonări, diverse forme de ulcer, dereglări ginecologice, boli de ochi, congestie cerebrală, osteoporoză. Extern, ajută la tratarea unor probleme genitale, a hemoroizilor, a arsurilor, eczemelor, rănilor purulente, fisurilor sânilor, a abceselor dentare etc. Un ceai laxativ antihemoroidal simplu se prepară din flori de coada-şoricelului (4 părţi) şi scoarţă de cruşin (6 părţi). Se beau zilnic 2-3 ceaiuri a câte 250 mililitri, în caz de constipaţie cronică sau ca adjuvant în tratarea hemoroizilor.

Coada-calului folosită ca remediu este cea care se poate recolta vara (tulpina sterilă, uscată printr-o aerisire foarte bine realizată), şi nu cea de primăvară (tulpina fertilă). Principala acţiune este diuretică, remineralizantă şi expectorantă. Din gama bolilor tratabile cu această plantă fac parte cele respiratorii (de la tuse, la tuberculoză pulmonară), gastrite şi ulcere, afecţiuni renale şi vezicale (inclusiv calculi), maladii hepatice, cardiace, hemoragii uterine, reumatisme, diaree, osteoporoză, gută. Se bea un decoct de circa 2%, câte 100-200 mililitri zilnic. Extern, coada-calului se foloseşte în afecţiuni hemoroidale, inflamaţii ale zonei renale, erupţii, ulceraţii canceroase, dar şi în tulburări ale vederii, în contuzii sau la reducerea transpiraţiei picioarelor. Pentru scăderea tensiunii arteriale şi aducerea ei la valorile normale, se poate folosi următoarea infuzie: coada-calului (5 grame), păducel flori (5 g), cătei de usturoi (5 g), vâsc frunză (5 g). O lingură din acest amestec se pune la o cană cu apă şi se bea câte o cană de ceai, dimineaţa şi seara.

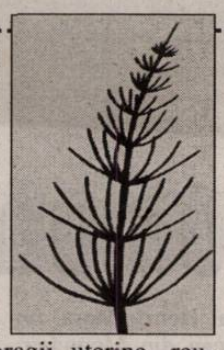

Coada-racului se bucură şi ea de o largă utilizare în fitoterapie, datorită acţiunii astringente, hemostatice şi spasmolitice, a principalelor substanţe componente. Intern, efectele folosirii infuziei (concentraţie de 2%, consumate două căni pe zi, în doze luate din 2 în 2 ore) sunt vizibile în anemie, dereglări menstruale, enterocolite, diaree, calculi renali, pancreatită, apendicită, gută, artrită. Extern, se fac de obicei spălături locale cu decoct de 3% concentraţie, în candidoze, infecţii genitale, gingivite, stomatite, ulceraţii ale pielii.

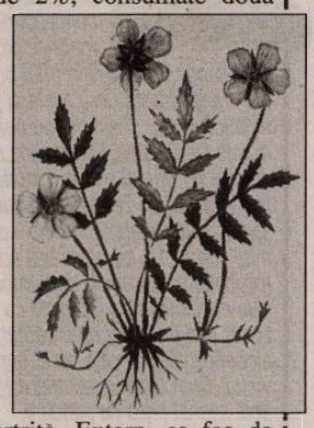

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Căldura şi medicamentele

Firea strângătoare şi tendinţa accentuată de „a pune deoparte, pentru zile negre", a unora dintre noi, a dat naştere aşa-numitei *farmacii de acasă*, în care se adună periodic diverse medicamente, mai mult sau mai puţin utile la un moment dat. Trebuie remarcat că există un adevărat fenomen legat de autotratamentul dictat de nespecialişti. Deseori, conform principiului totalmente eronat „ia cutare medicament, fiindcă mie mi-a făcut bine, când am avut aceleaşi simptome ca tine"! De aceea, nu de puţine ori, tocmai asemenea pseudo-tratamente fac mai degrabă rău, decât bine. Subiectul merită chiar dezbateri publice, cu participarea adevăraţilor specialişti, farmacişti şi medici, dar de data aceasta răspundem unei mici provocări lansate de d-l Florin Moraru, din Bucureşti, care – pe bună dreptate – se declară intrigat de acea recomandare „turuită la foc automat, denotând lipsă de respect faţă de ascultători şi de pacienţi", prezentă de obicei în reclamele de pe posturile radio şi tv., la unele medicamente: „(...) adresaţi-vă medicului sau farmacistului"! Între altele, cititorul nostru întreabă ce influenţă are căldura asupra medicamentelor ţinute în casă.

Inamicul numărul unu al produselor farmaceutice este, într-adevăr, căldura. În actualele condiţii de variaţiuni climatice, chiar şi transportul lor implică riscul de a le deteriora. Pentru a evita surprizele neplăcute, există totuşi soluţii. Dacă pe ambalaj nu apar indicaţii referitoare la condiţiile de păstrare, înseamnă că nu e nevoie de precauţii speciale, produsul fiind considerat stabil. Desigur, aceasta nu înseamnă totuşi că el poate fi lăsat în soare, pe bancheta maşinii. În acelaşi timp, să nu uităm că în orice spaţiu închis (inclusiv în cutiile cu medicamente), temperatura se poate ridica la valori mult superioare celor din exterior.

Ca regulă generală, medicamentul trebuie să stea numai la umbră, în ambalajul original. Aceasta, deoarece ambalajul respectiv este conceput în mod special pentru a oferi protecţie împotriva aerului şi a umidităţii, ştiut fiind că umiditatea atinge în unele zone parametri extrem de ridicaţi. Cu totul altă situaţie apare în cazul necesităţii de conservare a medicamentelor la temperaturi între +2ºC şi +8ºC. Ţinute în frigider, ele vor fi sensibile la variaţiunile ulterioare, devenind mai fragile. Dacă, de exemplu, luăm în concediul estival asemenea produse obişnuite cu temperatura constantă din frigider, ele trebuie folosite rapid (deşi e de dorit să nu avem nevoie de aşa ceva) sau să fie învelite într-un ambalaj izoterm. Ceea ce nu înseamnă că pot fi ţinute în soare, fără riscuri. Pericolele sunt reale. În cel mai fericit caz, ne va fi de ajutor însăşi eficacitatea tratamentului individualizat. Dar, în cel mai rău caz, medicamentul se poate transforma în otravă.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Gândul tratează sistemul digestiv

Ne apropiem de închiderea finală a acestui minicurs introductiv într-una dintre practicile Qigong, aşa cum ne-a fost ea comunicată de d-na Aurelia Dascălu, cititoarea din Iaşi a revistei „Magazin". Pentru cei interesaţi de aceste proceduri şi care nu-şi amintesc mai vechea noastră colaborare cu doamna respectivă, precizăm că lecţiile prezentate aici au la bază un asemenea curs, mult mai amplu, pe casetă audio şi pe CD. El a fost primit din SUA şi utilizat cu rezultate excelente de corespondenta noastră, aşa cum ne-a mărturisit la vremea respectivă. Rezultate remarcate atât asupra corpului fizic, cât şi asupra psihicului, a sentimentelor, a relaţiilor cu toţi cei din jur.

Intenţie şi forţă

Astăzi, sunteţi invitaţi la un nou exerciţiu de imaginaţie. Mai întâi, persoanele care poartă ochelari trebuie să şi-i scoată. Imaginaţi-vă că vă aflaţi într-un brad foarte înalt, într-o poziţie stabilă, greu de schimbat. Pentru aceasta, „ancoraţi-vă" puternic cu tălpile ambelor picioare. Puneţi forţă în călcâie, păstrând această încordare, fără a vă mişca. Nu este chiar uşor. Călcâiele apasă, este o coordonare între intenţie şi forţă. Concentraţi-vă asupra tălpilor picioarelor şi contractaţi cât puteţi mai puternic muşchii coapselor, fără a slăbi tensiunea. În continuare, procedaţi la aceeaşi contracţie intensă a zonei genitale şi a anusului, rezistând tentaţiei de a vă relaxa. Păstrând postura respectivă, treceţi şi la contractarea zonei inferioare a abdomenului, fără sincope.

Încleştaţi dinţii, cu forţă crescândă: aceasta va avea drept efect întărirea rădăcinilor lor şi a gingiilor. Nu strângeţi însă foarte tare şi gradarea intensităţii să nu fie prea rapidă, ci lentă. Relaxaţi-vă limba şi faceţi-o să se rotească în gură: bărbaţii de 36 de ori, femeile de 24 de ori; numărătoarea propriu-zisă nu e absolut necesară. Dacă se acumulează salivă în gură, plimbaţi-o prin cavitatea bucală şi apoi înghiţiţi uşor, de câteva ori. Vizualizaţi faptul că astfel sunt transportate felurite lumini şi trimise în ceea ce am numit floarea de lotus din partea inferioară a abdomenului. Cei ce practică qigong afirmă că este o procedură de mare ajutor în tratarea bolilor din zona gurii, a gâtului, a esofagului, a stomacului, a intestinelor şi a anusului. Încercaţi să vă supuneţi unei concentrări complete.

Luminile din palme şi din aştri

Pasul următor: împreunaţi palmele şi împingeţi-le cu toată forţa dumneavoastră, una împotriva celeilalte, astfel încât să trăiţi o senzaţie ca şi cum întreg corpul vibrează. Expiraţi profund şi repede, de trei ori. Imaginaţi-vă acum că energia negativă a bolii vă părăseşte corpul, apoi, la fel de repede şi de profund, inspiraţi de trei ori. Tot cu ochii minţii, vizualizaţi porii de pe întreg corpul ca fiind închişi, astfel încât energia vitală să nu fie disipată cu uşurinţă. După inspiraţii, frecaţi palmele repede, până devin fierbinţi, apoi aşezaţi centrul lor în faţa ochilor. Imaginaţi-vă că o lumină aurie, una roşie şi una purpurie sunt emise din centrul palmelor către ochi, protejându-i şi îmbunătăţind vederea. Păstraţi această poziţie timp de câteva minute.

În timp ce inspiraţi adânc, frecaţi-vă faţa cu palmele, de jos în sus. Când ajungeţi în creştetul capului, aşezaţi palmele suprapuse, astfel: bărbaţii – mâna stângă deasupra, femeile – mâna dreaptă deasupra. Imaginaţi-vă că lumina soarelui (în timpul zilei) şi lumina lunii (în timpul nopţii) sunt închise în zona inferioară a abdomenului. Frecaţi apoi faţa în jos, în timpul expiraţiei profunde. Când palmele ajung sub bărbie, aduceţi-le în poziţie de rugăciune şi faceţi o pauză. Pe parcursul acestui proces, induceţi un sunet de căscat adânc, cu mişcarea şi senzaţia corespunzătoare. Încercaţi să induceţi un căscat cât mai „autentic". Repetaţi de 3-7 ori, inspiraţi adânc, apoi din nou încercaţi să induceţi un căscat. Frecaţi faţa în sus, inspiraţi adânc, induceţi un căscat, repetaţi, căscaţi real, cu mişcare şi senzaţie. Adânc şi sonor. Repetaţi de 3-7 ori, până vă veţi simţi reîmprospătaţi. În episodul următor – încheierea exerciţiului.

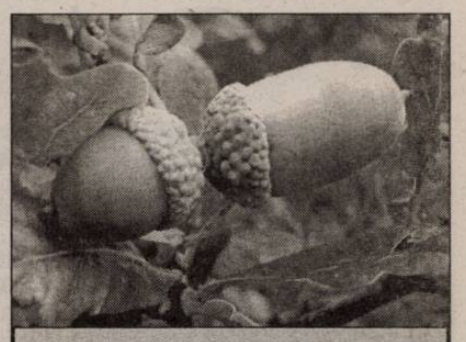

„CAFEAUA" DE GHINDĂ *combate rahitismul*

Fructul stejarului – ***ghinda*** – este privit astăzi, dacă nu ca un fel de jucărie, datorită formei sale asemănătoare unui cap de om acoperit cu o băscuţă, ca hrană preferată de unele animale sălbatice. Totuşi, în medicina populară se profita odinioară de calităţile terapeutice ale miezului ei. Uscat şi pisat, acesta se folosea la prepararea unui ceai în măsură să oprească grave sângerări, cum sunt cele prin tuse, prin vărsături ori prin scaun.

Un remediu insolit din ghindă a primit numele impropriu de cafea şi era destinat cu precădere copiilor. Fructele uscate se puneau în apă fiartă, în primul rând pentru a le identifica pe cele seci (acestea plutesc la suprafaţă şi se aruncau) şi pentru a se elimina mirosul specific, aspru. Ghindele păstrate se curăţau de coajă, se uscau şi apoi se prăjeau, la fel ca boabele de cafea crude. Pentru „cafea", se râşneau şi pudra se fierbea, amestecată cu zahăr sau cu miere. Leacul respectiv se dădea de obicei copiilor cu dezvoltare deficitară, hrăniţi necorespunzător, rahitici, scrofuloşi (cu tuberculoză ganglionară), dar şi oricăror persoane cu imunitatea slăbită, irascibile, femeilor însărcinate sau... celor care doreau să scape de obiceiul consumului de „cafea turcească". De menţionat că, în vindecarea scrofulozei, se folosea şi o infuzie obţinută din frunze de nuc mărunţite. Peste o linguriţă de plantă se toarnă 200 mililitri de apă clocotită, se lasă să se liniştească timp de un sfert de oră, după care se strecoară; se beau două căni pe zi.

ULTRAVIOLETELE *bune pentru sănătate*

O dată cu apariţia canicule, majoritatea informaţiilor publice se abat către efectele nocive ale expunerii iraţionale la soare. Să ne amintim însă, că ultravioletele stimulează producerea de vitamina D, cu un foarte important rol în metabolismul calciului şi al fosforului şi deci în combaterea rahitismului. (Părinţii ştiu, probabil, că medicul pediatru recomandă pentru perioada de vară o expunere la soare a copilului mic, între anumite limite de timp.) Dar acelaşi element vital ajută la buna desfăşurare a activităţii sistemului nervos, a glandelor endocrine, a sistemului respirator, a celui digestiv şi a celui cardio-vascular.

Băile de soare sunt şi ele individualizate: vârsta, starea sănătăţii, toleranţa la temperaturi ridicate, antecedentele medicale constituie elemente esenţiale de avut în vedere înaintea expunerii sistematice la ultraviolete.

Intervalele zilnice recomandate în acest scop sunt între orele 900-1200 şi 1500-1700, cu una sau două ore înainte ori după mesele principale, însă luându-se măsuri sigure de protecţie a capului şi în special a ochilor. Procedura se va întrerupe, în caz că se manifestă simptomele cunoscute ale insolaţiei: dureri de cap, slăbiciune generală, greaţă, ochi injectaţi. Dacă nu apar manifestări adverse, e bine ca după expunerea la soare corpul să fie stropit şi uşor masat cu apă rece (un duş rece e binevenit). De asemenea, terapeuţii recomandă aşa-numitele băi de soare sudorifice, în combaterea obezităţii, a nefritei, a artritismului, a hidropiziei (acumulare patologică de apă în ţesuturi). Aceasta se realizează acoperindu-se corpul expus la soare (în jur de trei ore zilnic) cu un cearşaf, timp în care se va bea apă rece, pentru a ajuta organismul să elimine prin transpiraţie cât mai multe toxine şi lipide.

ATINGEREA FIZICĂ *înseamnă vitalitate perpetuă*

● De unde vine această nevoie instinctivă de a sta cel mai aproape posibil de persoanele pe care le agreăm?
● Cum s-ar traduce binecunoscuta efervescenţă a îmbrăţişărilor, mai ales la bucurie, dar şi la necaz? ● *La ce foloseşte atingerea fizică şi cum poate fi ea realizată, fără ca persoana cealaltă să se simtă agresată?* ● *La polul opus, de ce uneori suntem distanţi (la propriu)?* ● *Şi, la urma-urmei, care ar fi locul atingerii, într-un univers al imaginilor virtuale?*

Iată doar o mică parte din întrebările care pot fi puse în mod justificat, în legătură cu un subiect poate mai puţin obişnuit, deşi face parte din viaţa noastră cotidiană. Căci *atingerea fizică*, realizată în fel şi chip, include aspecte pozitive şi negative deopotrivă, poate fi analizată din perspectivă istorică ori geografică, are o latură socială, dar şi una terapeutică. Aceasta din urmă ne interesează aici şi vă vom oferi câteva repere succinte, în cele ce urmează, ca o provocare la a ne sugera dumneavoastră - cititorii „Magazinului" – mai multe căi de abordare.

Atingerea nu reprezintă un demers simplu în bătrâna noastră Europă. Ea ascunde frecvent nuanţe de ironie, zâmbete în colţul gurii şi aşa mai departe. Totuşi, dacă nu ar exista contactul fizic, ne-am pierde esenţa, sentimentele interioare şi cele exteriorizate s-ar evapora. Am deveni fiinţe virtuale, fără greutate şi fără consistenţă materială.

Copilul sugar care nu este atins, chiar şi hrănit, protejat de frig foarte bine, va muri în câteva săptămâni, deoarece are nevoie vitală de acest contact între pielea lui şi cea a părintelui sau a altcuiva capabil să-i transmită anumite stări pozitive. Ne-o dovedesc fără tăgadă şi animalele, dacă ne luăm puţin răgaz să le observăm mai cu atenţie. Or, noi nu suntem nimic altceva, decât nişte animale ceva mai evoluate, amănunt care nu elimină nevoile noastre primare din fiinţa ce suntem. Plusul pe care condiţia noastră umană îl poate aduce în raport cu animalele este demersul „spiritual", alăturat celor de bază şi vitale.

Apropierea „spirituală" îi va permite persoanei obosite, chiar stresate, să se conecteze la propria sa interioritate, la propriul său suflet şi la Univers. Dar ea nu va fi un întreg individualizat, dacă nu ar lăsa loc şi importanţei nevoii fizice de a fi atinsă. O nevoie reală manifestată între îndrăgostiţi, între părinţi şi copii, între prieteni etc. etc. Pentru ca demersul să fie pozitiv, el trebuie să însemne şi respect, ţinând seamă de limitele fiecărui om, frontiere ce nu se cade să fie depăşite şi care diferă de la o persoană la alta. A şti să nu vrei să primeşti, ci să oferi – iată un demers de dragoste universală, o picătură în imensul recipient reprezentat de individul uman actual, pozitiv. Iar legătura cu starea de sănătate astfel dobândită este implicită şi binemeritată.

VINERI - 14 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Dacă Versailles mi-ar fi povestit" (partea a II-a) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Reflector (r) 12.10 Serial (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory şi restul lumii" 15.30 Film: „Undeva, cândva" (SUA, 1980) 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Festivalul Naţional de Creaţie şi Interpretare „Mamaia copiilor" 22.50 Parfum de glorie cu... Gabriela Szabo 23.45 Noaptea devoratorilor de publicitate (I) 0.20 Film: „Dina" (coprod., 2002).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Film: „S-a regăsit compania a 7-a?" (r) 12.00 Parte de carte (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Film: „Rămân cu tine" (România, 1982) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Misiune în Irak" (SUA, 2003) 22.30 La servici (r) 23.15 K1: Las Vegas - Spargere la cazinou.

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Ştiri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Negustorii de visuri" (SUA, 1980, partea I) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Panică în tunel" (SUA, 1996). Cu: Sylvester Stallone 23.15 Film: „Lovitură fatală III" (SUA, 1991) 1.30 Serial: „Stagiarii" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Mica învăţătoare" (China, 1999) 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste şi putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 Film: „Luptă virtuală" (SUA, 1996) 22.00 Fete fierbinţi 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 0.00 Film: „Poveste din Bronx" (SUA, 1993). Cu: Robert De Niro, Joe Pesci.

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Poveştiri adevărate (r) 1.30 Lori (r) 4.00 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.00 CeZar şi tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruţă 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 13.00 Înapoi la măturâ (r) 14.00 Serial: „Spelbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecţia de engleză 17.00 Dincolo de hartă 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Serial (r) 19.00 Bazar 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Ray Mears" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Liga gentilomilor" 22.45 COOLmea distracţiei estivale 23.45 Film: „Între prieteni" (coprod., 1995). Cu: Chris O'Donnell.

PRO CINEMA

10.45 Film: „MacArthur" (r) 13.15 Desene animate 14.00 Descoperă România 14.15 Lumea Pro Cinema (r) 14.45 Serial: „Visuri americane" (r) 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Croaziera" (România, 1981). Tora Vasilescu, Nicolae Albăni 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Cabaret în familie" (SUA, 1996). Cu: Robin Williams, Gene Hackman 0.30 Serial: „Cheers" (r).

SÂMBĂTĂ - 15 iulie

TVR 1

7.00 Film: „Racheta lui Homer" (SUA, 1999) 8.50 Desene animate 9.30 Împreună pentru natură 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Parfum de glorie cu... Gabriela Szabo (r) 11.25 Lideri europeni 12.20 O tură de aventură 13.00 Serial: „Justiţie militară" 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Poveşti estivale... cu cântec 14.55 Formula 1: M.P. al Franţei 16.10 Doc.: „În paşi de dans" 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Festivalul Naţional de Creaţie şi Interpretare „Mamaia copiilor" 22.40 Top superhit 0.05 Film: „Atingerea Meduzei" (coprod., 1978). Cu: Richard Burton, Lino Ventura.

PRO TV

6.30 Serial: „O familie trăsnită" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film: „Verii din America" (M. Britanie, 2003) 15.45 Film: „Jaful" (SUA, 1990). Cu: Billy Murray 18.00 Dansez pentru tine Caravana - preselecţie 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Cu duşmanul în casă" (SUA, 2002). Cu: Mel Harris 22.45 Film: „Dispărut în misiune 2" (SUA, 1985). Cu: Chuck Norris 0.45 Film (r).

antena 1

7.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 8.30 În gura presei (r) 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat!" 12.00 Desene animate 13.00 Ştiri 13.15 Film: „Anna Karenina" (SUA, 1985). Cu: Christopher Reeve, Jacqueline Bisser 16.30 Serial: „Secretul Mariei" 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.45 Film: „L.A. Confidenţial" (SUA, 1997). Cu: Russell Crowe 23.45 Film: „Cântec de leagăn" (SUA, 1998). Cu: Jessica Lange 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Deziluzii" (SUA, 1991) 5.00 Serial: „Dădaca" 6.00 Serial: „Întâmplări hazlii".

PRIMA TV

7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Viaţa în afara cabinetului" 10.00 Autoforum 11.00 Sport, dietă şi o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Serial: „Războiul lui Foyle" 15.20 Cash taxi (r) 16.30 Super Nanny (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 Film: „Omul fără chip" (SUA, 1993). Cu: Mel Gibson 22.00 Film: „Rambo I" (SUA, 1982) 0.00 Film erotic: „Pasiunea" (Brazilia, 2001) 3.30 Clubul de noapte.

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetiţa cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Audrey Hepburn - o viaţă de poveste" (partea a II-a) 22.00 Serial: „Celebritate" 0.00 Serial: „Totul despre sex" 1.45 Un bărbat adevărat (r) 4.00 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

7.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură şi aventură 10.30 Zoom/2 11.00 Info... baza în direct 11.30 Serial: „Şcoala micilor vrăjitoare" 12.00 Serial: „Andromeda" 13.00 Pop/Rock Story: Dan Spătaru 13.35 Serial: „Amy" 14.30 Bazar (r) 15.00 Film: „Orgolii" (partea a V-a) 17.00 Via sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Hoolywood Reporter 19.40 Film: „Treptele iubirii" (partea a II-a) 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Când surâde şansa" (partea a III-a) 23.55 Transfer 0.25 Marcă înregistrată.

PRO CINEMA

9.20 Desene animate 10.10 Descoperă România 12.15 Doc.: „O poveste adevărată: Barbara Cartland" 12.45 Film: „Croaziera" (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Pantera Roz se întoarce" (coprod., 1976). Cu: Peter Sellers 19.00 Serial: „O nouă viaţă" 20.00 Film: „Capcana mercenarilor" (România, 1981) 22.15 Serial: „Cartelul crimelor" 23.30 Serial: „Twin Peaks" 0.30 Saturday Night Live.

DUMINICĂ - 16 iulie

TVR 1

6.05 Lideri europeni (r) 7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Numai cu acordul părinţilor 11.00 Integrame despre integrare 11.30 Viaţa satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Parteneri de weekend (r) 14.55 Formula 1: M.P. al Franţei 17.00 Planeta în jeanşi 17.40 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Festivalul Naţional de Creaţie şi Interpretare „Mamaia copiilor" 23.10 Film: „Merci, doctor Rey!" (coprod., 2002).

PRO TV

6.30 Serial: „O familie trăsnită" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 Film (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „O maimuţă grozavă 3" (Canada, 2003) 15.00 Film: „Vânătorul de dinozauri" (Canada, 2000) 17.00 Film: „Cartea junglei: Mowgli şi comoara" (SUA, 1998) 19.00 Ştirile ProTv 20.45 Film: „Praf şi pulbere" (SUA, 2004) 22.45 Film: „Plaja" (SUA, 2000). Cu: Leonardo DiCaprio.

antena 1

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Bătălia de pe Râul Rogue" (SUA, 1954). Cu: George Montgomery 12.00 Desene animate 13.00 Ştiri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „V.I.P." 14.45 Film: „Gelozia, bat-o vina" (India, 2002) 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 22.45 Film: „Blackjack" (SUA, 1998) 1.00 Film: „28 de zile" (SUA, 1999). Cu: Sandra Bullock 3.00 Film: „Runda finală" (SUA, 2002). Cu: Wesley Snipes 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viaţa în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.20 S.O.S. Salvaţi-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 Super Nanny 21.30 Serial: „CSI - investigaţii" 22.30 Film: „Star Trek: Generaţii" (SUA, 1994) 0.30 Film erotic: „Sexual Temptation".

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetiţa cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.15 Serial (r) 12.00 Serial: „Al şaptelea cer" (ultimul ep.) 13.00 99 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Iubirea înainte de toate" (SUA, 1999) 22.10 Serial: „Celebritate" 1.15 Serial: „Fetele Gilmore" 1.15 Poveştiri adevărate (r) 2.15 Lori (r) 4.00 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Uliţa spre Europa 11.00 Roată la roată (r) 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „Triunghiul Bermudelor" 13.00 Şlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Louis şi Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 Enigme în Carpaţi 16.30 Tineri la Hollywood 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Zile care au zguduit lumea 20.00 Atlas 20.30 Serial: „Lege şi ordine" 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Maestrul şi Margareta" (ep.1) 23.10 Film: „Vremea crimelor" (partea a IV-a) 1.05 Muzică la maximum.

PRO CINEMA

10.00 Film: „Pantera Roz se întoarce" (r) 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema: Pierce Brosnan 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Luminile oraşului" (SUA, 1931). Cu: Charles Chaplin 19.00 Serial: „O nouă viaţă" 20.00 Film: „Noaptea iguanei" (SUA, 1964). Cu: Richard Burton 22.45 Serial: „Cartelul crimelor" 0.00 Serial: „Twin Peaks".

AVA GARDNER – joi, 20.20 –

LEONARDO DICAPRIO – duminică, 22.45 –

MONICA BELLUCCI – miercuri, 22.30 –

GEORGE MONTGOMERY – duminică, 10.00 –

SCARLET ORTIZ – luni-duminică, 15.30 –

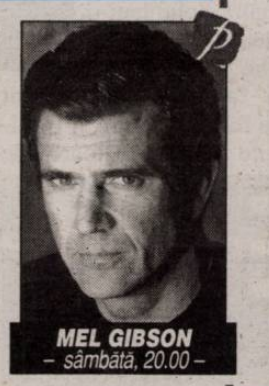

MEL GIBSON – sâmbătă, 20.00 –

WINONA RYDER – miercuri, 22.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 17 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Sub vălul nopţii" (India, 1956). Cu: Raj Kapoor 10.35 Ochiul magic (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial: „Justiţie militară" 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Reflector 21.05 Despre Mari români 22.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „O femeie periculoasă" (SUA, 1993).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Film: „O maimuţă grozavă 3" (r) 12.00 Dansez pentru tine (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Film „Cartea junglei: Mowgli şi comoara" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Atac în Londra" (partea a III-a) 22.15 Serial: „Meseriaşii" 23.00 Ştirile ProTv 23.50 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 0.45 Icstrim tivi.

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Ştiri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Jocuri la Saint-Tropez (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Piraţii din Caraibe" (ultima parte) 23.00 Observator 0.00 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 4.45 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

7.30 Casa noastră (r) 8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 S.O.S. Salvaţi-mi casa 21.00 Viceversa 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 0.00 Dragostea de la Clejani (r) 3.30 Clubul de noapte.

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Celebritate" (r) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn". Cu: Scarlet Ortiz 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Vreau să simt!" (România, 2006) 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.00 CeZar şi tipar 9.00 Poftă bună! (r) 10.00 Plaja lui Măruţă 11.30 COOLmea distracţiei estivale (r) 12.25 Vulturii Carpaţilor (r) 12.45 Triunghiul Bermudelor (r) 14.00 Serial: „Spelbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Zona de conflict 17.00 Zestrea românilor 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Uliţa spre Europa 19.00 Roată la roată 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Motocicliştii poticioşi" 20.35 Serial: „Caracaliţa" 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Viaţa pe nerăsuflate" (coprod., 1990).

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Cheers" (r) 10.20 Lumea Pro Cinema: Pierce Brosnan 11.00 Film (r) 13.00 Desene animate 13.45 Serial: „Cheers" (r) 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" 17.00 Serial: „O nouă viaţă" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Iubire blestemată" (SUA, 1982) 0.45 Serial: „Cheers" 3.30 Film (r).

MARŢI - 18 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Ultima confruntare" (SUA, 2000) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Împreună pentru natură (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Instinct" (SUA, 1999). Cu: Anthony Hopkins 22.30 Doc.: „Hollywood Star" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Un om şi trei fantome" (coprod., 1996).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Icstrim tivi (r) 11.00 ProMotor (r) 12.00 Serial: „Dispăruţi fără urmă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Film: „Ştahtar" (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Păcatele nopţii" (SUA, 1997, partea I) 22.15 Serial: „Meseriaşii" 23.00 Ştirile ProTv 23.50 Serial: „Walker, poliţist texan".

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Ştiri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Piraţii din Caraibe" (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege şi ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

7.30 Levintza prezintă (r) 8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 Serial: „Forţa legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 0.00 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" (ep.1) 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „De ce eu?" (România, 2006) 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 4.45 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.00 CeZar şi tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruţă 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 13.00 Documentar (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecţia de engleză (r) 17.00 Mărturii 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Uliţa spre Europa 19.00 Lumea de aproape 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Şcoala părinţilor 20.35 Serial: „Caracaliţa" 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Fetele din Piaţa Spania" (partea a III-a) 0.35 Box: C.E. - Sferturi de finală.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.20 Desene animate 10.20 Lumea Pro Cinema 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Cheers" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" 22.00 Film: „Crime în direct" (SUA, 2002) 0.00 Serial: „Cheers" (r) 2.00 Film (r).

MIERCURI - 19 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Charly" (SUA, 1968) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Vreau să fiu... cu Itsy şi Bitsy (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Serial: „Neveste disperate" 21.10 Ochiul magic 22.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Articolul 99" (SUA, 1992).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Walker, poliţist texan" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Film: „Trenul morţii" (SUA, 1999, partea I) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Nu mişcă nimeni!" (SUA, 1994). Cu: Judd Nelson 22.15 Serial: „Meseriaşii" 23.00 Ştirile ProTv 23.50 Serial: „Doi bărbaţi şi jumătate".

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Ştiri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Dădaca" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Tablou de nuntă (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Farse la Antena 1 (retrospectivă) 23.00 Observator 0.00 Film: „Bordelul vampirilor" (SUA, 1996). Cu: John Kassir, Erika Eleniak, Dennis Miller 2.00 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

7.30 Sport, dietă şi o vedetă (r) 8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 7 bAni de-acasă 20.30 Cash Taxi 21.00 Kiss Adventure 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 0.00 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Şerial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" (ep.1) 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Lori (r) 4.45 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.00 CeZar şi tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruţă 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 13.00 Şcoala părinţilor (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecţia de engleză (r) 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Uliţa spre Europa 19.00 Natură şi aventură 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.35 Serial: „Caracaliţa" 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Malena" (coprod., 2001). Cu: Monica Bellucci 2.25 Box: C.E. - Sferturi de finală.

PRO CINEMA

9.00 Desene animate (r) 10.05 Serial: „Cheers" (r) 11.30 Serial: „Visuri americane" (r) 12.30 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Bette" (r) 16.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Cum să faci o cuvertură americană" (SUA, 1995). Cu: Winona Ryder 0.30 Serial: „Cheers" 1.30 Serial (r).

JOI - 20 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.05 Film: „Guvernanta" (SUA, 1999, partea I) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Contesa desculţă" (SUA, 1954). Cu: Ava Gardner 22.35 Doc.: „Hollywood Star" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Atracţie ucigaşă" (SUA, 2004).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Film: „Testoasa Mel" (SUA, 1998) 12.00 Serial: „Doi bărbaţi şi jumătate" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Film: „Compania a 7-a sub clar de lună" (Franţa, 1975) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Cuib de viespi" (coprod., 2000) 22.15 Serial: „Meseriaşii" 23.00 Ştirile ProTv 23.50 Serial: „CSI: Miami".

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Ştiri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete şi băieţi" (ep.1) 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Farse la Antena 1 (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Noroc chior" (SUA, 1991). Cu: Martin Short, Danny Glover 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 4.30 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

7.30 Autoforum (r) 8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 20.00 Film: „Amos şi Andrew" (SUA, 1993). Cu: Samuel L. Jackson, Nicolas Cage, Michael Lerner 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 0.00 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preţ" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Lori (r) 4.45 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.00 CeZar şi tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruţă 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecţia de engleză (r) 17.00 Minorităţi sub trei dictaturi 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Uliţa spre Europa 19.00 Bugetul meu 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Înapoi la măturâ 20.35 Serial: „Caracaliţa" 21.30 Ora de ştiri 22.30 Film: „Byron" (M. Britanie, 2003) 1.20 Box: C.E. - Semifinale.

PRO CINEMA

10.05 Serial: „Visuri americane" (r) 11.30 Serial: „Cheers" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 16.00 Film: „Madigan" (SUA, 1968). Cu: Richard Widmark, Henry Fonda 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Pentru o cauză nobilă" (SUA, 2000) 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film (r).

LABIRINT ÎNŢEPĂTOR

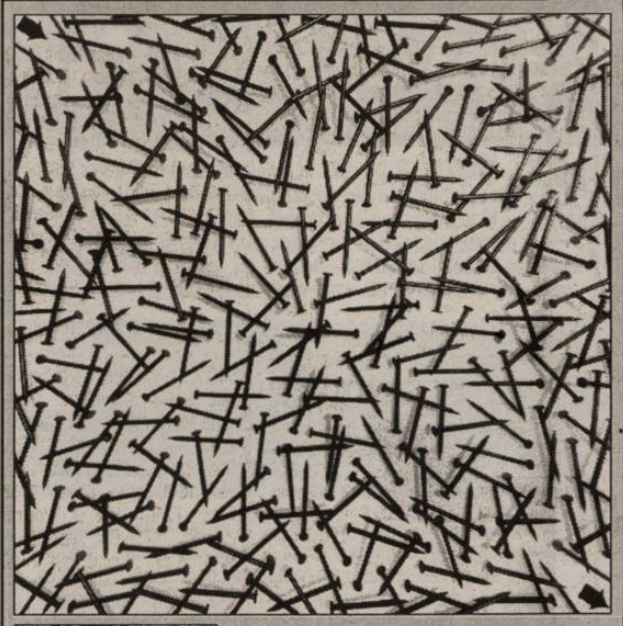

Găsiţi ieşirea din acest labirint de ace, dar aveţi grijă să nu vă înţepaţi!

SOLUŢIE

Grădina *micul nostru Paradis*

FLOAREA PATIMILOR

PASSIFLORA este o plantă deosebită, din mai multe puncte de vedere. Originară din zonele tropicale şi subtropicale ale Americii Latine, în accepţiunea curentă intră în categoria lianelor, având între 400 şi 500 de subspecii! Numele său, tradus la noi greşit, este „floarea pasiunii". În realitate, referirea se face la *patimile Mântuitorului,* deoarece anumite părţi ale sale sunt asemănătoare coroanei de spini, cuielor şi ciocanului care au folosit la răstignirea lui Iisus.

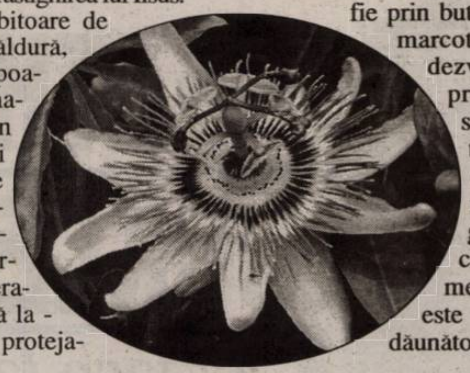

Deşi iubitoare de lumină şi căldură, Passiflora poate fi aclimatizată şi în zone mai reci, cele mai rezistente exemplare suportând temperaturi de până la -15ºC, bine protejate cu straturi de paie, fân sau frunze. În schimb, vara, când se dezvoltă puternic (ca plantă agăţătoare, ajunge la 4-10 metri lungime), are nevoie de apă din belşug, mai ales că preferă solurile umede, cu orientare spre sud, deopotrivă cu soarele şi căldura. Horticultorii recomandă pentru cultivare pământul de frunze, mraniţa şi pământul de grădină, vara fiind perioada optimă pentru înmulţire. Aceasta se realizează fie prin seminţe, fie prin butaşi sau prin marcotare. Planta dezvoltată se protejează în sezonul rece tăindu-se încă de toamna, la o lungime de circa 15 centimetri. Dacă este agresată de dăunători, se aplică tratamente specifice, până la dispariţia acestora. În ce priveşte evoluţia sa, este recomandabil să fie ajutată să se agaţe, pună-du-i-se tutori şi având grijă ca solul să fie permanent bine drenat.

Una dintre atracţiile de excepţie din partea varietăţilor de Passiflora este coloritul extrem de plăcut al florilor (alb, negru, roşu, verde, albastru, galben etc.), ca şi parfumul deosebit. Pe de altă parte, fructele au un bogat conţinut în vitaminele A şi C, dar în fitoterapie se utilizează părţile aeriene în întregime. Există numeroase efecte pozitive recunoscute, cazurile cele mai frecvente referindu-se la calmarea tensiunilor nervoase, a depresiilor, a irascibilităţii, alungarea insomniei, tratarea astmului, a hipertensiunii şi a palpitaţiilor, atenuarea durerilor de dinţi, de cap, de urechi sau menstruale, iar extern, tratarea hemoroizilor şi a unor afecţiuni ale pielii. Nu se recomandă femeilor însărcinate sau care alăptează. *(A.N. Popescu)*

MOZAIC

Integramă de GHEORGHE POPESCU

ŢĂCĂNITE		APRINDE IASCA		INIMĂ DE HULTAN!		BIJUTERIE MUZICALĂ		MUZICANŢI DIN TARAF		FURĂ DE PRIN COTEŢE	
IMITAŢIE ENERVANTĂ		CRIZĂ DE NERVI		ÎN CUIB!		ARMELE TUNARILOR		SPAŢIU DE EMISIE		LER!	
ÎNHĂMAŢI LA SANIE	→				OBICEIURI SFINTE ÎMPLINITE CU TIMPUL	→					
JETON				SPORTIV PE PISTĂ	→					TRECERI SUB TĂCERE	
				ACESTEA							
ŞEFI SĂVERI ÎNTREŢINE VIAŢA	→						PASĂRE CU BOBOCI GĂTIT	→			
			A STRÂNGE CU UŞA	→				DIN JOI ÎN PAŞTI	→		
			A ZDROBI					PUŢIN			
	ORIENT	→			MARILE FAMILII	→					OM CU MULTE CUNOŞTINŢE
	RĂPUŞI LA CORÍDĂ				GĂTIT						
		APLICATE ÎN PRACTICĂ	→						ÎN BUNCĂR!	→	
		OMENESC							PATRIA ŞAHULUI		
ÎN RATE!	→						A SUNA STRIDENT	→			
BIJUTIERI SCUMPI							PLĂCUŢI LA PIPĂIT				
				LOVIT ÎN PLIN	→						
				NES!							
A SE CHEMA ZEL MEMBRI ÎN GUVERN	→					MEŞTERI ÎN LUT	→				
								BĂTUT LA TABLE	→		

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PREZUMŢII"

Orizontal: A - S - O - A - C - I - CIOCANITOARE - ESUA - NERVOS - AVUT - IDEE - TI - ETERNI - ZIAR - EA - RACAI - BRE - V - AER - NEGRI - AUI - INAPOI - L - NUNTI - UNCHI - VIRA - SARI - EN - CIREASA - ANI - PITIT - ISPITI.

Soluţia **«SUDOKU»** *– jocul săptămânii 27*

8	1	6	4	5	9	7	2	3
4	3	5	6	2	7	9	1	8
9	7	2	3	1	8	6	4	5
2	4	9	8	7	3	5	6	1
5	8	7	9	6	1	2	3	4
1	6	3	2	4	5	8	9	7
3	5	4	7	9	2	1	8	6
6	9	1	5	8	4	3	7	2
7	2	8	1	3	6	4	5	9

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 27

Verificaţi-vă cunoştinţele

NEGRU

1. Ce piatră semipreţioasă, varietate de agat, are culoare neagră?
2. Ce se înţelege prin „negru de fum"?
3. Unde se află oraşul „Negru-Vodă"?
4. De unde îşi trage numele Biserica Neagră din Braşov?
5. Cine a scris romanul „Scrinul negru"?
6. Ce se înţelege prin negro-spiritual?
7. Cine a realizat în 1956 filmul „Fata în negru"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Ametistul este o piatră semipreţioasă de culoare violet. 2) Violetul de genţiană este un compus organic folosit adesea ca dezinfectant în tratamente medicale. 3) În popor violetele se mai numesc şi „toporaşi". 4) Romanul „Violeta din seif" a fost scris de Rodica Ojog Braşoveanu. 5) Violeta este eroina operei Traviata de Giuseppe Verdi. 6) Rolul principal din filmul „La Violetera" a fost interpretat de actriţa spaniolă Sara Montiel. 7) Tabloul „Violetul Lunii" aparţine lui Joan Miró.

Poşta cititorilor

Date fiind întârzierile poştei – fenomen care, de altfel, se repetă în fiecare vară - vom opri o vreme publicarea numelor celor care ne-au trimis mai mult de cinci întrebări, răspunzând unor probleme mai vechi, aşteptând ca în acest timp să se adune scrisorile amintite.

Astăzi, aşa cum v-am promis şi cu altă ocazie, vom publica numele celor care ne-au scris permanent având însă mai puţin de cinci răspunsuri corecte:

Am primit astfel câte 4 răspunsuri corecte de la: *Marcela Iacob – Sinaia; Cristina Mirescu – Iaşi; Viorica Badea – Ploieşti; Sorina Ionescu – Bucureşti; Mircea Cluceru – Cluj-Napoca; Vicenţiu Stoica – Sibiu; Andrei Dima – Bucureşti.*

Ne-au trimis câte trei răspunsuri corecte: *Irina Popa – Piatra Neamţ; Georgeta Cristea – Bacău; Crina Vasilescu – Arad; Vasile Stoica – Timişoara; Ion Stanciu – Piteşti; Cornel Ispas – Baia Mare.*

Ne-au trimis câte unu-două răspunsuri corecte: *Oana Vasilescu – Târgu-Jiu; Monica Badea – Iaşi* şi *Radu Cristescu – Bucureşti.*

Vă dorim tuturor mai mult succes pe viitor. *(I. Stoica)*

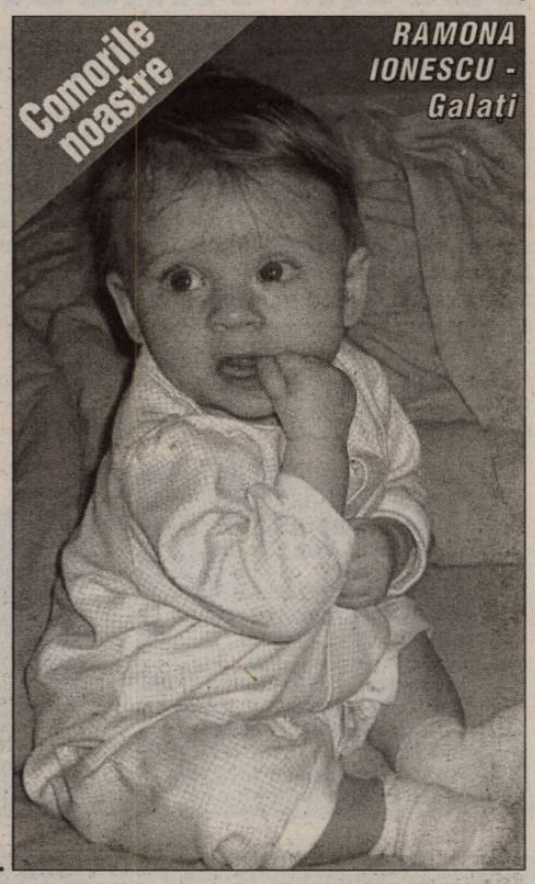

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Boros - Szabo, 1937

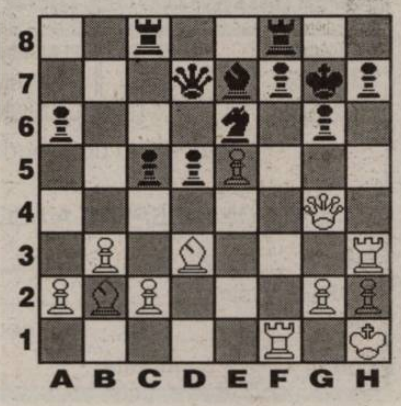

DEZLEGARE:

1. Th7! Rh7 2. Tf7 Tf7 (2... Rh8 3. Dh3) 3. Dg6 Rh8 4. Df7 şi punctul h7 nu poate fi apărat (4... Cf8. 5. e6) cu succes.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

PIRAŢII DIN CARAIBE

au „jefuit" 55 milioane!

În prima zi de la lansare, în cinematografele americane, noua producţie a studiourilor Disney, „Piraţii din Caraibe: Comoara răposatului" a realizat încasări de 55,5 milioane de dolari, ceea ce constituie un nou record în materie, precedentul record fiind deţinut de episodul trei din „Războiul Stelelor", „Răzbunarea lui Sith", care a adunat doar 50 milioane. Pelicula a fost prezentată, vinerea trecută, în 4133 săli de cinematograf din Statele Unite. „Este o performanţă care ne onorează şi îi contrazice încă o dată pe cei care cred că era cinematografelor a apus şi că oamenii preferă să vadă filmele din fotoliul de acasă. Acţiunea din precedentele serii ale Piraţilor din Caraibe a fost atât de incitantă încât puţini ar putea să reziste până ce filmul va apărea pe DVD", spune Chuck Viane, director de distribuţie la studiourile Disney. La finele acestei săptămâni se va vedea dacă filmul, în care rolul principal – cel al năstruşnicului căpitan Jack Sparrow – este deţinut de Johnny Depp, va depăşi şi recordul de încasări la şapte zile de la lansare, record deţinut până în prezent de filmul „Omul-păianjen", încă din 2002, cu suma de 136 milioane de dolari.

Justin Timberlake

revoluţionează muzica pop

Noul album al artistului american Justin Timberlake, „Future Sex/Love Sounds", se doreşte a fi o piatră de hotar în istoria muzicii pop, cunoscutul cântăreţ renunţând la ritmul „dulceag" care l-a consacrat în favoarea unor tonalităţi mai elaborate. „Dacă ar fi să caracterizez noul meu stil muzical, aş spune că melodiile sună ca un cover realizat de David Bowie după *Sex Machine*, hit-ul lui James Brown", spune, mai în glumă, mai în serios, Timberlake. Fostul component al formaţiei N'Sync a mai precizat că noul album este influenţat de artişti de soul, precum Marvin Gaye, dar şi de muzica unor trupe ca The Eagles sau Beatles. Albumul va fi lansat în ziua de 11 septembrie, în semn de omagiu pentru victimele atentatelor de acum cinci ani.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Corpul omului – „copie" a templului divin ■ Păsările pot învăţa... gramatica ■ Există fiinţe şi obiecte asupra cărora planează forţe malefice ■ Africa, dincolo de foamete ■ Cine a fost mama Ioanei D'Arc? ■ Ispahan – oraşul safavizilor ■ Bizarerii din Sulawesi ■ Oraşe sub asediu ■ Un descoperitor navigând printre confuzii

Pavarotti, operat de cancer pancreatic

Retras de pe scenele operei în urmă cu doi ani, din cauza problemelor cauzate de greutate şi de o rană la genunchi, ce îl împiedicau să evolueze pe scenă, Luciano Pavarotti a continuat totuşi să cânte, sporadic, la unele concerte, până ce o nouă problemă de sănătate i-a ameninţat nu doar cariera, ci însăşi viaţa: depistat cu cancer la pancreas, tenorul italian a fost recent operat, la New York iar medicii sunt optimişti în privinţa şanselor lui de recuperare. Managerul său, Terri Robson, a declarat presei că artistul, în vârstă de 70 de ani, s-a refăcut foarte bine după operaţie iar intervenţia chirurgicală a fost o reuşită. Totuşi, concertele pe care Pavarotti le mai avea programate pentru anul 2006 au fost anulate.

HEATHER LOCKLEAR

îşi face tatuaje din... dragoste!

Atunci când nu mai prididea să-şi trâmbiţeze dragostea faţă de rockerul Richie Sambora, Heather Locklear, actriţa pe care am avut ocazia să o admirăm în serialul „Melrose Place", şi-a tatuat numele acestuia pe şoldul stâng. Dar iubirea năvalnică dintre cele două vedete s-a stins repede şi acum, când sunt pe cale să-şi pecetluiască despărţirea, Heather a „ascuns" numele fostului soţ sub un trandafir roşu, de asemenea tatuat... Şi cum probabil frumoasa blondă a făcut pasiune nu doar pentru bărbaţii focoşi, ci şi pentru tatuaje, zvonuri de ultimă oră dau ca sigur faptul că Heather şi-ar fi scris - pe şoldul drept de astă dată - numele noului iubit, David Spade. De fapt, nu al acestuia, ci al lui Fitch – personajul interpretat de el în sitcomul „Împuşcă-mă!", în mare vogă în Statele Unite. „Este vorba despre o inimioară roşie legată cu fundă, deasupra căreia stă scris Fitch, cu litere gotice", a declarat un cunoscut al actriţei, care a văzut-o pe aceasta pe o plajă privată din Malibu. Cârcotaşii spun însă că probabil nu este vorba despre un tatuaj definitiv, de vreme ce relaţia cu David Spade este mai degrabă un flirt nevinovat şi nu o legătură serioasă. La urma urmei, cât o fi de frumoasă şi de blondă, Heather nu are decât două şolduri şi trebuie să fie atentă ce scrie pe ele...

Astrologul CHALEX vă prezintă

HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 17 – 23 iulie

BERBEC: Cu Luna în semnul său zodiacal, acest nativ are un început de săptămână excelent, personalitatea sa fiind de-a dreptul eclatantă. Dar, atenţie!, relaţia Lună-Marte aduce cu sine o mare doză de tensiune şi violenţă, mai ales la locul de muncă. Zilele de joi, vineri şi sâmbătă sunt excelente, mai ales că ele vor fi dedicate familiei şi celor dragi.

TAUR: Nativul Taur traversează o perioadă delicată datorită prezenţei planetei Venus în semnul său zodiacal şi a apartenenţei acesteia la Crucea Cosmică (Destin) generată împreună cu Nodurile Lunare şi Pluton. Ziua de miercuri este puternic maleficizată de triunghiul Saturn-Lună-Jupiter, ea putând aduce o stare de stres social şi disfuncţii domestice majore.

GEMENI: Adept al mişcării şi al instabilităţii, acest nativ caută tot timpul stabilirea de relaţii cu ceilalţi, bazându-se pe excelentele sale calităţi de comunicare. Numai că, zilele de luni şi miercuri vor fi de-a dreptul catastrofale, datorită unei „doze" exagerate de personalitate. Vineri aduce o oază de speranţă în sufletul neliniştit al nativului Gemeni.

RAC: Un început de săptămână incert, datorită relaţiei de conjuncţie Soare-Mercur, ultima planetă fiind în retrogradaţie. Ziua de marţi este una în care comunicarea va fi puternic perturbată, iar copii care se vor naşte în jurul orelor 07^{00}-13^{00} pot să aibă probleme de vorbire (se va evita cezariana în această zi).

LEU: Deşi Saturn este plin de „ostilitate" în acest semn de Foc, totuşi, nativul Leu speră ca ziua de marţi să-i fie benefică, prin triplicitatea Lună-Marte-Pluton. Numai că bucuria de marţi va fi umbrită de triunghiul malefic al zilei de joi, Saturn-Lună-Jupiter, care poate induce un temperament rebel, o problemă de comunicare între parteneri.

FECIOARĂ: Nativul Fecioară suportă cu stoicism prezenţa în semnul său zodiacal atât a Lunii Negre, la 17^{0}-18^{0} (nativi născuţi între 8-12 septembrie), cât şi a Nodului Lunar Sud – Pedeapsa Vieţii – la 28^{0}-29^{0} (nativi născuţi între 20-25 septembrie). Acest nativ va avea multe probleme relaţionale şi de sănătate, fiind tot timpul surescitat şi pus pe reproşuri.

BALANŢĂ: Săptămâna debutează sub cele mai favorabile auspicii, mai ales la nivel social. Mai puţin favorabil este „sectorul" examenelor şi interviurilor, unde Luna Neagră (pe fondul unui Mercur retrograd) poate aduce neşansa şi lipsa de inspiraţie. Zona cu impact negativ pentru nativul Balanţă este cea a sănătăţii.

SCORPION: Sunt favorizate relaţiile profesionale, cu autorităţile şi cu străinătatea, călătoriile lungi, examenele şi interviurilor. Relaţiile parteneriale şi câştigurile materiale traversează o perioadă mai puţin fastă. Tensiunea din viaţa de familie poate fi generată de un posibil „derapaj sentimental".

SĂGETĂTOR: Nativ mobil şi plin de cerebralitate, Săgetătorul va trece prin multiple crize de personalitate datorate lipsei de audienţă şi de popularitate din partea celorlalţi. Luna Neagră, situată la „graniţa" dintre anturajul social şi cel personal, induce distorsiuni menite a altera şi alte sectoare de viaţă, în special cele din zona familialului.

CAPRICORN: Un debut de săptămână benefic pentru viaţa de familie, dar nativul este foarte vulnerabil în „Casa Domnului", astfel că sunt posibile unele dispute în instanţă, eşec în relaţiile cu străinătatea şi un posibil insucces la examen sau interviu. Ultimele zile ale acestei săptămâni aduc revirimente notabile în relaţiile parteneriale.

VĂRSĂTOR: Plin de inventivitate şi doritor de căutare a persoanelor dispuse să-l urmeze în acţiunile sale, acest nativ va începe prin a convinge familia şi pe cei apropiaţi că se impune a se găsi modalităţi pentru schimbarea a tot ceea ce este vechi sau anchilozat.

PEŞTI: Periplul lunar din această săptămână conferă nativului Peşti şanse de natură materială (miercuri şi sâmbătă), relaţii excelente cu familia. La polul opus se situează evenimentele malefice din debutul săptămânii, când nativul din ultimul decan poate aveau un „rendez-vous destinic" într-o problemă de natură sentimentală sau de exprimare a talentului creativ.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10^{00} – 14^{00}

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 790 • ANUL XLIX • 20 IULIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 29 (2540)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Natura nu a prevăzut să ne putem închide urechile, dar cu gura a făcut o treabă admirabilă.**
(Honore de Balzac)

■ **Copiii mici sunt ca şi ţânţarii: de îndată ce nu mai scot nici un sunet, ştii că s-au apucat de ceva rău.**
(Samuel Johnson)

Spectacolul cunoaşterii

Corpul omului

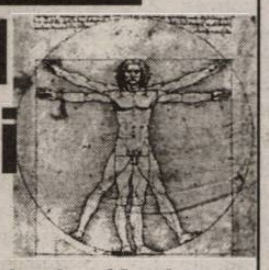

„copie" a templului divin

Femina club

Pentru părinţi

Şi copiii au coşmaruri

Dosarele frumuseţii

Marea, aliatul nostru

Istorii uitate

ROBERT GUISCARD

bătrânul vulpoi normand

Consultaţii fără plată

COPILUL şi SOARELE

RAZA CARE TE FACE INVIZIBIL

Poate părea o magie: pereţi, draperii, chiar şi haine, pot deveni transparente atunci când sunt scăldate într-o rază de lumină de o construcţie specială. Echipele de salvatori ar putea folosi asemenea raze pentru a depista, printre grămezile de moloz, eventualii supravieţuitori ai unui seism, în vreme ce doctorii ar putea examina plămânii afectaţi ai unui pacient fără să-l mai supună la radiografii ci doar îndreptând această rază cu totul inofensivă spre pieptul lui.

Şi totuşi, ceea ce pare un truc remarcabil, desprins parcă din cărţile cu Harry Potter, prefigurează poate o realitate posibilă peste nu mulţi ani... La urma urmei, atât magia cât şi ştiinţa îşi au rădăcinile în nevoia fundamentală pe care omul o resimte în a da un sens lumii, în aşa fel încât să o poată manipula în propriul lui folos. Şi, dacă acceptăm ideea că vrăjitorii mai există şi astăzi, îi putem considera pe savanţii Societăţii Regale, academia naţională de ştiinţă a Marii Britanii, ca fiind unii dintre ei... Astfel, o echipă condusă de profesorul Chris Phillips, de la Imperial College din Londra, alături de una de la Royal Society, au dus la bun sfârşit un proiect senzaţional: trecerea unui obiect în starea de invizibilitate. Chiar dacă nu a fost vorba decât despre o porţiune liliputană dintr-un material special, iar transformarea a durat numai o zecime de milionime de secundă, faptul în sine merită consemnat, ca un început revoluţionar.

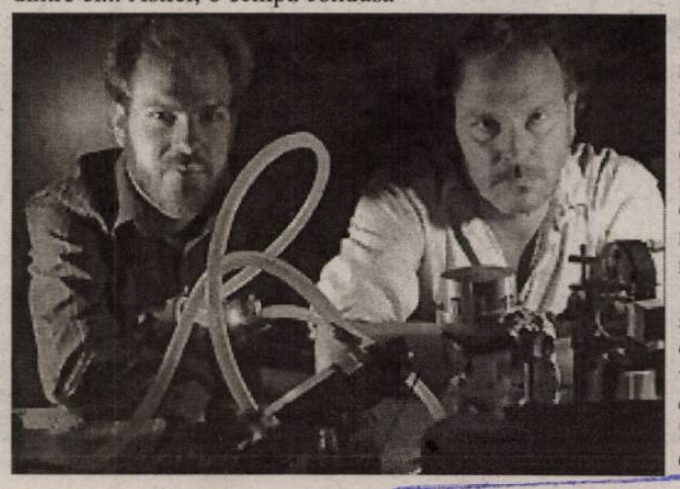

După cum se ştie, obiectele sunt vizibile din cauza modului în care atomii ce le compun interacţionează cu razele de lumină. Când o rază, deci o undă electromagnetică, întâlneşte un atom aflat pe pagina pe care o citiţi acum, electronii cu cea mai slabă energie vor absorbi energia undei şi astfel îmbogăţiţi, vor accede la un nivel superior. Doar lumina de exact aceeaşi culoare, cea care corespunde diferenţei energetice dintre cele două nivele, va fi absorbită, cele specifice altor culori vor trece prin hârtie. Pentru a demonstra însă că şi această rază de lumină poate totuşi trece prin hârtie, prof. Phillips şi colegii săi, dr. Frogley şi specialiştii de la universitatea din Neuchatel, Elveţia, au creat un atom ideal, pe cale artificială, în interiorul căruia electronii erau astfel dispuşi încât să răspundă într-un mod predictibil la contactul cu o rază laser. Pentru aceasta, prof. Phillips a folosit fascicule intense de lumină infraroşie. Acestea erau generate de lasere bazate pe semiconductori speciali, inventaţi cu ani în urmă, în fosta Uniune Sovietică. Folosind două fascicule puternice de acest gen, echipa de savanţi a fost capabilă să facă atomii artificiali să devină transparenţi pentru o rază atunci când a doua rază îi ilumina, simultan. „Focalizând fasciculul unui laser foarte puternic pe aceşti atomi artificiali, am învăţat cum să controlăm mişcarea electronilor pentru ca ei să nu mai absoarbă lumina: când laserul este pornit, atomii devin instantaneu invizibili, pentru a-şi relua starea normală când laserul se întrerupe. Efectul ar putea fi folosit, în viitor, şi la unele aplicaţii practice. De pildă, imaginaţi-vă un laser care lucrează la frecvenţe invizibile pentru ochi şi care, îndreptat asupra corpului uman, va trece prin el ca prin ceva absolut transparent. În plus, obiectele aflate dincolo de organismul străbătut de raza laser vor părea mai strălucitoare şi vor fi mai vizibile", explică prof. Phillips.

TV
■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

Dinţi crescuţi cu... ultrasunete!

Ne este dat să auzim, chiar dacă foarte rar, despre cazurile unor bătrâni cărora, la vârste matusalemice, încep, în mod inexplicabil, să le crească dinţii. Asemenea anomalii, demne astăzi de Cartea Recordurilor, vor fi în viitor lucruri banale, întrucât, graţie unei tehnologii revoluţionare, dinţii vor putea fi făcuţi să crească, indiferent de etate sau de cauza care a provocat distrugerea lor. Tehnologia de creştere a „celui de-al treilea rând de dinţi" a fost pusă la punct de o echipă de specialişti de la Universitatea Alberta care, folosind ultrasunetele de foarte joasă frecvenţă au reuşit să stimuleze creşterea de ţesut osos în maxilar şi manidulă. După cum precizează cercetătorii canadieni, ultrasunetele sunt generate de un dispozitiv miniatural, ce este ataşat fie de ceilalţi dinţi, fie de placa dentară a pacientului, şi ele vor penetra pulpa dentară, ajungând până la rădăcinile dinţilor, din interiorul osului. Acţiunea lor va fi una de durată, stimulând creşterea ţesutului osos spre suprafaţă, în aşa fel încât, în câteva săptămâni, noul dinte va „înmuguri", dezvoltându-se ulterior ca un dinte normal. Se apreciază că de noua invenţie vor beneficia nu doar vârstnicii, ci şi multe persoane tinere care şi-au pierdut dinţii definitiv din cauza unor accidente sau a unor boli şi care în sfârşit vor avea astfel posibilitatea să râdă „cu toţi dinţii"...

SUDOKU
jocul săptămânii – 29

	5		8	9	2			
8	9			4		5		
						8	2	9
1					8	4		
2	8						7	5
5			4				8	3
	7	8	2			9		
		6		8	4		5	7
		5		7	9		4	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

29
5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Rivalitate dezamorsată

Miercuri 12 iulie, Antena 3 a prezentat în direct o întâlnire între cele două şarmante blonde prezentatoare de ştiri, Alessandra Stoicescu şi Gabriela Vrînceanu Firea. Întrebată de moderatorul emisiunii dacă există disensiuni între ea şi colega ei, Alessandra a comentat intrigată această întrebare cinică, „preluată" din presa de scandal şi, la capătul rechizitoriului, s-a ridicat sfidătoare de pe scaun, ieşind din emisie. În miezul acestei situaţii penibile şi revoltătoare atât pentru cei din emisie cât şi pentru telespectatori, Gabriela Vrînceanu Firea a afişat un calm aparent, derutant. Dar care face parte din „arsenalul" comportamental al prezentatorilor de emisiuni TV profesionişti. În următoarele clipe, vulcanul ascuns care bolborosea în sufletul ei, a fost stins de reapariţia Alessandrei cu un tort, un buchet de trandafiri şi un zâmbet îmbătător. Era ajunul zilei de naştere al colegei sale. Despre existenţa vulcanului am aflat însă după explozia de bucurie a sărbătoritei care şi-a mărturisit liber neliniştea dinainte pe care cu greu a reuşit s-o mascheze.

Scenariul a fost bine realizat, Alessandra şi-a jucat admirabil rolul iar Gabriela Vrînceanu Firea, căreia îi spunem „La mulţi ani!", a ieşit cu brio dintr-o situaţie delicată.

DORIN MĂRAN

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

George-Romeo, 25 ani, Bistriţa-Năsăud: *„Sunt căsătorit de trei ani şi simt că această căsnicie este parcă „apăsată" de ceva invizibil. Dacă în primul an lucrurile au stat destul de bine, în cel de-al doilea conflictele au început să apară, în mod sporadic, pentru ca acum, ele să izbucnească din ce în ce mai des. Ceea ce ne leagă în prezent este numai pasiunea erotică, în rest fiind numai „teatre de război". Sunt Scorpion (11.11.1981) iar soţia este Leu (29.07.1984). Care pot fi cauzele disensiunilor? Suntem compatibili? Am făcut o alegere neinspirată? Cu ce partenere pot fi eu compatibil?"*

Stimate domnule *George-Romeo*, atât dvs., cât şi soţia dvs. faceţi parte din categoria semnelor zodiacale „tari". Trebuie să vă spun că o relaţie de lungă durată între un nativ Scorpion şi un Leu reprezintă o adevărată provocare pe care nu o pot accepta decât reprezentanţii semnelor puternice, aşa cum sunt componenţii cuplului dvs. Astrologia analizează compatibilitatea dintre două persoane de sex opus prin studierea triplet-elor planetare Lună-Venus-Neptun, din astrograma bărbatului, şi Soare-Marte-Uranus, din astrograma femeii.

Pentru bărbat:

- *LUNA* – reflectă feminitatea bărbatului şi propria sa sensibilitate;
- *VENUS* – indică ceea ce atrage fizic bărbatul şi îl seduce senzual;
- *NEPTUN* – indică dorinţele spirituale pe care bărbatul vrea să le împărtăşească cu partenera de viaţă.

Pentru femeie:

- *SOARE* – reflectă masculinitatea femeii şi propria sa sensibilitate;
- *MARTE* – indică ceea ce atrage fizic femeia şi o seduce senzual;
- *URANUS* – indică dorinţele spirituale pe care femeia vrea să le împărtăşească cu partenerul de viaţă.

La studierea grupurilor celor trei planete se va adăuga planeta **MERCUR**, ea reflectând comunicarea şi planului mental al ambilor nativi.

Pentru dvs.: LUNA în Taur (pasiuni devoratoare, gelozie); VENUS în Capricorn (reorientare afectivă rapidă); NEPTUN în Săgetător (atras de conversaţii elevate). Pentru soţia dvs.: SOARE în Leu (soţ galant şi foarte iubitor); MARTE în Scorpion (partener plin de pasiuni erotice); URANUS în Săgetător (conversaţii originale). MERCUR în Scorpion, respectiv Fecioară, susţine relaţia pasională şi gândirea cerebrală.

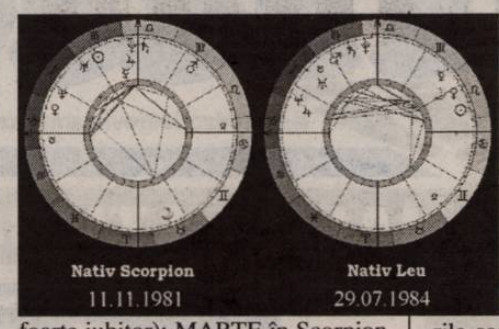

Ca nativ Scorpion, dvs. aveţi o personalitate copleşitoare şi o vitalitate debordantă, doriţi să străluciţi şi să vă impuneţi în faţa fiinţei iubite, sunteţi vulcanic şi pătimaş în dragoste. Soţia dvs., nativă Leu, are aceeaşi personalitate debordantă, doreşte să epateze, este ceva mai cumpătată şi înţeleaptă, are un autocontrol perfect, dar este şi foarte încăpăţânată.

Dacă ar fi să sintetizez într-o frază relaţia Scorpion-Leu, aş spune: „Între plutonian (dvs.) şi solarian (soţia) nu poate fi decât sex!". Dacă toate problemele cuplului dvs. s-ar rezolva în alcov, totul ar fi OK! Între Leu şi Scorpion este o atracţie „la prima vedere"(cuadratură între cele două semne), dar menţinerea relaţiei pe termen lung este un adevărat supliciu pentru ambii parteneri. Fiind sensibilă la laude, soţia dvs. este uşor de manipulat, numai că dvs. sunteţi mult prea posesiv şi gelos, ceea ce o va exaspera pe parteneră. Şi în privinţa celui care conduce nu va fi loc de înţelegere şi nici unul dintre dvs. nu este dispus să accepte ceea ce spune celălalt. O dată cu „uzarea" relaţiei starea de tensiune va creşte, avatarurile casnice vor adânci falia care vă separă, astfel că – încet, dar sigur! – relaţia se va îndrepta destul de rapid către final (separare sau divorţ).

Mă întrebaţi care ar fi partenerele cu care dvs. puteţi fi compatibil. Departe de mine gândul de a contribui cu „sfaturile" mele la destrămarea familiei dvs., dar pentru că m-aţi întrebat, vă răspund tot prin fraze, mai mult sau mai puţin sibilice.

Scorpion-Berbec: „Apa care stinge Focul"; Scorpion-Taur: „Intrigă şi fascinaţie"; Scorpion-Gemeni: „Teama Aerului de val"; Scorpion-Rac: „Apa ce se varsă-n mare"; Scorpion-Fecioară: „Pământul modelat de Apă"; Scorpion-Balanţă: „Fuga din faţa torentului"; Scorpion-Scorpion: „Viaţa între două... Ape", Scorpion-Săgetător: „Imposibila relaţie Apă-Aer"; Scorpion-Capricorn: „Apa care modelează Lutul"; Scorpion-Vărsător: „Apa fără ecou... în Aer"; Scorpion-Peşti: „Apele unui singur fluviu".

CHALEX

Carte, cinste cui te-a scris!

Comoara din spatele uşilor ferecate

Editura „Nemira" nu-şi dezamăgeşte cititorii nici în acest an. Pentru ei, oferta ultimelor luni este foarte generoasă şi marchează apariţia unor cărţi semnate de autori de succes precum Robert Silverberg („Vatican, ultimul conclav"), Roger Zelazny („Lordul luminii"), Gregory Benford („Timp perfect"), K. Kurtz („Iniţiatul") sau Philip K. Dick („Ubik"), toţi prezenţi în colecţia „Nautilius". În colecţia „Suspans" merită menţionat romanul semnat Ed McBain, „Cifrul". Ed McBain, pe numele său adevărat Salvatore A. Lombino, s-a născut pe 15 octombrie 1926 la New York. Autor american de succes, a scris peste cincizeci de romane poliţiste, majoritatea ecranizate, pe care le-a publicat sub pseudonimele Evan Hunter şi Ed McBain. A încercat diverse slujbe, de la pianist până la profesor de colegiu, în timp ce scria primele povestiri, dar a semnat şi nenumărate scenarii de film, inclusiv pentru celebrul *Păsările*, de Alfred Hitchcock (1962). Extrem de bine receptată de public este seria de literatură poliţistă de procedură SECŢIA 87, din care face parte şi romanul *Cifrul*. Un roman care aduce alături o prostituată de lux şi un bandit ratat, nu pentru o povestire de dragoste, ci pentru reuşita vieţii lor: furtul unei comori bine păzită. ***(George Cuşnarencu)***

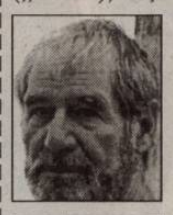

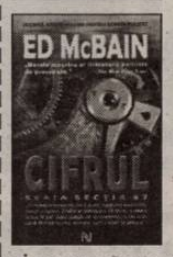

ANCHETA săptămânii

Care a fost cea mai scurtă relaţie?

Relaţiile de „iubire" scurte şi foarte scurte pot fi „proiectate" sau pot fi rodul hazardului. Pot dura câteva ore, una sau mai multe zile sau câteva săptămâni. Băieţii le trec adesea victorioşi în palmaresul lor. Pentru fete, care iubesc cu inima, relaţiile scurte sunt mai degrabă întâmplări regretabile.

Eu sunt deschisă şi pentru relaţii de scurtă durată. Până acum, cea mai scurtă a fost de 10-11 zile. Aş fi continuat relaţia dar eram mult prea nepotriviţi. A fost totuşi, ceva nou şi plăcut, de ce să nu recunosc, şi noutatea e binevenită. Din fiecare relaţie înveţi câte ceva şi asta e important pentru maturizarea ta. *(Laura Petrescu, 18 ani)*

De-o zi! Ne-am cunoscut în faţa şcolii, am ieşit la un suc, ne-am pupat... A doua zi l-am văzut cu o altă fată, am avut un şoc, am fost puţin deprimată dar mi-am revenit după câteva zile. *(Mirela, 17 ani)*

Nu-mi plac relaţiile scurte. Nu sunt genul care să schimbe băieţii ca pe şosete. Sunt adepta relaţiilor (ideal ar fi al unei singure relaţii!) care presupun implicare sufletească, încredere, respect etc. şi nu a celor care presupun satisfacţii de moment. *(Lavinia T., 18 ani)*

Cam două săptămâni. Eu, cel puţin, nu am investit sentimente, ceea ce a fost foarte bine pentru că în momentul despărţirii n-am avut nici un regret. Despărţirile dor, ştiu asta pe propria piele. *(Alex G., 17 ani)*

La capitolul aventuri, o noapte. La capitolul relaţii, o săptămână. Atât aventura cât şi relaţia aş fi vrut să dureze mai mult dar, în ciuda insistenţelor, am fost respins. Probabil că îmi lipseşte şarmul, care după părerea mea e o calitate înnăscută. Cine o are e un om fericit. *(Adrian F., 18 ani)*

Cea mai scurtă relaţie a fost cu un vecin de-al meu, mai mare cu 10 ani (eu eram în clasa a VII-a). Mama nu a fost de acord cu această relaţie şi nu m-a lăsat să mă mai întâlnesc cu el. Am suferit foarte mult dar am făcut voia mamei mele care e extrem de autoritară. Relaţia, care s-a materializat prin câteva întâlniri „la un suc" şi plimbări prin parc a durat o săptămână. Între timp, fostul meu prieten, care stătea în gazdă, a plecat în Ardeal. Era student la geologie. Îmi trimite din când în când prin poştă, eşantioane de roci. Cred că m-a marcat această „relaţie". Mi-aş dori să-l reîntâlnesc. Au trecut câţiva ani. Până acum nu mi-a dat de înţeles că îşi doreşte acelaşi lucru. Poate timpul, cine ştie... *(Dora, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Comunicare antistres

În condiţiile în care stresul ne ameninţă din ce în ce mai mult echilibrul interior şi sănătatea, căutăm să-l contracarăm, optând, pentru soluţii cât mai simple, aflate la îndemâna noastră: o ţigară, o cafea, un telefon dat unei persoane dragi, o plimbare în parc, o călătorie pe Internet etc.

Cercetătorii de la Universitatea din Boston au ajuns la concluzia că femeile, în raport cu bărbaţii, găsesc soluţii mai bune pentru a se elibera de stres. Una dintre ele o constituie relaţiile de prietenie între ele. Discuţiile în care îşi spun ofu, bârfesc, râd, le descătuşează în mod miraculos de energiile negative. În relaţiile cu bărbaţii comunicarea e în general deficitară, în ciuda aparenţelor, întrucât e condiţionată şi tensionată de o serie de factori (temperamentali, volitivi, sexuali sau materiali). Între femei, graniţele comunicării libere, dezinhibate, relaxante, deconectante, sunt larg deschise.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Creierul din... stomac!

Comportamentul straniu al unor semeni de-ai noştri, comportament care ne face deseori să credem că gândesc nu cu creierul, ci cu anumite „părţi" ale corpului, s-ar datora faptului că pur şi simplu, câteodată, aceşti oameni chiar nu gândesc cu capul! Potrivit cunoscutei publicaţii Science, un grup de oameni de ştiinţă germani a anunţat descoperirea, la nivelul stomacului, a unui „nod" de terminaţii nervoase ce pot fi considerate drept „al doilea creier"! Cercetătorii sunt de părere că acest „nod", care este format din circa 100 miliarde de celule nervoase – mai multe decât în măduva spinării! – este responsabil de transmiterea informaţiilor în şi dinspre creierul propriu-zis, ba, mai mult decât atât, poate fi considerat drept declanşatorul unor senzaţii precum bucuria, tristeţea, furia etc. Profesorul Wolfgang Prinz, de la Institutul de

Cercetări Fiziologice „Max Planck", din München, spune că „această descoperire va da noi valenţe zicalei bătrâneşti «inteligenţa trece prin stomac». De multe ori, reacţionăm în moduri contrariante, iar aceste reacţii nu se datorează impulsurilor nervoase transmise de creierul propriu-zis, ci sunt de fapt «răspunsul» la comanda stimulilor aflaţi pe tractul digestiv". Savanţii bavarezi nu sunt însă primii care au intuit existenţa acestui „al doilea creier". În urmă cu mai bine de un secol, un compatriot de-al lor, neurologul Leopold Auerbach intuise acelaşi lucru, descoperind chiar două ramificaţi nervoase, într-un fragment de intestin uman, în timpul unei autopsii. După ce le-a pus sub lupa microscopului, Auerbach a observat că ele făceau parte dintr-o reţea complexă, dar s-a temut să-şi continue cercetările, fiindcă numai ideea existenţei unui creier în stomac i-ar fi putut atrage oprobiul colegilor săi de breaslă!

CORPUL OMULUI

„copie" a templului divin

*„Şi a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său"; aceasta este una dintre cele mai încifrate afirmaţii din primul capitol al Bibliei, **Facerea**. Evident, cea mai la îndemână explicaţie reface calea raţională inversă, astfel că ni-l putem închipui pe Creator ca pe un bărbat impunător. De altfel, iconografia creştină se ştie că l-a înfăţişat întotdeauna ca pe un bătrân cu barba albă, de obicei aşezat pe un tron înalt. O interpretare de-a-ndoaselea a unui verset din rugăciunea „Tatăl nostru": nu „precum în cer, aşa şi pe pământ", ci lumea divină este văzută conform „modelului" pământesc. Dar noi nu suntem doar corpuri fizice – susţin destul de mulţi semeni. Pornind de la o asemenea idee, binecunoscutul **Volodea CIORICI** propune o explicaţie insolită şi extrem de provocatoare.*

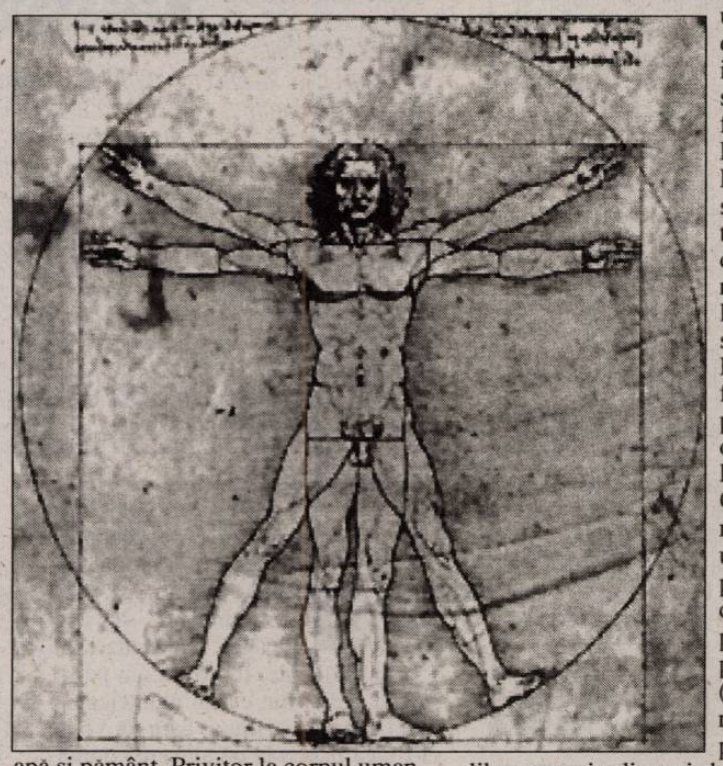

Textul avut în vedere constituie un fragment din *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*. Revelaţia acestui sfânt a avut loc pe când era pe Insula Patmos, el aflându-se „în duh, în zi de duminică". Condus astfel în cer, ajunge chiar în faţa tronului pe care şedea „Cel ce este viu în vecii vecilor" (Capitolul 4). Urmează descrierea celor văzute, imaginea conturându-se prin puterea de înţelegere a unui om de la începutul erei creştine şi cu ajutorul limbajului comun. Fabuloasa priveliştе include multe elemente numerologice, care stau şi la baza intepretării lui Volodea Ciorici. El se concentrează asupra veritabilului edificiu format din tronul Divinităţii şi din ceea ce se află în preajma sa.

Apar astfel 7 făclii de foc în faţa tronului, „care sunt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu". Numărul 7 apare deseori în Biblie. Creaţia a însemnat 6 zile (în a şasea zi a fost făcut omul), plus una, când Dumnezeu s-a odihnit. Simbolic, şi curcubeul care înconjoară amintitul tron e reprezentat de numărul 7, câte culori are el. Dar curcubeul este şi legătura stabilită de Divinitate cu omul, după Potop, ca semn al echilibrului şi al luminii cereşti, ştiut fiind că exact cele 7 culori ale sale alcătuiesc împreună lumina albă, cum o numesc fizicienii. Fiinţa umană e şi ea puternic marcată de acelaşi număr. În zona capului, avem 7 orificii, reprezentând 4 dintre cele 5 simţuri obiective – văzul, auzul, mirosul şi gustul (4 este o altă cifră-simbol foarte importantă, după cum vom vedea). Glandele endocrine, garanţi ai vieţii noastre, sunt tot atâtea: epifiza, hipofiza, tiroida, paratiroidele, timusul, suprarenalele şi partea endocrină a pancreasului şi a organelor genitale. Nevăzute cu ochii omului obişnuit, cele 7 centre energetice, numite şi chakre, alcătuiesc coloana vertebrală a corpului energetic uman, deplasarea, blocarea sau funcţionarea deficitară doar a uneia creând mari probleme persoanei respective. De asemenea, V. Ciorici aminteşte şi că primele bătăi ale inimii fătului se înregistrează după 7 săptămâni de sarcină, adică 7x7 zile.

„Iar în mijlocul tronului şi împrejurul tronului, patru fiinţe, pline de ochi, dinainte şi dinapoi", scrie Sf. Ioan Teologul. Chipurile lor – de leu, de viţel, de om şi de vultur - îi simbolizează pe cei patru evanghelişti. Numărul reprezintă însă şi cele 4 anotimpuri (trecere din zona cosmică spre cea terestră), şi cele 4 elemente zodiacale de bază, stihiile cunoscute ca aer, foc, apă şi pământ. Privitor la corpul uman, el mai cuprinde 4 micro-cosmosuri identice cu structura generală: ochiul, urechea, palma mâinii şi talpa piciorului. Sunt, de fapt, binecunoscutele zone reflexogene, folosite din vremuri imemoriale şi pentru tratamente ale întregului organism. Nu e deloc lipsit de importanţă faptul că pe ureche există proiecţia fetusului şi pe aceasta 365 de puncte energetice (câte zile are un an!), utilizate cu succes în acupunctură. Ochiul are şi el 12 meridiane şi 365 de puncte pe iris, folosite în diagnosticare şi în tratamente specifice. Dar 12 este şi numărul meridianelor-perechi, cărora li se adaugă cele două numite de V. Ciorici *de concepere* şi *de guvernare*, Tatăl şi Fiul sau alfa şi omega, începutul şi sfârşitul. Pe meridianele respective, se situează 365 de puncte energetice, de asemenea folosite în acupunctură; la fel, şi în palme, şi pe tălpi. În textul analizat, acestea ar fi de fapt ochii nenumăraţi ai celor patru fiinţe.

Un element în plus vine o dată cu textul biblic, să argumenteze teoria colaboratorului nostru. Aducând laude Creatorului, cele patru fiinţe „odihnă nu au, ziua şi noaptea". Această neodihnă nu ar fi altceva decât curgerea continuă a fluxului de energie, prin fiinţa umană, făcându-ne să ne identificăm sub o anumită formă cu însăşi Fiinţa Divină. Lucru afirmat şi de Sf. Apostol Pavel: „(...) câţi sunt mânaţi de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu". În fine, spaţiul ne permite ca din demonstraţia lui Volodea Ciorici să mai remarcăm doar un punct important. Crucea creştină reprezintă şi corpul omului (când ne închinăm *corect*, punem în echilibru energia din noi, lucru la care ne vom referi cu alt prilej). Cele 4 extremităţi ale sale sunt marcate de cele 4 stihii amintite mai sus, însă acest întreg nu poate exista fără al cincilea punct, aflat la intersecţia dintre verticală şi orizontală, la cruce: este spiritul, divinitatea din noi. Pe corpul fizic, el corespunde timusului, glanda care asigură imunitatea organismului. Stresul, sentimentele negative inhibă activitatea sa şi ne îmbolnăvim grav (aici se află şi chakra inimii), lumina divină nu mai pătrunde în noi şi iubirea ne părăseşte. Oare de ce, astăzi, afecţiunile cardio-vasculare sunt din ce în ce mai răspândite în lume?...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Păsările pot învăţa... gramatica

Lingviştii susţin de multă vreme că simţul gramatical aparţine exclusiv omului. Mai exact, faptul că doar fiinţele umane pot conştientiza prezenţa formelor gramaticale. O experienţă recentă demonstrează însă faptul că şi animalele pot învăţa „gramatica".

În urmă cu doi ani, o echipă de cercetători de la Universitatea Harvard a încercat să înveţe câteva specii de maimuţă să recunoască „frazele" congenerilor, dar experimentele au eşuat. O altă echipă de cercetători americani de la Universitatea din California a făcut experimente similare cu păsări, de astă dată, studiind, timp de trei ani, comportamentul sturzilor, cel influenţat de cântecul lor. Şi au descoperit un fapt uluitor, după ce le-au supus unor teste de inteligenţă: păsările au învăţat să facă diferenţa între o „frază" normală din cântecul lor înregistrat pe bandă şi difuzat, şi o alta ce conţinea variaţiuni. A fost nevoie însă de 15.000 de încercări pentru ca păsările să înveţe bazele „sintaxei" propriului lor limbaj. Nouă sturzi, din cei unsprezece testaţi la „cursurile de gramatică" au reuşit să discearnă „fraze" de bază din cântecul altor sturzi (înregistrat pe bandă) şi asta în 90% din cazuri. Cercetătorii difuzau înregistrări ale cântecului păsărilor. Apoi, doar secvenţe din cântec. Sturzii trebuiau să recunoască una din aceste secvenţe sonore („fraze") apăsând cu ciocul pe unul din butoanele pe care le aveau la dispoziţie.

Dacă reuşeau, primeau drept recompensă grăunţe.

Cercetătorii au fost atât de uimiţi de această descoperire încât nu s-au gândit să înregistreze imediat răspunsurile păsărilor la acele „fraze". Au făcut-o însă, după ce s-au risipit emoţiile, şi le-au analizat, fără să ajungă deocamdată la o concluzie. Unele răspunsuri păreau să repete frazele de bază din înregistrare, altele păreau variaţiuni pe aceeaşi temă. Această experienţă demonstrează faptul că limitele care separă animalele de om nu sunt atât de rigide, aşa cum se credea.

Echipa de cercetători de la Universitatea Harvard care a efectuat studiile „gramaticale" cu maimuţele, s-a arătat extrem de entuziastă în urma succesului colegilor de la Universitatea din California, propunându-şi să reia experimentele în speranţa că va reuşi să le înveţe gramatica pe îndărătnicele maimuţe.

DORIN MĂRAN

Criminalii, daţi în vileag de propria respiraţie!

În ultimii ani, criminalistica şi medicina legală au ajuns, în depistarea răufăcătorilor, la performanţe nici măcar visate acum, câteva decenii. Şi, cum progresul nu poate fi oprit, în viitorul nu foarte îndepărtat, criminalii, oricâte măsuri de precauţie şi oricâte alibiuri şi-ar asigura, vor fi depistaţi datorită propriei... respiraţii! Noua tehnică de analizare ADN a particulelor microscopice de spută eliberate în procesul de respiraţie, pusă la punct de criminaliştii britanici, le va permite oamenilor legii ca, o dată descinşi la locul unei crime, să identifice, în mai puţin de cinci minute, autorul acesteia, desigur, dacă el se află în vasta bază de date a poliţiei. „Cele mai relevante vor fi urmele lăsate pe cagulele cu care criminalii obişnuiesc să-şi mascheze faţa sau pe receptorul telefoanelor, dar de mare folos ne vor fi şi urmele lăsate în dreptul unui geam sau al unui dulap. Practic, fiecare gură de aer trasă în piept şi apoi expulzată de criminal îl va demasca. Singura posibilitate a infractorilor de a scăpa este să vină înarmaţi cu o mască de gaze, sau... să nu mai respire", afirmă maiorul Andy Humphreys, comandantul Centrului de Instrucţie a Poliţiei din Londra. Pentru a evita confuziile şi a prezerva urmele incriminatoare lăsate de respiraţia răufăcătorilor, poliţiştii britanici vor fi supuşi unui program de instruire şi vor îmbrăca, imediat ce vor ajunge la locul unei crime, un echipament special de protecţie. Păcat că respiraţia lui Jack Spintecătorul nu s-a păstrat...

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Vai de cei învinşi!

Dar cu sau fără gâşte, Roma tot a căzut. De teama galilor, neam crud şi sălbatic, populaţia a dat bir cu fugiţii, refugiindu-se pe colinele din jur. Singuri senatorii au rămas, plini de mândrie, pe băncile curiei, aşteptându-i pe cuceritori care, ştiind prea bine cu ce inamic viclean au de-a face, s-au temut să intre în Capitoliu, convinşi că la mijloc e vreo cursă. Când, a treia zi, au îndrăznit totuşi să o facă, au rămas uimiţi să constate că urbea e pustie şi doar senatorii mai erau acolo, nemişcaţi ca nişte stane de piatră. De fapt, galii chiar au crezut iniţial că sunt un fel de statui şi unul dintre ei l-a tras chiar de barbă pe un senator, anume Papirius, să se convingă că e adevărată. Mânios, patricianul l-a trosnit pe impertient cu bastonul său cu măciulie de fildeş şi dându-şi seama că „statuile" nu-s zei, ci oameni ca şi ei, galii s-au apucat să-i măcelărească. Puţini dintre „părinţii Patriei" au scăpat cu viaţă, dând fuga la Camillus să-i spună ce nenorocire se abătuse asupra oraşului. Legenda spune că trufaşul Brennus le-ar fi impus romanilor, ca să se întoarcă înapoi în munţii lui, să-i dea o cantitate uriaşă de aur. Aceştia, cu chiu, cu vai, au reuşit să o strângă, dar galul nu s-a mulţumit cu atât şi a adăugat greutăţii cerute şi pe cea a propriei săbii, pe care a aruncat-o în balanţă, răcnind: Vae victis! Şi tot legenda mai zice că în acel moment ar fi apărut ca din pământ Camillus şi i-a dat replica: „Nu cu aur, ci cu fier se salvează patria!" După care, în fruntea unei armate apărute la fel de miraculos, ar fi pornit în urmărirea galilor, punându-i pe fugă. Ca mai întotdeauna în ceea ce priveşte pe aceşti maeştri ai propagandei mincinoase care erau romanii, lucrurile au stat cu totul altfel. Galii au cucerit Roma, au ars-o şi au prădat-o cumplit, după care, aşa cum le era obiceiul, şi-au luat tălpăşiţa, spre sălbaticele lor plaiuri. Fiindcă, indiferent ce-ar spune autorii latini despre dorinţa lui Brennus de a nu se da dus din Roma, e clar că aceşti cuceritori veniţi de peste Alpi nu atacau ca să stăpânească, ci ca să jefuiască. Camillus n-avea de unde să mai ridice alte armate, aşa că povestea cu „urmăritul" galilor e o gogoriţă. Poate că, cel mult, s-a ţinut după ei, pe furiş, ca să se convingă că într-adevăr pleacă...

Oricum, invazia galică a reprezentat un uriaş pas înapoi pentru urbe şi doar priceperea lui Camillus, ales iarăşi dictator şi numit „al doilea întemeietor al Romei" de către linguşitorii senatori ce supravieţuiseră debarbizării galice a făcut ca romanii să-şi revină rapid. Totuşi, pe plan intern apăreau iarăşi tulburări. Cauza era aceeaşi - prăpastia socială căscată între patricieni şi plebei.

De altfel, ca majoritatea societăţilor antice, şi romanii considerau că legile sunt un atribut al divinităţii şi că actul de justiţie reprezenta de fapt voinţa zeilor, transmisă sacerdoţilor care la rândul lor o făceau cunoscută doar patricienilor. Nimeni nu ştie cum se făcea însă că zeii păreau să fie mai mereu indulgenţi faţă de cei bogaţi şi aspri cu săracii. De pildă, dacă vreun amărât de plebeu fura de foame o poamă de pe tarabă, era lichidat fără multe discuţii, în vreme ce, dacă odrasla unui patrician, ieşind dintr-o cârciumă cu minţile tulburate, ucidea primul trecător întâlnit în cale, scăpa basma curată.

(Continuare în numărul viitor)

ROBERT GUISCARD

bătrânul vulpoi normand

Robert Guiscard a fost fără îndoială cel mai remarcabil dintre aventurierii normanzi care au cucerit, la mijlocul evului mediu, sudul Italiei. Din 1016 şi până în 1030 normanzii fuseseră mercenari, servind atât în armatele bizantine cât şi în cele ale lombarzilor şi abia când Sergio de Napoli l-a instalat pe liderul lor, Rainulg, în fortăreaţa Aversa, în 1030, ei au început să pună la punct cucerirea sudului peninsulei. În acelaşi an, în Italia au sosit William şi Drogo, fiii cei mari ai lui Tancred de Hauteville, un mic nobil din Coutances, în Normandia. În 1042, oraşul Melfi a fost desemnat capitală a regatului normand din Italia, iar în septembrie, cavalerii l-au ales pe contele William, „Braţ de Fier", să le fie conducător, urmat la scurt timp de fraţii săi, Drogo şi Humphrey, care a ajuns în Italia prin 1044. Peste doi ani va fi rândul lui Robert, cel de-al patrulea fiu al lui Tancred, provenit dintr-o altă căsătorie a acestuia, să ajungă pe noile domenii ale familiei sale. În ciuda vârstei fragede, el se va face curând remarcat de către supuşii italieni.

Încă din timpul vieţii, Robert va fi supranumit Guiscard (Atotştiutorul), dar va primi şi alte porecle, precum „Robert cel Îndrăzneţ" sau „cel Viclean" – dovadă clară a însuşirilor sale. În primii ani petrecuţi în Italia, din cauza neînţelegerilor cu fraţii săi vitregi, care nu voiau să-l facă părtaş la conducerea domeniilor lor, în ciuda sfaturilor date de Tancred de Hauteville, Robert s-a văzut nevoit să ducă un trai de brigand: ataca avanposturile bizantine, jefuia mănăstirile şi prăda călătorii întâlniţi pe cale. Dar, după căsătoria cu Aubree, fiica unui nobil normand din Benevento, el a renunţat la acest mod de viaţă. După asasinarea fratelui său, Drogo, domeniile familiei au fost moştenite de Humphrey, iar Robert a intrat în serviciul acestuia. În 1057, când şi Humphrey a murit, Robert a dat dovadă de multă pricepere şi a reuşit să preia frâiele puterii, deşi potrivit legilor medievale era abia al treilea la succesiune, devenind conte de Apuglia. Papa Leon al IX-lea se arăta îngrijorat de expansiunea lui fraţilor Guiscard dar şi-a dat seama curând că îi poate folosi pe războinicii normanzi împotriva ameninţării venite din nord – împăratul Sfântului Imperiu Roman de naţiune Germană. Urmaşul său pe scaunul pontifical, Nicolae al II-lea i-a urmat planul, investindu-l, la 23 august 1059, pe Robert cu titlul de conte de Apuglia, Calabria şi Sicilia. Guiscard, „prin graţia lui Dumnezeu şi a Sfântului Petru duce al Apugliei şi Calabriei" a fost de acord să acorde o rentă anuală Vaticanului şi să-l apere în faţa oricărei agresiuni.

Vise de glorie

În următoarele două decenii, normanzii au făcut o serie de cuceriri impresionante. Ei au capturat de la arabi Messina, în 1061 şi Palermo, în 1072, după ce, cu un an în urmă îi alungaseră pe bizantini din peninsula italică, reuşind să cucerească Bari, după un asediu de trei ani! În decembrie 1076, Robert Guiscard a cucerit Salerno, alungându-l pe fostul suveran al acestui domeniu, prinţul lombard Gisulf, dar căsătorindu-se cu frumoasa lui soră, Sikelgaita. Atacul normand asupra domeniului Benevento, un fief papal, a alarmat Papalitatea. Noul Papă, Grigore al VII-lea a fost atât de furios încât a vrut să rupă relaţiile cu Guiscard şi să arunce anatema asupra „păgânului de normand", dar presiunile exercitate de împăratul german Henric al III-lea l-au determinat să fie mai concesiv şi să-l reinvestească pe neastâmpăratul războinic. Năzuinţele lui Robert erau însă mult mai mari. Înflăcărat de vise de glorie şi slăvit de mulţimea de adoratori, care nu ezitau să-l compare cu Cezarii Romei, el şi-a îndreptat privirile spre urmaşul de drept al vechiului Imperiu Roman, împărăţia Bizanţului. Profitând de criza dinastică din Imperiul Bizantin, provocată de uzurpatorul Alexis, care-l răsturnase de la putere pe împăratul legitim, Mihail al VII-lea, Guiscard a traversat Adriatica, în mai 1081, în fruntea a 16.000 de oameni. În octombrie 1081, flota normandă a fost zdrobită de cea veneţiană, aliată cu Bizanţul. Pentru a da de înţeles trupelor sale, demoralizate de înfrângere, că nu este cale de întoarcere, Robert Guiscard a poruncit ca vasele rămase să fie incendiate. Apoi şi-a condus trupele în luptă, din prima linie, bătându-se cum nu o mai făcuse niciodată până atunci. Astfel, a reuşit să învingă trupele lui Alexis, la Dyrrhachium şi la începutul anului următor, normanzii ocupau insula Corfu şi apoi cetatea Durazzo, pe coasta dalmatică, cucerind astfel un cap de pod în peninsula Balcanică.

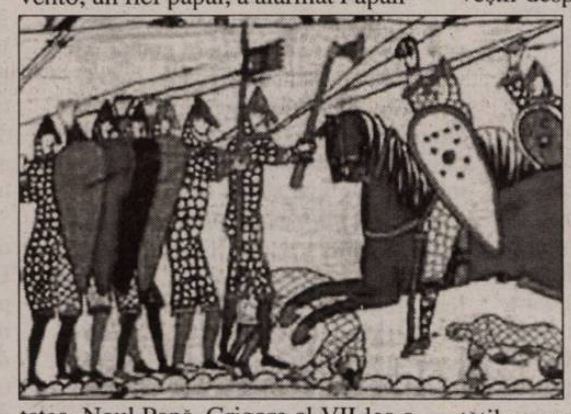

Un barbar împotriva Romei

Dar din Italia, veştile ce-i soseau nu erau deloc îmbucurătoare. La auzul veştii despre absenţa lui, noul împărat german, Henric al IV-lea avansase spre sud, către Roma. Disperat, Papa îl implora pe normand să-i vină în ajutor. Guiscard nu a avut de ales şi, lăsându-l pe fiul său Bohemond, cu un corp de oaste, să se îndrepte spre Constantinopol, s-a întors în Italia. Odată ajuns pe coasta Apugliei, Guiscard a trebuit mai întâi să înnăbuşe o revoltă a baronilor săi, cărora le-a cucerit cetăţile una după alta, la începutul anului 1083. Apoi, strângând o armată de 36.000 de soldaţi, a mărşăluit spre Roma. Oraşul fusese cucerit de Henric al IV-lea, care îl obligase pe Papă să se refugieze în castelul Sant Angelo. Spre a-şi conferi legitimitate, împăratul german a ales un antiPapă, pe Clement al III-lea, care l-a încoronat solemn, pe 31 martie 1085. Dar gloria lui Henric nu avea să dureze prea mult. Normanzii au ajuns sub zidurile Romei şi pe 27 mai, Guiscard a reuşit să captureze Porta Flaminia, pătrunzând în oraş. Trupele germane au fost puse pe fugă, Papa Grigore al VII-lea eliberat şi instalat iarăşi la Lateran. Excesele la care soldaţii normanzi s-au dedat asupra populaţiei civile au generat însă o puternică revoltă a romanilor, înnăbuşită în sânge de cuceritori. Timp de trei zile şi trei nopţi, oamenii lui Guiscard au prădat, ars şi jefuit Cetatea Eternă, ucigându-i sau luându-i în sclavie pe locuitorii săi.

„Din fire tiran şi cel mai viclean om cu putinţă..."

După această, cu binecuvântarea Suveranului Pontif, care îi cerea acum să recucerească Imperiul Bizantin spre a-l reda catolicismului, bătrânul războinic a pornit iarăşi spre Balcani, unde fiul său pierduse teritoriile primite în grijă. Robert a reuşit să recucerească Corfu şi Kephalonia, dar a fost cuprins de o boală misterioasă, manifestată prin febră foarte mare şi a murit după câteva zile, pe 15 iulie 1085, la vârsta de 70 de ani, fiind înhumat la biserica Sfintei Treimi din Venosa.

Dintre toţi cronicarii timpului său, cea mai obiectivă descriere a lui Robert Guiscard o face prinţesa bizantină Anna Comnena: „Acest Robert era normand prin naştere, de origine umilă, din fire tiran şi cel mai viclean om cu putinţă, viteaz la faptă, foarte abil în a ataca puterea şi bogăţia magnaţilor, încăpăţânat spre a-şi atinge scopul, prin orice mijloace, căci nu lăsa nimic să-i stea în cale atunci când îşi punea ceva în cap. Statura lui era aşa măreaţă încât îl privea de sus până şi pe cel mai înalt ostaş, avea obrajii rotofei, părul de culoarea inului, umerii largi şi ochii parcă îi aruncau scântei, atunci când era mânios... Era bine clădit la trup, un bărbat mândru şi strigătul său de luptă se spune că era aşa cumplit încât punea duşmanii pe fugă. Astfel înzestrat de soartă, el era parcă născut să domine şi să nu se supună nimănui pe lume." Nu-i de mirare că, pentru talentul său de războinic, în *Divina Comedie*, Dante plasează spiritul lui Robert Guiscard în Paradisul lui Marte, alături de ale altor cruciaţi remarcabili. Istoricii moderni sunt de acord să accepte că succesele lui Robert Guiscard s-au datorat în primul rând vitejiei sale, dovedite de atâtea ori pe câmpul de luptă, dar nu neglijează nici componenta diplomatică a domniei lui. Într-o perioadă plină de frământări, când puterea temporală a Papalităţii era tot mai crescută, el a înţeles, spre deosebire de suveranii germani, că primul aliat pe care trebuie să şi-l facă, spre a nu risca excomunicarea şi deci pierderea încrederii supuşilor, este chiar Suveranul Pontif. Doar când momentul a fost prielnic, el a avut îndrăzneala să atace domeniile papale, cum s-a întâmplat de pildă cu Benevento – el a cucerit acest ţinut ştiind dinainte că Papa, asaltat de germani, va fi constrâns să i-l cedeze de bună voie, pentru a mai putea apela la normanzii săi, ce s-au dovedit apoi, este adevărat, cei mai de nădejde apărători ai credinţei catolice.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

20 iulie 1402

Bătălia de la Ankara

Una dintre cele mai sângeroase încleştări ale perioadei medievale, desfăşurate în 20 iulie 1402, a opus forţele sultanului otoman Baiazid I Fulgerul (circa 85.000 de oameni) hoardelor prădalnice ale lui Timur Lenk (140.000 de oameni). Premisele acestei „gâlcevi a titanilor" datau de mai bine de un deceniu, mai precis din 1390, când Timur a cucerit Georgia şi Armenia, ajungând la hotarele Împărăţiei otomane. Motivul direct al luptei l-a constituit cererea adresată de Baiazid emiratelor din vestul Asiei Mici, supuse formal lui Timur, de a i se plăti tribut. Timur a interpretat această cerere ca pe o insultă şi a devastat, în 1400, oraşul turc Sebasta. Riposta nu a întârziat să apară: Baiazid şi-a adunat forţele şi a început să-şi urmărească inamicii prin centrul Anatoliei, până când i-a găsit, la Cubuk Ovasi, în apropiere de Ankara. Bătălia a început cu un atac de anvergură al otomanilor, oprit de roiurile de săgeţi ale arcaşilor-călare mongoli. Lipsa apei – singurul izvor din regiune fusese deviat de ostaşii lui Timur, fapt ce i-a lăsat pe turci fără lichidul vital – şi-a pus amprenta asupra luptătorilor lui Baiazid şi, alături de trădarea căpeteniilor asiatice, care în plină bătălie au trecut la mongoli, a dus la zdrobirea armatei otomane. Baiazid s-a luptat ca un leu, dar va fi în cele din urmă capturat şi va muri, în captivitatea mongolă, peste nici un an. Dispariţia lui va constitui un balon de oxigen pentru defunctul imperiu bizantin, dar urmaşii săi – Murad şi mai ales Mehmed Cuceritorul vor face totuşi din turci cel mai puternic neam din această parte a lumii.

Se petrec între Cer şi Pământ

Teoria plasmatică a OZN reinventarea roţii

Scriam în numărul trecut că, în anul 2000, Serviciul de Informaţii al Apărării al Regatului Unit (Defence Intelligence Staff) a elaborat un memorandum ştiinţific şi tehnic, recent desecretizat, intitulat „Fenomene aeriene neidentificate în zona de apărare aeriană a Regatului Unit" şi în care se afirmă că OZN-urile ar putea fi „corpuri plasmatice".

Comentariile analistului britanic Isaac Koi, apărute prompt, consideră documentul „deosebit de util şi valoros", înainte de toate ca „un studiu de caz privind pericolele inerente unei cercetări ştiinţifice desfăşurată în secret, expusă riscului de ineficienţă şi ineficacitate". Părerea sa este că ne aflăm în faţa unei compilaţii efectuată de un grup minuscul, poate chiar de o singură persoană, fără contribuţia unor oameni de ştiinţă din domeniile relevante şi fără a se consulta cu ufologii care ar fi putut preciza ce ipoteze au mai fost evocate în trecut, ce argumente au fost aduse în decursul timpului pentru a respinge aceste presupuneri ca nefondate, prezentând şi cazurile care nu pot fi explicate prin respectiva ipoteză.

Pe scurt, spune autorul comentariului, raportul „reinventează roata", întrucât teoria privind plasma a fost propusă în ultimii 40 de ani ca o soluţie a enigmei de nenumăraţi ufologi, cercetători şi ingineri. Raportul nu dă impresia că ar cunoaşte lucrările respective, nici numeroasele argumente care s-au adus împotriva acestei teorii. Desigur, adaugă el, faptul că raportul este defectuos „nu înseamnă nici că teoria cu corpurile plasmatice (sau orice altă teorie) este în mod necesar falsă şi bineînţeles nu înseamnă că presupunerile despre extratereştrii care vizitează Pământul sunt adevărate".

Memorandum-ul nu neagă fenomenul OZN. În rezumatul său, destinat conducerii (Executive Summary), scrie, între altele: „Existenţa Fenomenelor Aerospaţiale Neidentificate (FAN) este indiscutabilă... ele prezintă caracteristici aerodinamice mult dincolo de cele ale oricărei aeronave sau rachete cunoscute – cu sau fără pilot". „Până la ora actuală fenomenul a sfidat orice explicaţie credibilă a cauzelor sale". „Fenomene aeriene, de tipul celor raportate ca FAN există în mod cert – dar datele disponibile sugerează că în afara celor

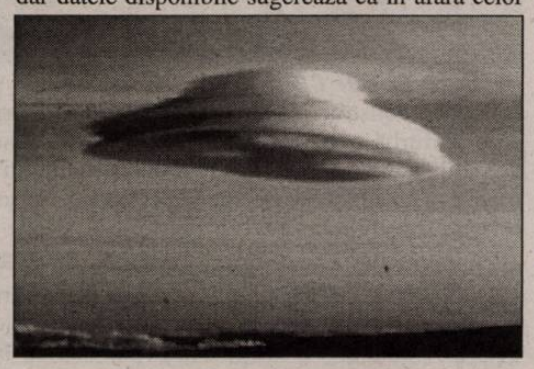

care pot fi explicate simplu şi satisfăcător, unele se datoresc unor evenimente naturale rare din atmosferă şi ionosferă. Parte din acestea sunt prea puţin înţelese". „Există numeroase dovezi care susţin teza conform căreia evenimentele pot fi atribuite aproape sigur unor fenomene atmosferice fizice, electrice şi magnetice în atmosferă, mezosferă şi ionosferă". „Un câmp magnetic, electric sau electromagnetic (sau poate chiar necunoscut), probabil modulat, se pare că emană din anumite corpuri încărcate plutitoare. Câmpurile locale de acest tip – s-a dovedit medical – cauzează răspunsuri în lobii temporali ai creierului uman. Aceasta face ca observatorul să ofere (şi apoi să descrie şi să reţină) o descriere vie, dar în bună parte incorectă, asupra experienţei sale". „Nu există nici o dovadă că vreun FAN văzut în spaţiul aerian britanic sunt incursiuni aeriene ale unor obiecte de origine inteligentă (extraterestră sau străină), sau că reprezintă vreo intenţie ostilă". În final se ajunge la recomandarea „Pe viitor ar trebui ca DI55 să nu mai aibă sarcina de a monitoriza rapoartele FAN, întrucât acestea nu furnizează, în mod demonstrabil, informaţii utile pentru Informaţiile Apărării".

Am subliniat unele fragmente, pentru a înţelege mai bine că autorii materialului recunosc existenţa fenomenului şi a stranietăţii sale. Teoria corpurilor plasmatice este şi pentru ei (ca pentru toată lumea) plină de semne de întrebare. Ipoteza extraterestră nu e respinsă; numai că „nu există dovezi" pentru ea. Dar unele cercetări de laborator, contestate, prin care s-a demonstrat influenţa unor câmpuri asupra lobilor temporali ai creierului, devin în raport explicaţii pentru toate întâlnirile de gradul 3 sau 4 (a căror realitate materialul nu o neagă!). În sfârşit, autorii ajung la concluzia pe care am putea-o traduce popular prin: „dar mai lăsaţi-ne în pace cu acest subiect, OZN-urile nu reprezintă nici o ameninţare, iar serviciile de informaţii au treburi mai importante de rezolvat".

Dar – se întreabă unii comentatori – dacă am lua în serios ipoteza cu corpurile plasmatice, n-ar trebui oare ca fenomenul OZN să prezinte un interes crucial pentru oamenii de ştiinţă, deci să se aloce mai multe fonduri pentru cercetarea cauzelor sale? Doar se ştie că în structurile plasmatice se află cheia atâtor mistere tehnologice, între care secretul fuziunii controlate...

Dar memorandum-ul britanic spune şi multe alte lucruri interesante asupra cărora vom reveni în episoadele viitoare.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____. M/29

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

O realitate care nu poate fi ignorată

Există fiinţe şi obiecte asupra cărora planează forţe malefice

Posibilitatea ca anumite obiecte să fie încărcate cu o energie malefică menită să distrugă pe oricine vine în contact cu ele a fost enunţată încă din Antichitate, când marii preoţi caldeeni şi babilonieni aveau cunoştinţe despre fapte de acest gen. Peste secole, tradiţia cu pricina s-a păstrat şi chiar şi astăzi oamenii mai cred în existenţa unor blesteme ancestrale, care afectează în egală măsură pe cei care deţin sau măcar ating un anumit obiect. Dar ce anume face ca o corabie sau o maşină, realizate în serie, asemenea multor altora, să fie aducătoare de necazuri şi moarte?

Maşina aducătoare de moarte

Dintre toate exemplele care se pot da pentru a justifica teoria că există lucruri ce aduc cu ele un şirag de nenorociri, cel mai potrivit ni se pare cel al maşinii în care şi-a găsit sfârşitul prinţul moştenitor al Austro-Ungariei, în iulie 1914. După ce acesta a fost asasinat de către studentul sârb Gavrilo Princip, proprietar al maşinii a devenit generalul austriac Potiorek. La numai câteva săptămâni după ce intrase în posesia maşinii, talentatul comandant de oşti a suferit o serie de întrângeri inexplicabile, pe front, care i-au atras dizgraţia împăratului. Cu reputaţia distrusă şi sănătatea grav afectată, el a murit, după două luni de la cumpărarea maşinii, fără ca nimeni să găsească vreo cauză acestei morţi. Un căpitan din statul său major avea să intre atunci în proprietatea maşinii. Dar la numai nouă zile după aceea, acesta

era implicat într-un tragic accident, omorând doi oameni pe un drum de ţară, înainte de a se năpusti cu maşina într-un copac şi a sucomba şi el! După război, maşina a intrat în posesia guvernatorului noului stat iugoslav, dar nici acesta nu a avut mai mult noroc, fiind victima unor accidente bizare, într-unul dintre ele pierzându-şi un braţ. De la el a cumpărat automobilul Simon Manthrides, un bogat negustor de origine greacă, supranumit „regele diamantelor". Dar curând, acesta a sucombat, căzând într-o prăpastie. Şirul dezastrelor a continuat cu un pilot elveţian de curse, care şi-a găsit sfârşitul conducând maşina blestemată... Următorul posesor – şi victimă - a fost un bogat moşier sârb, care a plătit o sumă fabuloasă pentru maşina ce era deja considerată a fi o piesă istorică. După atâtea peripeţii, maşina a fost în sfârşit cumpărată de statul austriac, şi se odihneşte acum într-o sală a Muzeului de Istorie din Viena.

Dar ce putem spune, vorbind despre blesteme, despre o femeie care s-a aflat de trei ori la un pas de moarte, de fiecare dată fiind implicată în naufragiul unor nave construite „spre a nu se scufunda vreodată"? Este cazul englezoaicei Joan Murray. Supravieţuitoare a catastrofei de pe Titanic, trei ani mai târziu, în 1915, ea scăpa iar cu viaţă, după tragicul naufragiu al transatlanticului Lusitania, torpilat de un submarin german, pentru ca, în 1927, să aibă din nou un noroc chior, fiind salvată în ultimul moment, după ce nava Celtic, pe care naviga în Atlantic, s-a ciocnit cu vaporul Anaconda!

Statueta blestemată

Din aceeaşi categorie a oamenilor atinşi parcă de un blestem, dar protejaţi în acelaşi timp de o forţă benefică extraordinară, face parte şi americanul Wesley MacIntyre, care a scăpat cu viaţă din numeroase situaţii-limită, determinând presa să-l numească „omul cu nouă vieţi". În timpul celui de-al doilea război mondial, el a plonjat în valuri cu o fracţiunea de secundă înainte ca un avion kamikadze să se prăbuşească pe puntea vasului său, aruncându-l în aer. Cinci ani mai târziu, în 1950, el a scăpat cu viaţă după ce camionul pe care-l conducea a rămas fără frâne, pe un drum de munte, cu numeroase curbe, reuşind să oprească maşina după ce-i consumase tot combustibilul! În 1959, a supravieţuit unei explozii provocate de o acumulare de gaze. În final, MacIntyre a fost singurul supravieţuitor al unui accident soldat cu 35 de morţi, petrecut pe un pod din Florida. „Dumnezeu în mod sigur are ceva pregătit acolo sus pentru mine!", spunea el.

Despre obiecte încărcate de forţe malefice se poate vorbi luând drept pildă cazul englezilor Charles şi Mary Lambert, care, în 1928 au cumpărat din Kobe, Japonia, o mică statuie de fildeş, reprezentând un preot budist, considerat ulterior zeu şi despre care se spunea că aduce noroc celor ce-l poartă cu ei. Dar soţilor Lambert le-a adus numai necazuri. La numai o zi de la cumpărarea statuetei, pe când se aflau pe vapor, în drum spre Filipine, cei doi au fost cuprinşi de accese violente de febră. Apoi, a venit rândul durerilor de dinţi să-i chinuie. Toată călătoria, cuplul a fost torturat de dureri de dinţi şi de migrene inexplicabile. Iar atunci când o altă pasageră şi-a manifestat interesul faţă de statuie iar cei doi i-au împrumutat-o, au avut surpriza să constate că a doua zi şi respectiva femeie se plângea de dureri atroce de dinţi! În cele din urmă, americanii au reuşit să vândă statuia unui colecţionar din Londra, care însă a simţit imediat „puterea malefică" cu care aceasta era încărcată, fiind de părere că ea fusese furată dintr-un templu budist şi, pentru a o „împăca", s-a decis s-o trimită înapoi, în Japonia.

E bine de ştiut

VARA

Căldurile mari din timpul zilei, nopţile nu prea răcoroase, cât şi senzaţia de lipsă de aer vă fac să căutaţi răcoarea la umbra copacilor din parc sau sub cetina brazilor, undeva, departe. Pentru cei ce au fericitul concediu, o plajă cu nisip fierbinte, fin, presărată cu umbrele, răcoritoare la gheaţă şi şezlonguri, sunt primele semne ale unei vacanţe de neuitat. Când plecaţi la drum luaţi cu dumneavoastră prosoape mari, pufoase, ochelari de plajă şi creme ce vă apără de iubirea pătimaşă a soarelui de amiază.

Începeţi cu şedinţe scurte de plajă, întrerupte de băi în valurile înspumate. Faceţi un duş pe plajă şi după ce vă folosiţi de prosopul pufos, ungeţi-vă cu cremele fotoprotectoare, acordând atenţie zonelor expuse. Nu faceţi plajă mult timp în aceeaşi poziţie, schimbaţi-vă locul la 10-15 minute. Pentru a vă apăra de insolaţie folosiţi o pălărie de paie, uşoară, şi ochelarii de plajă, pentru a vă proteja ochii de razele solare. Dacă este posibil, la fiecare jumătate de oră treceţi sub umbrelă, iar la prânz, când soarele arde, căutaţi aerul condiţionat al unui local sau umbra protectoare a copertinelor. După orele de plajă destindeţi-vă, mergeţi la una din sălile de gimnastică, apoi, după un scurt respiro, mergeţi la un spectacol în aerul binefăcător al serii, unde poate funcţiona şi un restaurant-grădină.

Sunt binevenite după munca de la serviciu. Faceţi plimbări cu picioarele goale, lăsând valurile să se spargă de gleznele sau genunchii dumneavoastră.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru dumneavoastră, doamnă

Informaţii preţioase

Să fie oare o legătură între poziţia preferată în timpul somnului şi profilul psihologic şi personalitatea dv. sau a partenerului? Răspunsul specialiştilor este afirmativ. Astfel, concluzia mai multor studii psihologice efectuate în Statele Unite arată că ***persoanele care dorm cu genunchii ghemuiţi*** resimt nevoia de a fi ocrotite în viaţa cotidiană şi caută în permanenţă un protector. În relaţia de cuplu, aceste persoane se abţin să-şi manifeste dezinvolt afecţiunea şi sentimentele. Nu este vorba despre fiinţe reci, ci de persoane cu un mecanism de autoapărare foarte bine pus la punct. Ştiind aceste lucruri, aveţi posibilitatea de a nu interpreta greşit anumite gesturi.

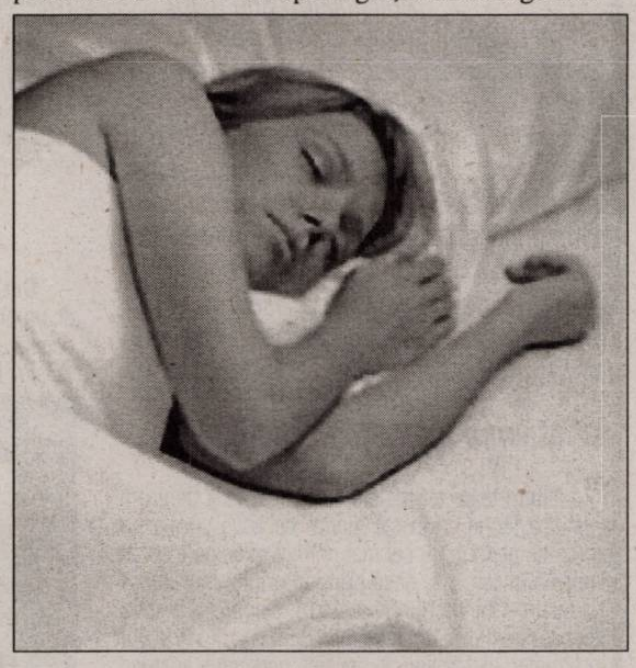

Cele şi cei care dorm pe burtă sunt persoane ordonate, conştiincioase, punctuale. Le irită orice lucru care perturbă o ordine prestabilită. Pentru a se relaxa, aceste persoane se izolează de orice stimuli din jur, păstrându-şi cu străşnicie secretele personale. Persoanele de o mare sensibilitate, percep foarte uşor stările de spirit ale partenerului. Dacă dormiţi ***relaxat, pe spate şi cu capul într-o parte,*** sunteţi o persoană echilibrată, puternică, deschisă, care reuşeşte să-şi menţină controlul în orice situaţie. Vă simţiţi bine când sunteţi în centrul atenţiei celor din jur. Bărbaţii care dorm în acest fel sunt parteneri de încredere, pe care te poţi baza în orice situaţie. Defectul lor este că sunt mult prea protectori.

Despre ***persoanele care dorm pe o parte*** se spune că se confruntă cu o dilemă din care nu pot să iasă. Dacă dilema este de natură sentimentală, poate fi un semn de incertitudine. Sunt însă persoane dispuse discuţiilor şi clasificărilor.

Pentru părinţi

Şi copiii au coşmaruri

În miez de noapte, în somn profund, copilul mic, preşcolar, se trezeşte ţipând. Părinţii se sperie şi încearcă să-i vină în ajutor. Îl găsesc, de cele mai multe ori, ghemuit într-un colţ al pătuţului. Copilul plânge, tremură, este palid, are ochii măriţi, pare deosebit de înfricoşat. Nu se potoleşte nici la aprinderea veiozei, nici când mama îl ia în braţe şi încearcă să îl liniştească.

Se întâmplă des, la un număr mare de copii, ca şi în stare de veghe, deci când nu dorm, să tresară la cel mai mic zgomot, să se teamă de întuneric, să refuze să rămână singuri în casă. Tot ei sunt cei care au un somn agitat, cu coşmaruri, când retrăiesc întâmplări deosebite de peste zi. Sunt copii cărora teama le anulează curiozitatea infantilă. Aceleaşi motive le poate cauza enurezisul, de care a doua zi ei înşişi se ruşinează, plâng, se simt vinovaţi.

Mai mult chiar, coşmarurile nocturne le pot determina ticuri, mişcări necontrolate, defecte de vorbire, când repetă o primă silabă de două-trei ori, apoi abia pot pronunţa cuvântul respectiv.

Nu-i mai puţin adevărat că după trei ani se pot evidenţia tulburări de vorbire asemănătoare bâlbâielii. În aceste situaţii adulţii trebuie să corecteze pronunţia cuvântului bâlbâit, cu voce clară, evitând să îl imite pe copil. Corectarea presupune răbdare şi mult tact.

În cazuri speciale este bine să se aplice o terapie de corectare de ordin medical, psihologic şi mai des logopedic.

Revenind la coşmarurile copiilor mici, se ştie că de regulă acestea apar la cei care înainte de culcare vizionează emisiuni tv nepotrivite, li se citesc cărţi cu monştri, despre care aud pentru prima oară, ori asistă în familie la scene care îi înspăimântă. Somnul superficial, neliniştit, cu prea multe vise de spaimă, îi face pe micii pacienţi să se ridice din pat, să ţipe şi cel mai adesea să continue să trăiască treji coşmarul avut în vis. Somnul superficial, populat cu coşmaruri, ca şi vorbirea în somn, trebuie să-i neliniştească pe părinţi şi să-i determine să consulte un medic.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Marea, aliatul nostru

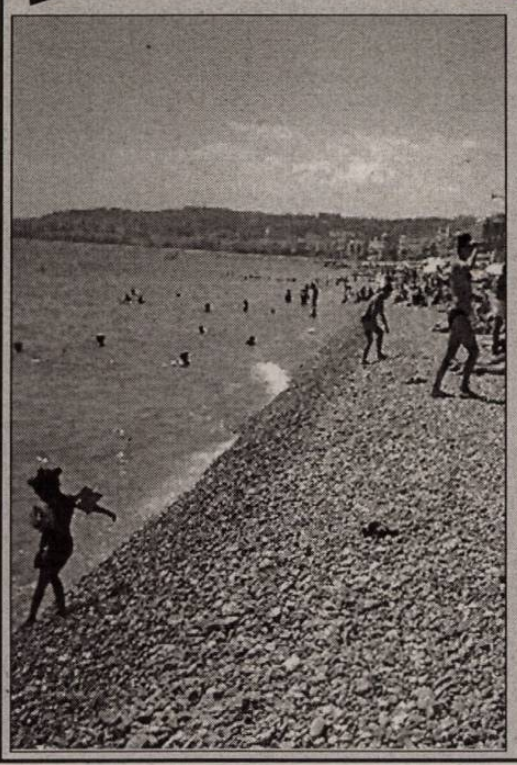

Marea poate fi considerată un aliat important în menţinerea frumuseţii şi tinereţii.

- Scăldatul în mare înlătură stresul şi tensiunea. Datorită densităţii mării, în apele sale corpul nu cântăreşte decât 10% din greutatea sa reală şi de două ori şi jumătate mai puţin decât în apă dulce. În apa mării simţurile se trezesc, iar stresul este îndepărtat.
- Temperatura apei, mai scăzută decât cea a corpului, asociată cu densitatea apei mării, provoacă o vasoconstricţie, uşurând circulaţia venoasă. Se înlătură astfel senzaţia de greutate în picioare. În plus, valurile şi curenţii marini efectuează un micromasaj al corpului, cu efect tonifiant.
- Apa mării este foarte bogată în minerale: cupru, zinc, magneziu, iod. Or, organismul prin contact cutanat, recuperează aceste minerale şi oligoelemente, mai ales dacă baia este prelungită şi apa mării caldă.

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, iată alte reţete trimise de doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Ruladă

900 g carne de porc tocată, 50 g pesmet alb, 1 praz tocat, 250 g caşcaval ras mare, 2 căţei de usturoi pisat, 2 linguriţe cu muştar, o lingură cimbru, o lingură salvie, o lingură pătrunjel, un ou.

Se amestecă bine carnea cu pesmetul, caşcavalul, prazul, usturoiul, muştarul şi cimbrul, salvia şi pătrunjelul proaspăt tocate. Se adaugă oul bătut şi se amestecă totul foarte bine. Se pune într-o formă dreptunghiulară (de cozonac), unsă şi se nivelează rulada. Se lasă la cuptor până se rumeneşte.

Caş pane

300 g caş, 2 ouă, făină, o cană cu lapte, ulei.

Se prepară din ou, făină şi lapte, un aluat ca pentru clătite. Se taie caşul în felii suficient de groase, care se dau prin făină, apoi prin aluatul de clătite şi se prăjesc pe ambele părţi, în ulei fierbinte.

Vinete cu carne de pui

1 pui, 100 g unt, 2 cepe, 2 ardei graşi, 300 g roşii, 2 vinete mari, verdeaţă sare.

Se pregăteşte puiul, se spală, se porţionează, se sărează şi se prăjeşte în 50 g de unt. După ce s-a prăjit, se călesc ceapa tocată mărunt şi ardeii tăiaţi felii. Roşiile tăiate felii se pun peste puiul prăjit. Vinetele se spală, se taie felii, se sărează apoi se scurg bine şi se călesc în celelalte 50 g de unt rămas. Când sunt gata, se pun peste carne şi se dă vasul la cuptor pentru o jumătate de oră.

Şniţel vienez

500 g carne de mânzat, cimbru, foi de dafin, 1-2 ouă, făină, ulei.

Se spală carnea şi se pune la fiert cu foi de dafin, cimbru, sare. După ce s-a frăgezit, se lasă să se răcească, apoi se taie în felii groase de 1 cm, care se bat cu bătătorul de carne, se presară cu sare, se dau prin făină, ou şi iar prin făină, apoi se prăjesc în ulei fierbinte, întorcându-se pe o parte şi pe cealaltă pentru a se pătrunde bine. Se servesc cu piure de cartofi şi salată de roşii, de varză albă etc.

Roşii umplute

500 g roşii, 100 g caş, 50 g pesmet, 2 linguri unt, 3 linguri smântână.

Roşiile se spală, se şterg. Se taie pe jumătate şi se scobesc cu o linguriţă, având grijă ca pereţii să rămână cărnoşi. Untul se freacă spumă, apoi se amestecă cu caşul dat pe răzătoarea cu găuri mari şi cu pesmet fin. Cu această pastă se umplu roşiile. Peste fiecare roşie se pune câte o linguriţă de smântână şi un cub mic de unt şi se dă la cuptor timp de 10-15 minute. Umplutura se poate prepara şi cu urdă şi mărar.

UN DESCOPERITOR navigând printre confuzii

Rămâne un lucru stabilit: Marco Polo a fost un mare călător şi descoperitor de ţinuturi noi pentru europenii care credeau că sunt centrul Universului. Dar, ca orice aventurier, era nu doar un european arogant, ci şi limitat la propriile-i cunoştinţe, aşa că multe din descoperirile lui s-au datorat hazardului, lucru valabil şi în cazul lui Cristofor Columb atunci când s-a gândit că trebuie să existe un drum spre „Indii" (denumirea medievală dată Asiei) navigând spre vest şi nu spre est aşa cum făcuse Marco Polo cu 200 de ani înaintea lui. Ajunsese la concluzia asta folosindu-se şi de hărţile lui Marco Polo desenate în cartea sa de „Călătorii", dar luând în considerare şi alte lucrări ale timpului. În principiu, Columb gândise corect: mergând spre vest, ar fi trebuit să ajungă în Cathai (China), în Cipango (Japonia), Spice Islands (Mollucas) şi India. Ce nu ştia el, şi nici unul din contemporanii săi europeni, era faptul că drumul spre China, prin vestul oceanului Atlantic, era barat de un uriaş continent numit America, alcătuit din două suprafeţe întinse legate de o fâşie mai îngustă de pământ numită azi America centrală: America de Nord şi America de Sud. A plecat la drum în istorica sa călătorie pe data de 3 august 1492 şi după trei luni, mai exact pe 12 octombrie a crezut că a ajuns în „Indii". Adevărul că atunci când pui pentru prima oară piciorul pe uscat nu ştii niciodată dacă ai ajuns pe un continent sau doar pe o insulă rătăcită în ocean, mai ales dacă ajungi acolo în toiul nopţii. Aşa se face că la apariţia zorilor, ceea ce Columb era convins că este China nu erau decât ţărmurile Cubei de azi. O vreme a căutat pe această frumoasă insulă splendidele oraşe despre care atât de fascinant vorbise în scrierile sale despre China marele Marco Polo, dar nici urmă de aşa ceva. Aşa cum astronauţii lui Apollo 11 trebuiau să rostească, în momentul „aselenizării", celebrele cuvinte „un pas mic pentru Omenire..." pregătite cu mult timp înainte de plecarea de pe Pământ, tot aşa şi Cristofor Columb avea pregătită scrisoarea, împodobită cu semne heraldice ale regilor Spaniei, adresată „Marelui Han", împăratul Chinei. O scrisoare care n-a ajuns niciodată în mâinile conducătorului chinez din simplu motiv că marele imperiu era încă foarte departe de micuţa Cubă. Şi cum nici o eroare nu e mai mare decât atunci când perseverezi în ea, Columb avea planuri şi mai mari. „Apoi", scria el pe 21 octombrie, hotărât să lase puţin ţărmul Chinei în urmă, „voi naviga spre o altă mare insulă uriaşă, care trebuie să fie Cipango după indicaţiile primite de la indienii de pe vas". Din fericire, spunem azi, Japonia de atunci a lui Columb nu era altceva decât insula Hispaniola, Haiti de azi, în Caraibe. Columb nu ştia că până în Indiile lui mai avea de traversat un continent şi un ocean mai întins decât năbădăiosul Atlantic, chiar dacă mult mai liniştit, Pacificul. Culmea este că după încă alte trei călătorii spre „Indii", Columb nu renunţă la ideea „Indiilor" lui. Astfel, în cea de-a patra călătorie, cea din iunie 1502, când descoperă ţărmurile Americii centrale de la Atlantic, el era convins că explorează China în ciuda multor evidenţe contrare. Şi aceste evidenţe veneau din partea unui alt explorator celebru acum, puţin cunoscut la vremea lui, Amerigo Vespucci, născut în Italia, la Florenţa. Acest Amerigo pare să fi avut o minte mai ageră decât a lui Columb, de vreme ce, aventurier şi el, în anul 1501 cercetează coasta Americii de Sud şi încearcă să-i convingă pe exploratorii vremii sale şi pe patronii care îi finanţau călătoriile, de existenţa unui uriaş continent care există acolo la capătul vestic al Atlanticului, căruia Vespucci îi găsise şi un nume: *Mundis Novus*, altfel spus „Lumea Nouă". Un singur om nu se lăsa convins de adevărurile lui Vespucci: Columb. Aşa se face că, în 1506, când a murit la Valladolid, Columb era convins că el descoperise un nou drum spre Asia. Dar Lumea Nouă avea să primească prenumele marelui navigator născut la Florenţa.

Conotaţia sexuală a gravurii lui Jan van der Straet (1600) e evidentă: în faţa bărbăţiei europene întruchipată de Vespucci se supune America imaginată în epocă drept o femeie apetisantă şi excitată, înconjurată de o paraferna alcătuită din papagali, tapiri, arcuri, săgeţi şi festine canibale.

GEORGE CUŞNARENCU

AFRICA
dincolo de foamete

Acest continent e marcat de trei mari probleme: insecuritatea alimentară, SIDA şi proasta guvernare care se răsfrânge şi asupra asigurării serviciilor de bază. La începutul anului 2003, aproximativ 25 de milioane de africani au primit un ajutor alimentar de urgenţă.

Imaginea foametei e adesea asociată secetei şi, în unele ţări, războiului. În Niger, conflictul armat a reînceput în 2005. SUA a acordat ajutor armat puterii nigeriene. Ajutor care se regăseşte şi în cadrul ţărilor potenţial bogate în petrol, precum Mauritania, Mali sau Ciad. Din 1991 până în 1995, regiunea sahariană a Africii Occidentale a fost teatrul unui grav conflict armat şi asta ca urmare a faptului că politicienii au încercat să excludă nomazii din afacerile publice şi din sfera decizională, la asta adăugându-se

vulnerabilitatea nomazilor din timpul secetei, corupţia endemică din unele guverne, din poliţie şi armată. Dar chiar în absenţa secetei sau a unei crize grave, aproximativ 200 de milioane de africani suferă de foame cronică. Cauzele insecurităţii alimentare din Africa sunt structurale. Cea mai mare parte din agricultori cultivă mici parcele, produsele obţinute fiind insuficiente pentru a-şi întreţine familiile.

Agricultorii nu au acces la finanţare şi tehnologie. Pe de altă parte, o perioadă de secetă poate fi fatală atât pentru ei cât şi pentru populaţiile rurale. Unele ţări, precum Senegalul, încep să se ocupe de modernizarea agriculturii. Asta înseamnă construcţia de drumuri, acces la îngrăşăminte chimice, la seminţe de calitate, credite, la apă şi la tehnologie. Din nefericire, ravagiile pe care le face SIDA, diminuează enorm mâna de lucru. Pe de altă parte, animalele crescute pentru carne suferă de o serie de boli care afectează sănătatea consumatorilor dar şi pe cea a animalelor de tracţiune.

Problemele nu se opresc însă aici. Numeroşi producători africani de culturi destinate exportului sunt afectaţi de acordurile comerciale şi de pieţele internaţionale defavorabile. Nivelul ridicat al subvenţiilor de care beneficiază agricultorii din ţările bogate au dus la scăderea cursurilor mondiale ale bumbacului, zahărului şi a altor produse exportate de Africa, incapabilă să suporte consecinţele acestor măsuri. De reţinut faptul că subvenţiile agricole ale ţărilor bogate se ridică la 300 de miliarde de dolari pe an.

DORIN MĂRAN

Oraşe sub asediu

Sezonul cald şi umed încurajează întotdeauna proliferarea gândacilor şi a muştelor, a ţânţarilor, a ploşniţelor şi a puricilor de plante şi aşa mai departe. În faţa unor asemenea invazii, firmele de dezinsecţie – cele care ne vând la uşa apartamentului apă alburie – luptă cu destul de mare greutate. Un motiv esenţial îl reprezintă felul în care populaţia (NU) înţelege să păstreze curăţenia şi igiena; acasă, dar şi pe stradă, în locuri publice, în mijloacele de transport ori în mijlocul naturii.

Estimările nu sunt deloc exagerate: miliarde de miliarde de insecte iau cu asalt în special marile aglomerări urbane, urmând parcă strategii bine puse la punct. Amploarea fenomenului este puţin conştientizată, din cauza gabaritului redus al respectivelor gângănii şi a abilităţii lor de a se ascunde. Pe de altă parte, dinamismul lor uluitor e perfect motivat: şi aceste vieţăţi au drept scopuri instinctive de bază hrănirea şi perpetuarea speciei. Or, într-un oraş cum e Bucureştiul, unde o educaţie strâmbă, îngemănată cu o mentalitate păguboasă şi periculoasă, fac ca saci de gunoaie să fie aruncaţi la colţ de stradă şi o puzderie de cetăţeni comozi (ca să folosim un blând eufemism) îşi aruncă diverse resturi pe trotuar, alături de „lestul" câinelui ţinut în lesă, hrană pentru atacatorii din umbră se găseşte din belşug şi dospeşte bine-mersi, întru înmulţirea lor vertiginoasă.

O veritabilă «Curte a miracolelor» se află în plină expansiune, atât în cartierele sordide, cât şi în cele considerate de lux. Aceşti „prinţi ai undergroundului" iubesc deopotrivă canalizarea şi ghena de gunoi, cămara şi boxa din subsolul blocului, garajul şi mocheta din sufragerie. Nu rareori, lucrătorii din salubritate ori din dezinsecţie au parte de spectacole oripilante. De pildă, aşa-numiţii gândaci de bucătărie, care cunosc o diversitate impresionantă, îşi depun dejecţiile şi cadavrele în mormane din cotloane bine ascunse, cel mai frecvent la doi paşi de alimentele noastre. De ţinut cont şi de „culisele" unor magazine alimentare, localuri publice şi depozite, unde mizeria se află la ea acasă! Repede adaptaţi la schimbări, colocatarii noştri cu şase lăbuţe sunt extrem de prolifici: o singură femelă poate avea circa 20.000 de pui într-un an.

Spre deosebire de oameni, micile bestii nu prea se incomodează reciproc. De exemplu, dacă anumite specii de molii preferă ca hrană hârtia, boabele de fasole, făina etc., termitele au o iubire... devoratoare pentru lemn. Dacă aveţi un animal de companie scos periodic la plimbare, există 99,9% posibilităţi ca, odată întors în casă, acesta să aducă şi câţiva oaspeţi minusculi. Mai exact, binecunoscuţii purici, care găsesc o rezidenţă ideală între firele covorului sau în crăpăturile parchetului, atunci când sunt bine hrăniţi de mamiferul parazitat. În alte zone, insuportabilele ploşniţe se ascund sub tapet ori în părţile textile ale mobilei, pentru ca noaptea să iasă la atac, ştiut fiind că se hrănesc cu sânge uman; ca şi femela ţânţarului, de altfel – coşmarul nopţilor de vară. În fine, să mai amintim molia mâncătoare de textile, mai ales dacă acestea sunt ţinute mult timp în locuri închise.

Contraatacul locatarilor nu ar fi greu de concretizat, dacă mentalitatea şi educaţia ne-ar ajuta să fim cu toţii civilizaţi, raţionali şi să aplicăm strategii unitare. Curăţenia şi igiena spuneam că trebuie să alcătuiască temelia unui trai normal, natural. Spaţiile interioare au nevoie de aspirare şi de spălare cât mai frecvent posibil, de aerisire şi de lumină naturală. Există însă şi păreri tranşante, diferite de ideile expuse mai sus. Unii specialişti pledează pentru coabitarea omului cu micii invadatori! Argumentele sunt chiar foarte interesante: „Oamenii nu mai sunt obişnuiţi să trăiască împreună cu insectele. Ei nu le cunosc şi asta le produce frică. Dar să nu exagerăm, niciodată un gândac n-a omorât vreun om. Dimpotrivă, ca şi furnica, acesta este cel mai ecologic aspirator, deoarece se hrăneşte cu gunoaiele produse de noi." Opinii, poate, pragmatice. Nu însă şi agreabile, în sensul de a continua să aruncăm mizeriile la întâmplare, convinşi că „civilizaţii" gândaci oricum ne vor ajuta să scăpăm de ele...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să vorbim corect!

A jumuli

Întâlnim destul de frecvent, folosită atât cu sensul propriu cât şi cu cel figurat expresia „a jumuli de pene". Auzim în jurul nostru „Femeia jumulea gâsca de pene" sau „A dat faliment pentru că un asociat necinstit l-a jumulit de pene". Dacă ne uităm în dicţionar putem citi în dreptul verbului a jumuli: „A smulge fulgi de pe o pasăre; a curăţa de pene, de fulgi, o pasăre tăiată". Există de asemenea expresia „Gâsca bună de jumulit" definind „un om naiv", uşor de păcălit. Putem spune aşadar că femeia „jumulea o „pasăre" fără să mai adăugăm pene sau fulgi iar respectivul care a dat faliment „a fost jumulit de către un asociat şi atât. În felul acesta pleonasmul este evitat. *(I.S.)*

Cine a fost mama Ioanei d'Arc?

Isabelle Romée nu a fost doar femeia care a născut-o şi educat-o pe Jeanne d'Arc, întrucât ea a rămas în istoria Inchiziţiei şi a Franţei drept „măreaţa mamă care şi-a reabilitat fiica în faţa Papei". Într-adevăr, este mai puţin cunoscută drama acestei femei simple care şi-a dedicat viaţa restabilirii onoarei pentru celebra eroină a „Hexagonului".

Isabelle Romée (adică „Romana", poreclită astfel graţie pelerinajelor sale la Roma) a trăit între 1377 şi 1458 şi a avut numeroase întrevederi cu înalţi prelaţi ai Sfântului Scaun, inclusiv cu papii Nicolae V şi Calixt III. Toate demersurile sale au avut în vedere denunţarea tribunalului care a acuzat-o pe fiica sa de erezie (inclusiv vrăjitorie), încercând s-o reabiliteze ca pe o fecioară profund religioasă şi fără pată în scurta ei viaţă. Insistenţa cu care mama Ioanei d'Arc i-a susţinut cauza i-a dat în cele din urmă câştig de cauză. Un tribunal eclesiastic al Sfântului Scaun a reabilitat-o pe fiica sa, iar în documentele Vaticanului este păstrată ultima mărturie a Isabellei. Este o pledoarie emoţionantă, care scoate în evidenţă atât patriotismul fiicei sale, cât şi respectul faţă de canoanele religioase. La data de 7 iulie 1456, procesul Ioanei d'Arc fost anulat. Isabelle Romée a mai trăit doi ani la Paris, înnobilată şi primind pensie de onoare din partea statului francez. *(În foto este casa din Domrémy unde s-a născut Ioana d'Arc).*

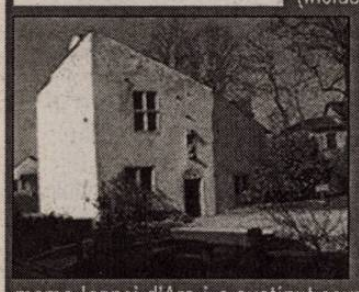

CU MOARTEA LA TAIFAS

Primii cascadori moderni

◆ *Istoria meseriei de cascador nu putea începe decât în ambiaţa celei mai faimoase cascade din lume, Niagara*

◆ *Pe la mijlocul secolului XIX, femei şi bărbaţi aflaţi în pragul disperării financiare sau actori de circ doritori de glorie rapidă şi-au riscat viaţa înfruntând acel infern al apelor învolburate*

◆ *Istoricii canadieni şi americani apreciază – conform relatărilor de presă – că aproximativ 50 la sută din cascadoriile desfăşurate acolo au avut supravieţuitori*

Îngerii Niagarei

Uluitoarele manifestări de curaj sau irresponsabilitate au debutat o dată cu ridicarea primelor hoteluri în preajma marii cascade. Pentru oamenii de afaceri din acea zonă de graniţă dintre Canada şi SUA, totul a avut o nuanţă comercială dusă până la absurd. Astfel, „primul număr" de captare a interesului pentru acea zonă turistică a fost de-a dreptul grotesc. Şi asta pentru că grozăviile care s-au petrecut au avut drept prim cap de afiş o „săritură" a unui vas la bordul căruia se aflau numai animale!

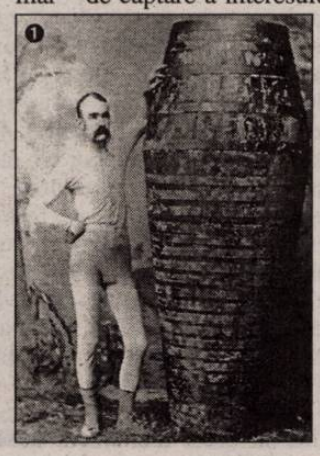

La data de 8 septembrie 1927, organizatorii de spectacole terifiante de la Niagara Falls au lansat pe apele râului Ontario (care face legătura dintre lacurile Erie şi Ontario) o navă cu abur „Michigan", pe care erau prizonieri doi urşi, câţiva ratoni, pantere, un şoim aflat într-o cuşcă flotantă etc. Zeci mii de persoane au asistat la acest carnagiu animalier, din care a scăpat doar un urs... Era înfiorătorul semnal care a dezlănţuit goana după îmbogăţire prin sfidarea morţii.

Deşi înălţimea cataractei principale este de „numai" 50 de metri, furia apelor care se prăbuşesc cu un zgomot asurzitor pe o lăţime impresionantă era o mană cerească pentru afacerişti. Ei ofereau premii tentante – între 100 şi 500 de dolari, la nivelul anilor 1850-1875 – pentru curajoşii care ofereau numere de mare atracţie. Cele mai frecvente spectacole erau asigurate de echilibrişti – mers pe frânghie sau cablu, cu sau fără prăjină de echilibru, sau cu ajutorul unor vehicule adaptate, cu sau fără greutăţi – şi de săritorii cu... butoiul. Cronicile acelor vremuri arată că acei pionieri ai cascadoriei nu aveau nici o modalitate de a-şi asigura viaţa prin mijloace tehnice. De asemenea, societăţile de asigurări nu făceau contracte cu ei. Din păcate, foarte mulţi temerari şi temerare şi-au pierdut viaţa, unii în condiţii de un tragism inimaginabil. Astfel, familiile unora dintre „circari" asistau la proba mortală a unei rude pentru a ridica premiul, în caz de deces. Sărăcia îi împingea pe mulţi „sinucigaşi" să se sacrifice pentru copii sau părinţi.

Printre cei mai faimoşi cascadori ai Niagarei din acele vremuri ale începuturilor „comerţului cu riscul mortal" s-au numărat următorii (1850-1875): Diana Daniels, de 34 de ani, săritoare cu butoiul, decedată (foto 2); Carlisle Graham, 38 de ani, săritor cu butoiul (foto 1), decedat – ambii voiau să facă rost de bani pentru studiile copiilor; Henry Bellinni, echilibrist de talie mondială, zăbovea şi două ore pe cablu (foto 3); Clifford Calverley, echilibrist care avea legată de centură o roabă , decedat după două reuşite (foto 4); familia Rechatin, formând un grup în care tatăl mergea pe cablu cu un velociped, purtând pe umeri pe fiul său, iar fiica sa atârna deasupra apelor (foto 5).

În zilele noastre, se desfăşoară numai cascadorii autorizate, de aceea spectacolele s-au rărit foarte mult. Kirk Raymond Jones (40 de ani, şomer) a fost condamnat de două ori pentru salturi în cataracta Potcoavei (53 metri), fiind obligat să achite costurile salvării sale...

„Debutant" toată viaţa

Deşi critica de specialitate îl consideră pe maestrul italian Guido Reni (1575-1642) unul dintre cei mai proeminenţi reprezentanţi ai barocului târziu, în timpul vieţii el a fost etichetat drept un „începător" care a atins, totuşi, genialitatea în redarea expresivă a scenelor mitologice şi religioase. Şi asta pentru că a fost unul dintre cei mai apreciaţi elevi ai aşazisei Academii a Începătorilor din Bologna.

Din fericire pentru marele pictor, prostul renume al acelei academii (prezentat astfel doar de şcolile de artă rivale) nu a afectat cariera excepţională a lui Guido Reni, care, la numai 24 de ani, a ajuns să fie căutat cu ardoare de înalţi prelaţi pentru decorarea unor impunătoare aşezăminte de cult din Bologna (oraşul de baştină), Roma, Ravenna, Napoli etc. Foarte interesant în biografia acestui maestru al barocului este următorul amănunt: fiind născut într-o familie de muzicieni (părinţii, unchii şi verii), micul Guido a primit intense lecţii de muzică, fiind obligatoriu destinat acestui domeniu artistic. Dar, încă de la nouă ani, el a dovedit că are o personalitate atât de bine conturată, încât a fugit de acasă şi s-a refugiat în atelierul maestrului Denis Calvaert, refuzând cu obstinaţie să facă pe placul familiei... Şi astfel, la doisprezece ani, Guido Rebi devine favorit cu strălucite recomandări pentru „Academia Începătorilor", unde s-a format sub influenţa maeştrilor din clanul lui Annibale Carracci – personalitate de primă mărire a epocii.

S-a remarcat în oraşul său natal, pe care nu l-ar fi părăsit niciodată din cauza unei iubiri arzătoare şi a preţuirii localnicilor, dar Sfântul Scaun de la Roma îl solicită, la începutul veacului al XVII-lea, să decoreze unele edificii sfinte ale clanului Borghese, inclusiv Palatul Quirinale, capela Santa Maria Maggiore şi Palatul Pallavicini. Gloria îl copleşeşte pe Guido Reni şi câţiva ani uită de dragostea bolognieză. Dar într-una din capodoperele sale de tinereţe, uriaşa frescă „Apollo şi Aurora", apare chipul celei care-i acaparase inima. Renumele său se consolidează la Roma, dar adversarii – nu puţini la număr – îl acuză că amestecă „fără discernământ" mitologia cu istoria şi religia. Pentru preopinenţii săi, geniul din Bologna rămâne „începătorul", cu toate că pictorul devine treptat unul dintre cei mai solitaţi artişti ai epocii, fiind chemat în multe oraşe şi obligat uneori – din cauza suprapunerii comenzilor – doar să schiţeze lucrarea, care urma să fie definitivată de ucenicii săi.

Răpirea Denairei

David ţinând capul lui Goliat

Guido Reni este autorul uneia dintre cele mai impresionante variante ale „Botezului lui Iisus" şi a compoziţiei „David ţinând capul lui Goliat". În prima capodoperă, artistul sugerează că Botezul Mântuitorului s-a petrecut în ambianţă divină discretă, doar în prezenţa îngerilor. În ceea ce priveşte triumful lui David asupra lui Goliat, victoriosul nu mai este prezentat ca un simplu păstor, ci ca un viitor rege încrezător în înţelepciunea sa... Despărţit multă vreme de iubita sa, Reni a fost înmormântat alături de Elisabeta Sirani în capela San Domenico din Bologna.

Botezul lui Iisus

Apollo şi Aurora

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...bricul este o navă de dimensiuni reduse, cu două catarge, cu pânze pătrate și bompres, folosită în trecut ca navă militară? În zilele noastre este folosită ca navă-școală.*

◆ *...canarul este originar din insulele Azore, Ca-*

nare și Medeira? Aici trăiește în stare sălbatică.

◆ *...cresonul este o plantă erbacee anuală cu frunze încrețite și cu flori albe sau liliachii? În țara noastră este cultivat pe suprafețe reduse, frunzele lui fiind folosite ca salată sau condiment.*

◆ *...Adam de la Halle (c. 1240-c.1288) a fost un poet comic și compozitor fran-*

cez? A satirizat moravurile feudalilor și ale călugărilor.

◆ *...Jersey este o insulă britanică făcând parte din Arhipelagul Normande din Marea Mânecii? Are o suprafață de c. 116 kmp, o populație de 85,9 mii locuitori și este un important obiectiv turistic și comercial.*

◆ *...Munții Iezer sunt situați în partea de sud-est a*

masivului Făgăraș? Se află între valea Dâmboviței și Râul Domnei.

◆ *...uleiul de geranium, ulei eteric obținut din unele specii de plante din familia Geraniaceae are un miros asemănător uleiului de trandafir? Se utilizează în parfumerie și cosmetică.*

◆ *...foehn-ul este un vânt uscat care bate dinspre creasta munților spre vale? Este caracteristic regiunilor alpine din Elveția și Tirol.*

Știați că...

ISPAHAN

orașul safavizilor

Cunoscut astăzi și sub numele de Esfahan sau Ishafan, acest oraș iranian de la poalele munților Zagros amintește din plin parfumul și strălucirea unui Orient atât de cunoscut nouă din basme și legende.

Istoria acestei oaze luxuriante de arhitectură sacră și spiritualitate islamică este strâns legată de dinastia Safavizilor din Persia (numele țării până în 1935). Această dinastie a fost fondată în 1501 de Ismail, un priceput comandant de oști, care după ani și ani

de tulburări a reușit să pună bazele unui stat centralizat. În 1499 el a ocupat orașul Tabriz, în anul următor orașele Șiraz și Ispahan, iar în 1501 s-a autoproclamat Șahul Ismail I. Astfel a luat naștere o dinastie care va dura 100 de ani. Fiul său, Zahmasp (1524-1576) a mutat capitala țării de la Tabiz la Qazvin, iar Abbas I cel Mare (1588-1629) a adus-o la Ispahan din care a făcut un oraș de o mare frumusețe. El a inițiat un program vast care cuprindea un plan de construcții incluzând palate, moschei, caravanseraiuri (hanuri) și rețele de drumuri și de irigații. În acest scop, pe lângă lucrătorii autohtoni s-a slujit și de meșteri aduși din Italia, India și China. Curtea regală devenise vestită în toată lumea și o mulțime de oameni de seamă din Europa veneau aici să guste din farmecul exotic al Persiei.

Șahul era o personalitate puternică, energic și impulsiv, dar avea un gust pronunțat pentru frumos. Era un vânător pasionat și un lucrător iscusit fiind văzut adesea țesând sau confecționând săbii sau alte obiecte. Una din minunile realizate de el era drumul Chahar Bagh, o arteră largă de peste 45 metri cu un canal de apă la mijloc, fiind construit în terase cu încrustații de onix. Pe apa acestuia pluteau trandafiri, iar pe o parte și cealaltă a canalului erau palmieri și o mulțime de flori.

În centrul orașului, în jurul Moscheei Regale, era o piață. Moscheea avea o cupolă albastră, cu un vârf ascuțit, și era împodobită cu ornamente aurite. Tamburul avea și el aceeași culoare albastră fiind inscripționat cu versete sacre, caligrafiate în alb, cu litere arabe. Intrarea se fă-

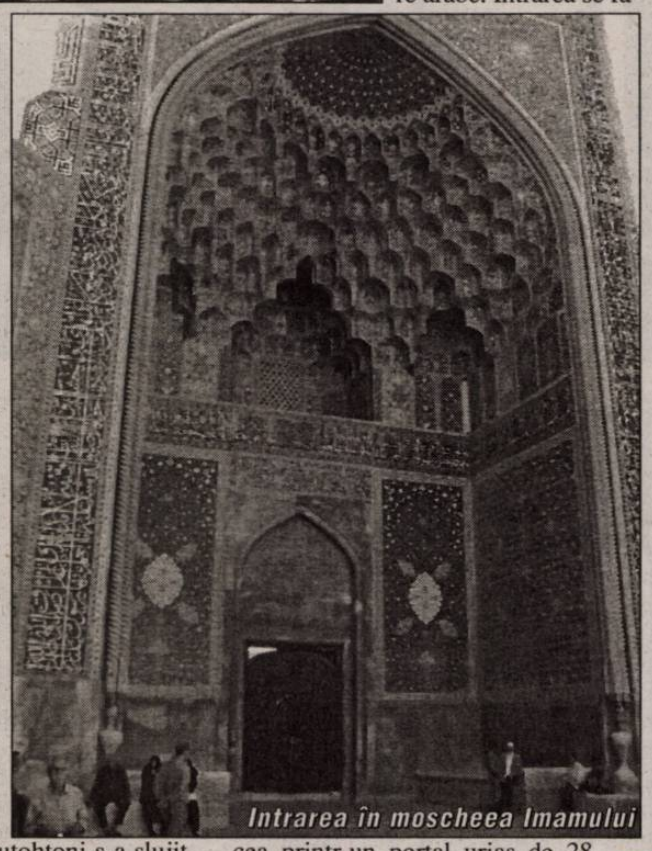

Intrarea în moscheea Imamului

cea printr-un portal uriaș de 28 metri înălțime, cu uși placate cu argint iar curtea și sala de rugăciune erau îndreptate spre Mecca, orașul sfânt al Islamului. Bolțile galeriilor, foișoarele descoperite, arcadele elegante și fântânile pentru purificări rituale pregătesc sufletul credinciosului pentru rugăciune, curățându-l de tot ce este urât și aspru. Interiorul îmbie cu răcoare iar mobilierul elegant și mozaicurile desăvârșite ilustrează viziunea paradisiacă evocată de Coran.

Moscheea a fost începută în anul 1611 sub domnia lui Abbas și terminată la 9 ani după moartea șahului, în 1638. Decorul albastru, al moscheei, constituie și astăzi unul dintre cele mai impresionante și strălucitoare spectacole arhitectonice din lume. Pe latura estică a pieții se află o altă moschee vestită din perioada lui Abbas. Este moscheea Lutfullah, numită astfel după socrul șahului, un renumit predicator, considerat un om sfânt. Construcțiile la acest monument au început în 1603 și a fost folosită de Abbas drept locaș personal de rugăciune. Albastrul este folosit și aici în decorații, dar culoarea predominantă este crem. De un efect considerabil este explozia de stele aurii de pe centrul bolții sugerând coborârea lui Dumnezeu pe Pământ. Cupola reprezintă o culme a artei islamice sim-

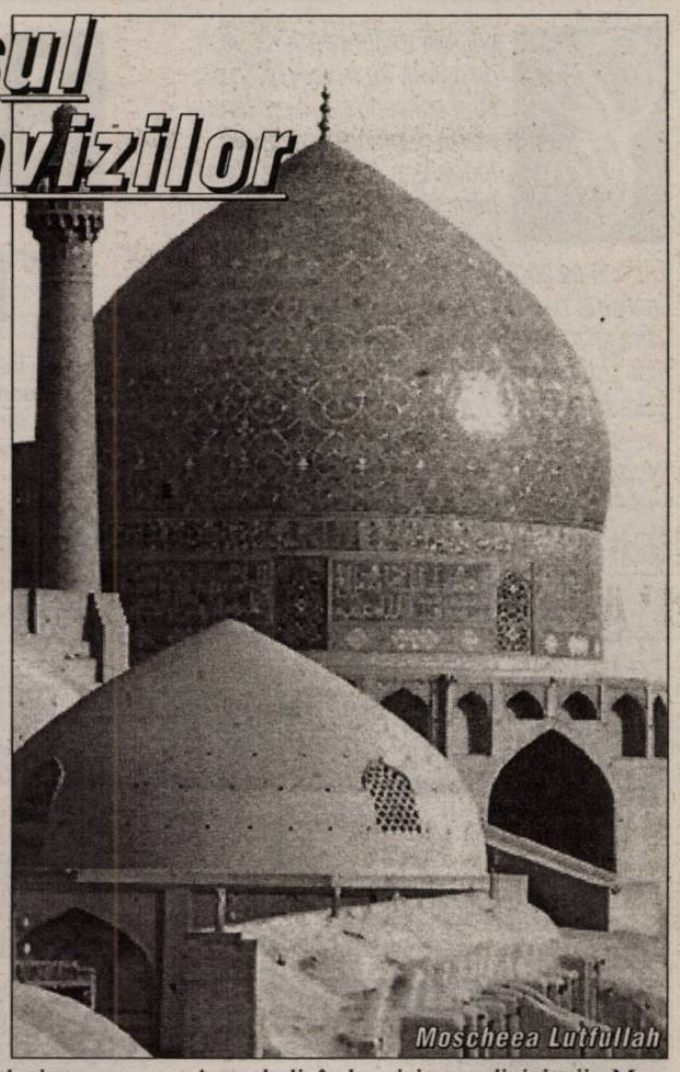

Moscheea Lutfullah

bolizând unicitatea divinității. Moscheele din Ispahan fac din acest oraș o minune a artei islamice, repere ale spiritualității unei țări întregi.

Zeul războiului

Sculptorul Dimitrie Paciurea (1875-1932) pe lângă lucrări monumentale, multe rămase sub formă de studiu, a realizat alegorii sub formă stilizată. Una dintre lucrările sale foarte cunoscute este „Zeul războiului" oglindind în mare măsură concepția pacifistă a artistului.

Amintirea unui far străvechi

La intrarea estică a portului din insula Faros (Egipt) se afla un far vestit, construit de arhitectul Sostratos în jurul anului 279 î.Ch. Înălțat din marmură albă, cunoscut sub numele „Farul din Alexandria", era considerat una dintre cele 7 minuni ale lumii antice. Având dimensiuni uriașe s-a dărâmat în urma unui cutremur, pe locul respectiv înălțându-se o copie miniaturală care a căzut și ea în secolul al XV-lea din aceeași cauză. În locul farului, din materialul acestuia, s-a ridicat Fortăreața Sultanului Ka'it Bey având în curtea centrală o moschee apărată de patru turnuri.

Simboluri ale umanității

Cămila

Acest animal de povară, capabil să străbată deșerturile Asiei și Africii de Nord fără să bea apă, joacă în simbolistică un rol contradictoriu. Pentru mulți este reprezentarea cumpătării și a chibzuinței, iar Sfântul Augustin a făcut din ea simbolul Hristului care își duce povara cu umilință. De multe ori însă caracterul său pare plin de trufie și, în multe colțuri ale lumii apare ca un simbol al încăpățânării. În evul mediu însă ea simboliza pentru unii puterea de discernământ deoarece nu accepta decât o anumită cantitate de povară, iar pentru alții, care nu cunoșteau bine animalul, trândăvia. Țările creștine o menționau pentru supu-

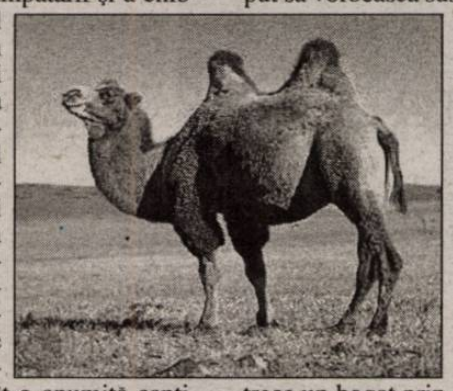

șenia cu care se spune că îngenunchea când vedea o scenă prin care i se înfățișau cei trei Magi de la Răsărit. Se mai spune de asemenea că o cămilă a început să vorbească susținând dorința Sfinților Cosma și Damian de a primi un mormânt comun. Pe de altă parte diavolul s-a transformat în cămilă pentru a-l tulbura pe Sfântul Macarie. Este de asemenea cunoscut cuvântul lui Hristos despre cămilă care ar trece prin urechea acului mai ușor decât ar trece un bogat prin poarta cerului.

Cămila nu joacă un rol important în simbolistica asiatică, dar o întâlnim alături de elefant și tigru jelind moartea lui Gotama Buddha.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

BIZARERII în paradisul marin

Cele mai multe specii de pești, de corali, de nevertebrate etc. sunt concentrate în epicentrul marin al biodiversității din Indonezia. Acolo unde viața pare să se fi născut pe Pământ. Arhipelagul indonezian, care se întinde pe aproximativ 5000 de km pătrați e un adevărat paradis marin. Americanul Norbert Wu care și-a cucerit celebritatea datorită fotografiilor submarine, revine în fiecare an în acest paradis după ce l-a descoperit în anul 2000. Vă prezentăm câteva din imaginile realizate de Norbert Wu, ce surprind creaturi spectaculoase.

1

Paznicii adâncurilor

Coralii din apele aflate la nord de insula Sulawesi ascund adevărate comori submarine. Legendele asociază de obicei comorilor, animale înfricoșătoare care le păzesc. În aceste locuri, legenda lasă loc realității. Una din creaturile înfricoșătoare ce sălășluiesc pe fundul apelor este și cobra de mare (foto 1). Pentru un scufundător experimentat aceasta nu constituie însă o primejdie.

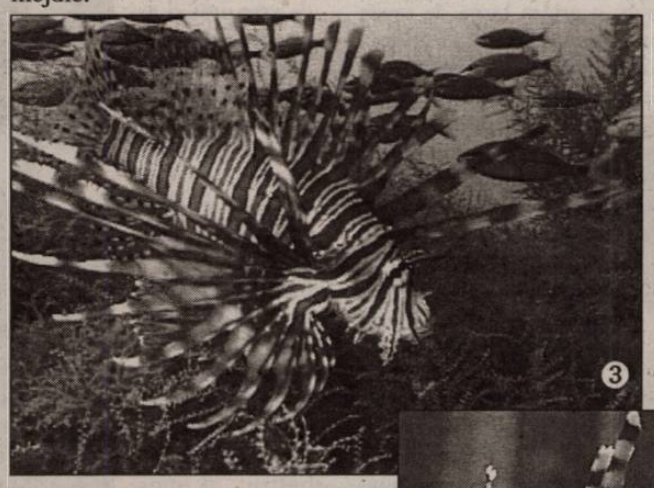
3

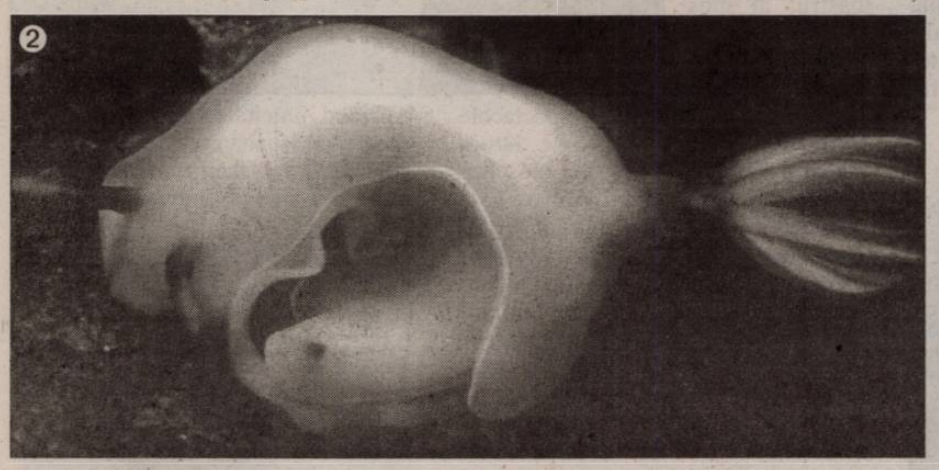
2

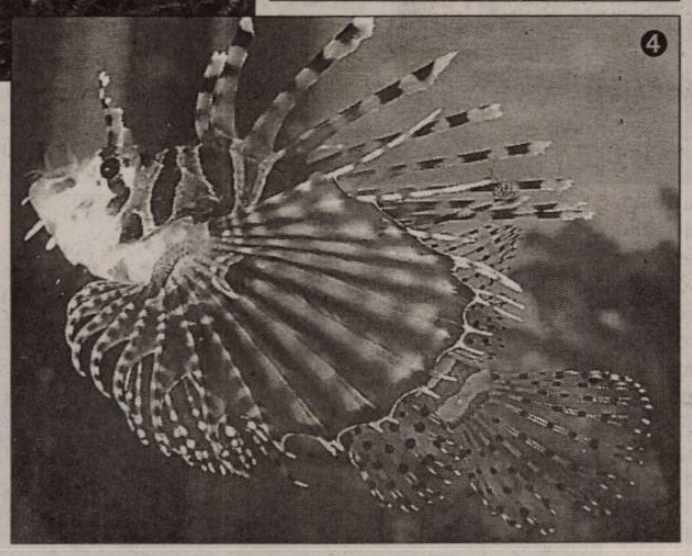
4

Atenție, otravă!

Printre cele mai veninoase specii de pești care încântă prin forma și culorile lor spectaculoase figurează și cele din imagini (foto 4, 5, 6). Toxinele lor sunt letale pentru cea mai mare parte din viețuitoarele care trăiesc în mediul coralier.

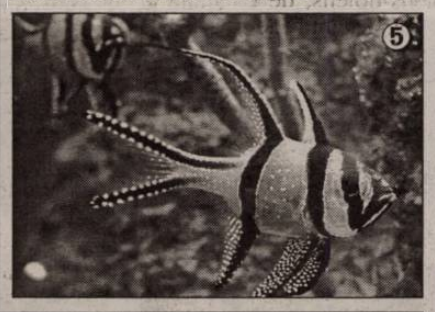
5

6

Arta camuflajului

Există și pești care imită ierburile marine, sau care își schimbă culorile pentru a se „topi" în pădurea de corali.

Iată doi dintre aceștia (foto 2, 3), cu forme și culori halucinante, aparent vulnerabili pentru prădători. Cei care se încumetă să-i atace vor simți gustul amar al tetrodotoxinei, una dintre cele mai puternice toxine existente.

Din peisajul submarin nu lipsesc nici nevertebratele care pot lua diverse forme, în funcție de peisajul în care evoluează. Cele din imagine (foto 7), asemănătoare unor vaze elicoidale, filtrează apa pentru a se hrăni cu particule în suspensie.

DORIN MĂRAN

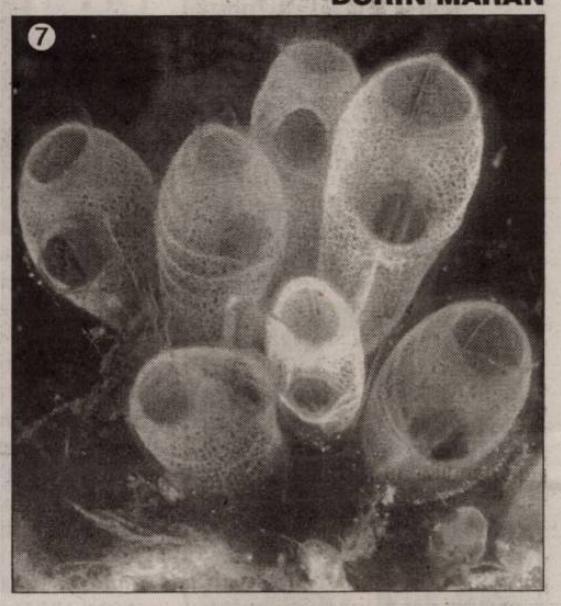
7

Descoperiți România!

Să lunecăm pe Dunăre

Nimic poate nu e mai plăcut decât să luneci pe Dunăre, când Soarele dă să apară de sub orizont iar barca în care te afli spintecă valurile ca un cioc de pescăruș imens. Apele canalelor se ramifică, se întretaie, purtându-te prin labirintul drumurilor lor, drumuri tainice numai de pescarii localnici știute. Adeseori ești nevoit să te strecori prin coridoare înguste, străjuite de păpuriș și stufăriș lucesc, ca niște mărgele, fructele de șovar argintii. O simfonie de culori încântă privirea celor care trec pe apele Deltei. Cei care doresc să cunoască Delta în toată splendoarea ei au mai multe posibilități, însă toate drumurile converg spre orașul Tulcea. De aici poți pleca în oricare punct din mirifica Deltă, unică, prin tot ce are. Către inima Deltei se pleacă din orașul Tulcea cu vapoare mari, confortabile sau, pe arterele secundare, cu bărci cu motor, șalupe sau cu bărcile pescarilor. Să redescoperim drumul Tulcea – Crișan – Sulina cu o durată a călătoriei de 5 ore. Brațul Sulina este cel mai scurt. De-a lungul acestui canal întâlnim localitățile: Mila 23, de unde puteți pleca spre canale, gârle și ghioluri foarte bogate în pește, apoi Iglani un important punct pentru plecări în excursii pe diferite canale, Maliuc – locul unde poate fi văzut un muzeu al Deltei apoi ajungem la Crișan și, ultimul popas este Sulina. Aici turiștii sosiți de oriunde pot admira frumosul chei și farul ridicat în 1802. Așadar, am „călătorit" – doar imaginar, deocamdată – pe cea mai intensă cale de navigație a Deltei. Nu ezitați să vizitați această parte de țară unde veți întâlni locuri dintre cele mai deosebite, unde mama natură a pus la un loc, cu price-pere și artă, culori, relief și ape.

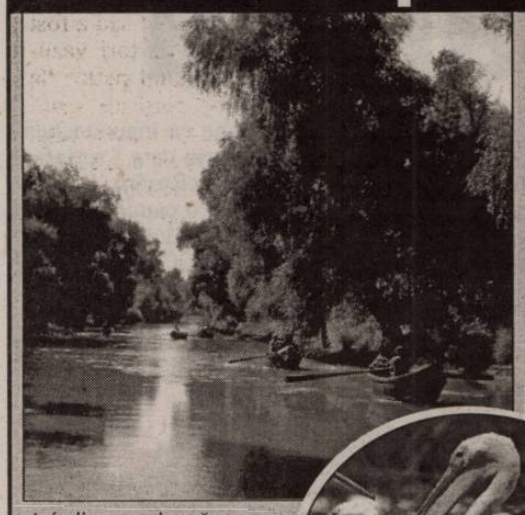

stuf, din care zboară spre înalturi, păsări cu o frumusețe deosebită a penajului. Numai Delta poate ascunde atâtea frumuseți! Ici-colo apar luminișuri de apă, acoperite cu nuferi gingași, albi sau galbeni. Pe lângă țărmuri, cresc plante rare precum crinul de baltă și săgeata apelor. În

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creștin

Sfinți ai lunii iulie

Astăzi ***20 iulie Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe Sfântul Ilie Tesviteanul.*** Încercăm să reamintim cititorilor noștri câte ceva despre Măritul Proroc. Născut în Tesba Galaadului în secolul IX î.Ch. a propovăduit în Israel în vremea împăratului Ahab și a soției sale Izabela, care înălțaseră în Samaria un templu în cinstea zeului Baal. Sfântul Ilie îl mustră pe rege pentru necredința lui amenințându-l că trei ani și jumătate regatul său va suferi de secetă. Regele a ordonat uciderea Proorocului dar acesta s-a retras la pârâul Cherit unde a fost hrănit de corbi, și apoi a venit în Sarepta Sidonului unde a înmulțit făina și undelemnul unei văduve, gazda sa, și i-a înviat fiul. Pe muntele Carmel el dovedește care este Dumnezeul cel adevărat, respingându-l pe Baal la care se închinau regele și preoții idolului. Atât Sfântul Ilie cât și preoții au ridicat câte un altar de jertfă pe care au hotărât să-l aprindă numai prin rugăciune. Cel al idolului nu a primit foc din ceruri în vreme ce peste altarul înălțat de Sfântul Ilie a căzut foc de sus și a consumat jertfa.

Preoții din Baal au fost uciși de mulțime, ploaia a căzut pe pământ și Sfântul Ilie pleacă la Baer-Șeba și ajunge apoi într-o peșteră din muntele Moreb fiind veșnic amenințat de Izabela. De aici vine la Iordan, unde postește 40 de zile și nopți și își continuă profețiile și după ce pe tronul regatului se urcă Ohozia, fiul lui Ahab. Sfântul Ilie l-a lăsat urmaș pe Elisei, el fiind ridicat în vârtej de vânt la cer, de un car cu cai de foc. Lui Elisei i-a rămas cojocul părintelui său spiritual și a dobândit puteri făcătoare de minuni. Sfântul Ilie apare alături de Moise pe Muntele Tabor la Schimbarea la Față a Mântuitorului și, conform tradiției se va arăta la sfârșitul lumii.

Peste numai două zile, pe ***22 iulie, este prăznuită Sfânta Muceniță întocmai cu apostolii Maria Magdalena.*** Este una dintre femeile mironosițe și era originară din cetatea Magdala din Galileea de unde și numele ei. Ea este cea din care Iisus a scos șapte duhuri rele. Fiind roaba patimilor trupești a cerut ajutorul Mântuitorului care i-a oferit pacea sufletească. Ea va rămâne alături de Iisus în cele mai grele momente fiind alături de Fecioara Maria și Maria lui Cleopa în cumplitele momente ale Patimilor și ale morții lui Iisus pe cruce. Conform unei vechi tradiții iudaice, în prima zi a săptămânii care a urmat Răstignirii, femeile mironosițe merg la mormântul Domnului pentru ungerea cu arome a trupului, și printre ele se numără și Maria Magdalena.

Apostolul Ioan menționează faptul că ea este prima căreia i se arată Iisus după Înviere, în grădina din apropierea mormântului și tot ea este cea care vestește minunea. Există câteva păreri diferite în ceea ce privește apartenența ei la o familie sau alta. După unii cercetători ea este femeia păcătoasă care a uns cu mir picioarele lui Iisus în casa lui Simon Leprosul. Alții o identifică însă cu Maria, sora lui Lazăr din Betania.

Tradiția spune că, după Înălțare, Sfânta Maria Magdalena s-a dus să răspândească învățătura evanghelică la Roma și apoi în Efes. Există de asemenea legende potrivit cărora ar fi găsit adăpost în sudul Franței, dar, oriunde s-ar fi aflat, ea a luptat, alături de Sfântul Ioan Evanghelistul, pentru a sădi în sufletele oamenilor dreapta credință în acele nobile învățături lăsate oamenilor de Mântuitor.

IRINA STOICA

Pensie alimentară, plătită de... ginecolog!

Haioasa întâmplare pe care o veţi putea citi în rândurile ce urmează s-a petrecut în Olanda, ţară recunoscută pentru natalitatea scăzută, datorată faptului că blondele ei locuitoare se gândesc mai mult la carieră decât la procreaţie. Este şi motivul pentru care un medic ginecolog din oraşul Eda a fost condamnat de către tribunalul local să plătească pensia alimentară unui bebeluş „nedorit", până la majoratul acestuia. Medicul recomandase tinerei paciente ce i se adresase în urmă cu aproape un an, implantul contraceptiv, în umărul drept, dar nu s-a asigurat că acest implant a fost injectat în poziţia indicată şi nici nu i-a cerut femeii să revină, pentru control. Aşa că olandeza s-a trezit, peste două luni, însărcinată, deşi nu era nici măcar căsătorită, iar copilul ar fi fost o povară pentru ea. Cu toate acestea, femeia a dus la bun sfârşit sarcina şi, după ce a născut, l-a dat în judecată pe ginecologul neglijent, care se va ocupa, volens-nolens, de educaţia fiului ei, până când acesta va împlini18 ani.

POSTUL DE RADIO care te scapă de amenzi

Şi la spanioli, ca pretutindeni în lume, există participanţi la trafic care încalcă regulamentele rutiere, fie din grabă, fie din neatenţie, fie uneori cu bună ştiinţă. Dar rigorile legii sunt pe măsură, iar amenzile sunt comparabile cu cele din România (dacă ar fi şi salariile...), de multe ori cei prinşi în flagrant trebuind să scoată din buzunar sute de euro spre a-şi ispăşi vina. Cum nimănui nu-i arde să dea atâta bănet din buzunar pentru că a parcat de pildă într-o zonă interzisă, ori pentru că a trecut pe galben, un post de radio din Madrid, Radio Blu, s-a gândit să plătească amenzile şoferilor care se dovedesc ascultători fideli ai programelor sale. „De obicei, posturile de radio oferă bilete la concerte, invitaţii la restaurant sau tricouri promoţionale, adică lucruri pe care de multe ori lumea nu le doreşte. Am dorit să punem bazele unei altfel de competiţii, în care premiul să fie ceva cu adevărat drag inimilor participanţilor. Într-un oraş ca Madrid, unde traficul este un infern, ai fi un sfânt în viaţă dacă ai reuşi să conduci zilnic fără să încalci nici o regulă rutieră. De aceea, toţi şoferii trăiesc cu spaima că vor fi prinşi şi amendaţi de poliţişti. Atunci ne-a venit ideea să plătim în fiecare săptămână amenzile a zece dintre ascultătorii noştri", precizează managerul postului, Guillermo Moreno. Acesta a mai precizat că, pentru a primi premiul, şoferii trebuie să facă dovada că sunt ascultători fideli ai postului, fiind supuşi unui tir de întrebări privind programele sale, numele şi preferinţele disc-jockey-lor, etc. Probabil că o asemenea găselniţă ar avea succes şi la noi, dar credeţi că se va găsi vreun post de radio capabil să plătească nu numai amenzile, ci şi şpăgile?...

FUNERALII BUDISTE pentru... gândaci!

Până nu de mult, a avea un gândac constituia, în Thailanda, ultima modă în materie de „animale de companie". Dar, de când cu tot mai numeroasele molime, gândacilor li s-a pus gând rău, chiar dacă thailandezii, ca budişti evlavioşi ce sunt, nu ucid nici măcar o gâză, spre a nu le dăuna la reîncarnare... Nu mai departe de săptămâna trecută, la Bangkok au fost distruşi câteva mii de gândaci uriaşi de Madagascar, „animăluţe" de care tinerii thailandezi au fost nevoiţi să se despartă, fiind altfel pasibili de o amendă usturătoare. Potrivit Departamentului de Control al Epidemiilor, din cadrul Ministerului thailandez al Sănătăţii, gândacii constituie una dintre cele mai temute surse de contaminare cu diferite maladii, precum febra tifoidă şi dizenteria şi de aceea uciderea lor a fost absolut necesară, chiar dacă se opune flagrant preceptelor budiste. Spre a nu leza de tot credinţele religioase ale populaţiei, guvernul de la Bangkok a autorizat însă ca distrugerea colcăitoarelor insecte să fie însoţită şi de un ritual funebru specific budist, pentru ca atât ucigaşii de gândaci, cât şi victimele lor, să aibă parte de reîncarnări favorabile. Gândacul uriaş de Madagascar este, pentru cei ce nu cunosc, o insectă de dimensiuni considerabile, mare aproape cât o palmă de om adult, pe lângă care gândacii negri de bucătărie ce le scârbesc atât de tare pe gospodinele de pe la noi par nişte umbre palide. „Noi am dorit de mult să distrugem gândacii, dar ne temeam de reacţiile negative ale populaţiei. În cele din urmă oamenii au înţeles gravitatea situaţiei şi au venit singuri să-şi sacrifice bizarele animale de companie", a declarat un purtător de cuvânt al Ministerului Sănătăţii. Bineînţeles că măsura de ucidere a gândacilor, ce au fost incineraţi în incinta unui spital din Bangkok, s-a lovit de protestele ecologiştilor şi ale membrilor organizaţiilor de protecţie a animalelor din Europa. Aceştia sunt de părere că distrugerea gândacilor va duce la afectarea... lanţului trofic, deşi se ştie prea bine că în Thailanda uriaşii gândaci nu trăiesc în libertate. Dacă vajnicii fani ai lui Brigitte Bardot vor cu orice chip să salveze gândacii lumii, ar putea veni prin bucătăriile românilor din cartierele mărginaşe, că au de unde alege...

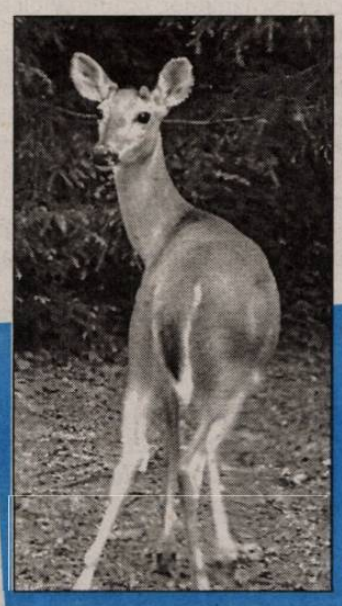

Căprioara nărăvaşă

Mary Blake, o doamnă în vârstă de 75 de ani care trăia într-o suburbie a oraşului Cleveland (Ohio-SUA) deschisese portiţa curţii din spatele casei pentru a-i permite câinelui – un collie tânăr – să vină pe terasă. Dintr-o dată a simţit în spate un animal. Era o căprioară destul de puţin prietenoasă care s-a repezit în biata femeie cu capul şi copitele. Câinele nu fusese eliberat aşa că nu putea interveni, cu toate că lătra cu disperare. Doamna Blake a intrat repede în casă dar nu a reuşit să închidă uşa şi căprioara, furioasă, a intrat după ea, lovind-o, sfărâmând mobila. Cu greu femeia a putut să se retragă într-o altă cameră de unde a telefonat chemând poliţia.

Oamenii legii au reuşit să alunge animalul iar doamna respectivă a fost dusă la spital pentru loviturile care îi sfâşiaseră pielea. I s-au pus 27 de copci numai în genunchiul drept dar s-a întors acasă hotărâtă să privească mai bine în jur, înainte de a deschide poarta. *(I.S.)*

Chinezii mor de-atâta bine de tip „occidental"

Chiar dacă politichia lor îi determină pe tătucii americani şi vesteuropeni să mai ridice glasul câteodată împotriva marelui popor galben, cu siguranţă ei se bucură nespus, constatând că şi chinezii au început să înghită pe nemestecate „valorile" şi modul de viaţă aşa-zis occidental. Şi ştiu ei de ce, dacă privesc cu oarece obiectivitate şi în propria ogradă, care nu e nici pe departe atât de curată cum o prezintă reclamele.

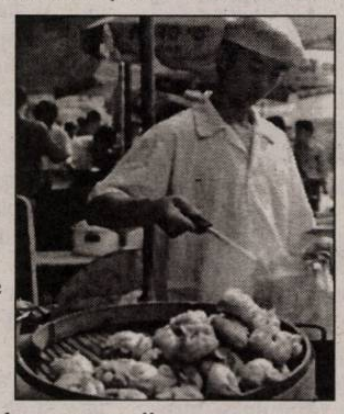

Aşadar, lovitură de teatru: China este bolnavă din cauza economiei sale performante. Creşterea nivelului de trai şi accesul la un mod de viaţă „mai occidental" au ajuns să perturbe echilibrul locuitorilor ei, recunoscuţi pe mapamond ca păstrătorii unor tradiţii şi practici multimilenare extrem de pozitive. Astfel, obezitatea a început să ia amploare şi aici, după cum remarcă chiar surse din ţările europene puternic industrializate. Potrivit guvernului chinez, malnutriţia şi ţigările vor provoca un val de diabet şi de cancere susceptibile de a decima circa 80 de milioane de persoane, în următorii zece ani! În timp ce gripa aviară şi SRAS rămân în fruntea preocupărilor legate de sănătatea publică, responsabilii Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii au cerut autorităţilor să se aplece asupra „maladiilor cauzate de stilul de viaţă". Este vorba în special despre înmulţirea lanţurilor de restaurante tip fast-food şi despre dezvoltarea sistemului de muncă sedentară, ceea ce explică faptul că 15% din tinerii care trăiesc la oraş suferă de supraponderalitate. Pentru ca autorităţile chineze să poată lupta eficient împotriva acestor maladii, OMS consideră că vor avea nevoie de circa 440 de milioane de euro, până în anul 2015. Cine li-i va da şi în ce condiţii? Ghici, ghicitoarea mea! (N.B. Să nu ne bucurăm, fiindcă şi la noi fenomenul ia amploare, ba parcă evoluează şi mai rapid, că doar suntem mult mai apropiaţi de „stilul de viaţă occidental! *(A.N.P.)*

FURTURI VRAC şi en detail...

S-ar putea spune că, dacă e vorba să pună ochii şi mâna pe lucrurile altuia, omul dă dovadă de o ingeniozitate fără limite. Mă rog, că asta nu e o noutate pentru lumea noastră carpato-dunăreană – şi nu numai – este clar. Totuşi, manglitorii autohtoni mai au multe de învăţat în legătură cu ce anume se poate fura. Şi cine să-i şcolească cel mai bine în „meseria" lor, dacă nu confraţii lor în ograda cărora mai tot românul priveşte cu jind (din motive diferite, se-nţelege!), adică americanii.

În Nebraska, cetăţeanul Joe Rüterbories a fost foarte mirat să constate că nişte hoţi ingenioşi, dar destul de ciudaţi, şi-au făcut de lucru cu autoturismul său Honda Civic. Că se fură maşini cu duiumul se ştie bine, însă vehiculul lui Joe a fost văduvit doar de două portiere. De fapt, aceeaşi maşină devenea astfel pentru a doua oară... victimă, cu câteva luni în urmă fiind lăsată fără sistemul de răcire a motorului. Dacă cineva s-ar putea gândi că infractorii şi-au pus în gând să fure Honda bucată cu bucată (cum se face la noi cu vechile întreprinderi industriale), greşeşte. E părerea păgubaşului, care a constatat pe banii lui că respectivele piese sunt foarte greu de înlocuit.

Un furt special, tot în Nebraska: opt capre! Ce-i drept, nu ca amărâtele noastre obişnuite să pască şi scaieţi, ci dintr-o rasă „nobilă", originară din sudul Africii. O arată şi preţul – circa 200 de dolari pe cap de patruped, plus că unele dintre ele se pare că aşteptau să devină mămici. Specific rasei respective este aspectul: blana maro cu alb şi capul roşu.

Am văzut că **unii hoţi,** mai meticuloşi şi mai „miloşi" cu victimele lor, se mulţumesc cu diverse bucăţele ale obiectului furtului, alţii nu se-ncurcă în amănunte. De pildă, în Adelanto (California), Roger Bowers a furat o întreagă grădină. Toată peluza, cu tufişuri, cu instalaţia pentru stropit, din faţa unei case situate în deşertul Mojave, s-au volatilizat peste noapte, spre stupefacţia proprietarului lor. Norocul său a fost însă că mai mulţi martori văzuseră un individ cărând petice de pământ, plante şi părţi ale sistemului de irigaţie, către o altă casă, din apropiere. Poliţia a putut astfel să recupereze porţiuni din bunurile „teleportate". Probabil, după ce vor fi gândit şi ei, în stil românesc, că mare mai este grădina lui Dumnezeu... *(A.N.P.)*

Copilul şi Soarele

Studiile de specialitate arată că patru cazuri din cinci, de cancer al pielii, pot fi evitate, cu condiţia adoptării unui comportament corespunzător. Încurajarea copiilor să-şi ia măsuri de precauţie simple va duce la evitarea insolaţiilor şi a problemelor pe termen lung, totodată permiţându-le celor mici să profite de timpul petrecut în aer liber. Nu e deloc banală ideea că părinţii trebuie să le ofere toate exemplele adecvate şi să se asigure că metodele de protecţie pentru copii funcţionează eficient. Niciodată nu trebuie expuşi la soare sugari sub 12 luni. E bine să ne asigurăm de:

- îmbrăcăminte protectoare pentru copii, inclusiv un accesoriu pentru acoperirea capului şi ochelari de soare;
- folosirea produselor de protecţie împotriva UV a pielii, cu spectru larg (creme, loţiuni etc.);
- evitarea şederii copiilor la soare, prea mult timp, mai ales în perioadele de căldură maximă - orele 1100-1600;
- rămânerea la umbră, dacă totuşi se joacă în aer liber;
- evitarea lămpilor cu ultraviolete şi a saloanelor de bronzat.

Umbra, hainele şi şepcuţa constituie împreună cea mai bună protecţie a copiilor. Ecranul solar protector devine necesar astfel pentru părţile corpului care rămân expuse, cum sunt mâinile şi faţa. De asemenea, părintele nu trebuie să fie niciodată „prea ocupat", pretextând astfel ţinerea copilului în soare mai mult decât e cazul.

Îm fiecare an, în lume se raportează 2-3 milioane de cancere de piele benigne şi circa 132.000 de noi cazuri de melanom malign. Se ştie că una dintre cauze o constituie deteriorarea stratului de ozon, ceea ce face ca ultravioletele să fie mult mai agresive faţă de sănătatea noastră, nu numai la nivelul pielii, ci şi pentru ochi (1,6-1,75 milioane de cazuri suplimentare de cataractă şi alte leziuni oculare), pentru inimă, pentru sistemul imunitar etc.

Vulnerabilitate ridicată

Fără să intrăm în generalităţi teoretice îndeobşte cunoscute, vom remarca de la început că o cauză importantă a evoluţiei morbidităţii determinate de expunerea necontrolată la soare derivă dintr-o educaţie deformată. E foarte răspândită ideea că pielea bronzată este un simbol de frumuseţe şi de sănătate. În realitate, procesul respectiv reprezintă sistemul de apărare a pielii, pentru a evita afecţiuni mai grave. Dintre categoriile cele mai vulnerabile, se detaşează categoric copiii, din mai multe motive.

- Pielea copilului e mai fină şi mai sensibilă decât cea a adultului, astfel că probabilitatea apariţiei de arsuri grave există la el şi în cazul expunerii scurte la soare în intervalele orare cele mai calde (7 minute şi chiar mai puţin).
- Insolaţiile repetate din copilărie creează condiţii favorabile sporite pentru apariţia melanoamelor, mai târziu.
- La copii, există mult mai mult timp pentru dezvoltarea unor boli caracterizate prin lungi perioade de latenţă, mai mulţi ani de pierdut şi mai multă suferinţă de îndurat, dacă sănătatea li se degradează; însăşi speranţa de viaţă măritată sporeşte gradul de risc la persoanele cu cancer de piele şi cu cataractă.

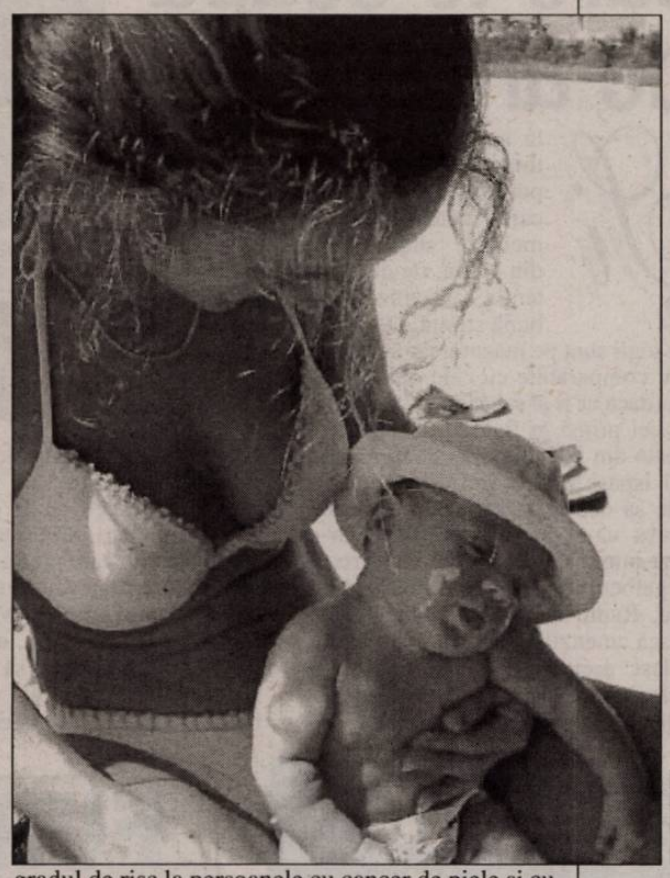

- Expunerea la soare în copilărie este cea mai ridicată: de-a lungul vieţii unei persoane, acest lucru se petrece în proporţie de 80%, numai până la 18 ani.
- Copiilor le place mult să se joace în aer liber, însă în general nu sunt la curent cu efectele nocive ale ultravioletelor.

Vigilenţă maximă în orice împrejurare!

Nu numai pe plajă sau la piscină e nevoie de protecţie, ci în timpul oricărei activităţi în aer liber. Nu de puţine ori, unele persoane fac insolaţie deoarece nu-şi dau seama că trebuie să se protejeze. Copiii pot fi expuşi la o influenţă solară intensă chiar când se află pe balcon, în timpul ieşirilor din week-end sau al unei vizite la zoo, în timpul recreaţiilor (la şcoală sau la grădiniţă), în timpul unor activităţi sportive în aer liber ş.a.m.d. O atenţie specială trebuie acordată acestor aspecte la munte, întrucât aici intensitatea radiaţiilor UV creşte cu 8% la fiecare 1000 de metri altitudine. Radiaţiile UV sunt mai intense pe cer senin, însă pot păstra o forţă semnificativă şi pe vreme noroasă. În plus, să nu uităm că multe suprafeţe naturale – zăpada, dar şi nisipul sau apa – reflectă razele soarelui, sporind nivelul de expunere la UV. Mai precizăm că în destul de multe ţări occidentale, cu sau fără implicarea OMS, s-au alcătuit şi se desfăşoară programe de informare şi de lucru efectiv, în şcoli sau în alte medii, în sensul protejării copiilor şi al asigurării celor mai potrivite condiţii de igienă şi de sănătate, inclusiv pe domeniul prezentat mai sus. Şcoala românească, din nefericire, este aproape totalmente străină de asemenea măsuri specifice civilizaţiei umane.

Psihologie

În fiecare dimineaţă, groggy!

Fie că suntem, fie că nu suntem amatori de licori „euforizante", în fiecare dimineaţă ne trezim *groggy*. De fapt, nu întreaga noastră fiinţă, ci numai creierul nostru se află în stare de ebrietate, câteva minute după momentul trezirii, potrivit cercetătorilor de la universitatea americană din Boulder (Colorado). Această stare se manifestă chiar mai accentuat decât după 24 de ore fără somn sau după o ingerare considerabilă de alcool. Autorii studiului au lucrat cu voluntari, ajungând la concluzia că, dacă marja de eroare este ridicată pentru evaluarea primelor trei minute de după trezire, se atenuează mult în următoarele zece minute. Este vorba despre o fază de inerţie care corespunde reactivării progresive a creierului. Rezultatul este important mai ales pentru medici şi pentru piloţii de avion, care pot conştientiza astfel faptul că a rămâne treaz în timpul unei nopţi de gardă e mai puţin riscant decât dacă se recurge şi la câteva ore de odihnă. Deloc întâmplător, practicile orientale referitoare deopotrivă la conservarea sănătăţii şi la modul de viaţă general recomandă ca la trezire să se mai stea puţin în pat şi abia apoi să se treacă la activităţile curente. Aşadar, orice lichide veţi fi consumat în seara precedentă, rezervaţi-vă dimineaţa încă zece minute de „leneveală".

Remedii naturale

Ceaiuri de vacanţă

Vara, eventual atunci când ne aflăm în concediu şi nu ne lipim în mod obligatoriu de mijloacele de locomoţie pe roţi, avem privilegiul să cunoaştem o mulţime de flori ce ne încântă privirea şi nu rareori simţul olfactiv. Nu întotdeauna ştim însă că aceste minuni ale naturii ascund şi remarcabile calităţi terapeutice. Să amintim câteva dintre ele.

◆ ***CICOAREA*** îşi deschide în zori fascinantele flori albastre, care – alături de celelalte părţi ale plantei (inclusiv rădăcina) – sunt recunoscute de mii de ani ca remedii. Principalul efect vizează stimularea activităţii ficatului, fluidizarea şi eliminarea bilei. La diabetici, elimină treptat senzaţia specifică de sete, iar în problemele digestive se foloseşte datorită proprietăţilor uşor laxative, în special rădăcina, totodată favorizând digestia. În amestec egal cu trei-fraţi-pătaţi şi rădăcină de brusture, se poate prepara o infuzie utilă în combaterea furunculozei şi a acneei. De obicei, infuzia se prepară din 1-2 linguriţe de plantă la cana cu apă şi se beau două căni pe zi.

◆ ***ALBĂSTREAUA*** are şi ea culoarea cerului senin şi dă senzaţia de fragilitate, de gingăşie, deseori crescând în lanurile de grâu sau de secară. De la ea, se folosesc florile împreună cu receptaculul (bulbul) adiacent. Proprietăţile principale sunt cele diuretice şi astringente. În combinaţie cu frunze de mesteacăn, de merişor şi cu cozi de cireşe, serveşte la prepararea unui ceai, din 1 1/2 linguriţe de plantă opărite cu un pahar cu apă clocotită; se acoperă şi după 20 de minute se îndulceşte şi se bea. Cu 20 de minute înaintea meselor principale, se bea câte un sfert de pahar de ceai, pentru tratarea bolilor de rinichi şi de vezică. Extern, cu o infuzie obţinută dintr-o linguriţă de floare la cana cu apă, se fac fie băi oculare, fie se pun comprese menite să combată conjunctivita, iritaţiile şi înroşirea pleoapelor. De asemenea, ceaiul de albăstrele se foloseşte în reumatisme, în bronşite, în sporirea lactaţiei la tinerele mame, dar şi în combaterea colicilor la copii.

◆ ***MACUL-SĂLBATIC*** reprezintă periodic un adevărat nobil al câmpului, datorită culorii sale sângerii. De multe ori, dacă este asociat sănătăţii omului, se face referire la opiul extras din seminţele anumitor specii de mac, generalizarea acestei idei fiind însă incorectă. De la faimoasa noastră floare sângerie, se utilizează petalele, datorită calităţilor lor emoliente şi antitusive (în bronşită, răguşeală, gripă, răceală). Pentru prepararea infuziei, se toarnă o cană cu apă clocotită peste o linguriţă de plantă, se îndulceşte şi se consumă pe parcursul unei zile. În stări de agitaţie şi de insomnie, jumătate din cantitate se bea seara. Extern, se face gargară pentru combaterea durerilor în gât sau se pun cataplasme pe pleoapele inflamate, pentru a le descongestiona.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

De ce, la sfârşitul unei mese, de obicei consumăm un preparat dulce? Are legătură acest lucru cu starea noastră de sănătate? O interesantă întrebare cu mai multe „ramificaţii" la fel de incitante, venită din partea d-nei Alexandra Banu, din Cluj-Napoca.

Într-adevăr, ne putem întreba dacă această preferinţă este de natură biologică (indusă de nevoile metabolismului nostru) sau este vorba despre un simplu obicei de ordin „cultural". Ei, bine, specialiştii în comportament alimentar pledează pentru a doua variantă de răspuns. Un posibil argument: romanii consumau fără probleme produse zaharoase (fructe, miere) ca aperitive, iar la chinezi mâncărurile

O plăcere „culturală" perfidă

dulci pot apărea de la începutul până la sfârşitul mesei, fără cea mai mică urmă de sare. Epocile s-au schimbat, obiceiurile la fel, cele legate de consumul alimentelor dulci cunoscând cotituri importante o dată cu începutul extragerii zahărului din trestia de zahăr, în sec. al XVI-lea, apoi din sfeclă, în sec. al XIX-lea. Totuşi, nu întâmplător am preluat subiectul în cadrul unei rubrici destinate sănătăţii.

În ultimele cinci-şase decenii, zahărului i s-a asociat noţiunea de plăcere, pornindu-se de la constatarea că nou-născuţii preferă să li se dea apa uşor îndulcită, în loc să fie puţin sărată. De aici, până la funcţionarea organismului uman nu a mai fost decât un pas, deoarece industria a preluat rapid ideea, în beneficiul său. Astăzi, zahărul se găseşte – atenţie! – în toate alimentele: mezeluri şi brânzeturi, sosuri şi aperitive, produse de panificaţie şi de patiserie, alte alimente de tip fast-food, toate conţin cantităţi de zaharuri mai mari sau mai mici, menite „să provoace plăcere", după cum afirmă specialiştii. Componenta psihologică e exploatată în mod abil. Gustul dulce este asociat chiar cu sentiment de bine, de confort, de protecţie, de linişte interioară, astfel că se apreciază că în deceniile următoare, alimentele cel mai consumate în ţările occidentale vor fi din ce în ce mai colorate şi mai pline de zaharuri. Este cazul – de exemplu – al brânzeturilor şi al vinurilor. O tendinţă perfidă însă, care atrage şi efectul invers, nedorit.

De altfel, nu mai este astăzi un secret faptul că plăcerea de a consuma dulciuri poartă în parte responsabilitatea pentru epidemiile de diabet şi de obezitate, care bântuie prin ţările occidentale. Altfel spus, nu există contraindicaţii în ce priveşte consumul de dulciuri înainte, în timpul sau după masă, dar dozarea zaharurilor pe care le putem ingera în mod rezonabil depinde de fiziologia fiecăruia. Din nefericire, dacă ne referim la ţara noastră, tendinţele orientărilor alimentare, într-o mare măsură induse şi dirijate de oferta pieţei, nu sunt deloc de natură să ne liniştească. Cu toate acestea, abordarea subiectului de pe poziţii corecte, oneste, este aproape nulă!

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pregătirea drumului spre sănătate

*Am ajuns la... sfârşitul începutului. Introducerea practică într-una dintre procedurile **qigong** ajunse şi la noi, aşa cum ne-a fost ea prezentată de d-na Aurelia Dascălu din Iaşi, aduce în timp avantaje deosebite persoanelor care practică exerciţiile corect şi în mod susţinut. În episodul precedent, se făcea recomandarea imitării unui căscat repetat, concomitent cu frecarea feţei, până la apariţia senzaţiei de reîmprospătare. Mai departe, încheierea.*

„Ceasornicul" din noi

Încrucişaţi-vă palmele, una peste cealaltă: bărbaţii – cu mâna stângă în afară, femeile – mâna dreaptă în afară. Apăsaţi astfel pe zona ombilicului, depunând puţină forţă. Imaginaţi-vă că toate informaţiile acumulate până acum devin ca nişte raze de lumină, intră în ombilic prin centrul palmelor şi încep să se rotească în jurul acestuia. Concentraţi-vă, dar nu închideţi ochii. Bărbaţii îşi vor imagina că razele de lumină se rotesc în sensul invers acelor de ceasornic, de 36 de ori. Femeile îşi vor imagina rotirea în sensul acelor de ceasornic, de 24 de ori. Totuşi, nu e absolut necesar să se numere. Persoanele care au probleme stomacale pot masa abdomenul în jurul ombilicului, cu palmele mişcându-se circular pe suprafaţa părţii inferioare a abdomenului. Trebuie doar să vă gândiţi la numărul menţionat.

Lovituri blânde, care ne detensionează

Mutaţi mâinile într-o postură liberă. Gândiţi-vă că practica s-a sfârşit. Mişcaţi încheieturile, coatele, mâinile, spatele, picioarele, gâtul etc. Loviţi uşor părţile care vă fac să nu vă simţiţi chiar confortabil, apoi frecaţi-vă repede palmele, faţa, inspiraţi profund şi rapid. Urmează procedura de închidere obligatorie. Apăsaţi unghiile degetelor mari la baza unghiilor degetelor arătătoare şi de asemenea concentraţi-vă muşchii, astfel încât partea inferioară a spatelui să fie „apăsată" sub coaste. Îndoiţi-vă în jos, inspiraţi adânc, apoi îndreptaţi-vă spatele şi expiraţi adânc, de trei ori până la şapte ori. „Adunaţi-vă" degetele într-o jumătate de pumn (aşadar, fără să le strângeţi). Îndoiţi-vă şi loviţi uşor zona inferioară a spatelui, urcând apoi atât cât se poate; repetaţi mişcarea de 12-24 de ori. Mai departe, loviţi uşor aria abdominală: folosind căuşul palmelor, începeţi din partea superioară a pieptului şi coborâţi până în jurul abdomenului. Se repetă procedura de 12-24 de ori.

Împletirea cu acupunctura

Folosiţi (prin alternarea mâinilor) unghia câte unui deget, pentru a apăsa zonele de lângă unghia fiecărui deget al mâinii opuse; acolo se află puncte de acupunctură, câte zece pentru fiecare unghie. Apoi, cu degetul „de lucru" de la mâna stângă (bărbaţii) şi cu cel de la mâna dreaptă (femeile), se va masa un punct de acupunctură situat la baza nasului, la fel se va proceda cu partea care leagă degetul mijlociu de palmă, masând de la stânga la dreapta. Urmează împreunarea degetului mare cu cel mijlociu (bărbaţii – de la mâna stângă, femeile – de la dreapta), se masează punctele de acupunctură de pe părţile laterale ale nasului, apoi de pe lateralele nărilor. Masaţi apoi tâmplele, folosindu-vă de cele două degete mijlocii. Masaţi în continuare punctele de acupunctură aflate pe linia părului, în depresiunea de la ceafă, presiunea fiind destul de mare. Loviţi liber, uşor, dar fără a mângâia, atât în faţa, cât şi în spatele craniului.

Punct de pornire...

Am ajuns la final. Lipiţi palmele una de cealaltă şi împingeţi puternic, apoi frecaţi-le repede. Repetaţi procedura precedentă, având grijă totodată să puneţi forţă şi în picioare. La acest nivel, solicitaţi-vă în mod special degetele, două câte două: mai întâi cele mari până la cel mic, apoi cele patru mici, simultan, de la ambele picioare. Degetele se îndoaie în jos, ca şi cum ar avea tendinţa de a apuca solul. Frecaţi repede palmele, apoi imediat faţa, de jos în sus. Inspiraţi adânc, aşezaţi palmele pe creştetul capului, apoi masaţi faţa de sus în jos pe expiraţie profundă, asemănătoare căscatului zgomotos al unui om somnoros sau abia trezit din somn. Ca ultimă mişcare, suprapuneţi palmele în modul descris mai devreme şi apăsaţi pe ombilic. Este, după cum spuneam, încheierea părţii de introducere în această tehnică qigong. Practica propriu-zisă reprezintă de fapt un mod de viaţă, cu tot ce presupune el. Rezultatele nu apar imediat, dar odată instalate, şi pe fondul repetării exerciţiilor, vor produce schimbări pozitive deosebite, pe toate planurile. Aşadar, abia de la această închidere finală începe drumul lung al practicantului qigong.

Tinereţe fără bătrâneţe

Adulţi trăitori în miezul lumii civilizate (adică în oraş, evident!), printre altele ne hrănim „ştiinţific", că doar magazinele de produse alimentare sunt pline cu tot felul de ispite pentru gurmanzi, dar şi cu hrană sănătoasă. Rămâne s-o identificăm pe aceasta din urmă...

Totuşi, lăsând deoparte ironiile, să ne gândim de ce orăşeanul înrobit de asfalt şi de beton nu e nici pe departe la fel de sănătos şi de longeviv ca – de exemplu – munteanul trezit cu noaptea-n cap ca să-şi îngrijească animalele, care se încălzeşte cu lemnele cărate din pădure, care se hrăneşte cu carne şi cu lactate de la animalele din gospodăria proprie şi aşa mai departe. E un subiect incitant şi totodată inepuizabil, dar din el am rupt doar un minuscul fragment, pentru astăzi: cum să alegem produsele lactate care să ne dea speranţa că vom putea lupta ani buni împotriva îmbătrânirii.

Teoretic vorbind, sub efectul stresului, al poluării şi al soarelui, organismul generează de-a lungul timpului radicali liberi, care accelează îmbătrânirea celulelor. Anumite deficite de vitamine şi de oligoelemente participă şi ele la acest proces. Pentru a ne păstra tinereţea celulelor, se ştie că antioxidanţii sunt de foarte mare ajutor. Este ceea ce ne oferă unele produse lactate de fermentaţie: lapte bătut, iaurt, sana, kefir. Cu un pahar băut în fiecare dimineaţă, ne facem plinul de vitamine şi de minerale, în special de antioxidanţi, astfel că nu va fi nevoie să mai trecem pe la farmacie. Trebuie numai să ştim ce anume căutăm.

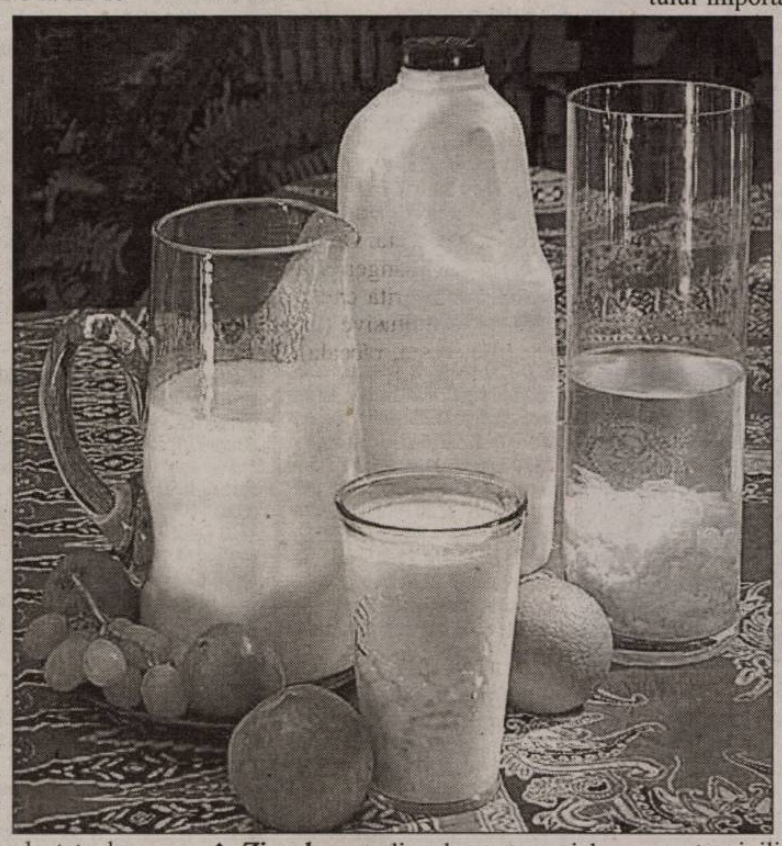

◆ ***Zincul*** – un oligoelement special, care luptă împotriva radicalilor liberi.

◆ ***Vitamina A*** – necesară sănătăţii ţesuturilor şi cu un important rol pentru vedere.

◆ ***Vitamina E*** – numită şi „vitamina frumuseţii", participă la protecţia membranelor celulare.

◆ ***Vitaminele B*** - în special B9, care favorizează multiplicarea celulelor organismului şi B5, cu efect notabil în revitalizarea pielii şi a părului.

Lactatele menţionate pot asigura şi vigoarea organismului, datorită conţinutului important de *calciu,* pentru a ajuta la păstrarea soliditătii oaselor, asociat cu *vitamina D,* care-l ajută să se fixeze în corp. În acelaşi timp, aportul caloric este redus, în special la sortimentele degresate (de obicei, 0,2% grăsimi) sau semi-degresate (1,5% grăsimi).

Avem nevoie de mai mult? Fără îndoială, deoarece fiinţa umană nu înseamnă doar un corp alcătuit din elemente chimice între care se petrec diverse reacţii. Echilibrul interior este şi el deosebit de important. În bună parte, iaurtul şi laptele bătut, sana şi kefirul rezolvă şi asemenea probleme, dacă au în compoziţie *magneziul* necesar echilibrului nervos şi celui muscular, iar pe de altă parte *fibrele* care contribuie la confortul nostru intestinal. Iată doar un mic aspect po-zitiv al unui comportament alimentar realmente civilizat, adresat absolut tuturor categoriilor de populaţie, mai ales celor ce cred în sintagma împrumutată din poveşti: *tinereţe fără bătrâneţe.* Şi nu e o poveste!...

Paraziţii intestinali alungaţi cu plante

Oxiurii sunt viermi care parazitează ultimul segment al tractului digestiv uman (în special la copii), apariţia lor fiind tributară de obicei unei igiene alimentare care lasă de dorit. Pentru combaterea lor, se poate apela şi la medicamente, însă farmacia naturii ne vine şi ea în ajutor, sub diverse forme. În primul rând, este bine ca bolnavul să consume anumite preparate, cum sunt sucurile de legume şi fructe, tărâţele de grâu puse în ceai, câte două linguriţe de două ori pe zi sau aloe.

Seminţele de dovleac au o utilitate deosebită, ele putându-se folosi în mai multe moduri. Se prepară o pastă din 150 grame de seminţe pisate şi 200 mililitri de lapte neprelucrat şi se consumă înainte de mesele principale ale unei zile, de fiecare dată doza fiind urmată de câte două linguriţe de ulei de ricin. Tot din seminţe de dovleac – 3 grame – pisate, se pregăteşte un macerat în amestec cu 10 mililitri de ceai de pelin şi 250 mililitri de apă rece, timp de 12 ore. După ce s-a strecurat, peste „zaţul" rămas se toarnă alţi 250 mililitri de apă clocotită, se lasă la infuzat o oră, apoi se amestecă infuzia cu ceaiul obţinut din macerat. Întreaga cantitate se va bea de-a lungul unei zile, fără grabă, înaintea meselor principale.

Tratarea oxiurilor se face şi cu „leacuri bătrâneşti" eficace, în compoziţia cărora intră usturoiul. Mai mulţi căţei de usturoi, curăţaţi de coajă, se pun într-un pachetel dintr-un material textil nesintetic şi se fixează seara deasupra ombilicului. Se ţine pe toată durata nopţii, repetându-se procedura până la eliminarea paraziţilor. Dacă pacientul nu are şi alte probleme digestive, cel mai bine este să consume usturoi crud (se recomandă să nu se mestece aproape deloc, dacă se poate), mai ales că acesta vindecă şi tusea, micşorează tensiunea arterială sau combate boli de plămâni grave. Revenind la oxiuri, să indicăm şi o reţetă realizată din trei căţei de usturoi tocaţi mărunt şi amestecaţi cu trei linguri de morcov ras. Preparatul se consumă dimineaţa, pe stomacul gol. De asemenea, în astfel de cazuri, din regimul alimentar e bine să nu lipsească nici ţelina.

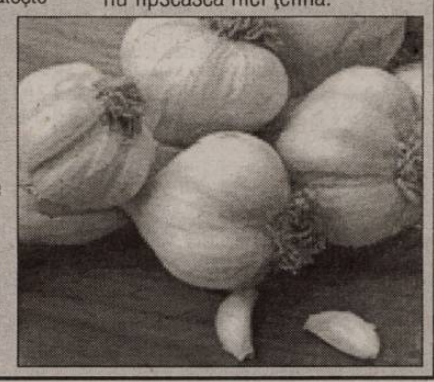

VINERI - 21 iulie

TVR 1

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Guvernanta" (partea a II-a) 10.30 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni (r) 11.30 Reflector (r) 12.10 Serial (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Film: „Secretul din Santa Vittoria" (SUA, 1969) 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Borfași din întâmplare" (Franța, 2003) 22.50 Parfum de glorie... în Mexic 23.40 Noaptea devoratorilor de publicitate 0.20 Film: „Povești extraordinare" (coprod., 1968). Cu: Jane Fonda, Alain Delon.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Compania a 7-a sub clar de lună" (r) 12.00 Apropo Tv (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „François Villon, poetul vagabond" (coprod., 1987) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Box: Noaptea campionilor - Vestul sălbatic 22.15 Film: „Aviatorul" (SUA, 2004). Cu: Leonardo DiCaprio 2.00 La Bloc (r) 2.30 Box (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Negustorii de visuri" (ultima parte) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Dublura" (SUA, 2002). Cu: Anthony Hopkins 23.00 Film: „Lovitură cu recul" (SUA, 2001) 1.30 Serial: „Stagiarii" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Albi și negri" (SUA, 1999) 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Camera ascunsă 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Dragonul de foc" (SUA, 1993) 22.00 Fete fierbinți 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.00 Film: „Angel Heart" (SUA, 1987). Cu: Mickey Rourke, Robert De Niro.

acasa

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Poveștiri adevărate (r) 4.45 Serial: „Dorința".

TVR 2

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" 13.00 Înapoi la măltură (r) 14.00 Serial: „Spelbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză 17.00 Dincolo de hartă 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Bazar 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Ray Mears" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Liga gentilomilor" 22.45 COOLmea distracției estivale 23.45 Film: „Dezastrul" (coprod., 2004).

PRO CINEMA

10.45 Film: „Madigan" (r) 12.15 Desene animate 14.00 Descoperă România 14.15 Lumea Pro Cinema (r) 14.45 Serial: „Visuri americane" (r) 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „RKO 281" (SUA, 1999). Cu: Liev Schreiber, John Malkovich, Melanie Griffith 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Sânge nevinovat" (SUA, 1992). Cu: Anne Parillaud 0.15 Serial: „Cheers" (r).

SÂMBĂTĂ - 22 iulie

6.30 Serial: „O familie trăsnită" (ultimele ep.) 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Adio, dar rămân cu tine!" (SUA, 1997) 16.15 Film: „Arunc-o pe mama din tren" (SUA, 1987). Cu: Danny DeVito 18.00 Dansez pentru tine Caravana - preselecție 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Arsenalul seducției" (SUA, 1993). Cu: Jack Scalia 22.45 Film: „Dispărut în misiune 3" (SUA, 1988) 1.15 Film: „Fără reguli" (SUA, 1999).

7.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 8.30 În gura presei (r) 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 12.00 Desene animate 13.00 Știri 13.45 Film: „Florence Nightingale" (M. Britanie, 1985) 16.30 Serial: „Secretul Mariei" 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.45 Film: „Sărutul dinaintea morții" (SUA, 1991). Cu: Matt Dillon 23.00 Euforia Midnight Sun Tour 23.30 Film: „Pasiune neîmblânzită" (SUA, 2000). Cu: Matt Damon 2.15 Concurs interactiv 3.15 Film: „Oasepții împăratului" (SUA, 1993) 5.00 Serial: „Dădaca" 6.00 Serial: „Întâmplări hazlii".

7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Autoforum 11.00 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Serial: „Războiul lui Foyle" 15.20 Cash taxi (r) 16.30 Super Nanny (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Pericol absolut" (SUA, 2002). Cu: Ben Affleck 22.30 Film: „Rambo II" (SUA, 1985) 0.30 Film: „Sex, secrete și trădări" (SUA, 2000) 4.00 Clubul de noapte.

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Poveștiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Plimbare în noapte" (coprod., 1995). Cu: Ethan Hawke 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Serial: „Totul despre sex" 4.45 Serial: „Dorința".

7.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură și aventură 10.30 Zoom/2 11.00 Info... baza în direct 11.30 Serial: „Școala micilor vrăjitoare" 12.00 Serial: „Andromeda" 13.00 Pop/Rock Story: Dan Spătaru (II) 13.35 Serial: „Amy" 14.30 Bazar (r) 15.00 Film: „Orgolii" (partea a VI-a) 17.00 Via sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Hoolywood Reporter 19.40 Film: „Treptele iubirii" (partea a III-a) 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Ochi catifelați" (SUA, 1991). Cu: John Travolta 23.45 Transfer 0.15 Marcă înregistrată.

9.20 Desene animate 10.10 Descoperă România 12.20 Hollywood necenzurat 13.00 Film: „RKO 281" (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Răzbunarea Panterei Roz" (coprod., 1978) 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.15 Film: „Mircea" (România, 1989, partea I). Cu: George Alexandru, Ion Besoiu 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.15 Serial: „Twin Peaks" 0.15 Saturday Night Live.

DUMINICĂ - 23 iulie

6.05 Lideri europeni (r) 7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Numai cu acordul părinților 11.00 Integrame despre integrare 11.30 Viața satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Dănuțz s.r.l. 16.05 Joaquin Cortes: „Mi soledad" 17.00 Planeta în jeanși 17.40 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Film: „Polițist la San Francisco" (SUA, 1997). Cu: Eddie Murphy 22.15 Hoolywood, regatul serialelor tv 23.20 Film: „Ceasul Pandorei" (partea a II-a).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" (ep.1) 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „Morocănoșii" (SUA, 1993). Cu: Jack Lemmon, Walter Matthau 15.15 Film: „Cuscrii" (SUA, 2003). Cu: Michael Douglas 17.30 Vrei Teo, ai Teo! - prima ediție 19.00 Știrile ProTv 20.45 Film: „Masca" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey, Cameron Diaz 23.00 Film: „Leon" (Franța, 1994). Cu: Jean Reno, Natalie Portman.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Bătălia de pe Râul Rogue" (SUA, 1954) 12.00 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Film: „Peștitoarea" (India, 2003) 17.15 Shakira în România 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 22.45 Film: „Scorpionul roșu: Riposta" (SUA, 1989) 1.30 Film: „Vecinii" (SUA, 1994). Cu: James Woods 3.15 Film: „Bossa Nova" (coprod., 2000) 5.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.20 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Super Nanny 21.30 Serial: „CSI - investigații" 22.30 Film: „Star Trek IV: Drumul spre casă" (SUA, 1986) 0.30 Film: „Tentații" (SUA, 2001).

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.15 Serial (r) 12.15 Muzica de Acasă 13.00 99 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Poveștiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Cine pe cine iubește" (SUA, 1996). Cu: Uma Thurman 22.15 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.15 Serial: „Celebritate" 0.15 Serial: „Fetele Gilmore" (ultimul ep. - anul 4) 4.45 Serial: „Dorința.

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Raport... off road (r) 11.00 Roată la roată (r) 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „De ce zâmbește Mona Lisa?" 13.00 Șlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Louis și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 Enigme în Carpați 16.30 Tineri la Hollywood 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Zile care au zguduit lumea 20.00 Festivalul Artmania 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Maestrul și Margareta" 23.10 Box: C.E. - finala 0.10 Muzică la maximum.

9.45 Film: „Războinarea Panterei Roz" (r) 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema 15.30 Serial: „Verdict: crimă!" 16.30 Film: „Dictatorul" (SUA, 1940). Cu: Charles Chaplin 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Orașul de foc" (SUA, 2004). Cu: Joe Lando, Gabrielle Carteris 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.15 Serial: „Twin Peaks".

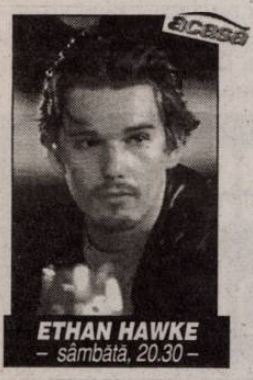

ETHAN HAWKE
– sâmbătă, 20.30 –

SHARON STONE
– joi, 22.30 –

MICKEY ROURKE
– vineri, 0.00 –

JULIETTE BINOCHE
– sâmbătă, 16.30 –

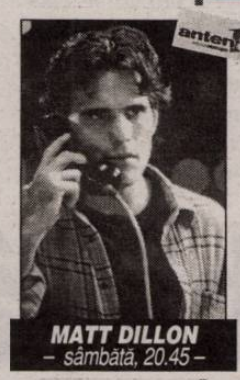

MATT DILLON
– sâmbătă, 20.45 –

ANNE PARILLAUD
– vineri, 22.00 –

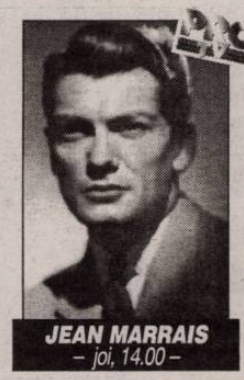

JEAN MARRAIS
– joi, 14.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 24 iulie

6.05 Din România, pe scurt 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Cinci băieți după o fată" (SUA, 2001) 10.35 Ochiul magic (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial: „Justiție militară" 13.00 Documentar (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Reflector 21.05 Despre Mari români 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Top Secret" (M. Britanie, 1984).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 ProMotor (r) 10.45 Dansez pentru tine (r) 11.15 Film: „Morocănoșii" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film „Cuscrii" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Războiul roboților" (SUA, 1993) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Jocuri la Saint-Tropez (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Elena din Troia" (coprod., 2003, partea I). Cu: Sienna Guillroy, Matthew Marsden 23.00 Observator 0.00 Serial: „Matrix: Amenințare teroristă" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 4.45 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 S.O.S. Salvați-mi casa 21.00 Viceversa 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Dragostea de la Clejani (r) 3.30 Clubul de noapte.

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Poveștiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Iubire cu pumnul" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.00 CeZar și tipar 9.00 Poftă bună! (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 COOLmea distracției estivale (r) 12.25 Zborul Reginei 12.45 Documentar (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Zona de conflict 17.00 Zestrea românilor 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Roată la roată 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Motocicliștii potticioși" 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Pulbere de stele" (SUA, 1998).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Cheers" (r) 10.20 Lumea Pro Cinema: Pierce Brosnan 10.20 Film (r) 13.00 Desene animate 13.45 Serial: „Cheers" (r) 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" 17.00 Serial: „O nouă viață" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Trilogia Nașul (I)" (SUA, 1992) 1.30 Serial: „Cheers" 3.15 Film (r).

MARȚI - 25 iulie

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Puiul" (SUA, 1994) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Împreună pentru natură (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Misterul libelulei" (SUA, 2002). Cu: Kevin Costner 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Film: „Iubește-mă, dacă poți!" (Franța, 2003).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Icstrim tivi (r) 10.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 12.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" (r) 13.00 Știrile ProTv 13.45 Film: „Întoarcerea familiei Seaver" (SUA, 2004) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Păcatele nopții" (partea a II-a) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.50 Serial: „Walker, polițist texan".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Eleanor Roosevelt" (SUA, 1982) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Serial: „Forța legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Poveștiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Mincinoasa" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 13.00 Documentar (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Mărturii 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Lumea de aproape 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Școala părinților 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Fetele din Piața Spania" (partea a IV-a) 0.20 Desene animate.

6.00 Apropo Tv 9.20 Desene animate 10.20 Lumea Pro Cinema 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Cheers" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" 22.00 Film: „Trilogia Nașul (II)" (SUA, 1992) 1.15 Serial: „Cheers" (r) 2.15 Film (r).

MIERCURI - 26 iulie

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Doamna Pollifax" (SUA, 1999) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Convietuiri 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Serial: „Neveste disperate" 21.10 Ochiul magic 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Mata Hari" (SUA, 1985).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Walker, polițist texan" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Trenul morții" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Culmile groazei" (coprod., 2004) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.50 Serial: „Doi bărbați și jumătate".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Tablou de nuntă (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Evenimente la Antena 1 (retrospectivă) 23.00 Observator 0.00 Film: „Arahnofobia" (SUA, 1990). Cu: John Goodman, Jeff Daniels 2.00 Concurs interactiv 5.00 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 7 bAni de-acasă 20.30 Cash Taxi 21.00 Kiss Adventure 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 0.15 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Poveștiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 13.00 Școala părinților (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Natură și aventură 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Teatru: „Trei surori" de Cehov 0.35 Desene animate.

9.00 Desene animate (r) 10.05 Serial: „Cheers" (r) 11.30 Serial: „Visuri americane" (r) 12.30 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" 16.00 Serial: „Bette" (r) 17.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" (r) 187.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Trilogia Nașul (III)" (SUA, 1992) 1.30 Serial: „Cheers" 2.30 Film (r).

JOI - 27 iulie

6.05 Din România, pe scurt (r) 7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Fantoma lui Barbă-Neagră" (SUA, 1967) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.45 Fotbal: Dinamo - Hibernians Paola 23.05 50 de ani de divertisment în 50 de emisiuni 0.20 Film: „Mississippi în flăcări" (SUA, 1988).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Unchiul meu extraterestru" (SUA, 1996) 12.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Fantomas" (coprod., 1964). Cu: Jean Marais, Louis De Funès 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Adevărul mortal" (Canada, 2005) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Evenimente la Antena 1 (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Austin Powers și organizația secretă" (SUA, 1997). Cu: Mike Myers, Elizabeth Hurley 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 4.30 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Nu-i spune mamei că bona a murit" (SUA, 1991) 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Mutant X" 3.30 Clubul de noapte.

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Poveștiri adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Dragul de Raymond" (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Minorități sub trei dictaturi 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Fotbal: Sliema Wanderers - Rapid București 21.00 Înapoi la măltură 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Foarfeca" (SUA, 1991). Cu: Sharon Stone 0.25 Desene animate.

10.05 Serial: „Visuri americane" (r) 11.30 Serial: „Cheers" (r) 13.30 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 16.00 Film: „Madigan" (SUA, 1968). Cu: Richard Widmark, Henry Fonda 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Pentru o cauză nobilă" (SUA, 2000) 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film (r).

OPT DIFERENȚE

La prima vedere cele două desene par identice dar între ele există opt mici diferențe. Vă invităm să le identificați.

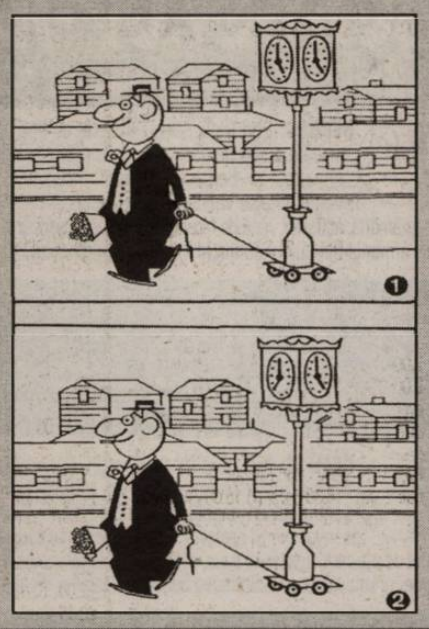

Soluție: 1) Fereastra casei din stânga, sus. 2) Buchetul de flori. 3) Acoperișul din spatele celălalt. 4) Capătul firului din mâna omului. 5) Ora schimbată pe cadranul ceasului din stânga. 6) Acoperișul casei din dreapta, sus. 7) Parea poștelcoana a canțului. 8) Fereastra din stânga stâlpului de lumînat.

Grădina *micul nostru Paradis*

ZEUL MĂRII

De primăvara până la sfârșitul toamnei, zonele mediteraneene, o parte din estul Asiei și din Oceanul Indian oferă veritabile spectacole vegetale, printre protagoniști numărându-se și Leandrul. Mare iubitor de apă și de soare, el a primit numele de la cel al zeului mării la greci, Nereus. În condițiile de climă de la noi, se cultivă de obicei în ghivece, lucru care necesită o îngrijire atentă.

Înmulțirea prin butași presupune mai întâi obținerea acestora din porțiunea semilemnoasă a unor lăstari. De obicei, butașul se taie la o lungime de circa 20 cm, la bază secțiunea realizându-se sub un nod, la 1-3 mm. Prinderea se poate face într-un vas cu apă, unde butașul se scufundă mai puțin decât jumătatea lungimii sale, sau în pământ ușor cu adaos de nisip. Pe durata formării rădăcinilor, e foarte important ca butașii să nu-și piardă umiditatea. Apoi, plantarea inițială se va face în vase de dimensiuni mici, pentru a fi ulterior schimbate gradat cu altele din ce în ce mai mari, pe măsură ce planta se dezvoltă. Ca substrat de pământ, specialiștii recomandă un amestec optim, compus din: pământ argilos (2-3 părți), mraniță (1 parte), turbă sau pământ de frunze (1 parte), nisip cu granule mari (1 parte).

Iubirea față de apă a Leandrului nu înseamnă să-l înecăm, ci să-i păstrăm rădăcina în pământ umed, chiar dacă atmosfera nu este suficient hidratată. În cazul dereglării umidității, până la reechilibrarea ei, planta va pierde multe frunze și flori. Privitor la temperatură, iarna trebuie ținut la 5-10ºC, cu puțină apă și multă lumină. E o perioadă de „hibernare" utilă, dacă vrem ca primăvara el să dea multe flori. Dar și înflorirea depinde de forma dată arbustului, întrucât numai pe vârfurile lăstarilor cresc flori. Prin urmare, cu cât el va fi mai ramificat, cu atât bogăția florală va fi mai mare. Orientarea formei se realizează prin tăieri (primăvara sau toamna) executate deasupra unui nod, la 3-4 mm. Din acel nod, vor lua naștere de obicei trei noi ramuri. De asemenea, mai trebuie știut că floarea nu trebuie stropită cu apă, dacă vrem ca ea să dureze mai mult. Pe de altă parte, la variații de temperatură mari, planta e atacată de păduchi, în zona frunzelor. Un amănunt important se referă la compoziția Leandrului. Deși anumite extracte se folosesc la prepararea unor remedii cardiace, în eczeme sau în afecțiuni intestinale, seva din frunze, tulpină și flori este o otravă extrem de puternică. De aceea, după efectuarea lucrărilor manuale ce presupun contactul direct cu planta, se recomandă spălarea repetată cu săpun. Se spune chiar că simpla odihnă la umbra acestui arbust poate avea efecte nocive asupra organismului. *(A.N. Popescu)*

DETALII

Integramă de GHEORGHE POPESCU

MAGAZIN CU GENȚI / POSTUL LITORALULUI		GEAM LA PRĂVĂLIE / UNA PLUS UNA		AUREL VOICU / COADĂ DE BABOI		IMITAȚIE DE PIELE / BETON ÎNTĂRIT		LUMÂNĂRI PE TORT / A PUNE LA MURAT		LAMENTARE / A SE ÎNGRIJI LA DOCTOR	
CERCURI AUTO / TAUR LEGENDAR					SCĂDERI DE TEMPERATURĂ / MINORITĂȚI						
				REGELE DEȘERTULUI / AU BLANA SCUMPĂ					ÎN ȘANȚ! / ȘLAGĂRE CLASICE		
PĂRERE DE RĂU / ÎN IAHT!							PRIVEȘTE! / NE FAC SĂ ROȘIM				
		CEREMONII CU MIRI / PLUTESC ÎN SUPĂ						SPORADIC / NU MERG LA BISERICĂ			
NĂDRAGII BĂDIȚEI / SINGURĂ						GRĂDINĂ CU ÎNGERI / SCRIE CU CREIONUL				PORȚII EXACTE	
			LOC DE VECI / PRECUM								A GOLIT CAM MULTE PAHARE
ÎN ACEST LOC / ÎNALTĂ MAIESTRIE					FIRE DE URZEALĂ / A SCOATE CAPUL				PRIMELE LA TEME / TUN... RĂSTURNAT!		
				A FACE PROGRESE / SET!							
BLUZIȚĂ / PANTALONI CU DUNGULIȚE			ACTOR DE PRIMĂ MÂNĂ					CHIOT LA HORĂ			
						BĂGAT ÎN VITEZĂ					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „MOZAIC"

Orizontal: S - A - L - T - L - G - MAIMUTAREALA - RENI - RITURI - FISA - ATLET - N - TIRANI - RATA - AER - SILI - RAR - P - EST - ETNII - AT - TEORII - NC - AURARI - TIUI - NUMI - NIMERIT - RAVNA - OLARI - MINISTARI - NIT.

Soluția **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 28

2	3	8	9	1	7	5	6	4
6	7	1	5	2	4	3	8	9
9	5	4	6	3	8	1	7	2
7	4	6	3	9	2	8	5	1
3	1	9	8	7	5	4	2	6
5	8	2	1	4	6	9	3	7
4	6	3	2	5	1	7	9	8
8	9	7	4	6	3	2	1	5
1	2	5	7	8	9	6	4	3

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 28

Verificați-vă cunoștințele

Mama

Cele mai multe întrebări la această rubrică ne-au fost trimise de prietena revistei și a rubricii, Doamna Florentina Gorea din Toplița.

1. Ce zeiță din mitologiile mesopotamiene era considerată protectoarea maternității?
2. Cum se numea fiica generalului roman Scipio Africanul cunoscută mai ales ca mama tribunilor Grachus (Frații Grachi) Tiberius și Caius?
3. Ce mare poet român a scris poezia „O, mamă..."?
4. Cine a compus muzica operetei „Fiica mamei Angot"?
5. Din ce cunoscut roman românesc face parte capitolul „Sărăcuții mamei"?
6. Ce pictor român (1886-1933) este autorul tabloului „Mama și fiica"?
7. Cine a realizat în 1956 filmul „Mama", ecranizare după romanul lui Maxim Gorki?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Varietatea de agat de culoare neagră este onixul. 2) Prin „negru de fum" sau chinoroz se înțelege o pulbere compusă din particule de carbon fin divizat, obținută prin arderea cu cantități insuficiente de aer a unor hidrocarburi și utilizată în special în industria de fabricare a cauciucului, la prepararea cernelurilor tipografice și a unor vopsele. 3) Orașul Negru-Vodă se află în județul Constanța, la granița cu Bulgaria. 4) Biserica Neagră din Brașov își trage numele de la zidurile sale afumate și înnegrite în urma uriașului incendiu din 1689. 5) Romanul „Scrinul negru" a fost scris de George Călinescu (1899-1965). 6) Negro-spiritual este un gen de cântec religios creștin, afro-american, apărut în secolul al XVIII-lea. Din acest gen s-a desprins în jurul anilor 1930 „gospelul". 7) Filmul „Fata în negru" a fost realizat de regizorul grec Michael Cacoyannis.

Poșta cititorilor

Așteptând în continuare să se strângă corespondența de vară, care, ca întotdeauna întârzie, încercăm din nou să răspundem unor întrebări mai vechi ale dumneavoastră.

Corina Simion – Sibiu. Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase dar temele pe care ni le propuneți au apărut în câteva rânduri în rubrică. Ce-i drept, întrebările au fost altele dar nu ne putem repeta prea des nici cu subiectele pentru că acest lucru ar însemna o oarecare monotonie.

Cristina Popa – Ploiești. Întrebările noastre sunt de cultură generală. Nu constituie sub nici o formă un test de viteză. De aceea lăsăm cititorilor aproape o săptămână pentru a ne trimite răspunsurile. Credem că este suficient timp pentru consultarea unor cărți. Oricât de mult ar întârzia scrisoarea, dacă ștampila poștei indică o dată convenabilă, luăm în considerare răspunsurile.

Matei Grigorescu – București. Există pe piață, în momentul actual, o serie de dicționare și enciclopedii, unele chiar pe specialități. Știm că prețurile sunt cele care sunt, dar există situații în care ne permitem satisfacerea unor gusturi și n-ar fi rău ca pe această linie să înscriem și cumpărarea cărților. Dacă nu, bănuim că un drum la o bibliotecă nu e chiar epuizant. *(I. Stoica)*

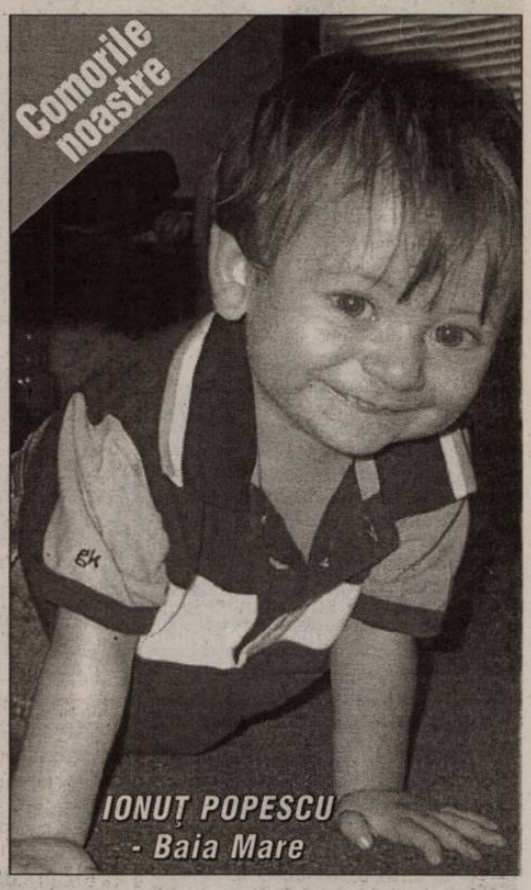

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

ȘAH Skuja - Rosenberg, 1962

DEZLEGARE:
1. Df8 Tf8
2. Th7 Rh7 3. Th1 mat.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

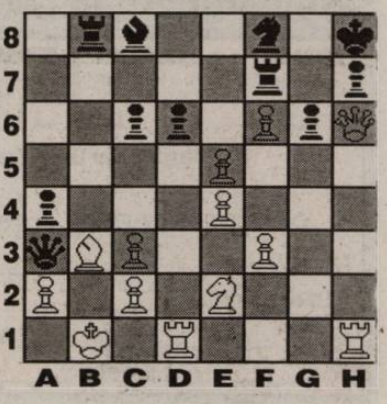

Angelina şi Brad
fac filme în familie

Cel mai mediatizat cuplu al planetei la ora actuală, Angelina Jolie şi Brad Pitt, par decişi să arate tuturor că se înţeleg perfect nu doar în viaţa conjugală ci şi în cea profesională. După ce şi-au dat replica în „Domnul şi doamna Smith", cei doi artişti colaborează din nou, doar că de astă dată numai Angelina evoluează în faţa camerelor, partenerul ei, Brad Pitt, implicîndu-se în postura de producător. Pelicula realizată de ei se va numi Inimă puternică (A Mighty Heart), fiind inspirată de un best-seller al scriitoarei Mariane Pearl, despre viaţa şi moartea soţului acesteia, reporterul Daniel Pearl, răpit şi apoi ucis de extremiştii musulmani în Pakistan, pe cînd investiga conexiunile dintre reţeaua al Qaeda şi atentatele de la 11 septembrie. Desigur, Jolie va da viaţă în film rolul văduvei, Mariane. „Sperăm că acest film va spori înţelegerea dintre oameni de religii diferite şi va reda dramatica poveste a lui Daniel Pearl de pe poziţii cît mai echilibrate şi mai obiective", a declarat Pitt. Actorul fusese încîntat de realizarea unui asemenea film încă din 2003, rolul urmînd să fie jucat de soţia lui de atunci, Jennifer Aniston, dar destrămarea relaţiei lor a dus la eşuarea proiectului. Deşi proaspătă mămică, Angelina o va lăsa mai mult timp pe micuţa Shiloh în grija doicilor, dorind să se implice şi în realizarea unui desen animat produs de compania DreamWorks, „Kung Fu Panda". Aici, ea îşi va împrumuta vocea unui tigru expert în arte marţiale care încearcă să-l antreneze pe un ursuleţ panda timid şi cam prostuţ, spre a-şi apăra oraşul de o bandă de răufăcători

BRIGITTE NIELSEN
colecţionară de... soţi!

Frumoasa actriţă suedeză Brigitte Nielsen, mai renumită pentru dimensiunile sutienului decât pentru prestaţiile ei scenice, pare să fie foarte capricioasă în materie de bărbaţi, pe care îi schimbă ca pe batiste... Aşa se face că apetisanta blondă a ajuns să se mărite pentru a cincea oară! Fosta soţie a lui Stallone, care a împlinit recent 43 de ani, s-a căsătorit cu un tânăr model italian, Mattia Dessi, în vârstă de doar 28 de anişori... Interesant e faptul că cei doi amorezi au mai organizat, anul trecut, un fel de „nuntă-fantomă", în faţa rudelor, ca o repetiţie pentru cea de săptămâna trecută. Atunci, ei nu şi-au putut oficializa relaţia din cauza unui amănunt „minor": pătimaşa Brigitte era încă măritată cu al patrulea soţ, pilotul de curse Raoul Meyer. Din panoplia de cuceriri a artistei au mai făcut parte, în afara celebrului „Rambo", fotograful Sebastian Copeland şi cântăreţul danez Kaspan Winding. Ei, dar până la recordul lui Liz Taylor, cu şapte căsnicii la activ, mai e cale lungă...

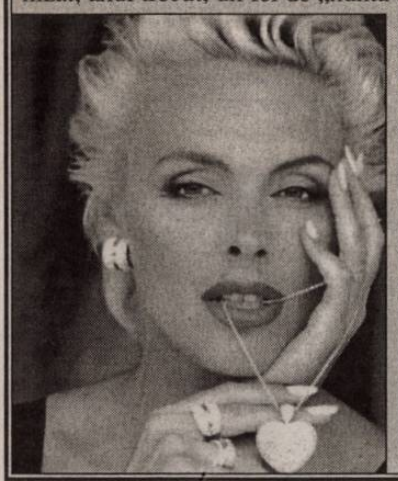

BOB DYLAN
ciocăne la poarta... Broadway-ului!

Simbol al mişcărilor de protest ale anilor '60, Bob Dylan, autor al faimoasei melodii „Knock in' on Heaven's Door", pare s-o fi lăsat mai moale cu fronda, acceptând ca unele dintre cântecele sale să fie transpuse, sub forma unui musical intitulat „The Times They Are A-Changin', tocmai pe ceea ce unii consideră simbolul mercantilismul occidental în materie de artă, Broadway... Musicalul va avea premiera pe 25 septembrie, iar eroul său este un tânăr neadaptat, numit Coyote, persecutat de un tată tiranic, căpitanul Arab (personaj al albumului lui Dylan, 115th Dream), proprietar al unui circ ambulant. Coyote se îndrăgosteşte de o frumoasă artistă de circ, Cleo, dar povestea lor de iubire este umbrită de atmosfera apăsătoare creată de Arab. Din cadrul celor două ore de muzică şi dans nu vor lipsi hituri care au făcut istorie, precum Mr. Tambourine Man, Blowin' in the Wind, Masters of War, Don't Think Twice, It's All Right şi deja criticii se aşteaptă la un imens succes de casă.

CHARLIE SHEEN
nu mai are voie să se apropie de fosta soţie!

Considerat unul dintre cei mai mari „crai" de la Hollywood, Charlie Sheen, plăteşte acum, când jură că s-a făcut băiat cuminte, oalele sparte de pe urma comportamentului său de odinioară. Divorţat de curând de actriţa Denise Richards, cu care are două fetiţe, de un an, respectiv doi ani, chipeşul Sheen s-a văzut pus de către judecători în postura de a nu se mai putea apropia de soţia lui la mai mult de 100 de metri! Totuşi, tribunalul a decis ca el va avea dreptul să-şi vadă copiii o dată pe săptămână, în absenţa fostei soţii. Asprimea deciziei vine după ce judecătorul a considerat că Sheen are un comportament total incompatibil cu statutul de părinte, firea lui violentă şi dependenţa de droguri, alcool, jocuri de noroc şi pornografie cauzându-i numeroase necazuri în ultimii ani şi făcând din „băiatul bun" din atâtea filme un „băiat rău" în viaţa de toate zilele...

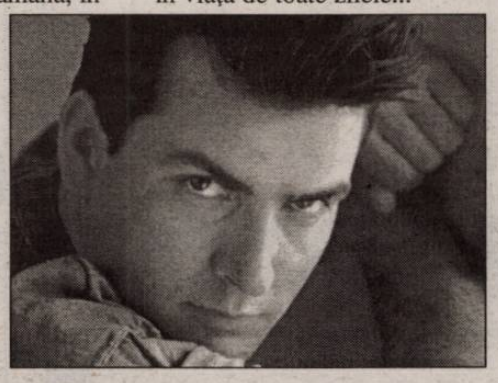

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Dragostea naşte nevroze? ■ Viitorul „domestic" a început! ■ Teutonii - războinici slujitori ai Fecioarei ■ Combustia spontană - un fenomen explicat? ■ Primul satelit vietnamez e american! ■ Manet, un burghez care s-a ratat în pictură ■ Sângele, alertă... roşie

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 24 – 30 iulie

BERBEC: Prin triplicitatea semnelor de Foc, intrarea Soarelui în semnul său de domiciliu, Leu (23iulie, orele 02h10'), dinamizează şi Berbecul, semnul începutului de primăvară. Triunghiul Regal Venus-Jupiter-Uranus se menţine toată această săptămână, astfel că viaţa de familie, creşterea şi educarea copiilor, alături de armonia din cuplul conjugal, reprezintă segmentul trăirilor benefice.

TAUR: Relaţiile de comunicare, examenele şi interviurile, legăturile cu prietenii, rudele şi vecinii sunt foarte bine susţinute de configuraţiile astrale ale săptămânii. Viaţa socială este o adevărată provocare, datorită prezenţei asteroidului Chiron (Cunoaşterea) în Casa a X-a. Sfârşitul de săptămână pune în legătură benefică desfăşurarea de activităţi privind profesia, relaţiile, familia şi anturajul.

GEMENI: Este săptămâna investiţiilor benefice! Cu Venus şi Mercur (chiar retrograd) în Rac, ziua de Luni este excelentă pentru afaceri imobiliare, semnul Racului favorizând acest tip de investiţii. Şi sectorul socio-profesional este foarte bine susţinut de trigonul Jupiter-Uranus, ceea ce poate oferi nativului Gemeni şansa unei promovări sau schimbarea benefică a locului de muncă.

RAC: Doritor de armonie şi de relaţii amicale cu ceilalţi, nativul Rac are prilejul să-şi expună cu claritate poziţia, atât în mediul familial, cât şi în cel socio-profesional. Personalitatea sa este puternic susţinută de Triunghiul Regal Venus-Jupiter-Uranus, mai ales că Venus se află în Casa a I-a, în semnul de Apă al Racului. Este „săptămâna iluminării", ziua de vineri putând să dezlege o taină veche legată de comportamentul partenerului de viaţă.

LEU: O săptămână destul de complicată. Lichidităţile sunt supuse hazardului, mai ales dacă nativul va lua decizia neinspirată să facă unele investiţii costisitoare. Nici sectorul relaţional nu este mai fast, astfel că multiple zvonuri şi situaţii conjuncturale pun sub semnul întrebării unele afaceri, Chiron, aflat în Casa a VII-a, dându-i fiori reci.

FECIOARĂ: Perioadă stresantă pentru acest nativ. Personalitatea şi temperamentul, vor suferi influenţe puternice prin intrarea planetei Marte în semnul de Pământ al Fecioarei. Problemele profesionale, disputele cu colegii de serviciu, generate de unele critici formulate de nativ, îi aduc alte deservicii cauzate, în principal, de unele „răbufniri de orgoliu".

BALANŢĂ: Perioadă excelentă în care calităţile profesionale, relaţiile sociale şi inspiraţia în investirea banilor proprii, pot face casă bună. Tripleta planetară Venus ("Micul Benefic"), Jupiter („Marele Benefic") şi Uranus („Marele Cerebral"), oferă şanse multiple de materializare a oportunităţilor acestei săptămâni.

SCORPION: Nativul doreşte să-şi construiască o imagine benefică, el fiind susţinut de Piramida din semnele de Apă (Rac-Scorpion-Peşti). Jupiter, pe Ascendent, favorizează exprimarea plenară a personalităţii, printr-un comportament temperamental reţinut şi bine studiat. „Casa Domnului" (adevăr, dreptate, filozofie, religie) favorizează şi călătoriile lungi, studiile superioare, relaţiile cu străinătatea şi cu Justiţia.

SĂGETĂTOR: Perioadă excelentă pentru rezolvarea unor probleme ce au trenat, în relaţiile cu autorităţile. Este foarte probabil ca un diferend cu conotaţii penale să fie soluţionat în favoarea nativului. Şi Casa a VIII-a este foarte bine aspectată, astfel că sunt posibile unele avantaje de natură materială venite de la partenerul de viaţă sau de la persoanele în vârstă din familie(dotă, donaţie, testament).

CAPRICORN: Comunicarea şi implicarea în relaţii parteneriale pot aduce multiple şanse de materializare a oportunităţilor acestei săptămâni. Nativul va prefera relaţiile de afaceri, în detrimentul celor afectivo-parteneriale. În demersurile sale de natură materială, nativul Capricorn se va baza şi pe unii membri ai familiei, cu care va fi chiar asociat.

VĂRSĂTOR: „Cunoaşte-te pe tine!" – este aforismul antic cu puternice reverberaţii în subconştientul nativului Vărsător, datorită prezenţei în acest semn de Aer a Asteroidului Cunoaşterii, Chiron. Această analiză implică cele trei sectoare vitale ale trăirii umane: munca obligatorie (profesia)-banii rezultaţi din activităţi profesionale-ascensiunea socială.

PEŞTI: Viaţa intimă, patosul creativ, educaţia copiilor, relaţiile cu străinătatea, studiile intensive (inclusiv limbile străine) şi personalitatea lipsită de stridenţe comportamentale – sunt „provocările" săptămânii. Triunghiul Regal Venus-Jupiter-Uranus permite nativului materializarea acestor şanse de o foarte mare beneficitate, oferite cu generozitate de Cerul Astral al zilelor de sfârşit de iulie.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10:00 – 14:00

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 791 • ANUL XLIX • 27 IULIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 30 (2541)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Nu există decât un singur copil perfect în lumea aceasta şi fiecare mamă îl are.**
(Emanuel Swedenborg)

■ **Unii oameni vorbesc din experienţă, alţii, din experienţă, nu vorbesc!**
(P.P. Carp)

■ **Cei ce pierd timpul nu-şi dau seama că le lipseşte... viaţa.**
(Thomas Edison)

Spectacolul cunoaşterii

VIITORUL „DOMESTIC” a început!

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Starurile alimentaţiei

Dosarele frumuseţii

Fără cearcăne

Istorii uitate

TEUTONII războinici slujitori ai Fecioarei

Consultaţii fără plată

SÂNGELE alertă... roşie

TUTUN CONTRA CANCER

De decenii întregi, medicii şi cercetătorii nu mai pridesc să tragă semnale de alarmă asupra pericolelor pe care le implică tutunul, nu doar asupra celor împătimiţi de „iarba dracului”, dar şi a fumătorilor pasivi. Statisticile au dovedit, de altfel, că fumatul este responsabil pentru mai bine de trei sferturi din totalitatea cazurilor de cancer, având o influenţă nefastă asupra stării de sănătate. Dar, oricât ar părea de curios, tutunul se pare că nu doar îmbolnăveşte de cancer, ci poate să şi vindece de această teribilă maladie, după cum ţin să ne asigure virusologii americani.

Cei care au realizat această paradoxală descoperire sunt biologii de la Kimmel Cancer Center din Philadelphia. Conduşi de dr. Hilary Koprowski, ei au utilizat frunze de tutun pentru a obţine anticorpi care recunosc şi anihilează celulele responsabile de declanşarea cancerelor mamare şi colorectale. Şi până în prezent se reuşise crearea în laborator a unor asemenea anticorpi, dar singurul incovenient rezidă în costurile ridicate de producţie, majoritatea acestor elemente fiind fabricate prin complicate procedee de sinteză chimică şi generând unele efecte adverse asupra organismului. „Crearea de anticorpi din plante reprezintă o metodă mai sănătoasă, mai ieftină şi mai uşor de aplicat decât cele precedente”, spune dr. Koprowski. Savanţii americani au reuşit să sintetizeze, din frunzele de tutun, un anticorp împotriva antigenului Lewis Y, aflat în celulele ce declanşează cancerele de sân şi de colon. După cum au demonstrat studiile preliminare, anticorpii produşi de aceste „fabrici ale Naturii” sunt deosebit de eficienţi, chiar mai buni decât cei produşi prin modalităţile standard, din celule de mamifere, reuşind să suprime creşterea celulelor tumorale în câteva săptămâni. „Această tehnologie are un imens potenţial, putând fi adoptată oriunde în lume. Nu exclud posibilitatea ca peste 5-10 ani, tutunul să devină principala sursă de anticorpi folosită în terapia cancerelor”, crede dr. Koprowski. Singura problemă e cum să convingi marile concerne să producă din frunzele de tutun, nu ţigări, ci medicamente...

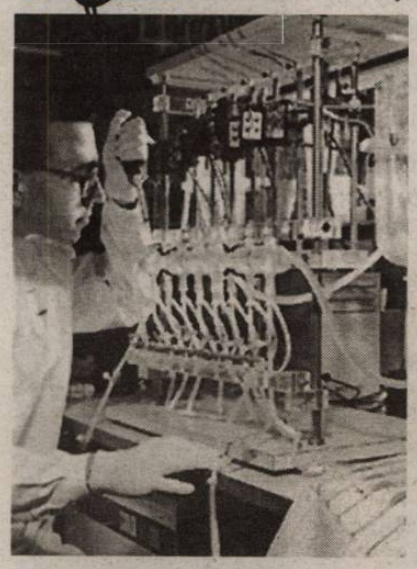

TV

■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

Cea mai fericită ţară din lume

După ce „grădina Edenului” le-a fost închisă oamenilor pe motiv de... furt de mere, aceştia au tânjit mereu după un loc ideal, unde viaţa să fie o continuă plăcere şi traiul să fie mai fericit decât în sânul lui Avraam... Până nu demult se credea că ideal ar fi să trăieşti în Elveţia sau în ţările scandinave, unde nivelul de trai este foarte ridicat. Dar se pare că fericirea nu se măsoară doar în puterea de cumpărare şi în bunăstarea materială, pentru că, judecând după un sondaj inedit, realizat de o fundaţie britanică, „tărâmul fericirii” nu se află pe teritoriul vreunei puteri mondiale, ci în modestul arhipelag Vanuatu, pierdut în imensitatea Pacificului. În acest clasament al oamenilor mulţumiţi cu ei înşişi (clasament în care au mai „punctat” şi speranţa de viaţă şi calitatea mediului) urmează nişte nume aparent la fel de surprinzătoare: Columbia, Costa Rica, Dominica şi Panama. Asta, în vreme ce pe ultimele locuri se clasează Zimbabwe, Burundi, Congo şi... Ucraina! Cetăţenii statelor dezvoltate nu par deloc fericiţi, în ciuda bunăstării lor: Italia ocupă locul 66, Germania – 81, Japonia – 95, Marea Britanie 108, Canada (în mod surprinzător, am putea spune, locul 111), Franţa – 129 iar Statele Unite tocmai 150! Despre România – veşti bune, căci ne aflăm pe locul 120, mai bine situaţi decât „capra vecinului” – Ungaria şi imediat după suedezi... Ca să vedeţi ce fericiţi eram şi noi habar n-aveam!

Locuitorii din Vanuatu, cea mai elocventă dovadă că nu haina îl face pe om... fericit

SUDOKU
jocul săptămânii – 30

		4	7	1		3		
	7	5			3			4
3	1		5			7	6	
2		6		3				7
7			9		8			2
	3			2	7		4	
9		3						5
		8			9			
	2		3	5		9		

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Anthony Quinn, nemuritor ca vinul

Vineri 21 iulie, după-amiază, TVR1 ne-a oferit un film de cinematecă: Secretul din Santa Vittoria, cu Anthony Quinn în rolul principal, ca întotdeauna.

„Bombolini", primarul pe care-l întruchipează, i-a oferit acestui *extraordinar* actor, una dintre marile şanse de a-şi dovedi geniul artistic. Filmul este şi un extraordinar omagiu închinat vinului, o băutură zeiască, nemuritoare, care aduce reale beneficii sănătăţii dacă ştii s-o bei...

Nunta „secolului"

Sâmbătă 22 iulie, s-a produs un eveniment aşteptat probabil cu sufletul la gură de foarte mulţi telespectatori: nunta celui mai mediatizat şi mai controversat cuplu (este vorba, firește, de domnul şi doamna Columbeanu) din high-life-ul românesc.

Fast, opulenţă, rafinament ambiental şi foarte multă lume... bună care a încercat să se conformeze rigorilor etichetei.

DORIN MĂRAN

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Ana-Maria, 34 ani, Timişoara:
„Recunosc faptul că sunt o ignorantă în materie de astrologie, având foarte multe nedumeriri. Chiar dacă nu-mi vor fi risipite toate, totuşi am să vă expun trei dintre ele, şi anume:
- *de ce este atât de importantă ora naşterii?*
- *ce este Ascendentul şi ce influenţă are?*
- *ce relaţie există între Zodie şi Ascendent?"*

Stimată doamnă (domnişoară) Ana-Maria,

Încerc să sintetizez răspunsul pe care-l voi da, dar, în acelaşi timp, să vă satisfac şi curiozitatea, elucidând o parte din multele nedumeriri care, în mod sigur, nu sunt numai ale dvs.

Nu este departe ziua în care „Certificatul de naştere" al fiecăruia dintre noi nu va mai fi înscrisul eliberat de Starea Civilă, el fiind înlocuit cu „Certificatul Astral", care va fi unic, irepetabil şi imposibil de falsificat, aşa cum sunt papilele digitale, irisul ochiului sau conformaţia lobului urechii. Fiecare dintre noi suntem „unicate" (chiar şi în cazul gemenilor!). Dar, pentru exactitatea acestui act astral, se impune foarte multă precizie privind locul, data şi ora naşterii (chiar la nivel de secunde). **Ascendentul reprezintă punctul cel mai estic dintr-un semn zodiacal care „răsare", în momentul în care nativul a luat prima gură de aer terestru** (punct „văzut" din locul de naştere). Localizarea acestui punct virtual pe bolta cerească şi vizualizarea sa în Astrograma natală reprezintă „startul" în stabilirea şi delimitarea sectoarelor de viaţă (Case Solare, Case ale Cerului sau Case Astrologice). Necunoaşterea cu precizie a orei de naştere va conduce la inexactităţi privind delimitarea exactă a acestor Case Solare. În ipoteza când nu se cunoaşte cu exactitate ora naşterii (şi nici nu poate fi determinată bioenergetic, radiestezic sau prin trăirile-destin indicate de nativ astrologului), analiza astrologică se va limita numai la studiul şi la interacţiunea planetelor cu semnele zodiacale în care se află, sau cu celelalte planete (aspecte interplanetare). Mă întrebaţi care este relaţia dintre Zodie şi Ascendent. Pentru început ţin să precizez că termenul de „Zodie" semnifică poziţia Soarelui natal care se proiectează pe o anumită constelaţie (semn zodiacal). De regulă, „Zodia" şi „Ascendentul" nu se află în acelaşi semn zodiacal. În cazul în care atât Soarele natal, cât şi Ascendentul se află în acelaşi semn zodiacal, se spune că avem de-aface cu un „nativ pur". Poziţia Soarelui natal şi a Ascendentului în semne zodiacale diferite conduce la un posibil „conflict natal interior" (stare de tensiune permanentă, la nivelul subconştientului), asemănător conflictului între „Luminarii" (Soare şi Lună) când se produc fazele de Lună Nouă (conjuncţie, 0º), de Lună Plină (opoziţie, 180º), sau când Luna se află în Primul Pătrar (cuadratură inferioară, 90º) ori în Ultimul Pătrar (cuadratură superioară, 270º). Astfel, nativul

cu Soarele natal în Berbec poate avea un „conflict natal interior", când Ascendentul său se află în Rac, Balanţă sau Capricorn (Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn fiind „semne cardinale"). Un nativ care are Soarele natal în Taur poate avea un „conflict natal interior", când Ascendentul său se află în Leu, Scorpion sau Vărsător (Taur, Leu, Scorpion, Vărsător fiind „semne fixe"). Un nativ care are Soarele natal în Gemeni poate avea un „conflict natal interior", când Ascendentul său se află în Fecioară, Săgetător sau Peşti (Gemeni, Fecioară, Săgetător, Peşti fiind „semne mutabile"). Bineînţeles că nu întotdeauna „conflictul natal interior" este mot-à-mot adevărat, mai ales atunci când Ascendentul este situat la începutul unui semn zodiacal, iar Soarele natal spre sfârşitul unui alt semn zodiacal. Numai analiza „pe concret" poate să decidă acest lucru. În privinţa „sferelor de influenţă Zodie-Ascendent", astrologia este unanimă în a considera că „Zodia"(semnul zodiacal în care se află Soarele natal) influenţează viaţa unui nativ preponderent până la vârsta de 14-15 ani. Începând de la această vârstă, „Ascendentul" (semnul zodiacal cel mai estic la naştere) îşi face tot mai simţită influenţa, concomitent cu diminuarea influenţei „Zodiei". În jurul vârstei de 42-45 de ani, „Ascendentul" preia în totalitate locul „Zodiei". Evident că acest proces este însoţit de mutaţii semnificative în viaţa şi în trăirile fiecăruia dintre noi. Numai „nativii puri" nu trec prin acest adevărat „purgatoriu astralo-astrologic", întrucât au Soarele natal şi Ascendentul în acelaşi semn zodiacal.

CHALEX

Carte, cinste cui te-a scris!

UN MORALIST MOLDAV

Se poate ca mulţi să fi auzit de Mircea Radu Iacoban atunci când acesta semna suculentele sale comentarii fotbalistice. Şi poate că lui Mircea Radu Iacoban, scriitor, scenarist, director de teatru, i se potrivesc cel mai bine cuvintele lui Arghezi „ziarul nu este numai ştire, telegramă, articol de fond, reportaj, numai politică şi informare, ziarul este o stare sufletească..." Mărturisesc că, deşi sunt moldovean ca şi domnia sa, n-am avut ocazia să-i citesc articolele publicate în ziar, dar am avut plăcerea să descopăr acea stare sufletească aparte a publicistului Mircea Radu Iacoban, culmea, nu citind ziarele, ci recenta sa carte apărută la editura Muşatinii din Suceava, intitulată „Să vezi şi să nu crezi". Este o culegere alcătuită din articolele sale mai vechi şi mai noi, dar mai mult decât atât, este o radiografie exactă a societăţii noastre. Până la urmă este vorba despre România profundă, acea Românie care stă doar la îndemâna unui scriitor talentat, lucru care, de altfel, se observă pe fiecare pagină a cărţii. Şi ca într-o frescă gigantică, fiecare colţ este luminat cu umbre calde şi crude, vesele şi triste, lucide şi sentimentale. Un singur exemplu: „Îmi amintesc o scenă văzută cândva la TV: cetăţenii din cartierul bucureştean Băneasa au chemat poliţia şi presa pentru a da în gât maimarii unei Alimentara ce au îndrăznit să ceară 1000 de lei pentru kilogramul de salam de Sibiu. Era, dacă nu mă înşel, prin 1991. Acum, cârnatul de Hermannstadt costă de 200 de ori mai mult şi nimeni nu se mai miră deloc!". Cum să se mai mire, dacă există atâtea canale de televiziune şi atâtea canapele confortabile?

Mircea Radu Iacoban este un moralist serios, cu parfum fin de Moldova. ***(George Cuşnarencu)***

ANCHETA săptămânii

Dragostea naşte nevroze?

Dragostea este marele ideal al majorităţii indivizilor, cea mai importantă sursă de fericire, în interiorul căreia se produc adesea distorsiuni care ne macină, ne pun nervii la încercare, ne provoacă depresii. O suferinţă care se amplifică mai ales în momentul în care o fiinţă iubită te părăseşte...

Poate naşte nevroze, dacă unul iubeşte mai mult, dacă partenerul lasă loc pentru nesiguranţă sau, mai rău, dacă flirtează sau se întâlneşte şi cu altcineva. Într-o relaţie de dragoste pot apărea foarte multe momente de tensiune, de furie sau de decepţie. Cei care sunt predispuşi la suferinţă pot ajunge uşor şi la nevroze. *(Ileana Preda, 19 ani)*

Cine e stăpân pe cunoştinţele sale, cine e puternic nu cred că poate fi uşor rănit (dar nu e în afara oricărui pericol!). Cei sentimentali, cei care iubesc cu patimă, cei care au un suflet fragil pot suferi enorm în urma deziluziilor în dragoste. Ştiţi bine că uneori se ajunge la gesturi extreme, sinuciderea fiind

unul dintre acestea. *(Elena Nistor, 19 ani)*

Mă cert frecvent cu prietenul meu, dar nu sunt afectată. El, în schimb, e sau, cel puţin, pare afectat. Există, firește, relaţii sentimentale puternice şi în acest caz, în momentele în care apar distorsiuni, apar şi întrebări chinuitoare, apare frustrarea, apare nemulţumirea, apar crizele de nervi. *(Dora Stanciu, 20 de ani)*

Se poate suferi foarte mult în urma dezamăgirilor în dragoste. Pentru unii, o anumită relaţie poate însemna foarte mult, îşi pot identifica viaţa cu dragostea şi dacă sunt rupţi la un moment dat de această dragoste simt că-şi pierd orice punct de reper în viaţă. Nu mai au putere să spere, nu mai au putere să lupte. Sunt deznădăjduiţi, disperaţi. Pe acest fond pot apărea nevrozele, dar presupun că astfel de cazuri sunt rare. *(Corina Tania Câmpan, 19 ani)*

Trebuie să fii bolnav mintal ca să faci nevroze. Eu consider că din dragoste poţi suferi, că uneori apar drame, mai ales când părinţii divorţează etc. Dar nevroze nu faci, dacă ai mintea întreagă. *(Sorin N., 17 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Părinţii copiilor din noua generaţie sunt, în general, conştienţi că nu reuşesc să deţină controlul comportamentului acestora. Puţini însă recunosc acest lucru. Cu ani în urmă educaţia – din care nu lipseau lecţiile de morală cu voce ridicată, pedepsele, adesea corporale – era o garanţie (relativă), a respectului copilului faţă de părinţi şi a comportamentului adecvat al acestuia în societa-

Părinţi şi copii

Două lumi diferite?

te. Azi, în ciuda eforturilor educaţionale, copilul, după pubertate, scapă efectiv de sub control. Şi asta pentru că lumea în care trăieşte e diferită de cea a tinereţii părinţilor. O lume liberă, plină de provocări materiale, de instincte molipsitoare care tind să-şi creeze sfere de influenţă, începând cu gaşca de cartier. O lume din care nu lipsesc ritmurile (şi textele) violente ale muzicii rap şi house. Şi, dincolo de astea, o lume guvernată de universul rece, adesea depersonalizant, dar extrem de atractiv, al calculatorului.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Pâinea dăunează vederii copiilor!

Deși, de mii de ani, pâinea constituie elementul de bază în alimentația a miliarde de pământeni, se pare că ea nu este deloc sănătoasă, consumul regulat putând duce, mai ales la copii, la serioase probleme de vedere. Este concluzia la care au ajuns

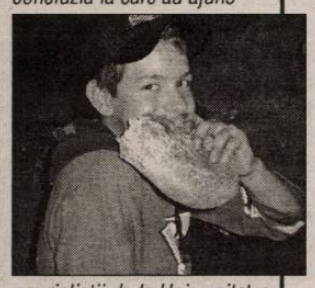

specialiștii de la Universitatea Sydney, după studierea comportamentului alimentar a 1500 de copii de vârste preșcolară și școlară. Savanții australieni au declarat că rapida digestie a amidonului conținut în cereale forțează pancreasul să pompeze mai multă insulină, fapt ce are reverberații negative pentru vederea copiilor, împiedicând dezvoltarea normală a globilor oculari. Teoria ar putea explica creșterea tot mai accentuată a cazurilor de miopie în ultimii 30 de ani, după ce pe piață s-au lansat faimoșii „fulgi de cereale", atât de des folosiți la micul dejun al celor mici. „Că pâinea este de vină pentru această dereglare o dovedește faptul că în rândul populațiilor din insulele Oceaniei, ce folosesc în alimentație lipii coapte direct pe jar și nu în cuptor, ca în lumea civilizată, incidența cazurilor de miopie este extrem de scăzută", a declarat prof. Louis Martin.

Chinezii recoltează grâu... purpuriu!

Primii care s-au gândit ce încântare ar oferi ochiului niște lanuri de grâu multicolore au fost chinezii. După 12 ani de cercetări intense, în provincia Nanyang, inventivii agricultori asiatici au reușit, în fine, să creeze grâne ce nu mai sunt galbene ca aurul, ci, după caz, purpurii, albastre, verzi și chiar cafenii! Secretul

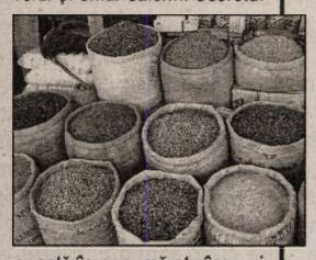

constă în nenumărate încrucișări și modificări genetice, precum și în îmbogățirea respectivelor specii cu iod, calciu, zinc sau fier, minerale ce dau nu numai ineditul colorit, dar fac acest grâu mult mai sănătos decât cel obișnuit. Deja primele ogoare, însămânțate în primăvară, au dat rod, iar priveliștea oferită de lanurile multicolore este excepțională. Anul viitor, fermierii din această parte a țării au promis că vor realiza cea mai mare „pictogramă" din grâu, zugrăvind portretul uriaș al ilustrului conducător Mao Tzedung. Nici nu se putea altfel...

Viitorul „domestic" a început!

Știința și tehnologia progresează incomparabil mai rapid decât nivelul de trai general al populației. Este și firesc, de altfel, după cum explicabilă (dar nicidecum acceptabilă) considerăm că e utilizarea multor descoperiri, invenții, inovații de mare valoare, în scopuri nefaste, cum ar fi înarmarea și alte asemenea tendințe agresive. La fel de reprobabilă este ignorarea ori chiar ascunderea unor realizări extraordinare, în numele unor interese meschine (vezi problema combustibililor ș.a.m.d.). Totuși, pentru confortul nostru cotidian, se mai găsesc soluții, unele de-a dreptul insolite, chiar dacă riscă totodată să transforme inteligenta ființă umană într-un fel de... ***Homo sedentarens*** *absolut!*

La birou, mereu nou

Vă aflați la serviciu, absorbiți de redactarea unui text, de întocmirea unui bilanț ori – de ce nu? – de un joc video, când deodată resimțiți o sete puternică. Fără să slăbiți din ochi ecranul, întindeți mâna către recipientul cu suc sau cu apă minerală, luați o gură zdravănă de lichid dulce și cald, dar efectul e mai degrabă dezgustător. Ei, bine, un asemenea micro-scenariu poate fi deja plasat în trecut, meritul aparținându-i firmei Coolitsystems, specializată în sistemele de răcire a procesoarelor, dar care a realizat și un răcitor de băuturi. Obiectul respectiv se prezintă sub forma unei plăci de dimensiuni mici, dotată cu un sistem simplu de racordare la orice tip de calculator, situație în care temperatura sa scade la 7ºC. Răcoarea se transmite sticlei sau paharului și mai departe, băuturii. Coolitsystems nu a făcut de fapt altceva decât să aplice tehnologia

de care se folosește în mod obișnuit pentru răcirea unităților centrale ale ordinatoarelor.

Umbrela-meteorolog

Să recunoaștem că mulți dintre noi, în materie de prognoze meteo, deseori avem mai multă încredere în ce zic bătrânii ori în durerile oaselor noastre, decât în buletinele prezentate la radio, la televizor sau în ziare. Dacă însă nici un asemenea mijloc de informare nu ne stă la dispoziție, putem să apelăm la serviciile unei... umbrele. E drept, nu vorbim despre o chinezărie din sârmă și cârpă, ci despre realizarea companiei Ambient Devices, o umbrelă capabilă să anticipeze evoluția vremii. De fapt, ea se conectează la Internet sau la un site de prognoze meteo și transmite informația către propriul său mâner. La rândul său, acesta e înzestrat cu un beculeț

care clipește în funcție de probabilitatea de a ploua. La 30% risc de precipitații, mânerul pâlpâie la intervale de 3-4 secunde; la 60%, frecvența crește la o secundă; dacă e sigur 100% că va ploua, „agitația" crește vertiginos, la 100 de flashuri pe secundă. Umbrela-meteorolog este alimentată cu baterii simple și ar fi de dorit să ajungă repede și la noi, deoarece ar fi poate mai eficientă decât „avertizările" molatice trecute prin guvern.

Cu căruciorul, la atac!

Orice loc public care se respectă trebuie să aibă rampe de acces pentru fotoliile rulante ale persoanelor cu handicap locomotor. În ce privește locurile mai puțin frecventate, bolnavii trebuie să conteze pe bunăvoința însoțitorului ori a vreunui voluntar, dacă nu chiar să se resemneze, rămânând pe margine. A constatat acest lucru și inventatorul Brad Soden, a cărui soție nu se putea deplasa oriunde ar fi dorit. Și-atunci, bărbatul a realizat un scaun cu șenile în loc de rotile, care-i permite acesteia să se deplaseze și pe terenuri accidentate. De altfel, aspectul micului

vehicul i-a inspirat inventatorului un nume „mare": ***Tank Chair*** („Căruciorul-tanc" sau, în traducere liberă, „Căruciorul blindat"). Deplasarea se realizează datorită unui motor electric, autonomia este de 15 kilometri și se poate adapta pentru persoanele obeze. Este însă exclusă utilizarea pseudo-tancului în scopuri militare!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ecuația căsniciei perfecte

Cine spune că mariajul este o loterie, în care totul depinde de noroc și de hazard, pare să se înșele amarnic, cel puțin din punctul de vedere al matematicianului american James Murray. Acesta crede că ar fi capabil să intuiască dacă un cuplu proaspăt

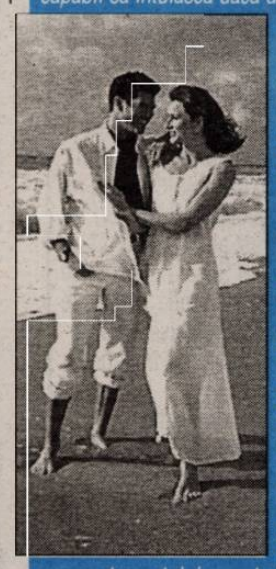

căsătorit va rezista în timp sau nu, folosind algebra. Murray, care este profesor de matematică la Universitatea Washington din Seattle, susține că formula pe care a dezvoltat-o are o rată de succes de 94%, ceea ce anulează posibilitatea unor simple coincidențe. După studierea comportamentului a peste 700 de cupluri, în ultimul deceniu, Murray a elaborat o veritabilă „formulă a căsniciei perfecte", care poate lua forma unei ecuații matematice. Este suficient ca savantul american, asistat de un psiholog, să observe comportamentul unui cuplu, timp de o oră, în perioada imediat următoare căsătoriei, pentru a-și da seama dacă mariajul va dura. „Este o ecuație în care introduc o mulțime de termeni. Abilitatea cuplului de a comunica în domenii precum sexul, creșterea copiilor sau problemele financiare este luată în calcul, cu plusuri pentru un comportament tandru din partea soților și minusuri pentru stări de nervozitate, ridicularizarea partenerului în societate sau priviri piezișe. Numerele sunt puse în două ecuații, una pentru bărbat și una pentru femeie, iar dacă rezultatele finale sunt asemănătoare, mariajul va rezista, în vreme ce, dacă cifrele diferă, el se va destrăma. Cu cât diferența dintre rezultatul ecuației pentru bărbat și cel pentru femeie este mai mare, cu atât cresc posibilitățile ca ei să se despartă", este de părere profesorul Murray.

ȘOARECELE MIRACOL

Prof. Ellen Heber-Katz (Wistar Institute, Philadelphia, SUA) lansează o frază care îi lasă perplecși chiar și pe amatorii („profesioniștii") de butade sau jocuri de cuvinte: șoarecele este viitorul omenirii! Nu e nimic superficial în respectivele vorbe. Pentru a demonstra acest lucru, vom intra în laboratorul din Wistar Institute, alături de prof. Heber-Katz, dând timpul înapoi.

Suntem în anul 1998. Prof. E.H.K. perforează cu un instrument chirurgical urechea unui cobai de tip MRL, pentru a-l identifica mai ușor în grupul congenerilor săi. Trei săptămâni mai târziu, încercarea de a-l identifica devine dificilă. Și asta, pentru că nici un șoarece nu avea urechea perforată. Șoarecele e identificat în cele din urmă și pus „sub lupă". Prof. E.H.K. a rămas înmărmurită. Urechea șoarecelui era „nounouță". În loc să se cicatrizeze, rana s-a umplut cu noi celule. Experimentele cu șoareci MRL au continuat. După 8 ani, s-a constatat că organismul acestora e capabil de adevărate minuni, după ce li s-au înlăturat urechile și vârful cozii. Acestea pur și simplu s-au regenerat. Același lucru s-a constatat în cazul unui nerv optic.

În 2005, cercetătorul american, Greg Lennon a observat un alt fapt uluitor, și anume că o ureche de șoarece, perforată la câteva săptămâni după perforarea celeilalte urechi, se închide (se regenerează) mai repede. De unde vin aceste capacități de regenerare rezervate doar salamandrelor și câtorva nevertebrate? MRL aparțin unei specii de șoareci (mutanți) obținuți prin încrucișare. Sunt afectați de o formă de *lupus* și, din acest motiv, au devenit interesanți ca subiect de studiu în maladiile auto-imune, fiind folosiți de cercetători, în studii și în experimente, de un sfert de veac.

Se pare că, precizând unele capacități biologice, acești șoareci au dobândit altele, noi. Mai exact, maladia autoimunitară de care suferă ar fi „trezit" unele gene ancestrale legate de regenerare. Care sunt aceste gene? Prof. Heber-Katz are o bănuială, dar nu se pronunță înainte de a-și verifica ipoteza. Specialiștii preocupați de acest subiect sunt realiști în privința dezlegării întregului mister: va fi însă nevoie de câteva decenii de cercetare și nu de câțiva ani. Dar, odată dezlegat, acesta ar putea juca un rol important în longevitatea umană, permițând regenerarea celulelor și a organelor care îmbătrânesc.

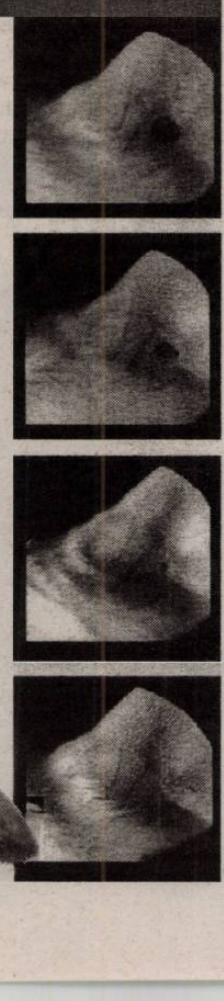

DORIN MĂRAN

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Hărţuire sexuală în stil senatorial!

Sătui să tot asiste la milostenia zeilor faţă de patricieni, plebeii, care aveau deja experienţă la şantaje, s-au retras iar pe Muntele Sacru, ameninţând că, dacă oraşul e atacat, vor da chiar ei o mână de ajutor asediatorilor. Senatorii, prinşi la înghesuială, n-au avut încotro şi au fost nevoiţi să-şi trimită reprezentanţi în Grecia, să studieze legislaţia înţeleptului Solon. După ce aceştia s-au întors, tobă de drept grecesc, a fost înfiinţată o comisie de zece membri – numiţi decemviri – care, sub conducerea senatorului Appius Claudius Crassus, au realizat faimoasele „legi ale celor douăsprezece table", la care putea avea acces toată populaţia Romei. Doar că decemvirilor le-a plăcut atât de mult puterea, încât, atunci când mandatul le-a expirat, ei au refuzat să o abandoneze, agăţându-se cu disperare de scaune. Înfumuratul Appius Claudius, despre care Tacitus ne spune că avea „apucături de tiran", avea un motiv în plus pentru a nu ceda pâinea şi cuţitul, sau cel puţin aşa spune legenda: îndrăgostit de o plebee, Virginia, el a încercat să se folosească de funcţie pentru a o face pe fată să-i cedeze. Văzând că n-o scoate la capăt cu el, tatăl tinerei, Lucius Virginus a hotărât să o ucidă mai bine, decât să o vadă pângărită de libidinosul patrician. Şi, cum făcuse odinioară şi Collatinus, a dat fuga apoi în For, destăinuind tuturor adevărul şi chemând lumea la răzvrătire. Furioşi, plebeii au urcat Muntele Sacru şi au încrucişat braţele, iar soldaţii le-au ţinut partea. Decemvirii n-au avut încotro şi a trebuit să renunţe la „ciolan". Soarta lui Appius Claudius Crassus nu ne mai este cunoscută, unii scriitori latini spun că ar fi fost alungat, alţii că ar fi fost ucis la ordinul Senatului, în orice caz, astfel a reuşit să scape Roma de nişte indivizi care se dedulciseră la mierea puterii şi nu voiau să mai împartă cu nimeni borcanul...

Odată trecut pericolul galic, Roma a început să-şi lingă rănile şi în acelaşi timp să se gândească la noi cuceriri. Căci aceşti romani, vrednici urmaşi ai lui Marte, nu aveau astâmpăr până ce nu încingeau un război din care să se aleagă cu prăzi şi cu pământ. Cum cele două rivale, Latium şi Sabinum, erau la rându-le prea slăbite de invaziile barbare şi deci multă vreme nu aveau să le mai facă romanilor probleme, belicoşii senatori romani au hotărât să-şi extindă stăpânirea spre sud, în Campania, una dintre cele mai bogate şi mai fertile regiuni din peninsulă. Ca întotdeauna, ei au căutat mai întâi un *casus belli*. Şi cum aveau, aşa cum am mai spus, experienţă la scornit motive, nu le-a fost greu să şi găsească unul: pretextând că sunt îngrijoraţi de soarta triburilor de samniţi din câmpie, agresaţi permanent de fraţii lor mai săraci care coborau din munţii Abruzzi ca să-i prade, romanii n-au ezitat să intervină, pentru a-i „elibera". Din această tactică s-au inspirat, probabil, atât Hitler, când a anexat regiunea sudetă, cât şi Bush Jr., când a dat buzna peste irakieni, să le arate ce frumoasă e democraţia...

(Continuare în numărul viitor)

TEUTONII *războinici slujitori ai Fecioarei*

Format la sfârşitul secolului al XII-lea, la Acra, în Palestina, ordinul cavalerilor teutoni va constitui unul dintre cele mai puternice confrerii religioase ale evului mediu. Fără a avea bogăţia templierilor şi forţa militară a ioaniţilor, teutonii vor reuşi totuşi, graţie unei strategii strălucite, a clarviziunii şi machiavelismului conducătorilor săi, să devină o forţă de temut în centrul Europei, tratând de la egal la egal cu marile puteri ale vremii – regatul lituanian, Polonia sau cnezatele ruseşti.

Oficial, ordinul s-a numit „Brüder vom Deutschen Haus St. Mariens in Jerusalem" (Fraţii Casei Germane a Sfintei Maria din Ierusalim) şi fusese întemeiat la 1190 de către mai mulţi negustori şi preoţi din oraşele Bremen şi Lubeck. Aceştia îşi propuseseră iniţial întemeierea în Palestina a unei bolniţe, unde pelerinii germani răniţi sau suferinzi să fie îngrijiţi. În 1198, conducătorul teutonilor devine „Hochmeister" (Mare Maestru) şi primeşte din partea Papei, asemenea celorlalte ordine cavalereşti creştine, misiunea de apărare a locurilor sfinte ale creştinătăţii, de atacurile musulmanilor. În perioada când în fruntea ordinului vine Hermann von Salza (1209-1239), teutonii încetează de a mai fi o frăţie ospitalieră şi caritabilă, devenind o grupare militară prin excelenţă, respectând însă o ierarhie monahală, şi luând ca simbol flamura albă cu o cruce neagră în interior. În Ţara Sfântă, teutonii îşi vor construi, în doar câţiva ani, o serie de fortăreţe redutabile, precum Starkenberg (Monfort), ce străjuia drumul dintre Ierusalim şi Mediterană, dar şi un castel lângă Tars, în Armenia Minor. Graţie relaţiilor politice pe care cavalerii reuşesc să şi le facă, ei vor primi importante donaţii funciare din partea suveranului Sfântului Imperiu German, în Germania şi Italia, dar şi a altor suverani europeni, în Peninsula Balcanică şi Palestina. Prietenia apropiată cu împăratul Frederic al II-lea îi va aduce lui Herman von Salza titlul de „prinţ al Imperiului" şi calitatea de egal al celor mai seamă nobili germani. Drept răsplată, atunci când Frederic va fi încoronat rege al Ierusalimului, escorta sa va fi formată doar din cavaleri teutoni.

Cetatea Marienburg

Arşi în armuri, „ca nişte nuci prăjite"

Dar cavalerii nu vor rezista multă vreme asalturilor întreprinse de musulmani şi, învinşi de aceştia, vor fi nevoiţi să se retragă în Europa. În 1211, regele Andrei al II-lea al Ungariei acceptă ca teutonii să intre în serviciul său şi le oferă districtul Burzenland, în Transilvania. Scopul lor era de a proteja graniţele sudice ale regatului de cumani, cu care teutonii se vor război adesea. În acelaşi scop, regele aduce colonişti germani – saşii şi şvabii – pentru a popula regiunile apărate de Ordin. Dar faptul că în 1224, teutonii au trimis o petiţie Papei, cerându-i scoaterea de sub vasalitatea regelui maghiar, precum şi comportamentul lor arogant şi hrăpăreţ îl vor determina pe Andrei, să-i alunge de aici peste un an, permiţând însă coloniştilor să rămână în Transilvania. Cavalerii ajung astfel în Prusia, unde Frederic al II-lea le permite organizarea unui stat independent, pe principii monastice, cu condiţia să subjuge triburile baltice şi să le convertească la creştinism. Dar şi aici dorinţa lor de expansiune se va manifesta curând şi teutonii vor reuşi să acapareze un teritoriu imens, punându-se însă, nominal, sub suzeranitatea Papei. În acelaşi timp, împăratul, prin Bula de Aur de la Rimini, le acordă în stăpânire deplină Prusia, încurajându-i să aducă în sânul creştinătăţii populaţiile „barbare". Ceea ce teutonii fac, de cele mai multe ori prin forţă, iar atunci când nu reuşesc să-i convertească pe păgâni la credinţa catolică, îi masacrează fără milă. În acest conflict sângeros cad însă victime şi mulţi teutoni, pe care balticii îi ard de vii în armurile lor, „ca pe nişte nuci prăjite", cum consemnau îngroziţi înşişi cronicarii Ordinului.

„Drang nach Osten"

Pentru a înlocui populaţia nativă, exterminată de ei, teutonii au încurajat colonizarea teritoriilor asimilate cu ţărani şi meşteşugari germani, flamanzi şi mazurieni, generând o germanizare masivă. Spre a-şi consolida poziţiile, au început să construiască o serie de castele şi să întemeieze oraşe, precum Konigsberg, Allenstein, Elbing, şi Memel. În condiţiile expansiunii lor masive, nu e de mirare că teuonii intră în conflict cu regatul Poloniei şi cu Lituania, fiind de multe ori agresori, în ciuda numărului lor, redus faţă de armatele acestor state. Cum o mare parte a Lituaniei nu era creştinată încă, teutonii iau iniţiativa organizării unor cruciade, la care vor participa mulţi nobili occidentali, dornici de a li se ierta păcatele. Astfel, ei se aleg cu gloria de a lupta pentru cauza Crucii, iar mult mai mercantilii teutoni, cu noi pământuri şi cu braţe de muncă gratuite. Fiindcă religia le interzicea să ia oameni în sclavie, ei îi vor pune la munci pe păgânii luaţi prizonieri, indiferent că erau femei, bătrâni sau copii! Vă mai întrebaţi de unde s-a inspirat Hitler?... Suveranitatea ordinului se va extinde acum şi asupra Livoniei şi Estoniei şi pentru prima oară teutonii vor ajunge să se confrunte cu ruşii. De această dată, agresivitatea lor va fi încurajată de suveranii occidentali şi de către Suveranul Pontif, întrucât ruşii erau de religie ortodoxă şi Vaticanul era interesat în convertirea lor la catolicism. Invaziile repetate ale trufaşilor cavaleri aveau însă să fie stopate de prinţul Alexandr Nevski, care îi va zdrobi în bătălia de la lacul Peipus, în 1242. Atraşi pe apa îngheţată a lacului, teutonii, cu armurile lor grele, s-au scufundat sub platoşa de gheaţă, sute de cavaleri găsindu-şi sfârşitul aici, o dată cu exaltata idee a „avântului în Răsărit" (Drang nach Osten).

Iureşul năvalnic al cavalerilor teutoni era imbatabil

Grünwald sau începutul sfârşitului

Înfrângerea îi va determina să renunţe la ideea cuceririi teritoriilor ruseşti şi să-şi îndrepte atenţia spre estul Pomeraniei, regiune aflată sub suzeranitatea regelui polon. Nobilii de aici, dornici să scape de tutelă, apelaseră la margraful de Brandenburg, care a intervenit cu o puternică armată, ocupând aproape întreaga Pomeranie, cu excepţia oraşului Danzig (azi Gdansk). Incapabil să vină în ajutorul asediaţilor, regele Vladislav a făcut greşeala de a cere ajutor teutonilor care, în 1308, l-au învins pe margraf, dar au refuzat să mai iasă din oraş... Blocarea accesului la Marea Baltică l-a determinat însă pe fricosul Vladislav să le declare război teutonilor. Probabil că duelul s-ar fi încheiat cu o pace de compromis, dar în aceeaşi perioadă în Europa aveau loc mari frământări, care au împiedicat un astfel de deznodământ. Desfiinţarea puternicului ordin al templierilor îi înspăimântase pe teutoni, care şi-au mutat cartierul general de la Veneţia la Marienburg, pe râul Nogat, departe de mâna lungă a braţului secular al Bisericii... Papa n-a mai dorit atunci să închidă ochii la abuzurile călugărilor războinici şi i-a permis lui Vladislav să îi distrugă. Încleştarea dintre cele două tabere a durat însă decenii întregi, sorţii de izbândă fiind schimbători. Abia în 1410, în marea bătălie de la Grünwald (sau Tannenberg), armata teutonilor va fi zdrobită de regele polon Vladislav al II-lea Iagello. O dată cu acest eveniment, puterea acestor luptători viteji dar orgolioşi va începe să intre într-un iremediabil declin...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

28 iulie 1794
Execuţia lui Robespierre

Provenit dintr-o familie de origine irlandeză, Maximilien Marie Isidore de Robespierre s-a născut la Arras, pe 6 mai 1758. Graţie inteligenţei sale remarcabile devine avocat, în 1781, pentru ca nouă ani mai târziu, carisma sa deosebită să-l propulseze ca membru al Stărilor Generale. Robespierre se ataşează grupului de extremă stângă din Adunare şi devine curând idolul maselor populare, care-l numesc „Incoruptibilul". Tentativa de fugă a perechii regale franceze, de la Varennes (21 iunie 1791), îl determină să devină şi mai intransigent şi să ceară, la o şedinţă a Clubului Iacobin, din care făcea parte, executia regelui. Va fi debutul unui regim de teroare absolută, căruia girondinii, cealaltă aripă, mai moderată, a revolutionarilor francezi, i se vor opune din răsputeri, simţindu-se ei înşişi vizaţi de pogromurile cumplite declanşate la instigarea lui Robespierre. În aprilie 1792, demisionează din funcţia de acuzator public şi va fi ales prim deputat din partea Parisului pentru Convenţia Naţională, unde atacurile declanşate împotriva lui de girondini îl vor obliga să se alieze cu Danton. Moartea pe eşafod a lui Ludovic al XVI – lea va marca apogeul dictaturii iacobine; Robespierre este numit membru al primului Comitet de Salvare Publică, instituit în aprilie 1793. Luptele intestine din sânul grupărilor revoluţionare încep acum să facă victime. Revoluţia îşi devorează copiii: Hebert şi prietenii săi sunt trimişi la ghilotină în martie 1794, Danton şi Camille Desmoulins îi vor urma în aprilie. Robespierre ajunge astfel să domnească asemenea unui dictator. Dar greşelile săvârşite, starea tot mai proastă a finanţelor, ameninţarea externă, sunt probleme cărora nu le mai poate face faţă. Atacat în şedinţa Convenţiei de un avocat care cere arestarea lui, Robespierre scapă cu fuga, dar este declarat proscris de deputaţi. Împuşcat de un jandarm în maxilar, „Incoruptibilul" este arestat şi dus, cu falca legată cu o batistă, la eşafod. În dimineaţa zilei de 28 iulie, va fi executat, împreună cu Saint-Just, Couthon şi alţi nouăsprezece susţinători. Cel ce ridicase sabia, pierea astfel de tăişul ei...

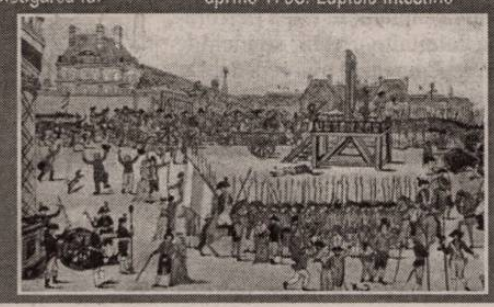

Se petrec între Cer şi Pământ

Militarii tratează fenomenul cu seriozitate

Ceea ce surprinde cel mai mult în studiul, recent desecretizat: „Fenomene aeriene neexplicate în zona de apărare aeriană a Regatului Unit", este seriozitatea cu care serviciile britanice de informaţii militare tratează fenomenul OZN. Nici urmă din persiflarea prezentă atunci când oficialităţile se adresează marelui public, dimpotrivă, printre rânduri străbate nedumerirea în faţa unui fenomen neînţeles şi de mari proporţii.

Astfel, în studiu scrie: „Martori credibili au raportat, cu regularitate, obiecte zburătoare neidentificate". Multe evenimente sunt descrise de observatori antrenaţi: din aviaţia militară, poliţie, garda de coastă, piloţi civili etc. „Există numeroase rapoarte ale unor obiecte zburătoare neidentificate, în formă de ţigară de foi, toroidală, sferică şi o serie de alte înfăţişări, mişcându-se în atmosfera pământeană datorită acţiunii unor forţe de o natură necunoscută. Uneori s-au raportat aterizări, dar nu s-au putut examina decât unele adâncituri sau «urme circulare». De asemenea, există mărturii despre animale afectate".

În două treimi din imaginile colectate, inclusiv în culori, pe videocamere şi nu numai, din Regatul Unit, „fenomenele aeriene neexplicate" (FAN – termenul preferat de armata britanică) au fost descrise ca având diverse forme: sferă sau minge, disc, ţigară de foi, de obicei cu marginile mai puţin clare decât în cazul discurilor, stea, oval (considerat o variantă mai plină a discurilor), triunghi, piramidă, con, dreptunghi, cilindru, diamant, romb, bumerang, arc etc.

Studiul nu a luat în considerare obiectele ce aveau o mişcare uniformă sau o coadă vizibilă (cel mai probabil ele erau sateliţi şi meteoriţi). S-au reţinut în schimb cazurile în care obiectul plutea nemişcat (22%), se rotea în jurul axei (14%), se deplasa cu mare viteză (9%) etc. În foarte multe cazuri apărea o combinaţie între diverse tipuri de mişcare.

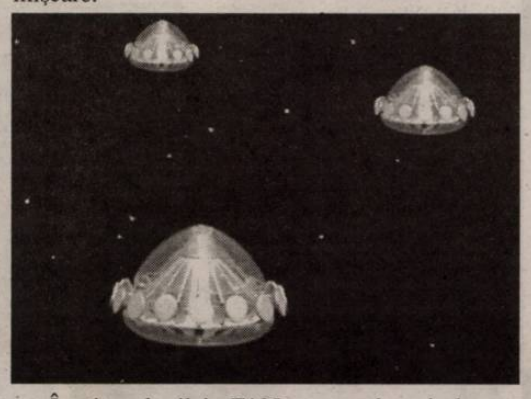

În timpul zilei, FAN apar cel mai des ca discuri „metalizate", obiecte în formă de ţigară de foi sau halouri difuze luminoase.

Efectuând studii de corelaţie, s-a arătat că 64% din FAN sunt observate pe întuneric (80% între orele 18.00 şi 06.00) şi numai 19% în plină zi. Obiectele mari, triunghiulare, alungite sau în formă de diamant, apar doar noaptea sau în amurg.

O treime din totalul rapoartelor au semnalat mai mult de o singură lumină. În patru cazuri, au fost văzute chiar opt lumini. Au fost zile cu rapoarte multiple, până la 13, cu FAN apărute în general în acelaşi interval de timp. Numărul de rapoarte a fost neobişnuit de mare în anumiţi ani, ca de pildă în 1996. Între 1987 şi 1996, numărul de zile în care nu au existat rapoarte FAN a descrescut semnificativ, de la 280 la 130.

Martorii afirmau că obiectele posedau „lumini de navigaţie" sau „faruri", cu una sau mai multe culori. Multe rapoarte vorbesc despre flash-uri colorate sau despre „fascicule de lumină" care creează impresia că „inspectează obiecte la nivelul solului". În unele rapoarte scrie că vizitatorii „au folosit o rază de lumină care m-a izbit".

FAN pot fi albe sau pot avea una sau mai multe culori. Culoarea roşie apare mai ales în centru. În 6,6% din cazuri nu s-a raportat nici o lumină, obiectele fiind percepute „ca entităţi solide în atmosferă". Nu există dovezi că FAN ar fi semnalate mai frecvent în preajma bazelor militare aeriene, navale, terestre sau nucleare, dar ele sunt văzute adesea în preajma aeronavelor în zbor.

Faptul că observatorii raportează sunete (de obicei un „bâzâit", „sunet ascuţit" sau „troznet"), relativ rar (doar în 2,8% respectiv 4,5% din cazuri, în două eşantioane) s-ar putea datora supraaprecierii vitezei obiectului de un observator neantrenat, condiţiilor atmosferice absorbind zgomotul (vânt, nori etc.) sau distanţei mai mari decât se crede (de pildă în spaţiul extraterestru). Dar nu este exclusă nici ipoteza că „obiectul", deşi se mişcă cu mare viteză, are capacitatea de a nu perturba atmosfera. Se mai ia în considerare şi posibilitatea ca „obiectul" să nu aibă masă ori să aibă o masă neglijabilă. Statisticile sunt ilustrate cu 36 de imagini, din Belgia, Rusia, Argentina etc. Bogăţia formelor ar putea ascunde, desigur, fenomene diferite. Autorii se declară nemulţumiţi de calitatea rapoartelor, deoarece nu există înregistrări sonore care să poată fi analizate, sunt puţine fotografii sau înregistrări video şi nu s-au efectuat nici un fel de măsurători pe timpul observaţiei.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, judeţul _____. M/30

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!

***Încă o precizare:** numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

COMBUSTIA SPONTANĂ
un fenomen explicat?

De sute de ani, pasionaţii de mistere au teoretizat în fel şi chip fenomenul combustiei spontane umane – strania anomalie fizică în urma căreia victima este transformată într-o grămăjoară de cenuşă, fără ca obiectele existente în preajma ei să prezinte măcar vreun semn de arsură. Descrierea unei astfel de întâmplări se regăseşte chiar într-un roman al lui Charles Dickens – probabil ecou al vreunui caz celebru în epocă – dar cazurile de combustie spontană umană (termenul specific folosit în literatura de specialitate este „SPC" – Spontan Human Combustion – n.n.) au fost semnalate foarte rar, statisticile de specialitate demonstrând raportarea, în tot secolul XX, a doar câteva asemenea situaţii!

Desigur, un astfel de fenomen enigmatic, ce a implicat în cele mai multe dintre cazuri decesul persoanelor care i-au căzut victime, *nu putea să nu* atragă şi atenţia autorităţilor. În Statele Unite, evenimentul care a declanşat cercetările cele mai complexe s-a petrecut în 1951, la St. Petersburg, Florida, victima fiind bătrâna doamnă Mary Reeser. Cazul a fost amplu dezbătut în presă, fiind cercetat în secret, la data respectivă, chiar de către FBI!

Acest fapt a fost dezvăluit recent, la Washington, de surse din cadrul Biroului Federal de Investigaţii. Specialiştii FBI au mai relevat că ulterior spectaculosului „caz Reeser", în laboratoarele instituţiei s-au desfăşurat numeroase experimente, pentru elucidarea cauzei ce declanşase sfârşitul macabru al bătrânei doamne. „Nu s-a stabilit până în prezent limita până la care un organism uman care a luat foc poate arde", se scrie în raport, adăugându-se că „atribuirea acestor auto-incendieri unor cauze supranaturale este un nonsens".

La început, studiul FBI analizează preliminariile uluitorului fapt petrecut în noaptea de 1 spre 2 iulie 1951. Atunci, bătrâna doamnă Reeser, profund dezamăgită după ce aflase de eşecul planurilor sale de a se muta în Pennsylvania, luase, odată ajunsă acasă, o doză de somnifere Seconal şi se aşezase în fotoliul ei favorit. Se bănuieşte că, aflată aici, şi-ar fi aprins o ţigară, spre a se calma şi cu ţigara aprinsă ar fi adormit, declanşând astfel un groaznic incendiu. Care însă nu avea s-o afecteze decât pe ea, din trupul corpolent al bătrânei nemairămânând decât partea inferioară a piciorului stâng, de la gleznă în jos. În rest, totul în casă era neatins, focul, care avusese destulă forţă să ardă complet un trup uman, nefiind capabil să incendieze măcar materialele textile, uşoare, din încăpere, cu excepţia unei bucăţi de carpetă.

Bănuielile poliţiei că la mijloc s-ar afla o mână criminală s-au dovedit curând nefondate. Şi atunci, în lipsa oricărei piste pentru explicarea acestui caz nemaiîntâlnit, şeful poliţiei locale, J.R. Reichert, a apelat la FBI. Raportul dezvăluie că Biroul Federal ar fi primit o casetă, conţinând toate corpurile delicte ale acestui caz – pantoful din piciorul rămas intact al doamnei Reeser, bucăţi de sticlă descoperite în cenuşă, şase mici obiecte considerate a fi „dinţi" etc. Însuşi John Edgar Hoover, temutul director al FBI a semnat de primirea lor! Iar după investigaţii amănunţite şi experienţe de rigoare, specialiştii FBI au dat verdictul: nu este nimic enigmatic, ci totul se datorează fenomenului fizic cunoscut sub numele de „efect de lumânare", în care o mică sursă de foc generată, de pildă, de o ţigară, poate declanşa o căldură imensă, cu grăsimea din corpul uman utilizată ca sursă de energie! Potrivit raportului, „în aceste condiţii, din cauza puterii calorice degajate de flacăra iniţială, grăsimea se topeşte şi se impregnează în hainele victimei, făcând-o să ardă mocnit, încet dar singur, asemeni unei lumânări de seu. Procesul determină degajarea de căldură doar în imediata apropiere a victimei, ceea ce explică lipsa incendiilor totale. Pe de altă parte, flăcările nu se întind decât pe verticală, împiedicând focul să se extindă, dar ducând astfel la depunerea de particule de grăsime pe pereţi şi pe becurile din încăpere. O dată ce corpul s-a aprins, există, mai ales la persoanele corpolente (factor ce favorizează, se pare, declanşarea SHC – n.n.), destulă grăsime şi alte substanţe inflamabile, de genul gazelor, în corpul uman, pentru a permite distrugerea acestuia. Iar consumul de alcool pare a fi aici un factor favorizant, doamna Reeser fiind cunoscută a avea probleme cu băutura".

Concret, documentul citat apreciază că în seara respectivă, doamna Reeser îşi aprinsese o ţigară şi adormise în timp ce fuma. Mucul aprins îi căzuse pe piept, incendiind instantaneu cămaşa de noapte din material supraelastic, foarte inflamabil. Focul s-a iscat rapid, dar doamna Reeser, sub efectul somniferului, nu s-a mai putut trezi, murind astfel în somn! Pe când flacăra se întetea, grăsimea femeii supraponderale se lichefia, producând astfel combustibilul necesar arderii. Arderea completă a corpului s-ar fi putut produce, apreciau experţii FBI, în mai puţin de o oră, înainte ca incendiul să se extindă la lucrurile din jur".

Chiar dacă parapsihologii americani au privit cu suspiciune aceste concluzii datând de acum o jumătate de veac, oamenii de ştiinţă par să le agreeze. Astfel, Dr. John De Haan de la „California Criminalistics Institute", susţine că „grăsimea subcutanată a mamiferelor este un excelent combustibil, având cam acelaşi conţinut caloric precum ceara de albine, din care se realizează lumânările. Iar acest fel de foc va fi mult mai distructiv decât unul venit din exterior, produs de un incendiu obişnuit. Bătrânii, infirmii şi uneori alcoolicii – adică victimele uzuale ale combustiei spontane – sunt cei mai expuşi la a face mişcări greşite şi deci la autoincendiere accidentală, în propriile paturi sau fotolii, ca în cazul doamnei Reeser", a mai adăugat omul de ştiinţă.

E bine de ştiut

Accidentul vascular cerebral

Precursorii accidentului vascular cerebral sunt diabetul, hipertensiunea, reumatismul, guta, efortul fizic sau intelectual prelungit. Primele semne sunt uşoare ameţeli, amorţeli trecătoare ale mâinii, piciorului, ca şi senzaţia de pierdere a orientării în spaţiu, în timp şi pierderea cunoştinţei, fie şi doar temporară. Pentru cei care refuză tratamentul, deşi au tensiunea de cel puţin 14, este un pericol permanent. Să nu-i omitem pe obezi, clienţi siguri ai accidentului vascular cerebral. O dată cu vârsta, pericolul creşte, dar maladia poate apărea şi la tineri de 18-20 de ani, din cauza regimului de viaţă, stresului, emoţiilor puternice, prelungite, alimentaţiei, bolilor asociate. De asemenea, un prim semnal este dat de atacul ischemic tranzitor, cu prime semne, amorţeli, tulburări de concentrare, de vorbire, de percepţie vizuală.

Atacul vascular cerebral, numit AVC, constă în înfundarea unei arteriole cerebrale sau chiar a unei artere care irigă o arie de regulă mai mare. Primele semne ale AVC trec după o spaimă bună. Trec, în sensul că bolnavul nu percepe modificările de coerenţă, limbaj, coodonare, ce apar în timp şi le pune pe seama excesului de muncă. De asemenea, bolnavul uită unele evenimente recente sau părţi din acestea şi îşi aminteşte în schimb altele. Când se prezintă la neurolog, la tomograf se vede zona care a suferit atacul. Norocul, dacă se poate spune aşa, este că omul are posibilităţi nelimitate privind *ex abrupto* AVC-ul. Alte zone din creier refac, pe cât posibil, circuitele, pentru a prelua funcţiile zonei care a suferit atacul. Ca frecvenţă, accidentele vasculare cerebrale sunt prezente în clasamentul bolilor invalidante. Prezentaţi-vă la medic, măcar pentru o conversaţie despre simptomele accidentului vascular cerebral.

Dr. VALERIU MANTA

Detalii pline de farmec

Câteva flori brodate, „aruncate" cu măiestrie pe o rochie transparentă, din dantelă, constituie un detaliu plin de farmec, sunt de părere creatorii de modă. De altfel podiumurile modei menţin în vogă broderiile, aplicate chiar şi pe compleuri din piele, creionând siluete romantice.

Pentru zilele toride, rochiile uşoare, în culori vesele, armonizate cu accesorii potrivite, sunt de preferat.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Starurile alimentaţiei

În plină vară, legumele şi fructele sunt veritabile staruri ale alimentaţiei. Cu atât mai mult, cu cât cercetătorii le descoperă noi şi noi valenţe. Se apreciază, astfel, că morcovii şi caisele sunt eficiente în prevenirea bolilor cardio-vasculare, iar consumul de roşii ar preveni apariţia unor tipuri de cancere. Substanţele care dau culoare fructelor şi legumelor sunt extrem de benefice organismului, protejându-l de diverse afecţiuni.

● Pigmenţii roşii din tomate sunt puternici antioxidanţi, care protejează organismul de unele cancere. Mai multe studii au demonstrat că persoanele care consumă frecvent roşii, sunt cu 30-40% mai ferite de unele afecţiuni. Licopenul (substanţa ce dă culoare roşiei) micşorează riscul apariţiei cancerului cervical, vezical sau gastro-intestinal.

Fructele de guava, papaya, grepfrutul roşu sau pepenele conţin şi ele astfel de antioxidanţi, dar în cantităţi mai mici.

● Afinele şi strugurii negri conţin cianine, antioxidanţi eficienţi împotriva cancerului de colon.

● Alimentele deschise la culoare (ceapa, usturoiul, prazul) sunt mai sărace din punct de vedere nutriţional, în schimb conţin un antioxidant (cuercetină), un bun antihistaminic şi antiinflamator, dar şi compuşi precum alicinul, care poate inhiba sinteza colesterolului. Consumul acestor legume ajută la menţinerea siluetei şi prevenirea bolilor sistemului cardio-vascular.

● Legumele verzi sunt bogate în acid folic, capabil să prevină anemiile severe, oboselile cronice, problemele intestinale şi de respiraţie.

Legumele verzi pot îmbunătăţi circulaţia sangvină, pot contribui la refacerea ţesuturilor alterate şi ajută la eliminarea toxinelor din organism. Cele mai bune surse de acid folic sunt spanacul, varza şi broccoli. De altfel, dr. Elaine Bruce, cercetătoare din Marea Britanie, spune că broccoli conţine şi minerale numeroase, fiind unul dintre legumele ideale pentru refacerea oaselor.

● Pigmentul galben din lămâie (limonenul) este eficient în tratarea bolilor de plămâni, luteina din banane protejează împotriva afecţiunilor oculare, iar curcuminul din muştar este antioxidant, antiinflamator şi ar putea fi folosit în tratamentul artritei şi al maladiei Alzheimer.

Dintre fructele de culoare galbenă, grepfrutul pare a fi unul dintre cele mai eficiente. Are puţine calorii şi ajută la scăderea în greutate, conchid mai multe studii.

● Legumele şi fructele portocalii sunt eficiente în prevenirea bolilor cardio-vasculare şi a cancerului, fiind bogate în carotenoizi. „O parte dintre aceşti pigmenţi pot fi transformaţi în vitamina A, esenţială în menţinerea unei bune vederi.

Betacarotenul din morcovi este unul dintre cei mai importanţi pigmenţi, deoarece comparativ cu alţii ne furnizează vitamina A în cantităţi duble. Dintre fructe, o sursă importantă de vitamina A sunt caisele şi mango", concluzionează prof. dr. David Thurnham, din Scoţia.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Fără cearcăne

Total inestetice, pungile de sub ochi şi cearcănele ştirbesc frumuseţea feţei. Dacă nu sunt ocazionale, generate de o noapte nedormită, cearcănele evidenţiază existenţa unei probleme de drenaj, care apare atunci când lichidele nu mai sunt evacuate corect din organism. Cearcănele apar mai frecvent la persoanele care nu au grăsime în pomeţi şi nici pomeţi bine conturaţi. O dată cu înaintarea în vârstă, pielea „se lasă", generând şi cercul vânăt din jurul ochilor. Şi pungile care apar sub ochi reprezintă tot o problemă de drenaj. Oricum, factorii favorizanţi sunt orele insuficiente de odihnă şi aportul scăzut de lichide. Pungile pot fi şi semnul unor afecţiuni interne (renale, endocrine sau hepatice).

Pentru tratarea cearcănelor şi a pungilor de sub ochi, o primă regulă este hidratarea corectă. Pentru un bun drenaj, sunt obligatorii trei litri de lichide consumaţi zilnic. Dacă problemele nu se rezolvă, se recomandă o medicaţie pentru susţinerea microcirculaţiei, plus vitamine şi antioxidanţi. Se poate recurge şi la un tratament dermatocosmetic, cu folosirea unor metode moderne de peeling cu substanţe care albesc pielea, înlăturând astfel neplăcutele cercuri albăstrii din jurul ochilor. Totuşi, nu putem ignora şi metodele simple de hidratare corespunzătoare a pielii din jurul ochilor, atât de sensibilă. Măştile cu cartof, rondelele de castravete, sucurile de lămâie şi portocală, compresele cu ceai verde, toate pot preveni şi chiar trata cearcănele şi pungile de sub ochi, dacă sunt aplicate consecvent.

Gastronomice

Doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune pentru meniurile săptămânii câteva reţete savuroase, uşor de realizat.

Macaroane cu şuncă

500 g macaroane (spaghete), 3 linguri cu unt, 200 g şuncă sau ciuperci, 200 g caşcaval ras, 4 ouă.

Macaroanele se fierb. Se pun în cratiţă, se amestecă cu unt şi caşcaval ras, şuncă tăiată cubuleţe şi gălbenuşurile de ou bătute. Albuşurile se bat spumă şi se amestecă uşor cu macaroanele. Se aşează într-un vas (Jena) uns cu unt şi se dau la cuptor. În loc de şuncă, se pot folosi ciuperci înăbuşite în sucul lor, cu puţin unt.

Andive cu piept de pui

500 g andive, 2-3 linguri cu ulei, suc de lămâie, un piept de pasăre fiert, maioneză.

Se curăţă şi se spală andivele în apă rece, se taie bucăţi şi se amestecă cu pieptul de pasăre tăiat bucăţele. În momentul când se serveşte, se acoperă cu maioneză. Se poate înlocui pasărea cu şuncă tăiată fin.

Ruladă de carne

500 g carne de vacă, 2 cepe, o felie de pâine înmuiată în lapte, stoarsă bine, pătrunjel verde tocat, 50 g unt, o lingură cu smântână, sare, piper, 1 ou, 1 pachet de foi de plăcintă din comerţ.

Se spală carnea, se trece prin maşina de tocat, împreună cu pâinea. Ceapa se toacă mărunt (nu se dă prin maşină, pentru că iese amară), se amestecă cu carnea şi cu pătrunjelul tocat. Se pune untul în cratiţă, se adaugă carnea şi sarea. Se lasă să fiarbă în zeama ce o lasă carnea, până începe a se rumeni. Se ia de pe foc, se lasă să se răcească, se pun oul, smântâna şi piper. Se amestecă bine şi cu această pastă se umplu foile de plăcintă.

Borş de perişoare

Pentru perişoare: ***300 g carne de vacă, tocată, o lingură cu orez, o ceapă, 1-2 ouă, sare, piper.***

Pentru borş: ***2 l apă, 1 os cu măduvă, 1 pătrunjel, 1 morcov, o ceapă, 2 crenguţe de leuştean, 2 linguri cu smântână, borş 1/2 l sau 2 linguriţe „Borş Magic" din comerţ.***

Se spală osul şi se pune cu apă la fiert. Se lasă să fiarbă 1/2 oră. Se îndepărteaza spuma. Se spală, se curăţă legumele şi se rad pe răzătoare. Ceapa se curăţă, se spală şi se taie mărunt. Legumele se pun în oală peste os, să fiarbă. După ce au fiert, se adaugă borşul, potrivindu-se după gust.

Perişoarele: *Carnea tocată se amestecă cu ceapa tăiată mărunt, cu orezul spălat, sare, piper şi oul. Se amestecă totul bine cu o lingură cu apă rece. Se ung mâinile cu puţin ulei, se ia din tocătură şi se formează perişoarele de mărimea unei nuci. Se pun perişoarele în oala cu borş şi se lasă să fiarbă. Se adaugă leuşteanul tăiat mărunt, cu tot cu codiţe. Se drege borşul cu gălbenuşurile bătute şi amestecate cu smântână.*